

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Hiszékeny Dezső, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	14353
Megemlékezés az 1956-os forradalom mártírjainak emléknapja alkalmából	14353
<i>Elmar Brok</i> , az Európai Parlament Külügyi Bizottsága elnökének köszöntése.....	14354
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Ikotity István</i> (LMP)	14354
<i>Czunyiné dr. Bertalan Judit</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	14356
<i>Burány Sándor</i> (MSZP)	14358
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	14359
<i>Firtl Mátyás</i> (KDNP)	14361
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	14362
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	14364
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	14366
<i>Novák Előd</i> (Jobbik).....	14367
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	14370
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Dr. Tiba István</i> jegyző	14371
Az ülés napirendjének elfogadása.....	14372
Az adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz	
benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája és a határozathozatalok	14372
Felszólalók:	
<i>Kucsák László</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	14372
<i>Cseresnyés Péter</i> (Fidesz).....	14374
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	14375
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	14378
<i>Burány Sándor</i> (MSZP)	14379
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	14382
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	14382
Döntés az összegző módosító javaslatról	14385
Zárószavazás	14387
Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott	
összegző módosító javaslatról történő döntés	14387
A nemzeti akkreditálás rendszerének átalakításáról szóló törvényjavaslat általános	
vitája	14392
<i>Szalmáry Kristóf</i> (Fidesz), a napirendi pont előadója	14392
Felszólalók:	
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	14396
<i>Nyitrai Zsolt</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	14397
<i>Velez Árpád</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14399
<i>Kepi Lajos</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	14402
<i>Ikotity István</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	14406
<i>Szabó Szabolcs</i> (független)	14408
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP).....	14410
<i>Kepi Lajos</i> (Jobbik)	14411
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	14412

<i>Kepli Lajos</i> (Jobbik)	14416
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	14417
<i>Ikotity István</i> (LMP)	14418
<i>Szatmáry Kristóf</i> (Fidesz)	14418
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	14419
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik)	14420
<i>Velez Árpád</i> (MSZP)	14421
<i>Kepli Lajos</i> (Jobbik)	14421
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	14422
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	14424
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik)	14425
<i>Velez Árpád</i> (MSZP)	14427
<i>Banai Péter Benő</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	14427
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik)	14428
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	14428
<i>Szatmáry Kristóf</i> (Fidesz) előterjesztői válasza	14429

Egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	14433
--	-------

Felszólalók:

<i>Vécsey László</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	14434
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> , a kisebbségi vélemény ismertetője	14435
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	14437
<i>Dr. Józsa István</i> (MSZP)	14440
<i>Ikotity István</i> (LMP)	14441
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP)	14442
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	14443

Az e-kártya megvalósításához szükséges egyes törvények, valamint az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	14444
--	-------

Felszólalók:

<i>Dr. Salacz László</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	14444
<i>Pogácsás Tibor</i> belügyminisztériumi államtitkár	14445
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP)	14445
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	14447
<i>Pogácsás Tibor</i> belügyminisztériumi államtitkár válasza	14448

A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	14450
--	-------

Felszólalók:

<i>Dr. Galambos Dénes</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	14450
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> , a kisebbségi vélemény ismertetője	14452
<i>Manninger Jenő</i> (Fidesz)	14454
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP)	14455
<i>Banai Péter Benő</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	14455

Az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozat kihirdetéséről szóló törvényjavaslat

általános vitája	14457
------------------------	-------

<i>Banai Péter Benő</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	14457
--	-------

Felszólalók:

<i>Firtl Mátyás</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	14459
<i>Dr. Szakács László</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	14461

Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	14461
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz)	14466
Szilágyi György (Jobbik).....	14468
Bana Tibor (Jobbik).....	14471
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz)	14472
Bana Tibor (Jobbik).....	14473
Szilágyi György (Jobbik).....	14474
Kósa Lajos (Fidesz)	14475
Bana Tibor (Jobbik).....	14476
Szilágyi György (Jobbik).....	14477
Firtl Máttyás (KDNP)	14478
Boldog István (Fidesz)	14479
Kósa Lajos (Fidesz)	14480
Szilágyi György (Jobbik).....	14484
Bana Tibor (Jobbik).....	14487
Lukács Zoltán (MSZP)	14488
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	14488

A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája.....	14491
Kósa Lajos (Fidesz), a napirendi pont előadója	14491
Felszólalók:	

Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	14496
Gelencsér Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	14497
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	14498
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	14501
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	14505
Kósa Lajos (Fidesz) válasza.....	14506
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	14507

Ügyrendi kérdésben felszólaló:

Kósa Lajos (Fidesz)	14507
----------------------------------	-------

Az állami vezetői juttatások csökkentésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája.....	14508
Kis Miklós Zsolt , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	14508
Felszólalók:	

Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	14510
Lukács Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14512
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	14515
Novák Előd , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	14516
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	14522
Pócs János (Fidesz)	14523
Lukács Zoltán (MSZP)	14523
Novák Előd (Jobbik).....	14524
Szilágyi György (Jobbik).....	14525
Novák Előd (Jobbik).....	14530
Boldog István (Fidesz)	14530
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	14531
Boldog István (Fidesz)	14533
Szilágyi György (Jobbik).....	14534
Novák Előd (Jobbik).....	14535
Boldog István (Fidesz)	14537

Napirenden kívüli felszólaló:

Novák Előd (Jobbik)..... 14538

Az ülésnap bezárása..... 14540

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, KIS MIKLÓS ZSOLT és L. SIMON LÁSZLÓ államtitkárok, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter és DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter és DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, HENDE CSABA honvédelmi miniszter és VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER kül-gazdasági és külügyminiszter és ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, BANAI PÉTER BENŐ és TÁLLAI ANDRÁS államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, SOLTÉSZ MIKLÓS és DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés nyári első rendkívüli ülésének
1. ülésnapja
2015. június 16-án, kedden
(9.04 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az Országgyűlés nyári első rendkívüli ülésének első ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Hiszékeny Dezső jegyzők lesznek a segítségemre.

Tisztelettel köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Az 1956-os forradalom és szabadságharc mártírjaira emlékezünk.** Az 59/2002. számú országgyűlési határozat értelmében megemlékezésünket a történelmi lobogók, azok között az 1956. évi forradalom és szabadságharc jelképévé vált nemzeti lobogó jelenlétében tartjuk.

Kérem önöket, hogy felállva adjuk meg a tiszteletet a történelmi zászlóknak, a nemzeti lobogónak és a hősök emlékének. *(Az elnök, a képviselők és a vendégek felállnak. Megszólalnak a fanfárok, a vezénylő tiszt az elnöki pulpituussal szemben lévő bejáraton keresztül bejön, és az ülésterem közepéről engedélyt kér az ülést vezető elnöktől a történelmi zászlók és az 1956-os nemzeti lobogó behozatalára, aki az engedélyt megadja. A fanfárok hangja mellett az elnöki pulpitus két oldalára bevonulnak a zászlók, majd a teremben lévők leülnek.)*

Tisztelt Országgyűlés! Huszonhat esztendővel ezelőtt, Nagy Imre, Gimes Miklós és Maléter Pál kivégzésének 31. évfordulóján temette újra a nemzet a forradalom miniszterelnökét és mártírtársait, valamint az 1956. évi magyar forradalom és szabadságharc hősi halottait és áldozatait jelképező hatodik koporsót. 1989. június 16-a Nagy Imre, Losonczy Géza, Gimes Miklós, Maléter Pál, Szilágyi József és a magyar szabadságért életüket áldozó társaik magasztos, de évtizedekkel megkésett gyásznapja volt. Újratemetésük több volt pusztá gyászszertartásnál.

1989. június 16-án Nagy Imre és mártírtársainak lemeszelt, kátránypapírba tekert, összedrótzott és arccal lefelé elföldelt igazsága, mondhatni, 1956 igazsága és szellemisége kiszabadult a meghamisított történelem és a megtorló bírósági ítéletek lapjairól. Sokszor elhangzott már, hogy 1956 mártír miniszterelnökének és társainak újratemetése a rendszerváltás folyamatának egyik jelképes állomása volt.

Tisztelt Országgyűlés! Huszonhat esztendő után még mindig előkerülnek újabb tények, dokumentumok és elemzések, amelyek felvetnek újabb kérdéseket is. Tudjuk, így van ez a történelem legnagyobb eseményeit és személyiségeit illetően még évszázadokra visszatekintve is. Ám az soha nem lehet kérdés, hogy 1956 forradalmában és szabadságharcában

a magyar nemzet és a nép akarata nyilvánult meg. Az sem lehet kérdés, hogy a kommunista megtorlást nemcsak a vérszomjas bosszú vezérelte, hanem az a tudatos elhatározás is, hogy a politikai gyilkosságokkal a magyarságot lehetőleg örök időkre eltántorítsák nemzeti önazonossága és érdekei védelmétől, akár súlyos véráldozata árán is. Azt sem lehet megkérdőjelezni, hogy nem Nagy Imre volt a hazaáruló, hanem azok, akik halálra ítélték. Nagy Imre a mártírumban felmagasztosult, alakja a szabadság és a nemzeti függetlenség jelképévé vált.

A magyarságot ezekkel az ítéletekkel és gyilkosságokkal sem lehetett örök időkre elrettenteni, de negyed évszázad kellett ahhoz, hogy a történelem és a magunk készülődése megérlelje az időt, amikor a Hősök terére lépve, hatalmas tömeg részvételével megtörtént az igaz népitélet. Az '56-osok képviselőjében Rácz Sándor, a magyar ifjúság nevében Orbán Viktor beszéde ott és akkor egy korszak jelképes lezárásával új távlatot sugallt, és vele a reményt, hogy nemcsak egy sötét korszak nyomása alól szabadulunk, de végre dönthetünk szabadon önnön dolgainkról, és a szabadságnak ez az áhított pillanata elérhető közelségbe került. Mindaz, ami azután a következő negyed században történt velünk, részben igazolta, részben pedig cáfolta az akkor támadt reményeinket.

Tisztelt Országgyűlés! Jól felfogott érdeünk és erkölcsi kötelességünk, hogy minden kétely és minden keserűség fölött és minden, hazánkat ért külső és belső támadás ellenére őrizzük elménkben és szívünkben '56 emlékét, halottaink, mártírjaink dicsőségét; soha ne felejtjük, hogy a nagy történelmi pillanatokban mindig volt és mindig lesz magyar összefogás, miként volt '56-ban és 1989 júniusában a Hősök terén. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Kérem önöket, hogy felállva adjuk meg a tiszteletet a történelmi zászlók és a nemzeti lobogó kivonulásának. *(A teremben lévők felállnak. A díszőrség parancsnoka előlép, majd jelzésére a fanfárok hangjára a zászlók elhagyják az üléstermet. Az elnök és a jelenlévők leülnek.)*

(9.10)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel köszöntöm a díszpáholyban helyet foglaló **Elmar Brok urat, az Európai Parlament Külügyi Bizottságának elnökét.** *(Taps.)* Az Országgyűlés és a magam nevében budapesti látogatásuk alkalmából sikeres tárgyalásokat és kellemes időtöltést kívánunk.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Ikotity István, az LMP képviselője: „Hány iskolát zárnak be szeptemberig?” címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Az iskolákban tegnap volt az utolsó tanítási nap, ma megkezdődött a szünidő. A szept-

temberi tanévkezdéskor még azt gondolhattuk, hogy ez egy nyugodtabb tanév lesz. Az előző ciklusban erőből átnyomtak új oktatási törvényeket, minden fontosabb, idekapcsolódó jogszabályt újraírtak. Joggal hiheztük, hogy legfeljebb korrigálnak ezt-azt, de nagy változások már nem várhatóak. Felépült egy rossz rendszer, amely a korábbiakhoz képest is még jobban aláássa a társadalmi fejlődés, felemelkedés lehetőségét, gondoljunk csak az államosított iskolarendszerre, a leszállított iskolakötelezettségi korra, a túlterjeszkedő alaptantervre, a rossz minőségű állami tankönyvekre vagy a szegregáló Híd-programokra.

Az elmúlt időszakban ugyanakkor ismét olyan törvénymódosításokat fogadtak el, amelyek újra felforgatják a közoktatást, felsőoktatást. Ma mindenki elment vakációzni, de az igazán kényes kérdések csak most jönnek. Július 1-jétől ugyanis elkezdődik a profiltisztítás a közoktatásban, ami kormányzati szóhasználatban az iskolabezárások és a leépítések megfelelője. A szakképzési rendszer átalakítása kapcsán a kormány több tucat gimnázium halálos ítéletét mondja ki. Az NGM 300 szakiskolát és szakközépiskolát vesz át a KLIK-ből, ebből 80 intézményben a szakközépiskola és a gimnázium együttműködik. A jövőben ezeket a gimnáziumokat leválaszthatják és bezárhatják. Az iskolabezárások azzal fenyegetnek, hogy több járás gimnázium nélkül marad.

A gimnáziumok bezárása egyenesen vezet a felsőoktatás elszorításához is, hiszen a felsőoktatásba kerülők utánpótlását vágják el. Teszik ezt mindazért, mert a diákokat a szakképzésbe akarják terelni. Kimondott cél, hogy a szakképzésben részt vevők számát húszszer fővel növeljék. Ezt csak a gimnáziumok rovására tehetik meg. Minden jel erre mutat - korábban is sokszor beszéltek már erről -, legutóbb az eltitkolt szakképzési stratégia.

Orbán Viktor fejében az a hamis elképzelés él, hogy ma egy szakma többet ér, mint egy érettségi és a továbbtanulás lehetősége. Hiába mutatják a munkaerő-piaci vagy a bérekkel kapcsolatos statisztikák éppen az ellenkezőjét ennek. A Fidesz-KDNP-kormány torz gazdaságfilozófiájának rendeli alá az oktatást. Feladták azt a célt, hogy Magyarország a magas hozzáadott értéket termelő munkavállalókkal, a magas tudással, a magas képzettségekkel, a magas bérekkel vegye fel a versenyt a világban. Lázár János múlt héten kerek perccel meg is mondta: mi a nyugat-európai bérekkel versenyezni a következő húsz esztendőben nem tudunk; persze hogy nem tudnak, hiszen nem is akarnak. A külföldről ide beletelepülő, összeszerelő üzemekre alapoznak, ahol kiszolgáltatt, alacsony bérért robotoló munkavállalók dolgoznak. A bérek alacsonyan tartásával, munkajogi garanciák leépítésével akarják vonzóvá tenni Magyarországot.

Azért akarnak a gimnáziumok egy részéből szakképző intézményeket csinálni, mert nem akarják, hogy a diákok továbbtanuljanak, diplomát szerezzenek, kitörjenek. Ha ez megvalósulna, megbukna

ugyanis az orbáni gazdasági modell. A 80 gimnázium bezárásával valóban sikerülne húszszer fiatal elől elválni a gimnáziumba jutás és a későbbi továbbtanulás lehetőségét. Őket akarják a szakképzésbe terelni. Viszont a szakképzés minőségi megerősítése nélkül a szakképzők jelentős részéből pedig az összeszerelő üzemekbe vezet az út, ahol legfeljebb minimálbért adnak. *(Folyamatos zaj.)*

Tisztelt Ház! A Fidesz-KDNP egy dolgozói szegénységben élő, összeszerelő országot szeretne. A Lehet Más a Politika viszont a tudásalapú társadalomban, a kreatív gazdaságban hisz. Mi egyetlen gimnáziumot sem zárunk be. Ha valahol azzal indokolnák a gimnázium bezárását, hogy ott nem megfelelő színvonalon történik az oktatás, akkor a minőség javítását lehet célul kitűzni, nem pedig az intézmény bezárását.

A Lehet Más a Politika ennek érdekében felszólítja a kormányt arra, hogy hirdessen iskolabezárási stopot. Ne zárjanak be egyetlen iskolát sem, ne zárjanak el egyetlen diákot sem a gimnáziumba kerüléstől, továbbtanulástól. Vállaljanak garanciát arra, hogy minden járásban lesz legalább egy gimnázium, hogy ne kelljen naponta több órát utazni vagy kollégiumba költözni annak, aki gimnáziumba akar járni.

A kormány képviselőjét kérdezzük: betartják-e az iskolabezárási stopot, vagy a Fidesz-KDNP-kormány is az iskolabezárások kormánya lesz. Itt és most kijelentik-e, hogy minden járásban lesz gimnázium? Megmarad-e a gimnázium Aszódon, Vácott, Mezőtúron, Nagyatádon vagy Szigetváron? Egyértelmű és őszinte válaszokat kérünk ezekre a kérdésekre. *(Dr. Schmuck Erzsébet tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. *(Zaj.)* Egy kis türelmet kérek, és egy kicsit nagyobb csöndet. Köszönöm szépen. Az elhangzottakra a kormány nevében Czunyiné dr. Bertalan Judit államtitkár asszony fog válaszolni.

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt Iktatási képviselőtársam furcsa című napirend előtti hozzászólására válaszolnék, hadd javasoljak neki valamit! Egyrészt azt javasolnám, hogy tüzetesen és alaposan olvassa el az Országgyűlés által tárgyalt törvényeket - ön is részt vett a vitában -, mind a szakképzési törvény módosítása, mind az ezt lekövető köznevelési törvény módosítása az ön által feltett kérdésekre kellő garanciát ad ugyan, de javasolnék még valamit, képviselő úr: az interpellációk, napirendi felszólalások megírásához egy új értelmező kéziszótárt javasolnék használatra, és talán térjünk már el az MSZP-s értelmező kéziszótártól. *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Hogy kerülünk mi ide?)* Olyanokat mondani, hogy a kormány az iskolabezárás politikáján van!? Annál is inkább, mert az az állapot, ami 2010-ben a magyar iskolarendszert jellemezte, sem az esélyteremtés, sem pedig az érték-

alapú vagy minőség alapú közoktatást nem jelentette, így szükség volt arra a fenntartóváltó intézkedésre és arra az értékalapú és minőség alapú köznevelési irányváltásra, amelynek eredményeként már eljuthattunk mára oda, hogy azt a szakképzési reformot, amelyre ön is utalt, meg tudjuk valósítani.

(9.20)

A profiltisztítás nem egyenlő a gimnáziumbezárással, ezért javaslom önnek az új értelmező kézisztár bevezetését a napirend előtti felszólaláshoz. Ön azt állítja, hogy az a nyolcvan gimnázium, amelyek a köznevelési törvény és a szakképzési törvény módosítását lekövető 120-as kormányrendelet egyik mellékletében szerepelnek, azok vegyes profilú intézményként vagy az NGM, vagy pedig az EMMI fenntartói szervezetének fenntartásába kerülnek, vagy pedig oly módon vegyes fenntartásba, hogy a gimnáziumi rész szakmai irányítását továbbra is a KLIK, az NGM pedig a szakképzés fenntartói irányítását látja el. Ezek a gimnáziumok egy fenntartóváltással jelen pillanatban annál is inkább biztonságban vannak, mert az átszervezési döntés arról szól, hogy az EMMI Klebelsberg Intézményfenntartó Központ fenntartásából az NGM NSZFH fenntartásába kerülnek. Itt egy jogutódlásos fenntartóváltásról van szó, amely jogutódlás sem a tanulói jogviszonyt, sem pedig az ott foglalkoztatottak jogviszonyát nem érinti.

Kérem még egyszer, mielőtt riogat és olyan állításokat terjeszt, amelyek nem felelnek meg sem a törvénynek, sem a valóságnak, tüzetesen olvassa el mind a kormányrendeletet, mind pedig az ön által is ismert - azért hivatkozom ide, mert a vitában ön is részt vett - szakképzési törvény, illetve a köznevelési törvény elfogadott szövegét.

Annál is inkább felhívom erre a figyelmét, mert olyan járásokra és olyan gimnáziumi képzésekre hivatkozott, amelyekre akármilyen oknál fogva prejudikálja a megszűnést vagy a bezárást, ami a jelenlegi döntésből, az átszervezés döntéséből nem következik egyenes arányban. Felhívnom a figyelmét arra, ahhoz, hogy az értékalapú és a minőség mellett állást foglaló köznevelési rendszer irányai mentén a gimnáziumi képzés tartalmi, minőségi fejlesztésére igenis szükség van, és mindazok a gimnáziumok, amelyek térségi beágyazottsága, járási székhelyen tradicionálisan működő jellege, valamint a felvételi, beiskolázási körzete indokolja, nincsenek veszélyben. Arról van szó, hogy a gimnáziumi és a szakképzési profil szétválik, vagy most, a július 1-jei döntést követően, vagy pedig a kettős fenntartás esetében az elkövetkezendő tanévben ezek az átszervezési döntések meg tudnak születni.

Nagyon szépen kérem önt, hogy sem a tanév végén, sem a tanév közben, sem máskor ne riogassa sem a tanulókat, sem az iskolákban dolgozókat, mert ők pontosan tudják, hogy amiről ön beszél, az jelen pillanatban nem igaz. Meg tudom erősíteni, hogy azokban a járásokban, ahol térségi elfogadottsággal,

tradicionálisan beágyazottan működik a gimnázium, ott állami feladatként a járási székhelyen gimnáziumi feladatellátást biztosítani fogunk. Nem arról van szó, amit ön mond, és szándékosan félreértelmezve vagy - bízom benne - a kicsit alaposabb utánanézés hiányában állít ilyeneket. Az eddigi oktatáspolitikai nem arról szól, amit ön mond. Arról szól, amit a kormány vállalt, hiszen folytatódik a pedagógus-életpályamodell, folytatódnak azok a tartalmi fejlesztések, amelyek a köznevelés esélyteremtő jellegét erősítik, és valóban minden gyermek számára a tudása, a szorgalma és a képességei okán elérhető utat kijelöli, és ezt szeretnénk folytatni.

Azt is szeretném önnek mondani, hogy a gimnáziumi beiskolázásokból egy szám még kiténik: 20 százalékos kapacitástöbblet van a gimnáziumokban, és a 90 ezer gyerek helyett 70 ezer fejezte be a középiskolai tanulmányait a napokban. Tehát jól látható, hogy ha valamit felemelünk, azzal nem lelökünk egy másik képzési szintet a középpontból. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. „A keményen dolgozó kisemberek adójának csökkentéséről” címmel szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Burány Sándor képviselő úr, MSZP.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Fordulatra van szükség a gazdaságpolitikában, és ezen belül fordulatra van szükség az adópolitikában is. Fordulatra van szükség, mert amikor a Fidesz 2010-ben kormányra került, akkor azonnal nekilátott az adóemelésnek. S nemcsak abban a formájában, ami közismert, hogy több mint negyven új adófélét vagy új adómértéket vezetett be, hanem abban a formájában is, hogy azonnal durván elkezdte megadóztatni a legalacsonyabb keresetűek jövedelmét.

Ez az MSZP álláspontja szerint elfogadhatatlan; elfogadhatatlan, mert sérti a társadalmi igazságosságot. Ma Magyarországon a nettó minimálbér kevesebb, mint amennyiből a hivatalos statisztikák szerint meg lehet élni, mert kevesebb, mint a létminimum. Egészen egyszerűen elképesztő az, hogy a legalacsonyabb keresetűektől, akiknek a jövedelme nem elég a boldoguláshoz, önök 16 százalékos adót szednek be, és ebből finanszírozzák például a stadionépítkezéseket. Ez egész egyszerűen elképesztő! Viszont ezzel párhuzamosan a legmagasabb jövedelműek adóját érdemben mérsékeltek, a társadalmi igazságosságot pofon verve.

De ez nemcsak a társadalmi igazságosságot veszélyezteti, hanem egészségtelen a gazdaság működése szempontjából is. A magyar gazdaság versenyképességének egyik legfontosabb mutatója ugyanis az, hogy a teljes bérköltségből, a bruttó bérből és azok járulékaiból mennyit von el az állam. Magyarországon ez a mérték közel 50 százalékos, több mint 10 százalékponttal magasabb, mint a visegrádi országokban szokás. Nem véletlen, hogy a működő

tőke beáramlása az elmúlt évben lényegében megállt Magyarországon.

Az MSZP követelése tehát nemcsak társadalmilag igazságos, hanem a gazdaság működése szempontjából javítja a versenyképességet, sőt, még a fogyasztást is támogatja. Támogatja, mert szomorú tény, hogy a legkevesebbet kereső családok szinte az utolsó fillérig elköltik a jövedelmüket, mert nincs más választásuk. Ha a nettó bér emelkedik ezeknél a családoknál, akkor azt szinte kizárólag fogyasztásra fogják fordítani, megtakarításra az ő esetükben sajnos nincs mód. A fogyasztás bővülésén keresztül márpedig a gazdasági növekedést belföldről lehet támogatni, hiszen a mostani gazdasági növekedés motorjai a multinacionális cégek és a stadionokat építő építőipar. A mi álláspontunk szerint a kis- és közepes vállalkozásokat nagyobb mértékben kell ebbe bevonni, ezért csökkenteni kell az ő terheiket is.

Az MSZP tehát egy olyan új adórendszert javasol, amely az alacsony keresetűek adóját mérsékli elsősorban. Szemben a mostani, a kormány által javasolt 15 százalékos kulccsal, a minimálbér 5 százalékkal, az átlagos keresetűek 10 százalékkal kellene hogy adózzanak. Ez azt jelenti, hogy több mint 10 ezer forinttal nőne egy minimálbért kereső nettó bére, és több mint 20 ezer forinttal nőne egy átlagos keresetű munkavállaló nettó bére. Mert nem a bruttó béreket, hanem a nettó béreket kell növelni az országban, azt, ami az emberek zsebében marad, azt, amiből költhetnek; nem a bruttó bért, ami alapvetően az állam adóit tartalmazza.

A mi javaslatunk tehát nemcsak társadalmilag igazságos, hanem a gazdaságpolitika szempontjából is kívánatos. Ez ritka együttállás. Nagyon gyakran a versenyképesség szempontjai szemben állnak a társadalmi igazságosság szempontjaival, ez most nincs így. Ha az Országgyűlés ma az adótörvények szavazásánál elfogadja az MSZP javaslatait, akkor ez jó lesz a keményen dolgozó kisembereknek, jó lesz a kis- és közepes vállalkozásoknak, és a belföldi fogyasztás élénkítésén keresztül jó lesz a gazdaság egészének is.

Ezért tisztelettel kérem a Házat, hogy a javaslatunkat érdemben megfontolni szíveskedjenek, és a mai szavazásokon támogassák elképzelésünket. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, bizottsági elnök úr. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A fordulat, amiről beszél, az 2010-ben megtörtént. Olyan fordulat történt az adózásban Magyarországon, amely igazságos, és egyértelműen a dolgozó, a jövedelmet szerző emberek érdekét szolgálja. Fordulat történt, hiszen 2010-ben még háromkulcsos adórendszer jellemezte a személyi jövedelemadó-rendszert a szocialisták

idején. Ne feledjük, hogy akkor még a legmagasabb adókulcs 40 százalék volt, ezt próbálták csökkentgetni kisebb-nagyobb sikerrel.

A Fidesz-KDNP-kormány azt a célt tűzte ki, hogy a megszerzett jövedelmek adóját csökkenteni kell, úgy a magánemberek, mint a társaságok esetében.

(9.30)

Csökkenteni, ugyanakkor pedig az adózás súlyát a forgalmi és fogyasztási adók irányába kell eltolni. Ennek szellemében született meg az egykulcsos adórendszer. Az egykulcsos adórendszer lényegesen igazságosabb és teljesítményre ösztönzőbb, mint a többkulcsos. Hiszen a többkulcsos adórendszernek az a jellemzője, hogy minél magasabb jövedelmet szerzel, annál több az elvonás. A jelenlegi rendszer pedig arra ösztönöz, hogy minél több jövedelemhez jutsz, az egy kulcs miatt az adóterhelés arányosan kevesebb.

A szocialisták akkori rendszere, amely szerint a minimálbér adója 0 százalék volt, egy rossz rendszert alakított ki, hiszen a vállalkozók zömében, mintegy 600 ezer embert minimálbéren tartottak, mondván, hogy itt még nem kell adót fizetni. Lényegében ez egy elvárt jövedelem volt az idő tájt, és bizony arra ösztönözte a vállalkozásokat, hogy sokszor adózatlanul egészítsék ki ezen emberek jövedelmét. Ez a rendszer az egykulcsos személyi jövedelemadó-rendszerrel lényegében megszűnt, igazságossá vált, és így az akkori 1,8 millió ember helyett, hiszen az MSZP idején összesen 1,8 millióan fizettek Magyarországon személyi jövedelemadót, most 4,1 millió ember fizet személyi jövedelemadót.

De máshogy gondolkodott az MSZP a családi adókedvezmény rendszeréről is, hiszen 2010-ben mindössze 12 milliárd forintot fordítottak erre, és 106 ezer embert érintett a családi adókedvezmény rendszere. *(Gógös Zoltán: Minimálbéren nem volt adója, ember, nem baj?)* Most, 2015-ben ez 240 milliárd forint volt, és több mint 1 millió 100 ezer embert érintett. Ráadásul a minimálbér akkori rendszere igazságtalan volt, hiszen éppen a családi adókedvezményt nem tudták igénybe venni az emberek. *(Gógös Zoltán: De miért? Nem volt adója, ember!)* Akkor egymás mellett dolgozott két esztergályos, az egyiknek volt adója, a másiknak nem volt adója, az egyiknek volt két gyermeke, az nem tudta igénybe venni az adókedvezményt. Tehát igazságtalan volt. A jelenlegi rendszer lényegesen igazságosabb.

A Fidesz-KDNP-kormány kialakította azt a rendszert, hogy ahol két vagy több gyermek van a családban, lényegében a bruttó bér egyezzen meg a nettó bérrel, hiszen lehetővé tette, hogy az adókedvezményt a járulékokból is igénybe tudják venni. Ma már a családi adókedvezmény meghatározó része a személyi jövedelemadó-rendszernek.

De más politikát folytat a Fidesz a rezsicsökkentés terén is, hiszen önök emelték a gáz, a villamos energia díját *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, a

Fidesz pedig csökkentette. Ez is a kiskeresetűeknek jelent jövedelmi előnyt. Ennek meg is jöttek az eredményei, hiszen egyrészt növekedett a fogyasztás az elmúlt években Magyarországon, a kiskereskedelmi forgalom, az emberek jövedelmének vásárlóértéke 2010-től közel 11 százalékkal nőtt.

A cél tovább csökkenteni a magánszemélyek és a társaságok jövedelmének adóterhét. Ez egyértelmű cél, és ebben megegyezik az MSZP-vel az elképzelésünk, hiszen 5 és 10 százalékos személyi jövedelemadóról beszél az MSZP. A Fidesz is azt mondja, hogy a jelenleg 16, majd jövőre 15 százalékos személyi jövedelemadó-kulcsot 10 százalék alá kell vinni. Ezért dolgozunk, és ezt a célt el fogjuk érni, hogy egykulcsos személyi jövedelemadó-rendszer legyen Magyarországon. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tállai András államtitkár úr. „Újabb mérföldkőhöz érkezett a fertői Esterházy-kastélyegyüttes rekonstrukciója” címmel szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Firtl Máttyás képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt részéről.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A fertői Esterházy-kastély rekonstrukciójának egy újabb fontos mérföldkövéhez értünk, amikor a múlt héten Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úr részvételével került sor az épületegyütteshez tartozó, megújult kertrészek átadására, a Rózsakert, az Angolkert és az Északi park helyreállítására, továbbá a Lés-erdő megújítására. Magam a térség országgyűlési képviselőjeként az átadó ünnepségen nem vehettem részt, mert a parlamentben fogadtam Bosznia-Hercegovina küldöttségét.

Egyrészt ezért is tartom fontosnak, hogy a parlament nyilvánossága előtt most a rekonstrukció folytatásának fontosságát külön is kiemeljem. Az eddigi felújítás kapcsán és az épületegyütteshez tartozó kertrészek átadása kapcsán fontosnak tartom azt tudatosítani, hogy mi, magyarok a fertői Esterházy-kastélyegyüttesben és környezetében a világ egyik legértékesebb táj- és épületegységének lehetünk birtokosai. Európában nagyon kevés olyan hely van, ahol ilyen grandiózus kiállításban nyilvánul meg a XVIII. század kultúrája, szemlélete, gondolatvilága.

A helyreállítás az értékek bemutatásán túl azt szolgálja, hogy ezt az értéket a jelen és a jövő, a régióra kiható fejlődés szolgálatába állítsuk. Az Esterháza Kulturális, Kutató- és Fesztiválközpont létrehozásával mindaz az érték, kultúrtörténeti örökség, ami a történelem ebből a térségből nemzetünk gyarapítására megszületett, olyan gondozót kapott, aki hiteles szakmaisággal hangolja össze az értékmentést, a felújítást, a fejlesztést, XXI. századi igények szerint. Teszi ezt úgy, hogy a térség fejlődésére kihatóan erősíti fel kultúrtörténeti értékeink vonzerejét, és tölti meg azt újabb, korszerű, XXI. századi funkciókkal.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2009 óta zajló kastélyrekonstrukció eredménye mára már szemmel látható, és a térségben élők számára is érzékelhető. Az Esterháza Központ összefogja a térségbeli településeket, együttműködik a rekonstrukcióban és a működtetésben partner szervezetekkel. Nyitottá és megismerhetővé teszi a kastélyegyüttest a helyiek és a turisták számára. Különösen fontos, hogy egyre nagyobb számmal érkeznek az ország minden részéből diákcsoportok, akik számára a személyes tapasztalatszerzés lehetősége is biztosított.

A konkrét eredmények során fontos, hogy a térségbeli kulturális örökség gondozójaként az Esterháza Központ komplex és kompetens módon az Esterházy- mellett a térségbeli Széchenyi-örökség rangjához méltó helyreállításának feladatát és küldetését is felvállalta és betölti. Mindezekkel együtt a térségbeli települések, a Fertő-táj egésze számára a fejlődés újabb, eddig kihasználatlan lehetőségeit nyitja meg az Esterháza Központ tevékenysége, ami elősegíti az idegenforgalom, a turisztika egységben és összehangoltan történő fejlesztését.

Ez a települések, a térség vonzerejének erősödését, a vállalkozások ösztönzését, a gazdaságélénkítést, az itt élők gyarapodását szolgálja. Így például a Fertő tó turisztikai, idegenforgalmi célú fejlesztése, hasznosítása is új dimenziót kaphat a jövőben.

Tisztelt Ház! Köszönettel tartozunk elsősorban Magyarország Kormányának, miniszterelnök úrnak, hogy felismerte azt, hogy mindazzal, amivel a térség nagy történelmi családjai, az Esterházyiak, a Széchenyiek a maguk környezetét, életét kiteljesítették, a hazájukat szolgálták. Ez a szolgálat a jelenre is kihat, hiszen a magyarok számára a mai épített örökség egyik legértékesebbje az Esterházy-kastély és környezete, mint ahogyan a legmeghatározóbb szellemi örökségünk helyei a térségbeli Széchenyi-émlék-helyek. Olyan értékeink ezek, amelyekért felelősek vagyunk, amelyeket közkinccsé kell tennünk helyben, európai és világviszonylatban is.

A fejlesztés jelenlegi mérföldköve annak biztos jele, hogy megvalósítható a cél, hogy az Esterháza Központ Európa egyik legkiemelkedőbb kulturális, szellemi központjaként legyen a régió fejlődésének motorja. Ezért tartom fontosnak, hogy az Esterházy-kastély és környéke fejlesztéseinek sora folytatódjon, amely a térségbeli értékeken alapulva az egész ország, a nemzet érdekét szolgálja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm, hogy újfent napirend előtti felszólalásában foglalkozik Fertőddel, Esterházával és a térség fejlesztésével. Azt gondolom, képviselő úr segítségével komoly

eredményeket tud felmutatni a kormány ezen a tájegységen, ebben a térségben és Eszterházában is.

(9.40)

Engedje meg, tisztelt képviselő úr, hogy röviden összefoglaljam, mit is adtunk át a múlt héten, mit is adott át a nagyközönségnek Lázár János miniszter úr, hiszen nem a kastély épületegyüttesének a fejlesztésében értünk el újabb nagy eredményt, hanem a kastély környezetében levő több mint 200 hektáros park, erdő megújítása történt meg. Több mint 2 ezer fát ültettek el a projektben részt vevő Állami Erdőgazdaság és az Eszterháza Központ munkatársai; 22 hektárnyi erdőt ültettek el, ami, azt gondolom, óriási nagy eredmény. Több mint 1200 idős fát mentettek meg; páratlan értékű parkról van szó. Ezt mindenki tudja, aki már járt ott.

Több mint 5 kilométernyi sétányt állítottak helyre a munkatársaink, ami szinte példa nélküli a parkfejlesztések körében. A park, illetve az erdő mellett teljes egészében sikerült rekonstruálni az egykori hercegi rózsakertet. Közel 9 ezer rózsatővel gazdagodott ez a rózsakert. Egy speciális fajtagyűjtemény jött itt létre, sőt, ez egy nemzetközi szinten is jelentős magyar génbank szerepét is be fogja tölteni, hiszen idekerülnek Márk Gergely, nemzetközileg elismert rózsanemesítőnk több mint 700, saját nemesítésű rózsafajtája. Ez egy nagyon-nagyon komoly eredmény, amire méltán lehetünk valamennyien büszkék.

Helyreállítottuk azt a 220 méter hosszú, futórózsákkal befuttatott, kereszt alakú lugast is, közepén a pagodaszerű pavilonnal, amelyet a szocializmus időszakában romboltak le teljesen méltatlanul. Itt kétféle év múlva fantasztikus környezetben fogjuk tudni fogadni a látogatókat.

Ezzel az Esterházy-kastély parkja helyreállításának első üteme lezárult, és mindezeket a munkálatokat 250 millió forintos támogatásból valósította meg Eszterháza. Ennek része tehát a Rózsakert, az Angolkert, az Északi park egy részének hiteles műemléki helyreállítása. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy egy olyan együttest sikerült így megmenteni, a jövő számára rendbe tenni, amely Schönbrunn mellett Közép-Európa egyedülálló együttese.

De ha már lehetőségem van arra, hogy képviselő úr napirend előtti felszólalásra reagáljak a parlamentben, hadd foglaljam össze, hogy mi mindent történt Eszterházában, és mi minden fog az előttünk álló éveken is megtörténni, megvalósulni. Egyrészt 2009 szeptemberében elindult a kastélyegyüttes felújítása. Az első ütemben 1 milliárd 375 millió forintot használtunk fel. 2012 májusában adtuk át az első ütemet, jelentős műemléki felújításokat megvalósítva. A második ütem 2010 decemberében indult 1 milliárd 923 millió forintos támogatással. Ennek a második ütemnek az ünnepélyes átadása 2015. április 16-án volt.

A második ütemben megvalósuló projekt a főépületben folyó rekonstrukciók mellett a kastély-

komplexumhoz tartozó további épületek fejlesztéseit tartalmazza: átadtuk a Marionettszínházat, a Narancsházat, illetve a Gránátosházak egy része is megújult. Aki jár az Eszterháza Központ fesztiváljain, az tudhatja, hogy ez milyen jelentős kulturális eredményt jelent. Nem véletlen tehát, hogy 2014-ben ICOMOS-díjban részesült a fertői Esterházy-kastélyegyüttes egykori Marionettszínháza. Ez a legmagasabb nemzetközi műemlékvédelmi díj, tehát jó irányba halad a felújítás.

2012 végén elindult a harmadik ütem is, amely szerves folytatása az első és a második ütemnek; az úgynevezett Kiskastély fölújítása most zajlik. Idén decemberben ezzel is el fogunk készülni. Egyébként erre az ütemre 1 milliárd 511 millió forintot fogunk fordítani. Közben elindult nemzeti forrásból a nyugati szárny felújítása, ahonnan kiköltözött az iskola. Itt várhatóan 2016-ban meg fogjuk tudni nyitni az Esterházy-kincstárat, a kincstár fantasztikus értékű kincseit bemutató gyűjteményét a nagyközönségnek. Mindezeket túl kisebb beruházások is zajlanak. 76 millió forintból rendbe tettük az Esterházy-család sírboltját, az odavezető utat újítjuk most föl, és az egykori lakosztályok rekonstrukciója is megtörténik 228 millió forintból.

Azt gondolom, hogy ez óriási eredmény. Kérem a képviselő urat, hogy továbbra is támogassa és segítse a kormány ez irányú munkáját. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. „Ismét több mint 1500 határsértőt tartóztattak fel a hétvégén” címmel szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rogán Antal frakcióvezető úr, a Fidesz részéről. Öné a szó, frakcióvezető úr.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, hétvégén ismét több mint 1500, törvénytelenül a határt átlépő, illegális bevándorlót tartóztattak fel Magyarország déli határainál. Ezzel, azt gondolom, június végére meghaladhatja a 60 ezret is azoknak az illegális bevándorlóknak a száma, akik az idei évben törvénytelenül lépik át a magyar határt, és próbálkoznak politikai menedékképpel kérni Magyarországon.

Csak szeretném felhívni a tisztelt Országgyűlés figyelmét, hogy ez a szám alig három évvel ezelőtt még nem nagyon haladta meg a 3 ezret; 2014-ben éppen csak átlépte a 40 ezret, és úgy tűnik, hogy 2015-ben már az első félév elteltével meg fogja haladni a 60 ezret, ami azt jelenti, hogy év végére akár több mint 100 ezer illegális határátlépőre, illegális bevándorlóra is számíthatunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A probléma tehát valós, megoldására törekednünk kell. Ezért indított nemzeti konzultációt a kormány, ami, azt gondolom, lehetőséget teremt arra, hogy minden magyar állampolgár elmondhassa a véleményét. A nemzeti konzultációban sokan vesznek részt. Több mint 600

ezren személyesen, mert elküldik vagy levél formájában, vagy másként a véleményüket, és néhány tucatnyian pedig, alapvetően liberális, szocialista aktivisták pedig plakátrombolással, plakátrongalással, ilyen típusú akciókkal vesznek részt a nemzeti konzultációban. Sajátos módja ez a véleménynyilvánításnak, de legalább megismerjük az ő véleményüket is.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, hogy a liberálisok és a szocialisták álláspontja itt az Országgyűlésben számunkra már régóta ismert, hiszen mindannyian nagyon jól tudjuk és mondjuk ki őszintén: önök, tisztelt szocialista és liberális képviselőtársaim egész egyszerűen bevándorlópártiak. Önök azt a problémát, amit Magyarországon és egész Európában a népességcsökkentés jelent, azt a bevándorlókkal akarják megoldani, ráadásul, ezt is mondjuk ki őszintén, abban is tiszta álláspontjuk van, hogy minden bevándorlót szívesen vesznek, kivéve, hogyha magyar. Tehát jöhet koszovói, jöhet muzulmán, afrikai, csak az a lényeg, hogy ne legyen magyar. Ha ezt erősnek éreznék, tisztelt képviselőtársaim, csak arra szeretném felhívni a figyelmüket, hogy milyen álláspontot képviseltek ebben a kérdésben 2004. december 5-e előtt, és azt gondolom, hogy ezt a kérdést tegnap Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr és Harrach Péter frakcióvezető úr is világossá tették itt, az Országgyűlés előtt.

Nos, attól tartok, tisztelt szocialista és liberális képviselőtársaim, hogy a magyar családok többsége a bevándorlás kérdésében nem osztja az önök álláspontját. A kormány reklámkampánya kapcsán pedig azt szeretném elmondani önöknek, tisztelt képviselőtársaim, hogy bár értem a bírálatokat, de azt nem értem, hogy miért nem mondják ki őszintén, hogy melyik az a mondat, amellyikkel nem értenek egyet. Azzal nem értenek egyet, hogy aki Magyarországra érkezik, annak tiszteletben kell tartania a törvényeinket?

Csak szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy az ideérkező bevándorlók 99 százaléka törvénysértéssel kezd. Mert van ugyan határátkelőhely, mégis illegálisan, törvénytelenül lépi át a magyar és ezzel az európai határt. Azzal nem értenek egyet, hogy tiszteletben kell tartani a kultúránkat? Azt gondolom, ez alapvető európai felfogás minden európai nemzet részéről, ez egy teljesen természetes megközelítés. Vagy azzal nem értenek egyet, hogy igen, nem tudunk munkahelyeket teremteni tömegesen ideérkező illegális bevándorlók számára, mert Magyarországon is van még megoldandó problémaként előttünk munkanélküliség.

Tisztelt Képviselőtársaim! A közvéleménykutatások szerint az emberek többsége nem osztja a liberálisok és a szocialisták álláspontját, hanem inkább a kormány felvetéseit támogatja. A konzultáció zajlik, részeredményei megerősítik azt, hogy Magyarországnak majd vissza kell térnie az Európai Unió ellenében is a 2012 előtti gyakorlathoz, az illegális bevándorlás elleni szigorú és egyébként konzekvens fellépéshez.

Ez őszre majd új jogszabályokat, jogszabálycsomagot és intézkedési tervet igényel, amit akkor kell majd tárgyalnia az Országgyűlésnek. De a konzultáció folyamata közben is cselekednünk kell, tisztelt képviselőtársaim. Cselekedünk kell, mert a nyár nemcsak a turisták, hanem a törvénytelen és illegális bevándorlók kedvenc évszaka is.

Ezért az a meggyőződésünk, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Országgyűlésnek még a mostani ülésszak befejezése előtt el kell fogadnia azt a jogszabályt, amely világossá teszi, hogy biztonságos harmadik országból Magyarországon nem fogadunk politikai menekültet, nem tekintjük az onnan érkező illegális bevándorlókat automatikusan politikai menedékkéjogra jogosultnak.

Arra kérem önöket, hogy ha lehet, itt a parlamentben önök is támogassák ennek a jogszabálynak az elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiban.)*

(9-50)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A kormány nevében az elhangzottakra Kontrát Károly államtitkár úr kíván válaszolni.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egy héttel ezelőtt Kósa Lajos képviselő úr napirend előtti hozzászólására válaszolva azt mondtam, hogy 53 ezer menedékkérő érkezett Magyarországra addig a napig. Most a legfrissebb adat: a mai napig 56 319 menedékkérelmet terjesztettek be Magyarországon. Tehát több mint 3 ezerrel nőtt egy hét alatt a menedékkérők száma.

De hogy mondjam a tegnapi adatot is, tegnap az elmúlt 24 órában tiltott határátlépés miatt összesen 486 főt fogtak el a határrendészek. Elmondanám, hogy milyen állampolgársággal rendelkezők ezek az elfogott határsértők, akik jogellenesen léptek Magyarországra: két fő togói, 20 fő kongói, 6 fő nigériai, 15 fő ghánai, 2 fő ugandai, 1 fő libériai, 3 fő gambiai, 1 fő mali, 1 fő tunéziai, 1 fő kameruni, 74 fő szíriai, 19 fő bangladesi, 8 fő koszovói, 1 fő bhutáni, 8 fő mi-anmari, 2 fő iráni, 1 fő elefántcsontparti, 1 fő indiai, 19 fő pakisztáni, 2 fő algériai, 220 fő afgán, 19 fő iraki. Tehát így néz ki a tegnapi adat.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban azt lehet felelősen kijelenteni, hogy az illegális migrációra vonatkozó uniós szabályok nem megfelelőek, ezen sürgősen változtatni kell. Ezekkel a szabályokkal az Európai Unió nem tudja kezelni ezt a nagyon nehéz és nagyon súlyos kérdést. Elég, ha utalok a legújabb, szomszédos országokban megtett intézkedésekre. Tegnap az osztrák belügyminiszter bejelentette, hogy befagyasztották Ausztriában a menedékkérelmek feldolgozását, hogy ezzel gyakoroljanak nyomást más uniós országokra. Azt mondta a belügyminiszter asszony, hogy meg kell állítanunk az

osztrák menedékeexpresszt, hogy kevésbé vonzó cél-országá vátozzunk.

Az olasz miniszterelnök, Matteo Renzi pedig azt mondta, hogy amennyiben az Európai Unióban nem a szolidaritás kerekedik felül, Olaszország saját megoldást, úgynevezett „B” tervet fog alkalmazni. A bajor tartományi pénzügyminiszter pedig azt mondta, hogy a belső határellenőrzés nélküli uniós övezet egészét felül kell vizsgálni.

Tisztelt Országgyűlés! Ezek a tények világosan jelzik, hogy nemcsak Magyarország, hanem más uniós országok is küzdenek ezzel a problémával. A magyar álláspont világos: nemzeti hatáskörbe kell adni ezt a nagyon fontos kérdést; saját jogszabályokkal, saját erőből, saját közigazgatással kell megoldani ezt a nagyon fontos és nagyon nehéz kérdést. De az Uniónak is változtatni kell, az uniós szabályokat is meg kell változtatni, szigorítani kell.

Örülök annak, hogy képviselő úr még ebben az ülészakban javaslatot tett annak érdekében, hogy ne várjuk meg, hogy év végére bekövetkezzen az helyzet, hogy százezer menedékkérő érkezik Magyarországra, mert Magyarország nem tudja kezelni ezt a hatalmas menekültáradatot a jelenlegi szabályokkal. Úgyhogy a kormány nevében üdvözlöm ezt a kezdeményezést, és bízunk abban, hogy a parlament támogatja, hiszen ebben a nagyon fontos kérdésben határozott fellépésre és nemzeti egyetértésre van szükség, hiszen azt tapasztaljuk, hogy minden környékbeli államban ez a cél.

És valóban úgy, ahogy a képviselő úr mondta, akik Szerbián át érkeznek Magyarországra, azok Görögországban lépik át az Unió határát, onnan Macedóniába, majd Szerbiába érkeznek. Tehát ezek az emberek nincsenek kitéve életveszélynek, nem üldözik őket, sem Görögországban, sem Macedóniában, sem Szerbiában vallásuk, felekezetük, bőrszínük, egyéb más szempontok miatt. Egyszerűen az a céljuk, hogy jobb megélhetést találjanak, megélhetési bevándorlókkal van dolgunk, tisztelt hölgyeim és uraim, és úgy, ahogy a képviselő úr mondta, drasztikusan, 40-szeresére nőtt ezeknek az illegális menedékkérőknek a száma.

Tisztelt Országgyűlés! Arra kérem az Országgyűlést, hogy támogassa ezt a kezdeményezést, amit holnap tárgyalunk, támogassa a nemzeti konzultáció sikeres megvalósítását, támogassa azt, hogy egységesen, határozottan, a magyar nemzeti érdekek mentén tudjunk fellépni, és Magyarország érdekeit tudjuk képviselni ebben a nagyon fontos kérdésben. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Novák Előd úr, a Jobbik képviselője: „Van-e igazságérzete és szociális érzékenysége a kormánynak?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elképesztő az a kor-

mányzati szemfényvesztés, amivel igyekszik magát antikommunista fényben, színben feltüntetni, miközben valójában a kettős mérce jegyében ennek a kommunista önkényuralmi rendszernek gátlástalanul falaznak.

Elképesztő volt hallgatni Gulyás Gergely múlt hét hétfői napirend előtti felszólalását, amiben egészen odáig ment, hogy az 1991-es úgynevezett Zétényi-Takács-féle igazságtételi törvény alkotmánybíróági elkaszálását, megsemmisítését nevezte meg tulajdonképpen a rendszerváltás kisiklásának felelőseként, okaként. Csak azt felejtette el hozzátenni, hogy a Fidesz volt az egyedüli párt, amely egységesen nemmel szavazott már akkor is, az Alkotmánybíróság általi megsemmisítés előtt is erre a törvényre. Önök át sem engedték volna ezt a törvényt.

Kikerítem az Országgyűléstől, a honlapon jelenleg egyébként nem megtalálható, hivatalos nevén az 1944. december 21-e és 1990. május 2-a között elkövetett, és politikai okokból nem üldözött súlyos bűncselekmények üldözhetőségéről szóló törvényjavaslat vitájáról szóló jegyzőkönyvet is, és azt láthatjuk, hogy név szerinti szavazáson felállva vállalta büszkén nem szavazatát Áder János, Deutsch Tamás, Fodor Gábor - aki akkor még a Fidesz képviselője, korábban alelnöke is volt -, Kósa Lajos, Kövér László - az exkommunista Kövér László, persze nem is olyan meglepő -, Orbán Viktor, aki felszólalásában nem szégyellte, hogy még a törvényjavaslat visszavonását is kérte az előterjesztőtől. Ezek után van képe a Fidesz napirend előtti felszólalójának az Alkotmánybíróságot felelőssé tenni ennek a törvényjavaslatnak a megsemmisítéséért?!

Elképesztő volt a KDNP államtitkárának válasza, és rendkívül farizeus módon Biszku Béla elítéléséért emelnek szót, miközben semmit sem tettek ebben az ügyben. Sőt, a jelenlegi kormányzat jóvoltából élvezheti még mindig a több százezres kommunista luxusnyugdíját az 1956 utáni megtorlások vezéralakja.

Ha a Fidesz-KDNP valóban ítéletet akart volna az 1956 utáni megtorlások ügyében, akkor nem várták volna meg, míg Biszku XXI. századi pártként a Jobbik, illetve konkrétan képviselőnk, Szilágyi György jelenti fel, amit a XX. századi pártok elmulasztottak. Az elmúlt 25 év, különösen a Fidesz-KDNP-kormányok szégyene, hogy még mindig nem történt meg az állambiztonsági múlt, így többek közt az ügynöklisták feltárása, a pártállami vezetők elszámoltatása és közéletből való kizárása, valamint a kommunista luxusnyugdíjak megvonása, hogy csak a három legfontosabb antikommunista követelésünket említsem, amelyre természetesen kormányzati szándék sincsen. De vannak még itt ilyen szimbolikus ügyek, a Szabadság téri szovjet emlékmű, amely az Országgyűlésre is önkényuralmi jelképeivel árnyékot vet itt a szomszédos téren. Erről majd napirend után fogok szólni, miután kezdeményezésünkre Tarlós István főpolgármester úr végre a kormányhoz fordult ennek eltávolítása érdekében.

Nagyon fájó volt az is, hogy idén nem támogatták „A rendszerváltás mulasztásai ma is antikommunista követelések” című országgyűlési vitanapi kezdeményezéseinket.

A kommunista luxusnyugdíjak folyósítása a legfelháborítóbb. Félmegoldásnak is kevés látszatintézkedés a néhány ezer forintos nyugdíjpótlékok megvonása az érintetteknek csak a tizedénél, miközben a Mansfeld Péterre halálos ítéletet kérő ügyész, Mátsik György juttatása egy forinttal sem csökkent, vagy Biszku Béláé vagy Nyers Rezsőé, akiknél egyáltalán csökkent, ott is csak minimális mértékben, néhány ezer forinttal, így még mindig több százezres luxusnyugdíjat kapnak havonta, ráadásul idén ismét emeltek az ő juttatásukat is.

Az előző rendszerben pártállami vezetőként kiemelt bérezésben, ezáltal ma akár pótlék nélkül is kiemelt alapnyugdíjban részesülők juttatásának felülvizsgálatához a Jobbik által már 2010 júliusában benyújtott, a lengyel példát a magyar jogrendszerbe ültető törvényjavaslat elfogadása volna szükséges, amelyet számtalan alkalommal szavazott le a Fidesz és az MSZP nagykoalíciója, Biszku Béla legnagyobb örömeire. A Jobbik javaslata több ezer embert, évi több milliárd forintot érintene.

Ezeket nem tudtuk elmondani akkor, amikor nem volt hozzászólási lehetőségünk, ezért éltem a Harrach Péter által országgyűlési műfajnak nevezett bekiabálás eszközével, hiszen valóban, égbekiáltó hazugságokat nem lehet tűrni; mint amit például Rétvári Bence mondott, hogy ezeknek az embereknek ez a pluszjuttatása, ez a fajta privilégiuma megszűnt, és mostantól nem kapnak ilyen kiemelt nyugdíjat. Ezt hazudta Rétvári Bence! Egyetlenegyszer kiabáltam be, és máris Kövér László házelnök úr a kivezetésemmel fenyegetőzött, persze házszabályellenesen. Végül csak kizárásomról döntöttek, házszabályellenesen egyébként, hozzáteszem, az országgyűlési törvényt megsértő módon, hiszen két hétre nem lehet kitiltani képviselőt, ahogy ezt önök, a mamelukok is megszavazták.

(10.00)

Pusztán ülésnapról lehetett volna kitiltani, azonban Kövér László nem ezt tette fel szavazásra, hanem háromszor is kéthetes ülésről beszélt. Ezért engedjék meg, hogy az exkommunista Kövér Lászlónak mintegy nyári olvasmányként elküldjem levezető elnök úron keresztül az Országgyűlésről szóló törvényt. Tehát azt gondolom, hogy az Országgyűlés elnökének ismernie kellene a házszabályt, és ez a fajta törvényt sértés sem maradhatna normális esetben következmények nélkül. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. *(Novák Előd átadja a levezető elnöknek az Országgyűlésről szóló törvény egy példányát.)* A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megértjük azt, hogy Vona Gábor frakcióvezető úr mostanában ritkán engedi megszólalni napirend előtt Novák Előd képviselő urat, mert ez a stílus és ez a hangnem egyáltalán nem illeszkedik abba a cukiságkampányba, amit itt a parlamenten belül is folytatnak. Rendkívül komoly kérdésekről, rendkívül komoly problémákról tisztességesen és komolyan kell megszólalni a magyar Országgyűlésben.

Mindenesetre Novák képviselő úrnak rövid a memóriája, úgy csinálnak, mintha a Biszku-ügyre ők hívták volna fel a figyelmet, pedig mi tisztán emlékszünk arra, hogy 2010-ben, amikor elkészült a Bűn és büntetlenség című film, amelyet Novák Tamás és Skrabski Fruzsina készítettek, akkor itt a parlamentben először egyébként én magam szólaltam fel, és tettem szóvá azt, hogy milyen kálváriája van a filmnek, és hogy több helyen nem engedik bemutatni, illetve hogy meg akarják tiltani a filmnek a bemutatását. Majd ezt követően az általam vezetett Kulturális és sajtóbizottság rendkívüli ülést hívott össze, amelyen meghallgattuk a film rendezőit, és amelyen egyértelműen hitet tettünk amellett, hogy a szólás- szabadságot, a sajtószabadságot és az alkotói szabadságot ilyen durván nem lehet megsérteni, és márpedig a kommunista diktatúra jeles - idézőjelben mondom a jelest természetesen -, e „jeles” képviselőjének a munkásságát leleplező és a széles nyilvánosság előtt bemutató dokumentumfilmet mindenki számára elérhetővé kell tenni.

A Jobbik jóval később csatlakozott erre a vonatra *(Mirkóczki Ádám: Ki jelentette fel?)*, és most úgy csinálnak, mintha ők szólaltak volna meg Biszku Béla ügyében először, vagy ők szólaltak volna meg egyedül, vagy ők lennének azok a hiteles szereplők, akik itt a kommunizmus bűnei ellen megszólaltak volna vagy tettek volna.

Az elmúlt időszakban minden olyan jogszabály, beleértve az Alaptörvényt is, beleértve az Alaptörvény preambulumát, beleértve minden szimbolikus jogszabályt, beleértve azokat a törekvéseket, amelyeket kodifikáltunk is, és amelyek egyértelművé teszik a szocialista-kommunista időszak diktatúrájához való viszonyunkat, az a két kormánypártnak, a Fidesznek és a KDNP-nek köszönhető.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az a politikai tömörülés, amely 1989 óta következetesen a kommunista diktatúra bűnei ellen szólal fel. Ma hallhattuk reggel a megemlékezésen Lezsák Sándor alelnök úrnak a kiváló összefoglalóját, ahol utalt a '89-es eseményekre, és ahol konkrétan kiemelte Orbán Viktor miniszterelnök úrnak az akkori beszédét, amely egyébként mérföldkő volt, és ahonnan egyébként a legújabb kori parlamentáris demokráciának az alapjait, illetve alapjainak letételét számíthatjuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt kell hogy mondjam, hogy egyetértünk azzal mindannyian, valamennyi tisztességesen gondolkodó magyar demokrata, amit Gulyás Gergely képviselőtársam múlt

héten a parlamentben megfogalmazott. Nem farizeusság volt ez, ahogyan azt Novák képviselő úr mondja, ez volt az a tisztességes politikai alapállás, amit a diktatúrákat nem kettős mércével megítélő, hanem egyértelműen és határozottan elítélő demokratának képviselnie kell a magyar Országgyűlésben. Ez az, amit a Fidesz több mint két évtized óta következetesen képvisel, ez az, ami összetartja, kovászként összetartja a Fidesz-KDNP szövetségét. Ez az, ami egyértelművé teszi, hogy tisztességes magyar demokrata elítéli a diktatúrát, nem azonosul a diktatúra működtetőivel, és ez az, ami egyértelművé teszi azt, hogy számunkra a diktatúra áldozataival való szolidaritás a legfontosabb. És Gulyás Gergely képviselőtársam azt mondta itt a parlamentben, hogy nem fogadjuk el a bírósági ítéletet, hogy nem értünk egyet a bírósági ítélettel, és kérjük azt, hogy az egyébként a törvényhozó és a végrehajtó hatalomtól függetlenül működő bírói hatalom ezt valamilyen formában vizsgálja felül. Folytatódjék az eljárás, és a magyar társadalom számára, a magyar demokraták számára megnyugtató módon rendeződjék az a folyamat, amely elindult az elmúlt években.

Mi nem vitatjuk azt, hogy egyébként Szilágyi képviselő úr feljelentést tett, és azt sem gondoljuk, hogy ne tette volna ezt helyesen, sőt azt mondjuk, hogy helyesen tette, hogy feljelentést tett. De mindéből nem következik az, hogy bármilyen módon lenne joga Novák képviselő úrnak vagy bárki másnak ebben a Házban a Fidesznek és a KDNP-nek a tisztességes alapállását megkérdőjelezni. Hogy lenne joga itt Novák Elődnek arról beszélni, hogy egyébként a Fideszben ne gondolná mindenki egyöntetűen úgy, és a KDNP-ben ne gondolná mindenki egyöntetűen úgy, hogy a lehető legnagyobb határozottsággal elítéljük a kommunista diktatúrát, ahogyan egyébként elítéljük a korábbi diktatúrákat is.

A mi alapállásunk a tisztességes magyar demokraták alapállása. Ehhez ragaszkodni fogunk a következő években is. Erről az útról bennünket ilyen politikai pojáca módon, ahogy ön ezt, Novák képviselő úr ma reggel is megtette, nem lehet letéríteni. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismeresse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd, Jobbik; Szél Bernadett, LMP.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Szél Bernadett, LMP; Harangozó Tamás, MSZP; Vejkey Imre, KDNP; Mirkóczki Ádám, Jobbik; Simon Róbert Balázs, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő rendkívüli ülésünk **napirendjének megállapítása**. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/4741. sorszámú parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4741/18. sorszámú jelentését pedig T/4741/19. sorszámú megkapták. A vitához kapcsolódó Költségvetési bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4741/20. sorszámú jelentését T/4741/21. sorszámú, a Mezőgazdasági bizottság részletes vitáról szóló jelentését pedig T/4741/22. sorszámú kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4741/24. sorszámú, összegző jelentése pedig T/4741/25. sorszámú a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre mindösszesen 15 perc áll rendelkezésre.

Mielőtt folytatnánk munkánkat, kérem tisztelettel a képviselőtársaimat, akik nem vesznek részt a munkában *(Csenget.)*, hogy a beszélgetést a folyosón folytassák. Kérem tisztelettel képviselőtársaimat, foglaljanak helyet vagy fáradjanak ki a folyosóra. *(Többen elhagyják az üléstermet.)* Köszönöm szépen.

Megadom a szót elsőként Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben.

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2015. június 11-i ülésén megtárgyalta az adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/4741. számú törvényjavaslatot.

(10.10)

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Költségvetési bizottság és a Gazdasági bizottság 26 pontos módosító javaslatát, amelyek közül bizonyos pontokat a tárca nem támogatott, mivel ezek a TAB, tehát a Törvényalkotási bizottság saját módosítójában javításra kerültek.

A módosító mögött egy összhangteremtő szándék húzódik meg, amely biztosítaná, hogy az oktatási intézmények alapító okiratban megfogalmazott tevékenységük ellátásához - egyébként a közcélú adományokra vonatkozó elveknek megfelelően - áfamentesen juthassanak hozzá azon eszközökhöz, amelyek szolgálják az oktatási intézmények tevékenységét, érdekét, céljait, és összhangban állnak minden egyéb közérdekű, közhasznú adományozással.

Az imént említett módosítási szándékokat, illetve a háttéranyag további pontjait a bizottság 24 igen szavazattal, 5 nem ellenében és 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Hadd hangsúlyozzam még egyszer a szóban forgó törvényjavaslat jelentőségét! Az adócsomag egyik legfontosabb eleme a családi adórendszer további bővítése, ennek célja a családok megsegítése, támogatása, a gyermekvállalás elősegítése. Az adórendszer átalakításának köszönhetően 2014-ben már több mint 230 milliárd forinttal több jövedelem maradt mintegy 900 ezer magyar családnál, a tavalyi évtől kezdődően ráadásul már a társadalombiztosítási járulékból is levonható volt az adókedvezmény, így közel 270 ezer család megélhetése válhatott könnyebbé, ami egy minimálbért kereső, három gyermeket nevelő szülő esetében nettó 16 ezer forint jövedelemnövekedést jelentett.

A 2016. évi adócsomag e megkezdett munka folytatása és kiterjesztése annak érdekében, hogy a megkeresett jövedelem minél nagyobb része maradjon a magyar családoknál. Ennek megfelelően 2016-tól négy év alatt a duplájára nő a kétgyermekes családok családi kedvezménye. Az összevont adóalapot csökkentő kedvezmény mértéke évről évre emelkedik úgy, hogy a családoknál havonta ott maradó adó gyermekenként a jelenlegi 10 ezer forintról 2019-re 20 ezer forintra, vagyis évente gyermekenként 2500 forinttal növekszik.

A további adócsökkentések irányába megtett első lépésnek tekinthetjük a személyi jövedelemadó mérséklését is: a törvényjavaslat 16 százalékról 15 százalékra csökkenti a személyi jövedelemadó mértékét. Ezzel összefüggésben valorizálásra kerül a családi kedvezmény és az első házások kedvezménye címén az adóalapból levonható összeg annak érdekében, hogy ne változzon a kedvezmény adóban kifejezett mértéke.

Ez a személyi jövedelemadó-mérséklés egy folyamat kezdete: amennyiben a gazdaság jobban teljesít az elkövetkezendő időkben is, akkor megcélozza a kormány, hogy egy számjegyű legyen a személyi jövedelemadó. A célunk az, hogy a megkeresett jövedelemből minél nagyobb összeg maradjon a családoknál.

Erre tekintettel a bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 24 igen szavazattal, 6 nem ellenében és 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kucsák képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerülne sor hétperces időkeretben, de az előadó képviselő nem tartózkodik a teremben, Tóth Bertalan képviselő úr nincsen jelen. Haladnunk kell tovább.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztőt, Tállai András államtitkár urat, kíván-e most felszólalni. *(Tállai András jelzésére:)* Jelzi, hogy nem, majd a végén.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót; elsőként Cseresnyés Péter képviselő úrnak, Fidesz.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány és a magyar családok munkájának köszönhetően az elmúlt évek erőfeszítései meghozták eredményüket: amíg 2010-ben Magyarország még a görögökhöz képest is nehéz helyzetben volt magas államadóssággal, alacsony foglalkoztatási és rossz versenyképességi mutatókkal, addig mára egy sor fontos területen sikerült jelentős eredményeket elérnünk: 2010 óta csökken az államadósságunk, 3 százalék alá sikerült csökkentenünk az államháztartási hiányt, ráadásul a 2010-es kormányváltáshoz képest közel 450 ezerrel több embernek van munkája.

Ugyanakkor még számos területen kell fontos, a magyar családokat segítő lépéseket tennünk. Ennek megfelelően 2016 - ahogy már sokszor elhangzott - az adócsökkentés éve lesz, ezt célozzák meg az adótörvényekben megvalósuló változások is. Az adórendszert érintő, 2010-ben megkezdett átalakítások jövőre tovább folytatódnak úgy, hogy az adórendszer legfontosabb pillérei 2016-ban is a családi adórendszer és a kis- és közepes vállalkozások számára a versenyképes adókönyv kialakítása maradnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az adócsomag egyik legfontosabb eleme a családi adórendszer további bővítése. A családi adórendszer célja a családok megerősítése, támogatása a gyermekvállalás elősegítésére. Az adórendszer átalakításának köszönhetően 2014-ben már több mint 230 milliárd forinttal több jövedelem maradt mintegy 900 ezer magyar családnál. A 2016. évi adócsomag ennek a megkezdett munkának a folytatása és kiterjesztése annak érdekében, hogy a megkeresett jövedelem minél nagyobb része maradjon meg a magyar családoknál. Ennek megfelelően 2016-tól négy év alatt duplájára nő a kétgyermekes családok családi kedvezménye. Az összevont adóalapot csökkentő kedvezmény mértéke évről évre emelkedik úgy, hogy a családoknál havonta ott maradó adó gyermekenként a jelenlegi 10 ezer forintról 2019-re 20 ezer forintra, vagyis évente gyermekenként 2500 forinttal nő.

A további adócsökkentések irányába megtett első lépésnek tekinthetjük a személyi jövedelemadó mérséklését is: a törvényjavaslat 16 százalékról 15 százalékra csökkenti a személyi jövedelemadó mértékét. Ezzel összefüggésben valorizálásra kerül a családi kedvezmény és az első házások kedvezménye címén az adóalapból levonható összeg annak érdekében, hogy ne változzon a kedvezmény adóban kifejezetten mértéke. Célunk, hogy a megkeresett jövedelemből minél nagyobb összeg maradjon a családonknál. Az imént felsorolt adóváltozások egy átlagkeresettel rendelkező kétgyermekes háztartás esetében éves szinten több mint 115 ezer forint kedvezményt jelentenek.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslathoz benyújtott módosító indítványok többek között pontosítják a növekedési adóhitel rendszerét, illetve a bankadó csökkentésének módját is. A gyors gazdasági sikereket elérő vállalkozások támogatása érdekében a társasági adózás terén újdonságként kerül bevezetésre a növekedési adóhitel. Azok a vállalkozások eszerint, amelyek egyik évről a másikra legalább az ötszörösére növelik adózás előtti eredményüket, elhalasztják és elhalaszthatják az adó megfizetését, így több forrásuk marad tevékenységük bővítésére.

Ezenkívül a települési önkormányzat által rendszerben biztosítható adókezdemeny, adómentesség kiterjed az önkormányzat kötelező feladatát képező egészségügyi alapellátás körébe tartozó egészségügyi szolgáltatást nyújtó házi orvosok, házi gyermekorvosok és fogorvosok mellett a védőnői szolgáltatást nyújtókra is, ráadásul az adóelőny nyújtásának feltételként megállapított adóalap-maximum 10 millió forintról 20 millió forintra emelkedik. Az összeghatár felemelésével az önkormányzat olyan adóelőnyről szóló rendelkezést alkothat, amelyet valamennyi vállalkozó házi orvos igénybe vehet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években a jövedelmeket terhelő adókról a fogyasztási, forgalmi típusú, valamint a különadó, a környezetvédelmi és egészségvédelmi célú adók felé toltuk el az adórendszer súlypontját.

Összegezve és röviden megfogalmazva: az elmondottakból is látszik, az adórendszer célja, hogy minél többen tudjanak Magyarországon eredményesen és hatékonyan dolgozni, a munkájukkal megkeresett jövedelemnek pedig minél nagyobb részét tudják gyermekeik nevelésére fordítani. Ezért kérem és kérjük, hogy támogassák a tervezetet. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(10.20)

ELNÖK: Köszönöm, Cseresnyés képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik képviselőcsoportja.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő csomag alapjaiban nem változott ahhoz képest, amit az általános

vita során is már taglaltunk. Alapvetésként és kiindulópontként továbbra is azt az OECD-országokat vizsgáló statisztikát ajánlom minden kedves képviselőtársam figyelmébe, amelynek értelmében még a személyi jövedelemadó kozmetikai jellegű, ámbar dicséretes 1 százalékos csökkentési tervezete után is a magyar lesz a vizsgált országok közül a negyedik legdurvábban adóztatott gazdaság, főleg, hogyha kétdolgozós, kétgyermekes családmódelleket veszünk figyelembe, vagy pedig átlagosan kereső, átlagos családtípusokat. Ezeket vizsgálta ez a modell, és itt az derül ki, hogy csak a belgák, a németek és az osztrákok adóznak többet a munkabérük után a magyaroknál az érintett OECD-országok körében. Látható tehát, hogy az adócsökkentés költségvetéséről beszélni legalábbis hibás kiindulási pontot feltételez, de ha érdemben elmozdulnánk efelé, a Jobbik egy szót nem szólna, hiszen tudjuk, hogy a kiindulási helyzet sem volt könnyű.

Ugyanakkor láthatjuk azt - mint elmondtuk -, a központi költségvetési bevételek ideértendő tömegének jó egyharmada áfabevételekből származó várakozás, és bizony, mivel több mint 4600 milliárdot tesz ki a fogyasztási típusú adók összegének várakozása - ami 45 százalékot biztosít az említett összevetésben -, összesen még mindig az innen származó pénzügyi források 215 milliárd forinttal többel fogják terhelni a magyar adófizetők zsebét, mint egy évvel korábban. Értjük mi, hogy az önök várakozásai szerint szélesedik a járulékfizetők köre, értjük mi, hogy bérnövekményt feltételeznek, aminek százalékos alapon nyilván magasabb a befizetési várakozása is, de nem látjuk ezen hatalmas bértömegnövekmény és foglalkoztatotti növekmény alapjait a gazdasági mutatószámokban és a várakozásokban. Azt látjuk, hogy az állítólagos GDP-növekedést a versenyszférában a munkahelyek, álláshelyek rendszerszintű növekménye nem követi, tehát valamilyen hiba van a rendszerben, hiszen miközben statisztikailag kimutatható egyfajta növekmény, az egyszerű emberek életében ez kevésbé érzékelhető, a munkahelyek számában pedig csak elenyésző módon. Mondom ezt anélkül, hogy bele akarnék menni az egymillió új munkahely ígéretével kapcsolatos fejtegetésekbe és hogy részarányosan hol tartanak ezzel, hiszen itt egy céltalan és öncélú számháború alakult ki az utóbbi időben ezen a téren. Mi nem feltétlen kívánunk ehhez csatlakozni, hiszen a számok makacs dolgok, azt mutatják, hogy önök rendszerszinten nem tudták előrevinni ezt az egész szisztémát.

Ha az adócsökkentések költségvetéséről beszélnek, és egyáltalán egy adóvita folyamán talán ez a legfontosabb kérdéskör, akkor azt is látjuk, hogy - mondjuk - csökken a bankadó. De hogyan csökken a bankadó? Az EBRD-vel kötött megállapodásnak megfelelően. Márpedig az EBRD-vel a kormány kötött egy paktumot - ahogy a Bankszövetséggel is kötött egy paktumot -, és itt bizony komoly kikötéseket támasztottak az érintett felek Magyarország Kormányával szemben, ahol vállalták, hogy

egyeztetés nélkül a banki szférára nézve állítólagosan káros intézkedéseket nem hoznak a továbbiakban. Éppen ezért a hitelkárosultak teljes körű megmentésére is gyakorlatilag nemet mondott a kormányzat.

Ha továbbmegyünk, akkor azt látjuk, hogy az európai uniós rekorder 27 százalékos áfa, a szegények adója, a feketegazdaság melegágya még mindig itt van előttünk, rendszerszinten mérgezi a magyar gazdaságot.

Értékeljük azt, hogy a sertésbűs tekintetében egy részlépésre elszánta magát a kormányzat, de pont a saját gazdasági várakozásai, a GDP-növekményről szóló hozsannáiból következik az, hogy sokkal több tartalék lenne ebben a költségvetésben, százmilliárdokkal több tartalék, mint amennyit élelmiszeráfacsként fordítottak. Tehát nem lenne túlzás elvárni azt, hogy az alapvető élelmiszerek teljes körét illetően és ami nagyon fontos, a gyermeknevelési cikkeket illetően 5 százalékra mérsékeljék az áfát minden fontos termék esetében. Attól függően, hogy milyen szélesre húzzuk meg ezt a kört, 70 és 220 milliárd forint közötti az elsődleges költséghányad, ami egy költségvetésből állítólag az első évben hiányozna. Már ez is fals adat - ezt kormány közeli szakértők tették közzé -, hiszen, ha egy 200 milliárdos teljes körű áfacskéntést hajtunk végre, már a gazdaság kifehéredése okán az első és második költségvetési ciklusban ebből több mint 30-40 milliárd visszacsorogna a gazdaságba, nem számolva egyéb multiplikátor hatásokkal. Viszont azt is el kell hogy mondjuk, önmagában bármilyen típusú alapvető élelmiszereket érintő áfacskéntés teljes költségvetési kiadása három-négy költségvetési éven belül garantáltan nullázódik. Tehát a gazdasági pozitív hatásoknak köszönhetően nem kerülne pénzbe hosszú távon egy olyan tisztességes áfacskéntés, amely a piaci folyamatokkal egyezkedve és megfelelő ellenőrzési mechanizmusokkal bevezetésre kerül - csak hogy lélekbátorság kellene ehhez.

Elöttem van egy lista, amely a második Orbán-kormány megalakulása óta bevezetett új adókat vagy adóemelési típusokat tartalmazza. Összesen most már a könyvelői szakma már több mint ötven hasonló tételt alkalmaz. Mi nem akarjuk az összeset kivezetni értelemszerűen, de előttem van az a több tucat, amely esetében vagy felmerül a kivezetés szükségességének a gyanúja, tehát vitatkozni kellene erről, vagy pedig egyértelműen teljes mértékben fölösleges adótípusokról beszélünk. Nyilvánvaló módon a különböző egzotikus adótípusok, amiket a világon sehol nem ismernek, csak Magyarország vezette be őket, egyértelműen kivezetésre szorulnak. De az is látszik, hogy a bankadó, az energetikai különadó, a telekommunikációs különadó, a kereskedelmi láncok különadója, az élelmiszerlánc-felügyeleti díj mind-mind egytől egyig másfajta módon valósul meg és kerül beszédre, mint ahogy az a jogalkotó szándéka volt. Felháborító, hogy bankok, hitelintézetek, multi-cégek, élelmiszert árusító hálózatok tulajdonképpen akadály nélkül hártják a magyar fogyasztókra, a

magyar vásárlókra a rájuk kivetett adókat, és Magyarország Kormánya ezzel szemben tesz valamit? Az égadta világon semmit. Tehát látszólagos kozmetikai jellegű kedvezmények érik a magyar lakosságot, így az egyik zsebében egy kicsivel több marad. A másik zsebéből viszont ez a négy-ötfféle hálózat folyamatosan szivattyúzza ki a pénzt.

Tehát azt látjuk, hogy rendszerszinten nemhogy nem válik könnyebbé a magyar családok élete, a szegények adója, a 27 százalékos áfa, az áthárított különadók mind-mind a polgárokat terhelik. Ameddig pedig egy adóvita során ilyen jelenségekre kell hogy felhívjuk a figyelmet, sajnálatos módon az ilyen rendszerszintű változtatásnak eladott valamit nem tudjuk támogatni, még akkor is, hogyha a részlelemait természetesen igen - ki az, aki a személyi jövedelemadó csökkentését ne támogatná? De látni kell, hogy másfajta rendszerszintű változások nélkül önk ezen csomagok által csak kozmetikai jellegű beavatkozásokat képesek végrehajtani. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány által benyújtott összegző módosító javaslat több ponton is végez a növekedési adóhittel kapcsolatban jogtechnikai jellegű módosításokat. Ezek azonban nem változtatnak az alapálláson: az úgynevezett növekedési adóhittel igénybevitelével a leggyorsabban növekvő vállalkozások jutnak kedvezményekhez, amelyeket viszont többnyire a közbeszerzéseken hatalmasra nőtt vállalkozások képesek kihasználni, főképpen pedig a Fidesz közeli érdekeltségek, olyanok, mint Garancsi István vagy Mészáros Lőrinc.

Ami a szélesre nyílt jövedelmi különbségeket illeti, azokon a személyi jövedelemadó kulcsának 16 százalékról 15 százalékra csökkentése összességében semmit sem enyhít, viszont 120 milliárd forint kiesést jelent a költségvetésből. Ráadásul a 120 milliárd forint nagyon egyenetlenül oszlik meg az emberek között, a magas jövedelműek a fő haszonélvezői ennek az összegnek. Mivel az igazán rászorultak legfeljebb csak néhány száz forinttal kapnak majd többet egy hónapban, ezért ezt a 120 milliárd forintot az emberek szempontjából sokkal hatékonyabban fel lehetett volna használni. Az LMP több éve mindhiába sürgeti az alacsony jövedelműek adó- és járulékkerheinek csökkentését.

Véleményünk szerint sokkal radikálisabb változtatásokra lenne szükség, azért, hogy a minimálbérből és az átlagbérből élők is meg tudjanak élni a fizetésükből. Az LMP szerint az egykulcsos adó helyett progresszív adóra van szükség, adómentes minimálbérre.

Az egykulcsos adó a jobb módúaknak kedvez, bevezetéskor mintegy 500 milliárd forintot hagyott

ott a magasabb keresetűeknél, míg több mint százmilliárd forint terhet jelentett az átlag alatti keresetűeknek.

Azt láthatjuk, hogy a 2016-os költségvetési tervezet főbb adózási premisszái a módosításokkal nem változnak, fennmaradnak a multikra kivetett különadók, állandósul a dohányipari különadó, és a semmiből előkerült a reklámadó ötlete.

(10.30)

Az idei évi szinten beragadnak a távközlési adóból, a pénzügyi tranzakciós illetékből és a biztosítási adóból származó költségvetési bevételek, azaz ezekenél sem várhatunk még várhatóan évekig adócsökkenést. A közműszektor nem reménykedhet a következő években érdemi különadó-csökkentésben, hiszen az idénre tervezett 54 milliárd forintból alig 2 milliárdos csökkenés lesz jövőre.

Az adózással összefüggő egyes törvények módosításai figyelmen kívül hagyják az LMP már régóta követelt pontjait, úgymint az egykulcsos adó felszámolását, a tőkejövedelem magasabb adóztatását és az úgynevezett zöldadók kivetését. Eközben szétszakadt a társadalom, mert folytatódik az egykulcsos adóval elkezdett, szociális forráskivonással folytatott ámokfutás. Az átlagos és kis keresetű családokat bünteti, a szupergazdagokat és az offshore-lovagokat jutalmazza a kormány. Andy Vajna és más kaszinótulajdonosok 10 milliárdot kapnak közpénzből. Több hasonló tétel van még, amellyel a kormány az oligarcháit támogatja, például a bányajáradék csökkentése.

A 2016-os költségvetési törvényjavaslathoz tartozó középtávú, 2019-ig terjedő költségvetési kitekintésből ráadásul világosan kirajzolódik, hogy a korábban belengetett jelentős társaságiadó- és személyi jövedelemadó-csökkentéseknek nyoma sincs a bevételi számokban. Ennyit tehát a kormány ígéreteiről. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A következő hozzászóló Burány Sándor képviselő úr, bizottsági elnök úr, MSZP.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az összegző módosító javaslat tárgyalása során sajnos nem beszélhetünk arról, hogy a különböző bizottságok, amelyek megtárgyalták és elbírálták a részletes vitában a beadott módosító indítványokat, támogatták volna a javaslatainkat.

Ennek ellenére a mai ülésnapon lesz mód az MSZP javaslatainak plenáris ülésen való támogatására, hiszen a frakciónk úgy döntött, hogy - élve a házszabály adta lehetőségeivel - kikéri szavazásra a bizottságban a kormánypártok által leszavazott javaslatainkat. Ezért a vita ezen szakaszában a szavazást megelőzően ezekről az indítványokról szeretnék részletesebben is szólni.

Az MSZP helyzetértékelése egyrészt abból indul ki - részben megegyezve az LMP helyzetértékelésével -, hogy Magyarországon drámai mértékben növekszik a szegénység és ezen belül a dolgozói szegénység. A dolgozói szegénység növekedésének az a legtragikusabb kísérőjelensége, hogy hiába van valakinek munkája, ha a keresete túlságosan alacsony és a minimálbér környékén van, akkor az, amit zsebbe kap, amit hazavisz magának, a családjának annak érdekében, hogy fenntarthassák az életüket, kevesebb, mint a hivatalos létminimum összege. Nem az égből szállt alá ez a jelenség, hanem a Fidesz adópolitikájának következményeként. Ugyanis míg a korábbi szocialista kormányok alatt a minimálbért nem sújtottuk személyi jövedelemadóval, addig a Fidesz, ahogy kormányra került, ezzel kezdte az adótörvények átalakítását: a minimálbért 16 százalékos adóval sújtotta a korábbi nullaszázalékos szja-mérték helyett, így teremtve meg részben a forrását annak, hogy a legmagasabb jövedelműek adóját viszont csökkenthesse. Tekintettel arra, hogy ezt a brutális mértékű, nulláról 16 százalékra történő adóemelés a keresetek növekedése nem tudta kompenzálni, előállt az a helyzet, hogy az elmúlt években a minimálbér, a nettó, zsebben maradó, hazavihető minimálbér összege reálértékben csökkent. Kevesebbet lehet ma vásárolni a minimálbér zsebben maradó részéből, mint 2010-ben, az első kormányváltás idején. Ez az alapvető oka annak, hogy ilyen drámai mértékben megnőtt az úgynevezett dolgozói szegénység Magyarországon.

Ennek a növekedésnek, a szegénység növekedésének egy másik gazdaságpolitikai következménye is volt, miközben társadalmilag mélyen igazságtalan volt ez a változtatás. A másik következménye nem a társadalmi igazságosság, hanem a gazdasági növekedés világába tartozó következmény volt: az, hogy a belföldi fogyasztást ez a gazdaságpolitika nem támogatta észrevehetően. Hiába remélte a kormány, hogy előbb-utóbb majd elromlik a hűtőszekrény, és ki kell cserélni, ha az embereknek kevés pénz van, akkor hiába romlik el a hűtőszekrény, a cseréjére nincs mód, legfeljebb valamilyen toldozgatással-foldozgatással, barkácsolással kivitelezett javításra. A hivatalos KSH-adatok, amelyek a gazdasági növekedésről beszámolnak, ezt a tényét tartalmazzák is.

A fogyasztás az elmúlt időszakban részben csökkent a korábbi években, éveken keresztül, a Fidesz gazdaságpolitikájának következményeként, és most is csak minimális mértékű növekedésről lehet beszámolni, miközben a multinacionális cégeknek jól megy, elsősorban az exportra termelő cégeknek jól megy, az építőipar kétségkívül kapott megrendeléseket, most sajnos nem a lakásépítésekre, hanem a stadionépítésekre, ezért ezek a szektorok húzzák az egész gazdaságot.

Ezért a gazdasági növekedés fő mutatói kecsesgömbök, de ha megnézzük, hogy a belföldi fogyasztás, a kis- és közepes vállalkozások teljesítménye ehhez hogyan járul hozzá, akkor azt látjuk, hogy gyakorlati-

lag sehogy; azért sehogy, mert az embereknek nincs pénzük arra, hogy költsenek.

Ezért az MSZP javaslata egy gazdaságpolitikai, adópolitikai fordulatot célzott meg: szemben a 2010-es fordulattal, amikor a kormány a legalacsonyabb jövedelműek adóját fokozatosan nulláról 16 százalékra emelte, az MSZP javaslatai most ennek csökkentését célozzák meg. Természetesen ezt egy lépésben nem lehet elvégezni, ezért első lépésként - de ezt csak az első lépésnek tekintjük - egy olyan módosító indítványt adtunk be, amely háromkulcsos adórendszert vezetne be 5, 10 és 15 százalékos kulcsokkal. Természetesen a 10 százalékos kulcs az átlagos jövedelműek adókulcsára vonatkozna, és az 5 százalékos, legalacsonyabb szja-kulcs pedig a legalacsonyabb keresetűeket terhelné a mostani 16 százalék és a kormány által javasolt 15 százalék helyett. Ez komoly pénzt hagyja az embereknek, a családoknál, egy minimálbért kereső esetében ez a növekmény, ami zsebben maradó növekmény, több mint 10 ezer forint, az átlagos keresetűeknél pedig ennek a duplája. Ez az, amire szerintünk szükség van - szükség van a társadalmi igazságosság megteremtése miatt, és szükség van arra is, hogy a fogyasztás bővülésén keresztül a gazdaság, a kisvállalkozások szektora is levegőhöz jusson, kereslethez jusson, bevételhez jusson, és ezért ez a szektor is hozzá tudjon járulni a gazdasági növekedéshez végre.

Van a javaslatainknak egy másik eleme, amiről szintén szeretnék szólni. Tekintettel az ilyen alacsony nettó bérekre, a Fidesz hiába próbálja a családi adókedvezményt kiterjeszteni, hiába próbálja lehetővé tenni, hogy még a járulékokból is le lehessen vonni, amennyiben a hivatalos adóból nem lenne lehetőség (*Németh Szilárd István közbeszól.*) levonni a gyermekkedvezményeket, még így is az a helyzet, hogy akik a legkevesebbet keresik, azok nem vehetik maradéktalanul igénybe a családi adókedvezmények összegét, szemben a legmagasabb keresetű emberekkel. Ez mélyen igazságtalan, hiszen különbséget tesz gyermek és gyermek között (*Németh Szilárd István: Miért hazudsz? Az a kérdés, hogy miért hazudsz!*), különbséget tesz gyermek és gyermek között. (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget.*) Önöknek a támogatás szempontjából, az adókedvezmény szempontjából kevesebbet ér egy szerény jövedelmű családba születő gyermek, mint egy olyan családba született gyermek, ahol például a jövedelmi szintek az önök fizetésének szintjén vannak. Ez a szomorú igazság. (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*) Ezért az MSZP javaslata azt célozza meg, hogy adóvisszatérítés formájában azok is maradéktalanul igénybe vehessék a családi adókedvezményeket, akiknek erre most nincs lehetőségük.

Tisztelt Ház! Tekintettel arra, hogy a javaslatunk társadalmilag igazságos, gazdasági növekedés szempontjából pedig kifejezetten kívánatos következményekkel járna (*Németh Szilárd István: Láttuk 2002 és 2010 között!*), arra kérjük a tisztelt Házat és a

kormánypárti képviselőket is, hogy változtassanak eddigi magatartásukon, és szavazzák meg az indítványainkat. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

(10.40)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném hangsúlyozni, hogy a Jobbik nem az ellendrukkerek pártja, tehát amikor a személyi jövedelemadó, bár kozmetikai jelleggel, de csökken, akkor mi ezt tudjuk támogatni.

Arra is fel kell hívnom ugyanakkor a figyelmet, hogy rendszerszintű változás a magyar adórendszer akkor érheti, ha a kormányzat méltóztatik támogatni a Jobbik termeléstámogató adórendszer-konceptióját, amelynek lényege, hogy bizony olyan ágazatokat részesítsünk kiemelt juttatásokban, amelyek vagy jelentős részben exportra termelnek, vagy azzal javítják a külkereskedelmi mérleget, hogy import kiváltására alkalmas termékeket állítanak elő. Ily módon a mezőgazdaságban, a feldolgozóiparban, a magyar építőiparban, a vendéglátásban, a turizmusban és az idegenforgalomban céltudatosan lehetne olyan támogatási formákat az adórendszerben is elhelyezni, amelyek révén ezen szektorokban nemcsak a külföldi függés szintjét lehet csökkenteni, de bizony valódi, a versenyszférában létrejövő hazai munkahelyeket is fel lehetne pörgetni, létre lehetne hozni, hozatni számtalan ilyen.

Hogy csak egyetlen területet emeljünk ki: ha még a 2010-es adatokat nézzük, tehát amikor először beavatkozhatott volna az Orbán-kabinet, 2010 folyamán a KSH szerint csak az idelátogató turisták majdhogynem 1200 milliárd forintot költöttek el hazánkban, az ágazat tehát kimagasló mértékben képes külföldi jövedelmeket a magyar gazdaságba integrálni. Éppen ezért, mivel látható, hogy vannak ilyen valódi rejtett erőforrásaink, arra szólítjuk fel a kormányt, hogy vizsgálja meg ezek kiaknázásának lehetőségét, még egyszer szeretném hangsúlyozni, egy termelést támogató adórendszer keresztülvitelével. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelzés.*) Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, az előterjesztőnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Tízperces időkeret áll rendelkezésére.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A költség-

vetési törvényjavaslat és az adótörvény-javaslat vitájának végéhez érünk, és néhány perc múlva remélhetőleg szavazunk is e két törvényjavaslatról. Nagyon érdekes tapasztalatokat lehet leszűrni a vitából, különösen most az adózással összefüggő egyes törvényekről szóló vitából.

Először is azt kell elmondanom, hogy ez a törvényjavaslat az elmúlt 15 év legrövidebb törvényjavaslata, adótörvénycsomagja, ez azért kifejez valamit; kifejezi azt, hogy úgy gondolom, kiszámíthatóvá vált a kormányzat adópolitikája, és a szükséges változásokat most már nem nagy terjedelemben kell az Országgyűlés elé terjeszteni, hiszen nem egy rendszerszerű átalakításról van szó, hanem igazából csak maguknak az egyes adóknak a mértékbeli módosításáról, esetleg a kedvezmények bővítéséről. A második érdekessége ennek a törvényjavaslatnak, hogy lényegében nem tartalmaz többletterhelést, adónövekményt. Maga az előterjesztés csak az adócsökkentésről, a közterhek csökkentéséről szól.

Engedjék meg, hogy a felszólalásom elején egy mondatban reagáljak az ellenzéki képviselők felszólalására, illetve javaslatára; a módosító javaslatra majd később.

Üdvözljük az MSZP hihetetlen pálfordulását, ami a személyi jövedelemadó törvény átalakítását illeti, mert ha jól értettem, akkor most már olyan személyeknek is adnának családi adókedvezményt az MSZP-sek, akiknek az adója ezt nem finanszírozza. Bizony, eddig nem ez volt a jellemző, éppen ellenkezőleg, amikor ők voltak többségben a parlamentben és kormányoztak, akkor ennek pontosan az ellenkezőjét tették. Magyarul: a családi adózás terén is rájött az MSZP arra, hogy amit a Fidesz csinál, az jó, és azt most ő mint ellenzéki párt szeretné megfejteni, még többet adni. Köszönjük szépen. Tessék figyelni, hogy mit csinál a Fidesz a családi adókedvezmény terén, és azt támogatni kell az MSZP-nek, és higgyék el, hogy még lehet, hogy az önök támogatottsága is nőni fog ezáltal.

A másik nagyon érdekes dolog, hogy rájött az MSZP, hogy van egyszázalékos személyi jövedelemadó-kulcs (*Burány Sándor: Egyszázalékos? Egyszámjegyű, államtitkár úr! Picit koncentrálni tessék!*), amiről mi beszélünk, hogy oda szeretnénk majd eljutni. Most 15 százalék lesz, és később ez tovább fog csökkenni (*Burány Sándor: Picit koncentrálni tessék!*), és egyszámjegyű személyi jövedelemadó-kulcsot szeretnénk kialakítani. De nem úgy, mint önök, hogy rétegenként, hogy ennek illet, annak olyat, hanem mindenkinek ugyanazt a mértéket, 10 százalék alatti mértéket. Tehát ez is üdvözlendő, hogy a Magyar Szocialista Párt igazából a Fidesz elgondolását támogatja, hogy végre csökkenti a személyi jövedelemadó-kulcsokat, és azt szeretné 10 százalék alá vinni. Ne felejtjük el, hogy az önök kormányzása idején a személyi jövedelemadó kulcsa még 40 százalék is volt, meg 38 százalék, és a többi.

Az LMP felszólalását is szeretném megköszönni. Abból nem tudtam követni azt, hogy valójában az

LMP milyen adórendszerbeli változásokat szeretne (*Dr. Vas Imre közbeszól.*), viszont azt megtudtam, hogy létezik Magyarországon Garancsi István meg Mészáros Lőrinc, de lényegében minden egyes felszólalásukból körülbelül ezt tudjuk meg, és azt, hogy a kormány mindig mindent rosszul csinál. Jó lenne megismerni az önök elképzelését egyébként az adórendszerrel, hogy a családi adókedvezmény rendszerét önök támogatják vagy nem támogatják, hogy a személyi jövedelemadó rendszerében valóban adóemelését szeretnének-e végrehajtani. Tehát meg kell nyilvánulni ebben a kérdésben, és arról lehet véleményt mondani.

A Jobbiknak is köszönjük a felszólalásait és a termelést támogató adórendszert. Igazából ők is átfogalmazták azt, amit a Fidesz csinál valójában, hiszen azzal, hogy a társasági adót csökkentjük, azaz, hogy az európai uniós támogatásokat olyan beruházásokhoz, fejlesztésekhez fogjuk tudni nyújtani, amelyek munkahelyet teremtenek és értéket hoznak létre, és növelik hazánk GDP-jét, értéket hoznak létre, többletjövedelmet, ezzel lényegében az az adórendszer valósul meg, csak éppen önök adtak neki egy más nevet. Tehát lényegében önök is támogatják a kormányzat jelenleg bevezetett adórendszerét.

Nem gondolnám, hogy a törvényjavaslat tartalmát újra ismertetni kellene. Minden területen csökkentés és előrelépés a jellemző. Inkább csak azokat emelném ki, amelyek a vita során kerültek be, tehát módosító javaslattal kerülnek be az eredeti előterjesztéshez képest. Így a társasági adóban további kedvezményt vezet be a törvényjavaslat a növekedési adóhitelt érintően; bár ezt maga az eredeti javaslat is tartalmazta, viszont a hitelezés aktivitására vonatkozó bankadóra vonatkozó adókedvezményt abban az esetben, ha a vállalkozói hitelállományt növelni tudja egy-egy pénzügyintézet, hitelintézet, akkor a fizetendő adóját csökkenti, ennek maximális mértéke 10 milliárd forint.

Módosító javaslatként kerül be a törvényjavaslatba a közművezetékek adójának a kiterjesztése, hiszen lesz olyan közművezeték, amely már 2015-től is adókedvezményben fog részesülni, ez pedig az internet-hozzáférést biztosító hírközlési vezetékhalózat fejlesztése, bizonyos nagyságrend esetén - amely 100 megabit/szekundum - már 2015-től igénybe lehet venni ezt a kedvezményt. Ez is módosító javaslat, Kara Ákos képviselő úr módosító javaslatával kerül be az előterjesztésbe. Végül a települési önkormányzatok által adható iparűzésiadó-kedvezmény - amely a házi orvosokra vonatkozik alapvetően - mértéke az eredeti javaslathoz képest 10 millióról 20 millió forintra növekedhet.

(10.50)

Az ellenzéki képviselők által benyújtott módosító javaslatokat nem tudta támogatni a kormányzat. Ennek egyszerű oka van, mert rendkívül nagy mértékű negatív egyenleget generáltak volna a költségvetésben. A Jobbik módosítói 187 milliárd, az MSZP-é

1000 milliárd, az LMP-é pedig 1500 milliárd forint mínuszt jelentettek volna. Ezek valójában nem adóbeli változások, hanem inkább adóosztogatásoknak minősülnek, és a költségvetés egyensúlyát pedig egyáltalán nem vették figyelembe a benyújtó képviselők. Azt veszélyeztették ezzel - ha ezt elfogadná a parlament -, hogy hazánk valószínűleg visszakerülne a túlzottdeficit-eljárás alá, ami senkinek nem lehet érdeke.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Arra kérem önöket, hogy az ezután következő szavazáson a kormány által támogatott módosító javaslatokat támogatni szíveskedjenek. Mindenkinék köszönöm a vitában való részvételt. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok előtt 11 óra 15 percig szünetet rendelék el.

(Szünet: 10.51 -11.21)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Hiszékeny Dezső és dr. Tiba István

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkezdjük munkánkat. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek ellenőrizni, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben. Amennyiben az ellenőrzést elvégezték, megkezdjük munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4741. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4741/24. számon, összegző jelentését pedig T/4741/25. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 11., 13. és 14. számú, a Jobbik képviselőcsoportja a 6. és 9. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a 8., 15. és 16. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 11. számú módosító javaslatban Szél Bernadett és képviselőtársai terjesztenek elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 47 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 13. számú módosító javaslatban Szél Bernadett és képviselőtársai indítványáról döntünk. Ennek elfogadása kizárja a 15. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 8 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 44 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 15. számú módosító javaslatban Tóth Bertalan és Burány Sándor terjesztenek elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 33 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 14. számú módosító javaslatban Szél Bernadett és képviselőtársai indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 28 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a 6. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra Lukács László György indítványa szerint. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 51 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 9. számú módosító javaslat határozathozatala következik, amelyben Z. Kárpát Dániel és Sneider Tamás indítványa szerepel. Ennek elfogadása kizárja a 16. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 23 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 16. számú módosító javaslatban Tóth Bertalan és képviselőtársai terjesztenek elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 8. számú módosító javaslatban Varga László terjeszt elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 114 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a T/4741/24. számú összegző módosító javaslat 5. pontjáról a Fidesz képviselőcsoportja külön szavazást kezdeményezett. Először erről döntünk, és ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Az összegző módosító javaslat 5. pontjában a bizottság a törvényjavaslatot új 5. §-sal javasolja kiegészíteni. A Fidesz-frakció kérésére külön döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 5. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 53 igen szavazattal, 119 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem fogadta el.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4741/24. számú összegző módosító javaslatának további pontjait.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 115 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4741. számú, módosult törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 133 igen szavazattal, 39 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés**. Az előterjesztés T/4730. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslatát T/4730/601. számon, összegző jelentését pedig T/4730/602. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatalok következnek. Emlékeztetem önöket, hogy a múlt heti ülésünkön házszabálytól való eltéréssel döntöttünk arról, hogy bármely képviselőcsoport vezetője legfeljebb tíz a határozati házszabály 48. § (2) és (4) bekezdése szerinti kérést nyújthat be. Az ellenzéki frakciók vezetői a módosító javaslatok fenntartáskérésének lehetőségével éltek. Ezekről képviselőcsoportonként, a módosító javaslatok irományszáma szerinti emelkedő sorrendben határozunk. A fenntartásra kért módosító javaslatok egymás mellett is elfogadhatók.

Tisztelt Országgyűlés! Most az LMP képviselőcsoportja által indítványozott fenntartásokról határozunk.

A 488. számú módosító javaslatban Schiffer András és képviselőtársai indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 28 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(11.30)

A 489. számú módosító javaslatban Schiffer András és képviselőtársai indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a 492. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra Schiffer András és képviselőtársai indítványa szerint. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 493. számú módosító javaslat határozathozatala következik, amelyben Schiffer András és képviselőtársai indítványa szerepel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 504. számú módosító javaslatban Schiffer András és képviselőtársai indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 52 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 506. számú módosító javaslatban Schiffer András és képviselőtársai indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most az 507. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra Schiffer András és képviselőtársai indítványa szerint. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 508. számú módosító javaslat határozathozatala következik, amelyben Schiffer András és képviselőtársai indítványa szerepel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 511. számú módosító javaslatban Schiffer András és képviselőtársai indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 514. számú módosító javaslatban Schiffer András és képviselőtársai indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Most az MSZP-képviselőcsoport által indítványozott módosító javaslatok fenntartásáról határozunk.

A 248. számú módosító javaslatban Korózs Lajos és Bangóné Borbély Ildikó indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 251. számú módosító javaslatban Burány Sándor és Demeter Márta indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a 287. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra Hiller István és képviselőtársai indítványa szerint. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 114 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 304. számú módosító javaslatban Szakács László és képviselőtársai indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 37 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 353. számú módosító javaslatban Burány Sándor indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a 394. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra Varga László és Gúr Nándor indítványa szerint. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 464. számú módosító javaslat határozathozatala következik, amelyben Tóbiás József és képviselőtársai indítványa szerepel. Kérdezem a tisztelt Or-

szággyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 114 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 465. számú módosító javaslatban Tóbiás József és képviselőtársai indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a 466. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra Tóbiás József és képviselőtársai indítványa szerint. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 467. számú módosító javaslatban Tóbiás József és képviselőtársai indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Jobbik képviselőcsoportja által indítványozott módosító javaslatok fenntartásáról határozunk.

A 29. számú módosító javaslatban Szilágyi György és képviselőtársai indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 119 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 37. számú módosító javaslatban Lukács László György és Rig Lajos indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 28 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a 187. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra Gyüre Csaba és Staudt Gábor indítványa szerint. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 237. számú módosító javaslat határozathozatala következik, amelyben Szávay István indítványa szerepel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 51 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(11.40)

A 324. számú módosító javaslatban Dúró Dóra és Farkas Gergely indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 50 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 379. számú módosító javaslatban Dúró Dóra és képviselőtársai indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 26 igen szavazattal, 120 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a 402. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra Sneider Tamás és képviselőtársai indítványa szerint. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 27 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 407. számú módosító javaslat határozathozatala következik, amelyben Sneider Tamás és képviselőtársai indítványa szerepel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 52 igen szavazattal, 119 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 419. számú módosító javaslatban Hegedűs Lorántné és Apáti István indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 51 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 438. számú módosító javaslatban Sneider Tamás és képviselőtársai indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 119 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összességű módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Költségvetési bizottság T/4730/601. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 115 igen szavazattal, 57 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A stabilitási törvény és a házzsabály rendelkezései alapján az Országgyűlés elnöke az előterjesztő által benyújtott, a honlapon a mai napon elérhető T/4730/604. számú, egységes költségvetési törvényjavaslatot megküldi a Költség-

vetési Tanács elnökének. A tanács három napon belül tájékoztatja az Országgyűlés elnökét a törvény 25. § (3) bekezdés szerinti véleményéről. A zárószavazásra várhatóan jövő heti ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésre a mai napon nem kerül sor.

A határozathozatalok végére értünk, most kétperces technikai szünetet rendelék el. Megköszönöm együttműködésüket. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből. - Folyamatos zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, és azon képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt nem vesznek részt az Országgyűlés további munkájában, kérem, járuljanak hozzá, hogy munkánkat megkezd-hessük.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti akkreditálás rendszerének átalakításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Szatmáry Kristóf, Cseresnyés Péter, Fidesz, képviselők önálló indítványa T/5142. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Mielőtt megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. *(Folyamatos zaj.)* Képviselőtársaim, jobb és bal oldalon egyformán, kérem, foglaljanak helyet! Addig nem kezdjük meg az ülést.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristóf úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaink! Az előttünk fekvő, a nemzeti akkreditálás rendszerének átalakításáról szóló törvényjavaslat kapcsán lényegében egy olyan rendszerről beszélünk, amely jelenlegi formájában megszüntetné az általunk úgy vélt, hogy az elmúlt években nem hatékonyan működő Nemzeti Akkreditáló Testületet, oly módon, hogy annak feladatait átadja az államnak.

(11.50)

Mielőtt kitérnék a javaslat benyújtása mögött meghúzódó motivációkra, engedjék meg, hogy néhány gondolattal a magyar akkreditálási rendszer uniós és hazai előzményeiről adjak némi tájékoztatást. Ezt talán azért is érdemes megtenni, mert bár egy nagyon fontos, a gazdaság számára és a hazai vállalkozásfejlesztés szempontjából sem lényegtelen területről van szó, de talán sok dolog keveredik az akkreditáció kapcsán a minket hallgatók fejében.

Mi is az akkreditáció? Az akkreditálás - a definíciója szerint - annak a hivatalos elismerése, hogy egy szervezet vagy természetes személy alkalmas-e bizonyos tevékenységek elvégzésére. Ez lehet vizsgálat,

kalibrálás, mintavétel, tanúsítás, ellenőrzés s a többi. Az akkreditálás a magyar nemzetgazdaság korszerű piacgazdasággá való átalakulása, a nemzetgazdaság szereplői piacképességének növelése, a kereskedelem indokolatlan műszaki akadályainak elhárítása érdekében elő kell hogy segítse a termékek és szolgáltatások többszöri vizsgálatának kiküszöbölését. Ezzel talán meg lehet előzni az ismételt vizsgálatokat, el lehet hárítani a kereskedelem bizonyos műszaki akadályait. A tanúsítványok kölcsönös elfogadása érdekében lehetővé kell tenni a tanúsítást végző szervezetek felkészültségének igazolását, elismerését. Ez az akkreditáció természetesen nem összekeverendő sem a sportolók, sem - amiről talán többet hallunk - a felsőoktatási, nyelviskolai vagy felnőttképzési intézmények akkreditációjával.

Valamikor a nyolcvanas évek végén az Európai Közösség a szabványok egységesebbé tételét határozta el. Ehhez az a felismerés vezetett, hogy a piaci verseny az egész világon élesedik, és ebben a piaci környezetben regionális összefogásra, olyan új módszerek alkalmazására van szükség, amelyek korszerűbb, s ami fontos, megbízhatóbb termékeket eredményeznek, és egyes termékek iránt a bizalmat növelni tudják.

Az európai országok részére e kedvezőtlen környezetben a túlélés, a továbbfejlődés eszközzrendszerre alapjául ebben az időszakban az EU egy új minőségpolitikát alakított ki. Ennek alapelvei alapján került kidolgozásra az európai minőségügyi program. Az EU akkor azt kérte minden tagországtól, hogy hozzon létre olyan akkreditáló szervezetet, amely az akkreditálási okirat kiadása feltételeként az egyes laboratóriumok, tanúsító szervezetek szakmai alkalmasságát megvizsgálja, és működésüket az EU-direktívának megfelelően leellenőrzi.

Az egységes követelményrendszer kialakítása érdekében egyébként az Európai Szabványügyi Bizottság és az Európai Elektronikai Szabványügyi Bizottság az EU szakmai bizottsága és az Európai Szabadkereskedelmi Társulás felhatalmazása alapján 1989-ben kiadta az E 45000-es szabványsorozatot. Ezek a szabványok tartalmazzák azt az egységes európai követelményrendszert, amely alapjául szolgál az akkreditáló - vizsgáló, kalibráló, ellenőrző, tanúsító - szervezetek által alkalmazott módszerek összhangjának biztosításához és harmonizálásához.

Az EU e fenti intézkedésekre támaszkodva ugyancsak 1989-ben megalkotta a vizsgáló laboratóriumok, akkreditáló nemzetközi szervezetek egyetértési memorandumát, amely az alábbi fő célokat volt hivatott elérni: a laboratóriumok akkreditációs követelményeit harmonizálni, létrehozni a vizsgálati eredmények kölcsönös elismerésének keretét, és együttműködés más szervezetekkel, amelyek Európában ezeket a vizsgálatokat folytatják.

Mindezzel párhuzamosan Magyarországon a minőségügyi és mérésügyi szervezeti rendszer az EU-igények szerint került a kilencvenes években kialakításra. Az 1994. évi I. törvényben deklarálta

Magyarország csatlakozását az európai intézményrendszerekhez. Ennek a törvénynek a 73. cikkelye a szabványok és a minőségtanúsítás kérdésköréről kimondta, hogy Magyarország és az Európai Közösség együttműködik a célból, hogy a műszaki szabványok - beleértve a szabványokat tanúsító rendszereket is - harmonizáltak legyenek, és ezen a területen elő kell mozdítani a kölcsönös elismerésről szóló megállapodások megkötését is.

A laboratóriumok, valamint a tanúsító és ellenőrző szervezetek akkreditálásáról szóló 1995. évi XXIX. törvény meghatározta a nemzeti akkreditálás rendszerét, továbbá hogy a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek vizsgáló, kalibráló, laboratóriumi, tanúsító és ellenőrző szervei akkreditálásának mik lesznek a feltételei.

Az 1995. szeptember 28-án létrehozott, a most hatályon kívül helyezendő 2005. évi LXXVII. törvény szerint a Nemzeti Akkreditáló Testület a Magyar Köztársaság kizárólagos jogú nemzeti akkreditáló szerve, amely köztestületként működik, a NAT-eljárásért fizetendő igazgatási díjakról pedig egy 2006-os GKM-rendelet rendelkezik. Ezzel párhuzamosan az akkreditálás követelményrendszere folyamatosan változott, illetve bővült. A szabványsorozat mellett már figyelembe kell venni kiegészítő útmutatókat, műszaki irányelveket és más szabványokat is. A törvény szerinti vizsgáló laboratóriumok, kalibráló laboratóriumok, termék-tanúsító szervezetek, minőségügyi rendszert tanúsító szervezetek, személyzet-tanúsító szervezetek és ellenőrző szervezetek akkreditálására van lehetőség ennek keretében. Az akkreditálás többek között az áttekinthetőséget, a szakszerűséget, a függetlenséget és egységes szabályok alkalmazását irányozza elő.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy röviden kitérjek arra - ismertetve ennek a folyamatnak az elmúlt évtizedeit -, hogy mik azok a kifogások, problémák, amelyek véleményünk szerint indokolják az előttünk lévő törvényjavaslat benyújtását. A jelenlegi szabályozás és gyakorlat szerint a NAT tagja, így az önkormányzatiság elvén alapuló közgyűlés tagja az lehet, akinek a kérelmét az ügyvezető a szakmai értékelést végző bizottság elé bocsátja döntéshozatalra. Ez azt jelenti, hogy ez az eljárás lényegében eléggé beszűkíti és átláthatatlanná teszi azt a folyamatot, hogy valójában kik is lehetnek ennek az akkreditáló testületnek a tagjai. Egyébként az egyenlő bánásmód elvének érvényesülése is azt kívánna, hogy ne saját maguk döntsenek arról egy testületben, hogy ha közfeladatokat látnak el, akkor ennek a testületnek kik lehetnek a tagjai.

A NAT Tanács törvényben foglalt feladata javaslatléttel a miniszter számára az akkreditálási eljárásokkal kapcsolatos igazgatási szolgáltatási díjak mértékének megállapítására is. A javaslatlételi kötelezettségnek a tanács egyébként nem tett eleget, a jelenlegi eljárási, igazgatási, szolgáltatási díjak sok kérelmező és az európai átlag szerint is magasak Magyarországon, amelyek versenyhátrányt jelente-

nek a hazai vállalkozások számára. Az igazgatási szolgáltatási díjakat egy 2006-os NGM-rendelet szabályozza, amelynek körültekintő felülvizsgálatát az is biztosítaná, ha a jelenlegi szervezeti struktúrában készülné a díjak vonatkozásában javaslat.

Sokszor szoktunk hivatkozni nemzetközi példákra, és Magyarország sok tekintetben a német akkreditálási eljárást is kell hogy figyelje, ahol munkaóraalapon határozzák meg az eljárási időket, ami mintaként szolgálhatna a magyar eljárási idők lerövidítéséhez, és biztosíthatja, hogy a valós tevékenységnek megfelelő díjak kerülnek csak megfizetésre. Mivel az akkreditálás közhatalmi tevékenység, amelynek szabályait alapvetően a közérdek védelme és a kérelmező versenyképességének növelése érdekében kell kialakítani, szükség van az eljárási folyamatra, az eljárási határidők hossza, az eljárási díjak mértékének minél alacsonyabb tartására, sokkal inkább azért, hogy ez segítse az akkreditálási eljárást kezdeményező gazdasági szereplők tevékenységét, és ne hátráltassa azt.

(12.00)

Ezt a változást az akkreditálás hatósági tevékenységi jellege kell hogy meghatározza, amelyet a fentiek okán indokoltnak tartunk a tekintetben, hogy az állami irányítás, ami a hatékonyság növelését ez esetben szolgálhatja, nagyobb hangsúlyt kapjon.

Erre már csak azért is bátorítottunk javaslatot tenni, tisztelt Ház, mivel a nemzetközi példák azt mutatják, hogy az Európai Unió legtöbb államában sokkal közvetlenebb és direktebb állami irányítás nyilvánul meg ezeknél az akkreditáló szervezetnél. A német példát már említettem, ahol alapvetően ugyan köztisztületi formában működik, de a közgyűlés elnökét a fejlesztési miniszter jelöli ki, és a közgyűlésben döntő többségben önkormányzatok és tartományok képviselői vannak bent, illetve döntő részben egyébként a minisztériumok delegáltjai. Tehát egy jóval direktebb irányítást alkalmaznak, ami az ottani hatékonyságot jól látható módon növeli.

De ugyancsak például Ausztriában a testület elnökét a tudományért, kutatásért felelős miniszter alapításával létrejött szervezatként értelmezik. Csehországban ugyancsak miniszter által alapított társaság foglalkozik ezzel. Lengyelországban a tanács tagjait a miniszterelnök nevezi ki, Lettországon ugyancsak a miniszterelnök nevezi ki, Észtországban a gazdasági miniszter nevezi ki az akkreditáló testület vezetőjét, ahogy Svédországban és Olaszországban is. De egyébként hasonlóan jóval erősebb állami befolyás nyilvánul meg Franciaországban, az Egyesült Királyságban és Dániában is. Tehát jól látható az, hogy az az állami szerepvállalás, amit a most benyújtott javaslat tartalmaz, nemhogy példa nélküli lenne, hanem jó néhány európai országban, olyan országokban egyébként, amelyek a gazdasági tevékenységüket és hatékonyságukat figyelembe véve

Magyarország példái lehetnek, ott egy hasonló rendszer működik.

A jelenlegi Nemzeti Akkreditáló Testület szervezetének strukturális problémái, mint említettem, indokolják azt, hogy a közhatalmi tevékenység ellátását e tekintetben az állam vegye át, és egy költségvetési szerv végezze. A kormány tagjainak törvényességi felügyeleti joga és beszámolási kötelezettsége jól látható módon az elmúlt években nem volt elegendő annak biztosítására, hogy a NAT valóban a közérdek érvényesülése érdekében végezze tevékenységét, és hathatós módon járuljon hozzá a hazai vállalkozói környezet feltételeinek javításához.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy az akkreditációs szervezet esetében az a legfontosabb, hogy független legyen, de a függetlenséget alapvetően azoktól a piaci szereplőktől kell megtartani, amelyek érdekelték az akkreditálásban. Ha lehet mondani, a magyar akkreditálási rendszer legnagyobb hibája az, hogy lényegében törvényesség tekintetében alapvetően az államtól és a mindenkori kormányzattól független a magyar akkreditálás szervezete, ugyanakkor nem független, és némi áthallása van a dolognak, hiszen maguk az akkreditáló szervezetek tagjai annak a NAT-nak, amely az ő akkreditációjukat végzi. Azt gondolom tehát, hogy olyan rendszert kell kialakítani, ahol még a gyanúja sem merül fel annak, hogy valaki azért élvez előnyt az akkreditációban, mert valamilyen módon kötődik egyébként az akkreditálást végző testület vezetőihez vagy tagságához.

A másik fontos szempont természetesen a benyújtott javaslat kapcsán, hogy az EU előírásainak is megfelelően az akkreditáló testületet hatósági tevékenységet ellátó szervezetnek kell tekinteni. Úgy gondolom, hogy ha e célokat maradéktalanul megvalósítjuk, akkor jelentős versenyképességi előnyt tudunk biztosítani a hazai gazdaság és vállalkozói szervezetek számára. E szempontok alapján kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy ha egyébként vannak javaslataik, azokat nyújtsák be a benyújtott indítványhoz, és egyébként meg támogassák a nemzeti akkreditálás rendszerének átalakítását. Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Előterjesztő Képviselő Úr! E törvényjavaslat értelmében a Nemzeti Akkreditáló Testület 2016. január 1-jével megszűnik, feladatait az állam veszi át. Hatályát veszti a Nemzeti Akkreditáló Testület szervezetéről, feladat- és hatásköréről, valamint eljárásáról szóló 2005. évi LXXVII. törvény. A betervezett törvényjavaslat rendelkezik a 2015. év folyamán a feladatkör átvétele kapcsán elvégzendő

teendőkről. A törvény hatálybalépését követően nem nyújtható be új akkreditálási kérelem, a Nemzeti Akkreditáló Testület nem indíthat új eljárást, a folyamatban lévő eljárásokat 2015. december 31-ig le kell zárni, a jelenleg hatályos eljárásrendnek megfelelő módon.

A jelenleg köztisztületi formában működő szervezet vagyona az állam tulajdonába kerül. A vagyon átadás-átvétele során az államot az iparügyekért felelős miniszter képviseli, és az átadás-átvételtől 2015. december 31-ig jegyzőkönyv készül. A nemzeti akkreditálás folyamatos működtetése alapvető érdeke az érintett piaci szereplőknek. A törvényjavaslatban foglaltak szerint a köztisztületként működő Nemzeti Akkreditáló Testület feladatát 2016. január 1-jétől egy költségvetési szerv veszi át. A jelenlegi szervezeti forma helyett egy hatékonyabb és a vállalkozások érdekeit jobban szolgáló szervezet jöhet így létre. Tekintve, hogy a nemzetközi előírások is elsősorban hatósági tevékenységként értelmezik az akkreditációt, a törvényjavaslatban foglaltaknak megfelelően valóban indokolt, hogy egy ehhez a tevékenységhez rendelt hatóság lássa el a feladatokat.

Az újonnan létrejövő szervezeti keretek között az akkreditációs eljárások időtartamának csökkentésével és az eljárási díjak mérséklésével lehet a magyar vállalkozók számára hatékonyabbá tenni az akkreditálást. A magyar vállalkozások versenyképességének alapja, ha a rájuk nehezedő adminisztratív terheket, költségeket csökkenteni tudjuk.

A kormány a törvénymódosítás céljával egyetért. Hangsúlyozni szeretném, hogy a nemzeti akkreditálás rendszerének átalakítása során különös figyelmet kell fordítani az akkreditálás folyamatosságának és szakszerűségének fenntartására annak érdekében, hogy az érintett vállalkozói kör valóban profitáljon a módosítással létrejövő jelentős változásokból.

Tisztelettel kérjük önöket, hogy a törvényjavaslatot tárgyalja meg a parlament és fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Nyitrai Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NYITRAI ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy az előterjesztői exposzéban foglaltakból is hallható volt, hazánk a rendszerváltoztatás óta az Európai Unió elvárásainak és az európai trendeknek megfelelően szabályozta és működtette a laboratóriumi és műszaki akkreditációs rendszert, az elmúlt időszakban azonban olyan jeleket tapasztaltak a NAT háza táján, amelyek aggodalomra adtak okot. A testület túl bürokratikus, túl lassan működik, sok esetben a testület közgyűlésén még a határozatképességgel is gond van, mert

nem jelennek meg a tagok, az akkreditálás indokolatlanul lassú volt és elhúzódott. Ezért van szükség a NAT megreformálására, és ez a célja ennek a jogszabály-módosításnak is.

Tisztelt Országgyűlés! Ahogy azt Tállai András államtitkár úr is említette, a javaslat szerint a Nemzeti Akkreditáló Testület 2016. január 1-jével megszűnik, feladatait az állam veszi át. Hatályát veszti a Nemzeti Akkreditáló Testület szervezetéről, feladat- és hatásköréről, valamint eljárásáról szóló törvény. A törvény módosítja a mérésügyről szóló törvényt és a polgári perrendtartásról szóló törvényt az eljárási rend átalakítása érdekében.

A javaslat rendelkezik a 2015. év folyamán a feladatkör átvétele kapcsán teljesítendő teendőkről. A törvény hatálybalépését követően nem nyújtható be új akkreditálási kérelem, a NAT nem indíthat új eljárást, a folyamatban lévő eljárásokat pedig 2015. december 31-éig le kell zárni, a jelenleg hatályos eljárásrendnek megfelelő módon.

A javaslat alapján az állam tulajdonába kerül a jelenleg köztisztületi formában működő NAT vagyona is. A vagyon átadás-átvétele során az államot az ezért felelős miniszter képviseli, és az átadás-átvételtől 2015. december 31-éig jegyzőkönyvet kell készíteni.

(12.10)

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, hogy most néhány fontos információt osszak meg önökkel a Nemzeti Akkreditáló Testületről, hogy tisztában legyünk vele, milyen jellegű és milyen nagyságú szervezettel, köztisztülettel van dolgunk.

A 2015. április 27-én közzétett adatok szerint a NAT-nak 142 tagja van, akik a köztisztület közgyűlését alkotják. A NAT összesen több mint 700 akkreditált szervezetet tart nyilván. Mi is tisztában vagyunk természetesen azzal, hogy az akkreditálás folytonosságát biztosítani kell, ennek megfelelően az új szervezet felállításáig a folyamatban lévő kérelmeket el kell bírálni, és a 2015 folyamán megújítandó akkreditációkkal kapcsolatos feladatokat is természetesen el kell végezni. Ami a NAT pénzügyi helyzetét illeti, a bevételei a 2013. évben is a törvénynek megfelelően meghatározott forrásokból származtak. A 2013. évi összes árbevétele 506 millió 955 ezer forint volt. Látható tehát, hogy egy olyan szervezetről beszélünk, amely jelentős összegek fölött diszponál. Már csak ezért sem engedhetjük meg magunknak azt a luxust, hogy lassan és bürokratikus módon működjön.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti Akkreditáló Testület jelenlegi szervezetének strukturális problémái, gondjai is indokolják azt, hogy a közhatalmi tevékenység ellátását az állam vegye át és egy költségvetési szerv végezze. A kormány tagjának törvényességi felügyeleti joga és a beszámolási kötelezettség nem elegendő annak biztosítására, hogy a NAT valóban a közérdek érvényesülése érdekében végezze tevékenységét. A jelenlegi strukturális problémák azt eredményezik, hogy a NAT esetében túlságosan kon-

centrálta a döntéshozatali mechanizmus. Az egyes akkreditációs eljárásokban indokolatlanul erős jogosítványokkal rendelkezik az ügyvezető, ami a köztestületi jellegből adódó önkormányzatiság elvének csorbulását jelenti. Mint köztestület, a NAT a tagokból áll, viszont új tag csak az lehet, akinek ezt a NAT az akkreditáló bizottságon mint döntéshozó szerven keresztül biztosítja.

A NAT ügyvezetője dönt az eljárás megindításáról, így a döntéshozatali folyamat megindításáról, ahogy azt Szatmáry Kristóf előterjesztő is említette. Az átalakítás után terveink és reményeink szerint a jelenlegi szervezeti forma helyett egy hatékonyabb és a vállalkozások érdekeit jobban szolgáló szervezet jöhet létre. Tekintettel arra, hogy a nemzetközi előírások is elsősorban hatósági tevékenységként értelmezik az akkreditációt, a törvényjavaslatban foglaltaknak megfelelően valóban indokolt, hogy egy ehhez a tevékenységhez rendelt hatóság lássa el a feladatokat.

Az újonnan létrejövő szervezeti keretek között az akkreditációs eljárások időtartamának csökkenésével és az eljárási díjak mérséklésével lehet a magyar vállalkozók számára hatékonyabbá tenni az akkreditálást.

A magyar vállalkozások versenyképességének alapja a rájuk nehezedő adminisztratív terhek, költségek csökkentése. A szervezeti átalakítás során mindenképpen figyelembe kell venni, hogy a NAT több nemzetközi szervezet tagja is, a NAT teljes jogú tagként képviseli Magyarországot az európai akkreditálási együttműködésben. A NAT teljes jogú tagja továbbá a Nemzetközi Akkreditálási Fórumnak, és részt is vesz természetesen ezek munkájában. A tagsággal járó kötelezettségek és jogok fenntartását, átvételét feltétlenül szükséges a törvényjavaslatban foglalt átmeneti időszakban rendezni. A NAT a szakmai tevékenységéről és gazdálkodásáról évente beszámolót készít, és készít a törvénynek megfelelően a kormány részére, amelyet a nemzetgazdasági miniszternek küld meg.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Amennyiben az előterjesztő, az államtitkár úr, illetve az általam felvázolt célokkal egyetértenek, akkor kérem, hogy támogassák az előtűnk fekvő javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Velez Árpád képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérnökének.

Parancsoljon, képviselő úr!

VELEZ ÁRPÁD, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Olyan ez a törvényjavaslat, mint a Fidesz-KDNP kormányzása: ámokfutást tartalmaz, semmiel nem törődve, semmilyen egyeztetést le nem folytatva. Érkezik egy képviselői törvénykezdeményezés

pár nappal a rendes ülészak lezárulta előtt, majd a rendkívüli ülésnek köszönhetően hirtelen az Országgyűlés tárgysorozatába kerül. Néhány perc vita után már szét is van verve egy újabb terület, egy ágazat.

Egy bökkenő azért van. A Nemzeti Akkreditáló Testületet, eredetileg a '95. évi XXIX. törvény hozta létre, és nagyon hosszú időnek kellett eltelnie ahhoz, hogy a testület által akkreditált szervezetek vizsgálati eredményeit és tanúsítványait külföldön is elfogadják. Jelzem, hogy a jelenleg a testület által akkreditált szervezetek vizsgálati eredményeit és tanúsítványait mindazon országok akkreditáló testületei és más hatóságai elismerik, ahová exportunk 98 százaléka irányul.

A Nemzeti Akkreditáló Testület jogutód nélküli megszűnésével Magyarország tagsága az európai akkreditálási együttműködésben automatikusan megszűnik. Mennyi idő elteltével lesz Magyarországnak újra tagsága az európai akkreditálási együttműködésben? Milyen hátrányokkal jár, ha Magyarország nem lesz képviselve az európai akkreditálási együttműködésben? A Nemzeti Akkreditáló Testület akkreditálási tanácsának 2015. június 15-i, miniszterelnök úrhoz intézett jajkiáltásai megalapozottak. A törvényjavaslat 2. § (2) bekezdésében szereplő szabályozás szerint, mely szerint a törvény hatálybalépése után a Nemzeti Akkreditáló Testület akkreditálási kérelmeket nem fogadhat be, és nem indíthat felügyeleti vizsgálati eljárásokat, a Nemzeti Akkreditáló Testület európai és nemzetközi kölcsönös elismerési megállapodásokban megszerzett aláírói státusának is azonnali visszavonását eredményezi. Ez azt jelenti, hogy a Nemzeti Akkreditáló Testület által a törvény hatálybalépése után odaítélt akkreditált státusok és felügyeleti vizsgálati eljárásban fenntartott akkreditált státusok nem lesznek európai és nemzetközi elismertségűek, azokat az EU-tagállamok hatóságai nem kötelesek elfogadni.

A jelenleg akkreditált státussal rendelkező 628 szervezet közül 207-nek, vagyis több mint a harmaduknak az éves felügyeleti vizsgálatát 2015. augusztus-december hónapokban kellene elrendelni, amit a Nemzeti Akkreditáló Testület a törvényjavaslat szerint már nem tehet meg. Ebből adódóan e szervezetek éves felügyeleti vizsgálata nem történhet meg határidőben, és így az akkreditált státusuk fenntartása, annak európai és nemzetközi elismerésének a hiánya miatt kérdésessé válik.

Mindezek alapján kérdezem: mi lesz a 207 akkreditált szervezet sorsa? A törvényjavaslatban még csak nem is körvonalazott, 2016. január 1-jétől létrehozandó új szervezet átveheti ugyan Magyarországon az akkreditálást, és elvégezheti, akár némi késéssel a soron következő éves felügyeleti vizsgálatokat, de mivel ez a szerv nem lesz részese a kölcsönös elismerési rendszernek, így az általa kiállított okiratokat az EU egyetlen más tagállamában sem ismerik el. Ennek következménye, hogy az új szerv által akkreditált laboratóriumok, megfelelőségi értékelő szervezetek által kiállított tanúsítványokat nem ismerik el,

fogadják el más tagállamban akkreditált vizsgálótól, tanúsítótól származó okiratként.

Ez a kaotikus helyzet már a törvény hatálybalépésével egyrészt azonnal megbénítja az exporttevékenységet, a hatósági vizsgáló laboratóriumok és tanúsító szervezetek számára alapproblémát jelent, hogy miért éppen őket keresnék meg, hiszen csak az idehaza használható okiratokat tudják kibocsátani.

Az üvegházhatású gázok kibocsátását hitelesítő szervezetek esetén minden olyan területen gondot okoz, ahol a tevékenység végzését vagy a kijelölését uniós szabályozás akkreditált státushoz köti. Ez a kaotikus helyzet mindaddig fennmarad, amíg az új szerv nem szerzi meg az európai kölcsönös elismerési megállapodások aláírói státusát, ami alsó hangon két év. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy ennek az időszaknak a végére előbb vagy utóbb, de minden, jelenleg a Nemzeti Akkreditáló Testület által akkreditált szervezet elveszíti azt a minősítést, amelynek alapján az EU-ban, illetőleg a nemzetközi szinten is elfogadott tanúsítványokat állíthat ki.

A Nemzeti Akkreditáló Testület megszűnésével mindaddig, amíg új magyar akkreditáló szerv nem szerzi meg az európai kölcsönös elismerési megállapodások aláírói státusát, Magyarország nem biztosítja a nemzetgazdaság szereplőinek a korábban a Nemzeti Akkreditáló Testület által nyújtott európai és nemzetközileg elfogadott akkreditálási szolgáltatásokat. Ekkor az EK-rendelet 4. cikke szerint Magyarország igénybe veheti más tagállam nemzeti akkreditáló testületének szolgáltatását. Ebben az esetben azonban a nemzetgazdaság szereplőinek kell viselniük a másik tagállam nemzeti akkreditáló testülete által megállapított eljárási díjakat, a tolmácsolás, a fordítás, valamint az eljárás egyéb dologi költségeit.

(12.20)

Megjegyzem, hogy a Nemzeti Akkreditáló Testületnek a piac szereplőitől való függetlenségét az biztosítja, hogy az akkreditálást kérő, illetve az akkreditált piaci szervezetek kizárólag a Nemzeti Akkreditáló Testület köztestületi működésében vesznek részt a Nemzeti Akkreditáló Testület közgyűlésén keresztül, sem az akkreditálás szabályozására, sem az akkreditálási eljárásokra nincs befolyásuk a jelenlegi akkreditálási törvény szabályozása szerint.

Az akkreditálási törvényből fakadó szabályozás szerint az akkreditált szervezetek csak érvényes akkreditált státus birtokában lehetnek a Nemzeti Akkreditáló Testület tagjai, a tagsági viszony azonban automatikus, amennyiben a szervezet rendelkezik érvényes akkreditált státusszal, benyújthatja tagfelvételi kérelmét, és a testület tagjává válik, aki tagsági jogát az éves tagdíj megfizetését követően gyakorolja. A tagsági jogviszony tehát nem függ sem a Nemzeti Akkreditáló Testület Akkreditáló Bizottságától, sem a Nemzeti Akkreditáló Testület ügyvezetőjének bármilyen döntésétől.

Abban nincs vita, hogy ezt a testületet meg lehetne reformálni, de ez a munka nem a testület szétverésével kezdődik véleményünk szerint.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, a tisztelt Országgyűlés emelje fel szavát ez ellen az átgondolatlan törvényjavaslat ellen, az előterjesztő képviselők, Szatmáry Kristóf és Cseresnyés Péter pedig halkán és csendben, még mielőtt nagyobb bajt csinálnak, vonják vissza ezt a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslatot és a kormány múltbéli munkáját tekintve lassan-lassan felmerül a kérdés bennünk, hogy vajon mindenható-e a kormány, mégpedig annak kapcsán merül fel bennünk ez a kérdés, hogy lassan úgy tűnik nekünk, hogy minden, ami kormányzati hatáskörben van, az jól működik, és semmi, ami nem kormányzati hatáskörben van, nem működhet jól; legalábbis ezt sugallják azok a törvényjavaslatok, amelyek egyre-másra vannak kormányzati hatáskör alá különböző intézményeket. Úgy viselkedik a kormány, mint a mesebeli kisgömböc, aki folyamatosan, egyre-másra felfalja a hatásköröket, magához vonzza, és majd a végén valószínűleg szét is fog pukkadni; ez előbb vagy utóbb be fog következni ennek következtében. Hiszen itt nem szervezeti átalakításról van szó, ahogy itt a felvezetőben elhangzott, hanem egyszerűen a NAT szétveréséről és a teljes vagyonának és hatásköreinek az állami, kormányzati hatáskörbe való bevonásáról.

Felmerül a kérdés, hogy vajon egy egyszerű, valódi szervezeti átalakítással, törvénymódosítással nem orvosolható-e, hiszen egy húszéves folyamat nyomán jött létre ez a szervezet és működik ez a Nemzeti Akkreditáló Testület, amelynek lehet, hogy vannak, kétségtelen, hogy vannak hiányosságai, vannak hibái, de tény, hogy egy olyan munkát verne most szét a kormány, amelynek eredményeként egy európai akkreditációs tanácsi tagsággal rendelkező szervezet menne a kukába, és a helyén hoznának majd létre valamit, amiről még egyelőre semmit nem tudunk. És nyilván az a több száz akkreditált szervezet, amelyik Magyarországon a NAT által akkreditálva van jelen pillanatban, ők sem tudják, hogy mi lesz az akkreditációjukkal, hogy ha mondjuk, jövőre, január 1-je után jár le az akkreditációjuk, hogyan fogják azt megújítani, kinél kérvényezzék a megújítást. A NAT véleményében, amit tudomásom szerint megküldött egyébként minden parlamenti frakciónak vagy képviselőnek, abban a hétoldalas véleményben az is benne van, hogy ezek a cégek most a Nemzeti Akkreditáló Testülethez fordulnak - hova

máshova fordulnának? -, de nyilván a Nemzeti Akkreditáló Testület sem tud erre választ adni. Azért nem tud választ adni, mert szégyenteljes módon egyébként megint úgy szüntetnek meg egy intézményt, hogy az intézmény a parlament honlapjáról kell hogy értesüljön arról, hogy felkerült a parlamenti rendszerbe, bekerült egy olyan törvényjavaslat, amely az ő megszűnésüket eredményezi.

Az rendben van, mert azt már az elmúlt években megszokhattuk, hogy önök önálló képviselő indítványként terjesztenek be minden olyan törvényjavaslatot, amelyet nem akarnak senkivel egyeztetni, egyszerűen a hatalmi gépezet segítségével keresztül akarják vinni az Országgyűlésen, mintegy szükséges rossznak tekintve a parlamentet, amelyen sajnos, alaptörvényi okokból kötelességük egy törvényjavaslatot vagy a kormány egyes elképzeléseit keresztülvinni, egyfajta akadálnak tekintik a parlamentet, amit le kell tudni ahhoz, hogy önök gátlástalanul kiélhessék a különböző hatalmi ambícióikat. Egy politikai leszámolás is lehet akár, vagy nem tudjuk, hogy mi áll a háttérben, de nyilván a hatáskörök és az a bevétel, az az 500 millió forint, ami itt elhangzott szintén a fideszes vezérszónoktól, az a fölött történő diszponálás és még sok minden más állhat a háttérben, de az biztos, hogy nem azok a szervezeti hiányosságok, azok a kisebb-nagyobb szervezeti hiányosságok, amelyek a köztestületként való működés tökéletlenségéből fakadnak. Hiszen mit szólnának önök ahhoz, hogyan minősítenék azt az orvost, aki minden sebes lábat egyből amputál, anélkül, hogy megpróbálná a sebet orvosolni? Nyilvánvaló, hogy nem tartanak a szakmájára alkalmasnak, holott a kormányzat most ugyanezt csinálja: anélkül, hogy megpróbálná orvosolni a hibákat, egyből amputálja a sérült végtagot, jelen esetben a Nemzeti Akkreditáló Testületet.

Az a kérdés is felmerül, hogy miért ilyen sürgős ez, miért kell már a rendkívüli nyári ülészak első napján napirendre tűzni ezt a törvényt, minél gyorsabban keresztülvinni, és miért minden előjel nélkül került ez be. Ezek mind-mind azt erősítik, hogy önök nem tisztességes szándékkal és nem a szakma, nem a magyarországi akkreditált cégek érdekében járnak el, hanem valamiféle homályos, hátsó politikai szándék vezérli önöket, amikor ezt a döntést meghozzák.

Szintén a NAT véleményezése, a törvényjavaslat NAT általi véleményezése tartalmazza, és ezt tudjuk is, nyilvánvaló, hogy jelen pillanatban is a NAT fölött egyrészt a törvényességi felügyeletet a nemzetgazdaságért felelős miniszter gyakorolja - kérdés, hogy gyakorolja-e; legalábbis a joga megvan hozzá, hogy gyakorolja -, a másik pedig az, hogy bíróság előtt megtámadható a NAT minden döntése. Tehát egy köztestületként működő szervezetről van szó, egy önkormányzatról, ha nem is olyan értelemben, mint a helyi, települési önkormányzatok, de mondjuk, gondoljunk bele, hogy ha nem megfelelőnek találja egy helyi önkormányzat működését a kormány, akkor hoz egy törvényt, hogy megszünteti azt a helyi

önkormányzatot, és majd a kormányhivatalt ülteti oda a helyébe, hogy a települést irányítsa, vezesse? Vagy nem tudom, hogy mi következhet még ezután. Tény, hogy eddig ez a Nemzeti Akkreditáló Testület egy köztestületi, önkormányzati formában működött, és valamiféle autonómiát élvezett. Itt is el kell különíteni az értékelési és a döntéshozatali eljárást. Az értékelési eljárásra volt az ügyvezető igazgatónak, a NAT ügyvezető igazgatójának nagyobb befolyása, a döntéshozatali eljárást az Akkreditációs Tanács hozta meg, amely Akkreditációs Tanácsban nemcsak az akkreditált szervezetek vettek részt, hanem kormányzati szervek, felsőoktatási intézmények és a szakma is képviseltette magát.

Nagyon sok kérdés felmerül még ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, illetve a jövővel kapcsolatban, hogy ha ez a törvényjavaslat hatályba lép, akkor mi fog történni, mi lesz azokkal az akkreditált szervezetekkel, amelyek jelen pillanatban az ország minden területén tevékenykednek, tevékenykednek akár hatósági szinten, tehát környezetvédelmi, élelmiszer-biztonsági, igazságügyi hatósági laboratóriumok NAT általi akkreditálással, tevékenykednek a versenyszférában rengeteg mérő, hitelesítő és sokféle más egyéb területen cégek, amelyek szintén a NAT által vannak akkreditálva, és nem lehet tudni, hogy mi lesz az ő jövőjük, és hogyan fogják tudni a jövő évtől az akkreditációjukat megújítani. Nyilvánvaló, hogy fordulhatnak egy európai akkreditáló testület által elismert más akkreditáló szervezethez, más országnak az akkreditáló testületéhez, de kinek jó ez? Kinek jó az, hogyha mire feláll egy magyar akkreditáló szervezet, egy állami, egy kormányzati irányítás alatt működő akkreditáló szervezet, és mire az megszerzi a szükséges európai tanúsítványokat és jogosítványokat, addigra a külföldi akkreditáló szervezetek elfoglalják a magyar piacot, és a magyar vállalkozások, a magyar szervezetek külföldi akkreditáló szervezetekkel fogják hitelesíttetni a saját tevékenységüket, és mire ez a szervezet, az állami szervezet feláll, addigra igazából már létjogosultságát is veszíti szinte, hiszen az Európai Unió belül nem lehet diszkriminálni az egyes országok akkreditáló testületei között? Ennélfogva nyilvánvalóan az sem fog működni, hogy ha feláll ez a szervezet, akkor majd azt mondja, hogy innentől kezdve csak a magyar állami, kormányzati akkreditáló testület által hitelesített akkreditációkat fogadja el hitelesnek, ezt nem lehet megtenni. Éppen a múlt héten tárgyaltuk az emissziókereskedelemmel, az emissziókvóttákkal kapcsolatos törvényjavaslatot, amely szintén most léptette életbe azt a rendelkezést, amely szerint nemcsak a NAT-ot, hanem valamennyi európai akkreditációs testület által hitelesített akkreditáló szervezetet el kell fogadni hitelesítőként Magyarországon is, amikor a magyar szén-dioxid-kibocsátó tevékenységet folytató létesítményeket hitelesíteni kell.

Tehát ez is mutatja, hogy itt egy nagy joghézag fog emiatt fennállni a következő időszakban, és azt sem tudjuk, hogy mi lesz ennek a folytatása, mert semmit

nem tudunk arról a kormányzati irányítás alatt működő szervről, ami majdan 2016. január 1-jétől fel fog állni. Tehát legalább egy-két éves olyan időszak következik, ami rendkívüli bizonytalanságot hoz.

(12.30)

Nyilvánvaló, hogy a nemzetközi piacon működő magyarországi cégeknek, legalábbis az exportra termelő vagy részben exportra termelő, vagy külföldön is szolgáltatásokat végző cégeknek ez nem jelent jót, hiszen az ő NAT-akkreditációjukat - amely, mondjuk, az idén még meg lett újítva vagy a közelmúltban lett megújítva, és a következő években még érvényes lenne - 2016. január 1-jétől visszavonják, amint a NAT megszűnik. Az európai akkreditációs testület nyilvánvalóan a NAT európai minősítését vissza fogja vonni, tehát ezek a cégek európai piacokon nem tudnak majd tevékenykedni. Nem tudom, hogy erre milyen megoldást lát a kormány, hogyan fogják az ő akkreditációjukat Európában elfogadni. Vagy pedig azon nyomban, amint ez az új állami cég munkába áll, rögtön az összes szervezetnek, az összes magyarországi szervezetnek új akkreditációt kell szerezni, ez a másik megoldás, na de, mivel az európai akkreditációja még nem lesz meg valószínűleg ennek az állami szervezetnek, ezért ez sem jelent megoldást, még egyszer mondom, a nemzetközi piacon jelen lévő szervezetek, cégek számára.

Vagy akár az igazságszolgáltatás leállásával is fenyegethet, hiszen az igazságszolgáltatásban működő igazságügyi szakértői laboratóriumok, intézmények, amelyek nyilvánvalóan akkreditációval kell hogy működjenek, és amelyek meghatározzák vagy adott esetben döntő bizonyítékot szolgáltatnak a különböző bűnügyekben, majd nem tudnak akkreditált módon vizsgálatokat folytatni. És még sorolhatnám hosszan a példákat, egészen példátlan és elképesztő, ahogy most a kormány hozzááll a Nemzeti Akkreditáló Testület megrendszabályozásához.

Nagyon szeretnénk tudni, hogy mi a valóság, mi van a háttérben, miért kell ezt ilyen hirtelen idehozni, miért kell ilyen gyorsan itt a nyári ülészakban a parlamenti alsóházi terem árnyékában keresztülvinni önöknek ebben az egyébként rendkívül gyér jelenlétben tartott általános vitában. Az utolsó pillanatig mi ki fogunk állni amellett, hogy ha vannak a Nemzeti Akkreditáló Testületnek valóban hibái - és miért ne lennének, hiszen hibái mindenkinek vannak -, akkor azokat orvosoljuk egy olyan törvényjavaslattal, amely megtartja az ő köztisztviselési, önkormányzati jogosultságukat, megtartja azt, hogy a szakma képviselői döntsék el, hogy Magyarországon ki az, aki hitelesíthet, ki az, aki mérhet és akármilyen olyan tevékenységet végezhet, amihez NAT-akkreditáció szükséges.

Ennyit szerettem volna ezen törvényjavaslat kapcsán elmondani. Még egyszer: ha az eddigiekből nem tűnt volna ki, akkor nem támogatja a Jobbik ezt

a törvényjavaslatot, és kéri az előterjesztőket, a kormányt, hogy vizsgálja felül álláspontját, az előterjesztőket pedig, hogy vonják vissza ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti akkreditálás rendszerének átalakításáról szóló törvényt a Lehet Más a Politika nem tartja elfogadhatónak, a kormányoldal ugyanis - az első problémánkkal kezdem - ismét, sokadszorra nyúl az egyéni képviselői indítvány eszközhöz nagy horderejű törvényjavaslat előterjesztésekor. Az LMP már számtalanszor kifogásolta ezt, és számtalanszor ki is derült, hogy nem lehet hatékonyan vezetni az országot, ha hatástanulmányok, társadalmi egyeztetés nélkül, kapkodva silány szabályozásokat erőltetnek az emberekre.

A Fidesz-KDNP kormányzásának összetéveszthetetlen jellegzetessége a frakciókormányzás. Azokat az ügyeket, amelyek kényesek, konfliktusokkal járnak, öt éve igyekszik a kormánytöbbség képviselők önálló indítványaként benyújtani, és mindenféle egyeztetés nélkül gyorsan el is fogadtatni. A jogállamiságot lábbal tipró, koordinálatlan, akarnok törvényalkotásra számtalan példát találhatunk az elmúlt évekből, a jogalkotási törvény megsértésével a jogszabályok előkészítése súlyos rendszerszintű hiányosságoktól szenved, szinte kivétel nélkül elmarad a társadalmi, gazdasági, költségvetési hatások, a környezeti és egészségügyi következmények felmérése, hiányzik az adminisztratív terhekre gyakorolt hatások elemzése. Azt sem vizsgálják, hogy egyáltalán szükség van-e a jogalkotásra; hogy mivel jár, ha nem alkotnak új törvényt. Nincsenek végiggondolva a jogszabály alkalmazásához szükséges személyi, szervezeti, tárgyi és pénzügyi feltételek, a jogi szabályozás várható hatásai. Ordító példa az előttünk fekvő törvényjavaslat is, amelyről a most éppen megszüntetni kívánt NAT az Országgyűlés honlapjáról értesült. Nulla egyeztetés, nulla hatástanulmány, miközben a szabályozás alapvetően változtatja meg a feltételrendszert, amiben egy teljes piac működik.

Nézzünk néhány példát, amelyekből mára illet volna tanulnia a kormánynak! A reklámadó, a vasárnapi boltzár, a dohányipari különadó, a fővárosi választási rendszer mind-mind így születtek, és akkor csak az elmúlt néhány hónapból hozott példákat említettem.

Most Szatmáry Kristóf képviselőtársunk neve alatt fut a kormánypárti törvényjavaslat. Szatmáry képviselő úr képességeit egyáltalán nem szeretném kétségbe vonni, de nem gondolom, hogy nála van a bölcsék köve, és saját kútfőből jobb szabályozást tud kidolgozni, mint az illetékes minisztérium. De akkor fel kell tenni a kérdést: mit csinál a kormány, a 99

helyettes államtitkár, az 54 államtitkár és a 35 miniszteri biztos? A Fidesz felelőssége, hogy a jogalkotást az elmúlt öt évben ilyen mély színvonalra rángatta le, erre egyetlen korábbi kormány sem vett bátorságot.

Nézzük a tartalmi oldalát az előterjesztésnek! Nemcsak a társadalmi vita maradt el, hanem egyenesen az érintett Nemzeti Akkreditáló Testületet is elfelejtették megkérdezni, így aztán a jelek szerint néhány fontos szempont elkerülte a figyelmüket. Lehet, hogy tőlem értesülnek róla, de a mérési, kalibrálási, tanúsítási akkreditációt végző testület élesen tiltakozik a tervezett átalakítás ellen. Annyit mindenképp kijelenthetünk, hogy ezek jogos, reális aggodalmak, olyan szakmai érvek, amelyekkel a kormányoldal semmilyen előzetes elemzésben, hatásvizsgálatban nem számol. Már csak a felek egyenlőségének elve is ezt diktálja, hogy felidézzem, a NAT szerint milyen következményekkel jár az átszervezés.

Azzal szeretném kezdeni, hogy a Nemzeti Akkreditáló Testület az Európai Akkreditálási Együttműködés partnerszervezeteként működik. Amennyiben az állam átveszi a feladatokat, az európai szervezet visszavonja a magyar akkreditációs testület aláírási jogát a kölcsönös elismerési eljárásokban. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a mintegy 600 hitelesítő, méréseket végző, mintavétellel foglalkozó szervezet akkreditációja érvényét veszíti Európában. Az új, tervezett állami akkreditációs hatóságnak várhatóan mintegy két évbe telik majd megszereznie az európai elismertséget, így a magyar minőségellenőrzés, minőségtanúsítás várhatóan két évig érvénytelen lesz a többi uniós tagállamban; akinek erre szüksége lenne, mehet külföldre akkreditációt szerezni. Valóban ezt akarják önök? De itt még nincs vége!

Hadd idézzem a NAT levelét! Ez idő alatt a magyar gazdálkodó szervezetek, köztük például az üvegházhatású gázokat kibocsátó közel 200 üzemeltető termékeit, szolgáltatásait, tevékenységüket olyan szervezettel kell vizsgálatni, tanúsíttatni, ellenőriztetni, illetve hitelesíttetni, amely más EU-tagállam Európai Akkreditálási Együttműködés által elismert nemzeti akkreditációs testülettel akkreditált. Tehát, ha a várható hatásokat nézzük, a magyar hitelesítő és minőségtanúsító szervezetek, vállalkozások teret, bevételt és munkahelyet fognak veszíteni, a hazai klímavédelem pedig újabb pofont kap, ezúttal az adminisztrációs terhek növeléséről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos, nagyon úgy néz ki, hogy a kapkodó egyéni képviselői indítvány káros, rossz minőségű szabályozást eredményez. A Lehet Más a Politika nemcsak a szóban forgó előterjesztést utasítja el, de a módszerre is nemet mondunk. Elfogadhatatlan, hogy a Fidesz egyeztetések és hatástanulmányok nélkül, kapkodva összeállított, silány szabályozások sorát erőlteti a magyar emberekre és vállalkozásokra. Kérem Szatmáry képviselőtársamat az indítvány visszavonására. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként felszólalásra jelentkező független képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra következik Szabó Szabolcs képviselő úr. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor először olvastuk ezt a törvényjavaslatot, mi is elkezdtünk azon gondolkodni, hogy mi lehet vajon a cél. Az a cél, ami egyébként az indokolásban is meg van fogalmazva, hogy az akkreditálás legyen gördülékenyebb, gyorsabb, ne adj' isten, olcsóbb - majd erre még azért később visszatérnék -, teljes mértékben akceptálható, ez rendben van.

(12.40)

A másik, az egy mögöttes cél: azt gondolom - jobbkios képviselőtársam is utalt erre -, hogy azért itt a kormányzati centralizáció áll ennek az egésznek a háttérében. Ezzel meg mi nyilvánvalóan nem értünk egyet. Akkor a következő kérdés, hogy jó, akkor abban az első célban egyetértünk, hogy legyen az akkreditáció gördülékenyebb, gyorsabb, olcsóbb, ezt a célt milyen eszközökkel, milyen módszerekkel lehet elérni. Azt kell mondanom, hogy ez a törvényjavaslat nem jó módszer és nem jó eszköz, egyszerűen ez egy rossz megoldás erre a célra.

Ugye, itt már többen az előttem szólók közül megemlítették azt, hogy maga a NAT mint köztestület elég régóta működik már, ugye, nemzetközi szabványoknak megfeleltették a működését, feltártak ezzel kapcsolatban a kétezres években hiányosságokat, ennek megfelelően 2008-ban volt törvény módosítás, majd ezt követően gyakorlatilag jogot kapott arra a NAT - merthogy megfelel annak az európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az átvilágítás szerint, ami ezt a tevékenységet szabályozza -, hogy olyan tanúsítványokat adjon ki, amelyek mindenhol elfogadottak, tehát nem kell minden országban külön-külön akkreditálni. Ráadásul, itt egy előző felszólaló szintén megemlítette az üvegházhatású gázokat, ugye, 2014-ben, tehát tavaly született egy olyan döntés, amelynek következtében a NAT az üvegházhatású gázok kibocsátásával kapcsolatban is akkreditációs jogosultságot nyert. Tehát az semmiféleképpen nem igaz, ami kiolvasható ebből a törvényjavaslatból meg az indokolásból, hogy ne felelne meg a működése annak az európai parlamenti és tanácsi rendeletnek, amire hivatkoznak.

Ugye, itt a fő hivatkozási alap, hogy nem független az Akkreditációs Testület - vagy Akkreditáló Testület, bocsánat, hogy pontosan mondjam a nevét. Én elolvastam ezt a rendelet az európai parlamenti és tanácsi rendeletet, amire önök hivatkoznak, nem ír elő olyan szabályt, ami azt jelentené, hogy egy akkreditáló testületnek ne lehetne tagja a piaci szereplő, ugyanis nem a köztestület végzi az akkreditálást

értelemszerűen. Innentől kezdve ilyen probléma egyszerűen nem lép fel.

Abban én meg nem tudok igazságot tenni, hogy önök azt mondják, hogy az önkormányzatiság elve nem érvényesül, meg az ügyvezető az, aki egyoldalúan dönt vagy befolyásolja a döntéseket, hogy kit vesznek fel a testületi tagok közé, ők meg azt mondják, hogy automatikus. Valószínűleg erre találták fel a tárgyalásos módszert, amikor beszélni kellene, ugyanis amit szintén itt több képviselőtársam emlegetett, amikor mi is elkezdtünk ennek utánanézni meg szakértőkkel beszélni, hogy mi lehet ennek a törvénymódosításnak a hátterében, akkor a szakmai munka közben kaptuk meg mi is a Nemzeti Akkreditáló Testületnek a levelét, amiben ők azt mondják, hogy nem is egyeztettek velük. Jó, persze, erre lehet azt mondani, hogy mivel meg akarják őket szüntetni, ezért nem tartják fontosnak, hogy egyeztessenek velük, de mégiscsak az akkreditálást eddig ők végezték, és ezt nem, mondjuk, a tegnapi napon kezdték, hanem, lehet azt mondani, hogy már évtizedek óta ők végzik. Feltételezem, azért szakmai tapasztalatokkal is elég jelentős mértékben fel vannak vértvezve. Úgyhogy valószínűleg ez nem volt tökéletes megoldás, hogy így került a Ház elé ez a törvény.

Akkor mi fog történni? Maga a NAT megszűnik, a vagyona átszáll az államra, és majd innentől kezdve legalábbis az akkreditálást egyébként meg nem határozott, meg nem nevezett, nem körvonalazott valamiféle szerv fogja végezni. Lehet, hogy erről nem ártott volna egy picit akár csak a szóbeli előterjesztésben beszélni, hogy miben gondolkoznak.

A probléma viszont sokkal inkább ott van, hogy értelemszerűen, ha egy új szerv jön létre, akkor először ennek a szervnek kell - csúnya szólva élve - az akkreditálását, az elismertetését elvégezni, és majd csak aztán adhat ki ő maga ilyen tanúsítványokat. Tehát itt lesz egy ilyen két- vagy hároméves, nem tudjuk pontosan, mennyi ideig tartó, de nagyjából két-három éves időszak, amikor magyar szerv nem adhat ki akkreditációt. Ugye, értelemszerűen, amikor a felülvizsgálatokat el kell végezni, akkor vagy nem fogják a magyarországi cégek ezt megcsinálni, vagy külföldre kell nekik menni, ami meg többletforrást igényel, hiszen értelemszerűen, hogyha el kell menni külföldre, és mindent le kell fordítani német, francia vagy angol nyelvre, az pénzbe kerül. Itt el lehet menni egy fordítóirodába, ahol hivatalosan fordítanak, hogy mennyi egy oldal lefordíttatása. És itt nem egyoldalú anyagokról beszélünk értelemszerűen. Ezzel a magyar cégek meg versenyhátrányba kerülnek, mert az akkreditációjukat sokkal drágábban tudják megcsináltatni, mint - mondjuk - a jelenlegi helyzetben.

Meg az is benne van a pakliban, hogy esetleg néhányuknak nem is lesz pénze arra, hogy ezt megcsináltassák, és ezért inkább ezt feladják. Mert itt szóba jöhetnek olyan esetek is, amikor itt nem hatalmas tőkeerővel rendelkező cégek akkreditációs eljárásairól beszélünk. Ugye, egyetemeken esetében is

az fontos lehet például, ha van laborjuk, akkor azt akkreditálják és méréseket végezhessenek például. Nyilván ők ezt aztán végképp nem fogják tudni ki-gazdálkodni. Most, ha így jobban gondolkozom, nem is nagyon sok akkreditált labor van, például természettudományi karok, mintha Szegeden lenne egy. Még kíváncsi leszek, hogy ezt hogy fogják tudni ki-gazdálkodni, amikor lejár a tanúsítványuk.

Aztán a következő ilyen érdekes indoklása ennek a törvénymódosításnak az ár kérdése, merthogy nem munkaórán számolnak és hogy drágán - nagyjából ez az előterjesztő megállapítása. A NAT meg erre azt mondja, hogy nekik előírják, hogy ne munkaórán számolja, meg ha összehasonlítják az európai árakat, akkor ők az európai átlagárak alatt vannak. Ezzel nagyon nehéz igazából mit kezdeni. Megint csak azt tudom mondani, hogy egyébként, mivel ezt egy GKM-rendelet határozza meg, ha az ár a probléma, ezt lehetett volna rendezni talán a múltban, de akár még most is, ez nem olyan nagyon-nagyon bonyolult probléma.

Szóval, figyelembe véve ezeket a problémákat és elsősorban azt, hogy maga az akkreditációs folyamat fog Magyarországon megtorpanni, bizonytalan ideig, mert ezt nem tudjuk, ezért mi is azt javasoljuk, hogy ezt, amennyiben van rá lehetőség, inkább vonják vissza. Ezzel előre nem lépünk, az biztos. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A vezérszónokok szerintem szinte minden fontos kérdést érintettek, ezért nem ismétlem ezeket. Igazából a bajom, a gondom ezzel a törvénytervezettel az, hogy olybá tűnik számomra, hogy egy működő rendszer szétverése zajlik. Szatmáry képviselő úr, amikor azt mondja, hogy úgy vélt - így fogalmaz ő -, hogy nem hatékonyan működő, tehát ha az előterjesztő az „úgy vélt” kategóriáját használja, akkor - szerintem - baj van. Hatáskörök elvonása, szétverés, sok minden egyéb más zajlik, és közben nem látjuk a holnapot a jövőt, mint ahogy Velez Árpád vezérszónokunk is megfogalmazta.

Az, hogy társadalmi egyeztetés nélkül zajlik mindez? Ez ma már - hogy mondjam? - nem is egy ilyen rendkívülinek mondható eset, szinte mindent így csinálnak. De az, hogy a Nemzeti Akkreditáló Testület megszűntetésével gyakorlatilag ez európai rendszerből írjuk ki magunkat, és mire újra visszairhatnánk, az a nagyjából kétéves időintervallum, ami előttünk áll majd, az gyakorlatilag a magyar érdekek ellenében fog hatni, mert nyilván akkreditáció lesz, csak nem a Nemzeti Akkreditáló Testület részéről, illetve nem azok részéről, akik hitelesítetten rendelkezésre álltak.

A kérdésem igazából az, hogy mi lesz azzal a 207 - ha jól emlékszem - akkreditált szervezettel. Mi lesz az ő sorsuk? Hogyan és miképpen nézhetnek ők a jövőbe az elkövetkezendő időszakban? És mérlegeltek-e igazából azt, hogy ha más nem, a gazdasági szféra tekintetében, mondjuk, az export vonatkozásában milyen bemérhetetlennek mondható károkat okoznak azzal, amit most csinálnak? Csak azért - nem tudom másképp mondani, nem is akarom -, mert önfejtő módon szét akarnak valamit verni, anélkül, hogy látnák, hogy hogyan építik fel a rendszert, a hibák elkövetése nélkül. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(12.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót szintén kétperces időkeretben Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Most tegyük félre egy picit, hogy milyen szakmai hibái vagy bármilyen hiányosságai is vannak a Nemzeti Akkreditáló Testületnek, csak magát az elvet, az eljárást nézzük. Az, hogy ilyen módon, az ő megkérdésük vagy értesítésük nélkül, egy ilyen, gyorsított eljárásban viszik keresztül ezt a törvényt, amelyben szétvernek egy 20 éves múlttal rendelkező intézményt, olyan szintű lenézése vagy lekezelése a Nemzeti Akkreditáló Testületnek, egy egyébként nagy tekintéllyel rendelkező, és még egyszer mondom, 20 éves múlttal rendelkező szervezetnek, ami tökéletesen beleillik abba a sorba, abba a kormányzati arroganciába, ami a Fidesz-kormányt a kezdetek óta jellemzi.

Ez azt üzeni, akár tisztességes adófizető állampolgár vagy, akár gazdasági társaság, akár köztisztviselő, bárki vagy, ha elér a kezünk hozzád, akkor egyetlen dolgot tehetsz, hogy hallgatsz. Majd mi megmondjuk, hogy mi a jó neked, és majd mi meghozzuk azokat a törvényeket, ami a te életedet befolyásolja, anélkül, hogy téged megkérdnének, akármilyen formában is. És innentől kezdve mindenféle nemzeti konzultáció csak milliárdokba kerülő parasztvakítás, elnézést a kifejezésért, de nem tudok jobb szót mondani rá. Hiszen csak egy milliárdos kormányzati propagandáról van szó, semmilyen tényleges funkciója nincs. Hiszen azt látjuk a mindennapokban, hogy úgyis az történik, amit a kormány mond.

Nemhogy az egyszerű állampolgárokat, az adófizető állampolgárokat, a gazdasági társaságokat, a magyar társadalom különböző szereplőit nem kérdezik meg, és nem hallgatják meg a véleményét. Vagy ha meg is hallgatják a véleményét, egyik fülükön be, a másikon ki. Egyszerűen nem lehet tovább folytatni. Ez az önök hitelességét ássa alá fokról fokra egyre inkább. Ennek az eredményét majd önök fogják látni, legkésőbb 2018-ban, de akár előbb is.

Teljes egészében elfogadhatatlan számunkra, még egyszer mondom, bármi is a szakmai indoka ennek a törvényjavaslatnak, ez a forma és ez a mentalitás, ahogy önök kormányoznak. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Írásban senki nem jelentkezett.

Normál időkeretben kért szót Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Megadom a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sötét ügyek. Én sötét ügyeknek nevezem azokat a törvényjavaslatokat, amelyek úgy érkeznek be a tisztelt Ház elé, hogy az indoklásban egyértelműen nem az szerepel, ami az igazi oka egy-egy törvénymódosításnak. Úgy érzem, ez a törvényjavaslat, amit most önök benyújtottak a tisztelt Ház elé, szintén egy olyan indoklással rendelkezik, amikor mind az előterjesztő, mind a kormány, mind az ellenzéki képviselők pontosan tudják, hogy az indoklásban szereplő indokok nem a valós indokok. A különbség annyi csak köztünk, és mondjuk, az előterjesztő és a kormánypárti képviselők vagy a kormány között, hogy önök remélhetőleg tudják a valós indokokat, ami miatt változtatni kívánnak, mi, ellenzéki képviselők pedig nem ismerhetjük meg és nem is ismerjük ezeket az indokokat.

Hiszen a javaslat indoklása semmiféle szakmai érvet nem hoz fel az új működési struktúra létrehozása mellett, illetve a jelenlegi struktúra megszüntetését is csupán általánosságokban megfogalmazott, részben személyeskedő indokokkal igyekszik alátámasztani. A nemzeti akkreditációs rendszer megfelelősége, intézményeinek és eljárásrendjének stabilitása gazdasági szempontból kiemelt jelentőségű. Ezért álláspontom szerint a rendszer radikális megváltoztatása csak súlyos működési zavarok vagy nyomós szakmai érvek alapján indokolt. De ugye az indoklásban ilyenekkel nem találkozunk, éppen ezért állunk értetlenül ezen változtatás előtt.

A beterveztett önálló képviselői indítvány a már két évtizede létrehozott, tíz évvel ezelőtt az EU irányelveknek és elvárásoknak megfelelő eljárásrenddel felvértezett Nemzeti Akkreditáló Testület megszüntetését javasolja. A megszüntetés alapvető indokként az került megjelölésre, hogy a jelenlegi szervezet struktúrája túlságosan koncentrált döntéshozatali mechanizmusra épül, ami működési problémákhoz vezetett a gyakorlatban. A javaslat másik kiemelten hangsúlyos indokként említi az ügyvezető túlságosan erős jogosítványait. A probléma megoldását a javaslat abban látja, hogy a jelenleg köztisztviselői formában ellátott feladatokat az állam maga fogja egy szervén keresztül ellátni a jövőben. De ez a szervezet a javaslat szerint még nem létezik, nem is alakult még meg, és nem is nevezi meg, hogy milyen formában kívánják létrehozni ezt a szervezetet és hogyan fog működni.

Álláspontom szerint a testület eljárásrendjében foglalt szereplők törvényben biztosított jogosítványai nem strukturális, hanem inkább eljárási problémák, ha pedig eljárási problémákról beszélünk, akkor indokolatlan a struktúra egészét megszüntetni. Ha valóban az a probléma, hogy az ügyvezetőnek túlságosan erős jogosítványai vannak, akkor miért nem azokat szabályozzuk újra? Miért állítunk a jelenlegi szervezet helyébe egy teljesen újat? A javaslat nem tartalmaz semmiféle garanciát, de még csak iránymutatást sem arra vonatkozóan, hogy az a még meg nem nevezett költségvetési szerv, amelyik a jövőben el fogja látni a feladatokat, milyen eljárásrend szerint fogja végezni munkáját, a vezetőinek milyen jogosítványai lesznek. Jelenleg tehát megszüntetni szándékozunk egy intézményt, ami a gazdaság szempontjából igen fontos szerepet tölt be, és helyébe tervezünk állítani valamit, amiről még semmi érdemről nem lehet tudni.

Fontos az előterjesztésnek az a rendelkezése, miszerint a feladat 2016. január 1-jét követő átvételkor az állam a jelenlegi foglalkoztatotti állományt nem köteles átvenni. Egy szervezet munkájának eredményét az abban dolgozók felkészültsége, hozzáértése és hatékonysága határozza meg. Ha tehát szétdőlünk a meglévő intézményt, ha a személyi állományát szélnak eresztjük, akkor biztosak lehetünk abban, hogy a feladatellátás jelentős időre leáll majd.

A betervezett javaslat álláspontom szerint a jelenlegi formájában előkészítetlen, átgondolatlan és elfogadhatatlan.

Az indoklás érvrendszerében felmerül továbbá, hogy az igazgatási szolgáltatási díjak túlságosan magasak. Az eljárási cselekményekért fizetendő díjakat, valamint azok mértékét egy miniszteri rendelet határozza meg. A díjakra vonatkozóan a NAT tanácsnak javaslattételi kötelezettsége van, aminek nem tett eleget. Ha ez valóban így van, akkor mit tett a felügyeletet ellátó miniszter, akinek egyébként évente ellenőrzési kötelezettsége van annak érdekében, hogy a működés jogszerűsége helyreálljon? Ha az éves eljárások során valóban tártak fel szabálytalanságokat, akkor vajon a NAT végrehajtotta-e a jogszerű működés helyreállítása érdekében szükséges intézkedési javaslatokat? Ha valóban volt ilyen, és a NAT nem szüntette meg jogsértő gyakorlatát, akkor vajon a felügyeletet ellátó miniszter fordult-e a bírósághoz, ami egyébként joga és egyben kötelessége is a NAT-ról szóló törvény 25/B. §-a alapján.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy ismételt iskolapéldája a Fidesz hozzá nem értő, arrogáns irányítási gyakorlatának. Törvényi eszközzel kíván rendezni egy olyan kérdést, amit miniszteri szinten, rendelettel kellene megoldani. Az Országgyűlés elé hoz egy olyan problémát, amit a végrehajtás napi gyakorlatában kellene kezelni. Ismételtelen azt látjuk, hogy egy meglévő intézmény, működjön az bárhogy is, bekebelezése a válasz arra, hogy a napi operatív működés során esetleg problémák adódtak. Történik mindez úgy,

hogy a problémákról, azok létéről vagy nem létéről, illetve mibenlétéről egyetlen szó sem esik a javaslat indoklásában.

Annyi bizonyos az indoklás alapján, hogy a jelenlegi NAT ügyvezetőjének személye olyan mértékben sérti a kormányzó pártok érdekeit, hogy hajlandóak akár a teljes intézményt lerombolni annak érdekében, hogy ezt a személyt eltávolítsák. A rombolást pedig a tisztelt Ház által kívánják szentesíttetni úgy, hogy a feladatellátás jövője teljességgel bizonytalan. Tisztességes képviselő ehhez nem asszisztálhat. Felelős honatya nem támogathat egy olyan javaslatot, ami bizonytalanságot és átláthatatlanságot eredményez egy olyan kulcsfontosságú területen, mint a nemzeti akkreditáció rendszere. És jó lenne megtudni végre, hogy valóban mi az indok, mi az ok, mi történt. Tehát mi lehetett az a nagy bűn, ami miatt ezt a szervezetet önök szét kívánják verni? Vajon melyik fideszes barátnak, csókosnak, hűbéresnek nem tetszett a NAT működése?

Ki nem lehetett tagja esetleg a Nemzeti Akkreditáló Testületnek? Ki lehetett az, akinek az érdekeit sértette ennek a szervezetnek a működése? Hiszen ha ezt végrehajtjuk, akkor ismét egy fideszes centralizáció újabb példájával állunk szemben. És ahogy képviselőtársam elmondta, azt sugallják mindig önök, és azt kívánják üzenni az ilyen törvényekkel, hogy aki ellentmond valamiben, azt fogjuk és egyszerűen eltapossuk. Hiszen felmerül a kérdés, hogy ha voltak problémák, öt éven keresztül, hiszen azért ne felejtjük el, hogy önök nem fél éve vagy egy éve kormányoznak, volt egy előző ciklus is, öt éven keresztül önöknek nem volt gond a jelenlegi struktúra, a jelenlegi helyzet?

(13.00)

Miért nem 2010-ben, az előző ciklusban foglalkoztak vele? Vagy eddig esetleg nem tűnt fel önöknek, hogy mondjuk, az elnöknek túl magas a hatalma és a hatásköre? Bár azért, hogy tisztában legyenek vele azok, akik hallgatják, vagy nem nagyon tudják, hogy a NAT hogyan is épül fel, egyáltalán milyen a működési struktúrája, egyértelmű, ahogy itt elhangzott az is, hogy ha egy tag be szeretne lépni, akkor milyen eljárásrend van. Ha egy potenciális tag beadja a kérvényét, akkor 30 napos eljárásban a testület köteles felvenni az új tagot, amennyiben a törvényi feltételek fennállnak. Tehát ha a törvényi feltételek megfelelnek, akkor kötelesek felvenni.

A másik: a NAT szerveiben van egy akkreditálási tanács, aminek az elnök, a miniszteri delegáltak és 9 választott természetes személy a tagja, akik belső működési ügyekkel foglalkoznak. Van egy akkreditálási bizottság, amelynek az elnök, 2 helyettes és 22 természetes személy a tagja, és őket az Akkreditálási Tanács bízza meg visszavonásig - itt történik a szakmai munka. Van még fellebbviteli bizottság, pénzügyi ellenőrző bizottság, és még sorolhatnánk. Az elnököt a közgyűlés választja öt évre, tehát a közgyű-

lés dönt arról demokratikusan adott esetben, hogy ki az elnök vagy a fellebbviteli bizottság és a pénzügyi bizottság elnöke.

Tehát úgy érezzük, hogy itt valamilyen érdeksérellemnek kell lennie, ami miatt önök gyakorlatilag megszüntetik ezt a szervezetet, hiszen a gyakorlatban a miniszteri delegáltakon, illetve a felsőoktatási intézményeken keresztül a közgyűlésen elérhető lenne a többség. Ha elérhető a többség, akkor a mindenkori kormánynak, természetesen nem arroganciával és nem hatalmi göggel, de lehetősége van arra, hogy úgy irányítsa a dolgokat, hogy ráhatása legyen egy ilyen szervezet működésére.

Amiről még szeretnék egypár szót mondani: azokról a különböző kijelentésekről, amelyek elhangoztak itt a felszólalások során. Azt mondta Szatmáry Kristóf, hogy azért is fontos ezt a szervezetet megszüntetni és létrehozni egy másikat, hogy ne jelentsen előnyt, ha a vezetőhöz vagy a tanácsához kötődik valaki. Akkor az jelentsen előnyt majd, ha a Fideszhez kötődik? Ugyanazt jelenti. Akkor önök most a Fideszhez akarják kötni? Az jelentsen előnyt? Ne jelentsen előnyt senkinek, ezzel egyetértek, de azért azt elvárnánk, hogy ha egy ilyen kijelentést tesz az előterjesztő, hozzon már fel konkrét példákat is rá. Mondja azt, hogy X. Y.-nál ez és ez történt - azért voltak gondjai, mert mondjuk, rossz kapcsolatban volt az elnökkel vagy a tanáccsal. Tehát mondjunk már arra konkrét példákat, hogy mik azok a gondok, amelyek önöket zavarják!

Elhangzottak olyan kijelentések az államtitkár úrtól, hogy hatékonyra kell tenni az akkreditálást, meg olcsóbbá kell tenni. Az olcsóbbá tételről már mondtam, hogy azt egyszerűen lehetne rendezni, de ahhoz, hogy hatékonyabbá meg gyorsabbá tenni, meg megszüntetni a bürokratikus rendszert meg hasonlót, milyen hatástanulmányok állnak rendelkezésre, államtitkár úr, amelyek alapján ilyen kijelentéseket lehet tenni? Tehát mi az a konkrét példa, amivel ön el tudja mondani azt, hogy ez a rendszer, úgy, ahogy van, most nem működik jól? És milyen hatástanulmányok állnak rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy ha most megszüntetik ezt a szervezetet, akkor hogyan fog működni a rendszer? Mivel lesz jobb ez a rendszer? Mivel lesz más ez a rendszer? Mivel lesz Magyarországnak, a magyar vállalkozásoknak és ezáltal a magyar embereknek jobb az a rendszer, amit önök ki akarnak alakítani? Hiszen erről egy szót nem szóltak itt az elmúlt időszakban. Mit akarnak másképp csinálni egyáltalán? Milyen strukturális változásokat szeretnének? És a többi, sorolhatnám.

De azért, mert gondolom, nem kapunk majd válaszokat ebben az általános vitában a kérdéseinkre, Kepli Lajos képviselőtársammal a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz is fordulunk egy írásbeli kérdéssel, és remélem, hogy majd a kérdéseinkre adnak olyan kifejtő válaszokat, amiből meg fogjuk érteni esetleg a hátterét. De azért most fölteszem ezeket a kérdéseket itt is, hátha éppen az államtitkár úr tud erre nekem

válaszolni anélkül, hogy ki kellene várni azt a 15 napot, amíg az írásbeli kérdésre önöknek válaszolniuk kell, hátha megtudunk többet ennek az ügynek a hátteréről.

Tehát szeretnék megkérdezni a miniszter urat vagy éppen most az államtitkár urat, hogy a törvényességi felügyeleti jogkörben járt-e el az elmúlt három évben az ön által vezetett tárca. Tehát a felügyelő szerv járt-e el bármilyen ügyben? A törvényességi felügyeleti jogkörben eljárva a tárca milyen intézkedéseket tett az elmúlt három évben a NAT-tal kapcsolatos ügyben? Az elmúlt három évben érkezett-e bármilyen panasz, és ha igen, hány darab az ön által vezetett - vagyis az államtitkár úrhoz is tartozó - tárcához a NAT működésével kapcsolatban? Van-e az ön által vezetett tárcának kialakult álláspontja arról, vagy akár az államtitkár úrnak, hogy mely szerv vagy szervezet fogja ellátni az akkreditálással kapcsolatos feladatokat 2016. január 1. napját követően? Mi az álláspontja a tárcának a szóban forgó törvényjavaslatról, milyen szakmai indokok miatt szükséges a jelenlegi rendszer megszüntetése? Ha lehet, akkor ne merüljön ez ki annyiban, hogy „hatékonyabbá kívánjuk tenni az akkreditálást”, hiszen ez egy lózung véleményem szerint. Még azt is szeretném megkérdezni, hogy önök szerint - visszatérek a hatástanulmányokra - mennyi időt vesz igénybe az új hatóság létrehozása és uniós elismertetése, hiszen ez egyáltalán nem elhanyagolható kérdés.

Arra szeretném kérni önöket, hogy addig, amíg nem adnak megfelelő, egyenes és értelmes válaszokat azokra a kérdésekre és felvetésekre, amelyek itt az ellenzéki képviselők részéről elhangzottak, és amíg nem lesz tiszta, hogy miért is kívánnak változtatni ezen a rendszeren, legyenek oly kedvesek, vonják vissza ezt a törvényjavaslatot, legyen oly kedves a kormány, ilyen törvényjavaslatokat addig ne támogasson, és kérem önöket, hogy szüntessük be ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalását, és tényleg olyan rendelkezéseket és olyan törvényeket hozzanak ide a Ház elé, amelyek nem a Fidesz, hanem Magyarország és az emberek érdekeit szolgálják.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. Kepli Lajos képviselő úr, kettőperces időkeretben. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Annyit szeretnék kérni, bár a jelek szerint, az elnök úr előbbi mondataiból arra következtetek, hogy csak a zárszóban kapunk választ, még itt az utolsó pillanatban azért nyomtam egy kétpercest, hogy esetleg kaphatnánk-e úgy válaszokat akár az államtitkár úrtól, akár Szatmáry képviselő úrtól mint előterjesztőtől, hogy még mi is tudjunk arra reagálni a parlamenti műfaj és a korrektség jegyében. Mert ha nem tekintenek minket egyenlő vitapartnernek, akkor bármit mondhatnak itt önök a

zárszóban, az meglehetősen rossz bizonyítványt állít ki a kormányzati magatartásról is és önmagáról is.

Mi szeretnénk tényleges vitát folytatni. Ha már egyszer az érintett szereplőket, illetve magát a NAT-ot nem keresték meg, legalább itt, a parlamentben hadd folyjon most egy érdemi vita, aztán úgymint nyilván önök keresztül fogják vinni, meg fogják szavaztatni ezt a tisztelt Házzal, de jó volna, ha valamit reagálni tudnánk, mert állandóan ez zajlik itt a parlamentben, hogy mi elmondjuk a véleményünket, önök nem reagálnak rá, aztán a zárszóban sokszor személyeskedésektől sem mentes válaszokat kapunk, ami hol a pártunkra, hol a saját személyünkre irányul, de semmi esetre sem arra válaszol, amilyen kérdéseket feltettünk a törvényjavaslattal kapcsolatban. Remélem, hogy ez most nem így lesz, és én azt remélem, hogy önök bekapcsolódnak ténylegesen a vitába, és elmondják az álláspontjukat, nem a mi kedvünkért, hanem akár a Nemzeti Akkreditáló Testület, akár a NAT által akkreditált több száz szervezet kedvéért, akik kíváncsiak, és várják a válaszokat, hogy mi történt, miért került ez a törvénymódosítás a parlament elé, miért kell ilyen hirtelen jött ötlettől vezérelve megszüntetni a NAT-ot; és az összes többi kérdésre, amit már itt a képviselőtársaim az ellenzéki oldalról feltettek, nagyon várjuk a válaszokat. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak azért, hogy legyen nyomatékos a kérés: ez nem egy kormány-előterjesztés. Ez egy önálló képviselői előterjesztés.

Képviselőtársam, tisztelje meg a többi képviselőtársát, aki azért van ma itt a parlament falai között többek között, hogy az ön által jegyzett törvényjavaslatot tárgyaljuk, hogy ha már kérdéseink vannak, akkor - mint képviselő a képviselőnek - válaszoljon ezekre a kérdésekre.

(13.10)

Én három egyszerű kérdést tettem fel, megerősítő jelleggel még egyszer megkérdezem, és ugyanazt szeretném kérni, hogy ne úgy, mint a kormány képviselői, hogy majd a zárszóban elmondják és utána hazamennek, hanem úgy, hogy akkor, ha mi nem látjuk jól adott esetben a feltett kérdéseinkre a vélhető válaszokat, akkor segítsen abban, hogy jól lássuk. Vagy hagyja meg a lehetőségét annak, hogy vitassuk, és mi segítsünk önnek abban, hogy miért érdemes felülgondolnia mindazt, amit beterjesztett.

Na, egy szó, mint száz, én azt szeretném kérdezni, Szatmáry képviselőtársam, hogy mi lesz azzal a 207 akkreditált szervezettel. Ez az egyik nagyon egyszerű kérdésem.

A másik az, hogy számításba vette-e azt, amikor a javaslatot elkészítette, hogy mit hoz mindez a gazdaságra, hogy az exportot érintően milyenfajta nehézséget, korlátokat, milyenfajta esetleges nem belátható kockázatokat hordoz mindez magában. Tényleg, valójában magyar érdekeket szolgál-e ez a történet? Hiszen nagyjából két évig, december 31-et követően, az akkreditáció megszűnését követően az európai akkreditációs rendszerben elég nehezen fogunk boldogulni. Persze, más nemzetiségű akkreditált szervezeteknek a tevékenységén keresztül révbe lehet érni, csak hát ez magyar érdekeket szolgál-e.

Szóval, ezekre a kérdésekre, ha lehet, képviselőtársam, tiszteljen meg minket azzal, hogy válaszol. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Én is csak a másik két ellenzéki párthoz hasonlóan szeretném megkérni a kormány képviselőjét és az előterjesztőt, hogy vegyen részt a vitában; egy parlamenti vitanapon, bocsánat, vitán vagyunk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, kétperces időkeretben kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden, hogy ne érje szó a ház elejét. Én talán a legtöbb feltett kérdésre szeretném idézni, épp a mai nap azon 207 szervezetre egyike vezetőjének az e-mailjét, amit megkaptam. „A NAT átszervezését, esetleg beolvasztását teljes szívvel üdvözljük, mert tarthatatlan állapotot eredményezett a jelenlegi ügyvezetés.”

Azt gondolom, hogy persze fel lehet tenni kérdéseket, és lehet itt azzal vádolni a kormányzatot, hogy a fiókból előhúzott javaslatokkal áll elő. Tisztelt Képviselőtársam! Azért el kell mondanom, hogy ezt megelőzte egy szakmai munka a frakción belül, mielőtt ez benyújtásra került. Több verzió is végig lett gondolva azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehet ezt a rendszert jobbra tenni, de azt gondolom, hogy alapvetően azokkal a célokkal, amelyek arról szólnak, hogy a jelenlegi rendszer nem jól működik, a jelenlegi rendszer az Európai Unióhoz képest lassú, drága, egy olyan rendszer lett kialakítva közel 20 évvel ezelőtt, ami talán az akkori kor kihívásainak megfelelt, a mainak nem felel meg.

Én ezért mondtam el a felszólalásomban, hogy a tőlünk nyugatra lévő hatékonyabb rendszerek jelentős részében sokkal határozottabb állami irányítás van, közvetlenül a miniszterelnök, a miniszterek vagy költségvetési szervek gyakorolják ezt a jogot, és arról nem beszélve, képviselőtársaim, hogy azért tisztázzuk: itt egy állami feladatról beszélünk alapve-

tően. Azt gondolom, hogy egy modern világban az államnak az elsődleges felelőssége az, hogy azokat a tanúsítványokat, amelyek a mindennapi életben egyébként szükségesek, azokat ellássa. Itt arról van szó, hogy van egy rendszer, ami korábban nem jól működött, több alternatíva volt azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehet egyébként ezt módosítani. Sajnos, a struktúra csak azt tette lehetővé, hogy egy drasztikus változást idézzünk elő, és ezért került benyújtásra ez a javaslat.

Egyébként még talán a későbbi felszólalásomban vagy a zárszóban néhány részletre is fogok tudni válaszolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben két felszólalás következik most. Elsőként Gúr Nándor képviselő úr. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az már önmagában megtisztelő, hogy képviselőtársam egy kétpercest nyomott, bár én bízom abban, hogy egy hosszabb okfejtést fog tenni. Egyszerűen azért, mert úgy gondolom, hogy az a bevezető mondat az tényleg kellő bizonytalanságot adott az ön szájába, amikor úgy fogalmazta meg a mondatát, hogy „úgy vélt”. Emlékszik rá, ugye, képviselőtársam? Ha nem, akkor majd a jegyzőkönyvből vissza tudja nézni. Tehát amikor ön nem határozott állítást fogalmaz meg azzal kapcsolatban, amit előterjeszt, hanem megfogalmazza, hogy úgy vélt, úgy vélt, hogy nem hatékonyan működő. Úgy vélt? „Úgy vélt”-re alapozva foganatosítottunk törvényt ebben a Házban?

Én azt gondolom, hogy hatásvizsgálatok sokaságának, társadalmi vitának, sok minden egyébnek kellene megelőznie mindazt, hogy törvényalkotásra kerüljön sor, és nem „úgy vélt” kinyilatkoztatásra. Ez az egyik része a történetnek.

A másik része a történetnek, hogy most idézett képviselőtársam a 207 szervezetből egy szervezetnek a vélekedéséből. A másik 206-ot hiányolom még mindig. Van ideje, kétperces, 15 perces, sokfajta hozzászólási mód és lehetőség van. Csak azt akarom ezzel érzékeltetni, hogy persze, példát lehet felmutatni a 207-ek sorából, de mondjuk, a 207-ek együttes álláspontjának a vélekedését szeretném megismerni. Tudom, hogy nem fogom tudni megismerni, mert nem fog tudni ilyet elénk tární. Tehát az alapvető problémám ez.

Az az alapvető problémám, hogy egyéni képviselői indítvánnyal olyan törvényjavaslatot kell tárgyalnunk, amelynek keretei között az érintett szervezetek vélekedését sem tudjuk megismerni a dolgról, nemhogy szélesebb körű társadalmi egyeztetést nem folytatnak ezekben az ügyben.

Mondhatnám 15 percen keresztül ezt a történetet, mert normál szót kértem, de untatni nem akarok senkit ezzel, csak arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy jó lenne az, hogy ha a Ház falai közé úgy kerülne be törvényjavaslat, hogy ott figyelembe

vennék mindazt, ami mondjuk, a törvényalkotás menetrendjében a szokásjog elve alapján hosszú évtizedeken keresztül kialakult. Tehát hogy akkor hozunk törvénytervezetet a Ház falai közé, hogyha azért azok a társadalmi viták megtörténnek, amelyek megalapozhatják a törvénytervezet jóságát.

Egyetlenegy kitévelt még itt a végére, ez pedig az, hogy azzal, hogy valamit szétrombolnak, azzal, hogy valamit megszüntetnek, hogy hatásköröket vonnak el, gyakorlatilag azzal nem teremtenek olyan helyzetet, ami egy jobb, egy magasabb szintre emelné mindazt, ami eddig működött. Tehát én alapjában rossznak tartom azt a fajta megközelítést, ahogy most ennek a törvénytervezetnek a tárgyalását folytatjuk.

És a függetlenség kérdéskörét pedzette még képviselőtársam. Az a fajta függetlenség, amely kökemény kormányzati befolyás alatt születik, az nem tudom, hogy milyen függetlenségnek nevezhető. Bonthatom? Bontsam? Bonthatom, ha akarja, képviselőtársam, kijebb is a történetet, de én azt gondolom, hogy a függetlenség nem a kormányoktól születik. A függetlenség pont attól születik, hogy szakmai alapon történő közös gondolkodások formálódnak, és nem a kormányzat meghatározottsága szüli a függetlenséget.

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik. Öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én arra szeretném kérni Szatmáry Kristófot, hogy ne a zárszóban, hanem azért mondja el most részletekbe menően azokat a válaszokat, amikre ki szeretne térni, mert akkor tudnánk vitatkozni. A vitatkozás elől való gyáva elszunnyogás nem hiszem, hogy megfelelő lenne. De egyébként államtitkár úrnak is mondanám ezeket a szavakat, aki most éppen el van foglalva és beszélget, hiszen a kormányt képviseli jelen pillanatban államtitkár úr.

A kormány képvisellete, és a kormánynak nemcsak a fideszes szavazókat kellene ám figyelembe venni, hanem figyelembe kellene venni Magyarország összes állampolgárát, és önöknek, ha tetszik, ha nem, az ellenzék a magyar állampolgárok jóvoltából ül itt bent, a parlamentben. Mit jelent az, hogy önök nem hajlandóak az ellenzékkel még csak eszmecsere sem folytatni? Azt, hogy önök Magyarország nagy részét egyébként, hozzáteszem, hiszen önök nem Magyarország nagy részének a jóvoltából kormányoznak most jelen pillanatban, Magyarország nagy részét rajtunk keresztül semmibe veszik. Azokat az embereket, akik nem önökre szavaztak, hanem ellenzéki pártokra, önök semmibe veszik. Innentől kezdve, államtitkár úr, én ezt felháborítónak tartom, hiszen ön a kormány képviselétében ismételtelen egy olyan arrogáns viselkedésről tesz tanúbizonyságot,

ami engem felháborít, de higgye el, hogy azokat az embereket is felháborítja, akik ezzel rajtunk keresztül és a velünk való viselkedésen keresztül szembe-sülnek. És remélem - sőt, nem remélem, én ebben százszázalékosan biztos vagyok -, hogy 2018-ban az ilyen viselkedési formának meg is lesz az eredménye, és ezt majd önök szavazatokban is meg fogják látni.

Úgyhogy szeretném arra kérni önöket, hogy tiszteljenek már meg minket azzal - *(A teremből távozni készülő Tállai András felé:)* bár államtitkár úr már nem fog, mert ő gyorsan elment -, tehát tiszteljenek már meg minket azzal, hogy válaszolnak nekünk a kérdéseinkre, és nem a zárszóban, amikor már nem tudunk válaszolni semmire.

Köszönöm szépen a tisztelt figyelmüket, államtitkár úrnak pedig kellemes hosszú hétvégét kívánok! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(13.20)

ELNÖK: Mielőtt megadom a szót Velez Árpád képviselő úrnak, tájékoztatom képviselő urat, hogy a tárca képviselete államtitkári szinten biztosított. Azt gondolom, a tárca döntése, hogy melyik államtitkár képviseli a tárcát. Öné a szó, Velez Árpád képviselő úr.

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Szatmáry képviselőtársam felszólalása után egyértelművé vált, hogy önök összekeverik a társadalmi egyeztetést a Fidesz-frakción belüli mutyival és a munkacsoporttal. Ez nem ugyanaz, szeretném mondani, legalábbis kívülről biztosan nem.

Nem látom a garanciát arra, hogy ez a rendszer működni fog. Én is nagy örömmel venném, ha önök megadnák a választ a feltett kérdésekre, hogy a következő két évben, amíg megszerzik az összes jóváhagyást, akkor hogy fog működni ez a rendszer. Megtisztelne a válaszával, Szatmáry képviselőtársam. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben kért szót Keppli Lajos képviselő úr. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Azért kértem normál időkeretben szót, mert a kétperces felszólalás lehetőségét Szilágyi György képviselőtársam az imént elhasználta. Ígérem, hogy nem fogom mind a 15 percet kihasználni.

Nagyon örülök, és köszönöm szépen Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, hogy beszállt legalább egy kétperces erejéig a vitába. S annak is örülök, hogy hozott egy véleményt, a 207 akkreditált szervezetből egyet, amely azt mondta, hogy egyetért a változtatásokkal. Én biztos vagyok benne, hogy egy olyat is lehetne találni, aki viszont nem ért egyet a változtatásokkal, 207-ből mindig lehet bármilyen, akár pró, akár kontra véleményt találni. Ahogy itt már elhangzott, inkább a többség álláspontja, véleménye lenne a kérdéses. De azt mondom, hogy még csak nem is ez a

fő kérdés. Azt is megkockáztatom, hogy az akkreditált szervezeteknek akár még a többsége is a jelenlegi formában elégedetlen a Nemzeti Akkreditáló Testület működésével. A kérdés csak az, hogy ettől függetlenül szükséges-e a szétverése. És ha majd egy-két év múlva újra megkérdezzük ezeket a szervezeteket, amikor már a kormány hatáskörében működik egy akkreditáló szervezet, akkor elégedettek lesznek-e? Most anélkül, hogy tudnák, mi fog következni, nem tudnak véleményt nyilvánítani, hogy ők melyiket választanák. Ez teljesen egyértelmű.

Az, hogy most valami rosszul működik, valamit javítani kell, tényleg ne jelentse már azt, hogy feltétlenül szét kell verni. Bár Szatmáry képviselő úr elmondta, hogy erről frakción szinten vitáztak, és több lehetőség is felmerült. Szívesen meghallgatnám, hogy mik voltak az egyéb lehetőségek és miért vetették el, miért jutottak arra az álláspontra, hogy a jelenlegi formájában mindenképpen meg kell szüntetni a Nemzeti Akkreditáló Testületet, és kormányzati hatáskörben egy új szervezetet kell létrehozni. Valóban kíváncsiak vagyunk az indokra, és ha olyan indokot tudna mondani, még azt sem tartom kizártnak, hogy elfogadnám, mi volt az a nyomós indok.

Csak sajnós az a probléma, ahogy a parlament elé hozták a javaslatot, és hogy a vita során megválaszolatlanok maradtak a kérdéseink. Ezek mind-mind azt támasztják alá, hogy vagy nincs ilyen indok, vagy mi valamiért nem ismerhetjük meg a valós indokot, és így természetesen nem tudja az ellenzéki frakciót meggyőzni arról, hogy támogatniuk kellene ezt a törvényjavaslatot, és a jelen állás szerint nem is fogjuk támogatni. S én megelőlegezem, hogy ezen az állásponton már nagyon nehéz lesz önnek mint előterjesztőnek változtatnia.

S még egyszer mondom, hogy az akkreditáló szervezetek leveleinek a felolvasása helyett én inkább azt szeretném, ha a valódi háttérrel és a valódi indokokról hallhatnánk valamit. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr normál időkeretben. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor végigolvastam ennek a törvényjavaslatnak az indokolását, akkor meglehetősen furcsa volt azt látni, hogy azért kívánják megszüntetni ezt a testületet, mert túlzottan központosított; legalábbis az indokok egyik része ez volt. Hadd kérdezzem meg akár a kormány képviselőjét, akár az előterjesztőt, hogy annál központosítottabb, mint hogy valami kormány alá rendelt, van-e. Szerintem nincs. Akkor központosított valami igazán, ha azt kormány alá rendelik. És pontosan ennek az ellentettje a mai helyzet.

Az a probléma ezzel a javaslattal az én meglátásom szerint - és én egy picit más oldalról közelítem

meg, mint eddig képviselőtársaim -, hogy ez is az önök központosítási törekvéseinek az egyik állomása, az egyik része, amivel a magam részéről elvi és alapelvi szinten nem tudok egyetérteni. Ennek a folyamatnak a dandárját 2010 és 2013 között már lejátszották, de most is, amihez nyúlnak strukturális szinten, az mind-mind a központosítást célozza és segíti elő. Azt segíti elő, hogy ahelyett, hogy független intézmények végeznének bármilyen feladatot, ehelyett beteszik a kormány alá, és a kormány irányítása alá rendelt szervezet fogja mindezt elvégezni. Ez nekem olyan elvi probléma az ilyen javaslatokkal kapcsolatban, amit én minden alkalommal az asztalra kívánok tenni.

A másik - és ezt nem kívánom ismételni, csak az említés szintjén -, tisztelt képviselőtársaim, az, hogy társadalmi vita nélkül nyújtanak ide be képviselői előterjesztéseket, nem most először kritika itt a Házban, hanem öt éve az. S hogy mi ezt kritizáljuk, az egy dolog. De arra ugye, nem kell emlékeztetnem önöket, hogy az Alkotmánybíróság kifejezetten kimondta, nem elfogadható az, ha a jogalanyok széles körét érintő átfogó módosítások képviselői önálló indítványként kerülnek ide. Ezt nem én mondom, ezt az Alkotmánybíróság mondta. Amikor önök olyan jelentőségű törvényeket terjesztettek ide képviselői önálló indítványként, mint az egyházügyi törvény, amikor ilyen jelentőségű átfogó szabályozásról van szó, akkor elvárható volna, hogy az kormányzati előterjesztésként kerüljön ide, mert nyilvánvalóan elsősorban a kormányzat ötlete az, hogy ez változzon, és kötve hiszem, képviselő úr, bármennyire is sokra becsülöm én önt, hogy az ön fejből pattant volna ki, hogy a NAT-ot meg kell szüntetni. Önt valószínűleg megkérték arra, hogy ezt vegye a nevére, egyébként kormányzati előterjesztésként, mint oly sok esetben történt már ez az elmúlt öt évben. Ez az, amire az Alkotmánybíróság azt mondta, hogy nem lehet, amire azt mondta, hogy ez a jogalkotási törvények kijátszása. De mindezt már sokan felhívták az önök figyelmét. Amikor volt már olyan jogszabály, ami részben ezért minősült alkotmányellenesnek, akkor öt év után, főleg a kétharmaduk elvesztése után érdemes volna ezt újragondolni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most már nem először szembesülünk azzal, hogy ha egy intézménnyel kapcsolatban felmerül kritika, akár még jogos kritika is, akkor önöknek az a reakciójuk rá, hogy azt beszántják és sóval szórják föl. Amikor mégoly jogos kritikákat is fogalmaztak meg annak idején az Országos Igazságszolgáltatási Tanáccsal kapcsolatban, akkor az volt a reakciójuk, hogy megszüntetik. De nem ez volt az egyetlen intézmény. Most hasonlóképpen cselekszenek, ahelyett, hogy megpróbálnák a hibákat korrigálni, kijavítani. Én úgy gondolom, ezek önöknek mintegy érvül szolgálnak ahhoz, hogy a központosítási törekvéseiket keresztülvigyék, és én ezt nagyon nem tartom helyesnek.

Mellesleg az államtitkári jelenlétről, amire utalt valamelyik képviselőtársaim, azt érdemes megjeg-

yezni, az egy szerencsétlen gyakorlata a kormánynak - és ez sem most fordul először elő -, hogy az államtitkárok vita közben váltják egymást. Nem tudom, hogy államtitkár úr hogy fog tudni reagálni azokra a felvetésekre, ha egyáltalán akarna is, amelyeknél nem volt jelen és nem hallotta. Azt gondolom, a kormány jelenléte egy ilyen vitában nem formális kéne hogy legyen, hanem tartalmi. Márpedig ha az államtitkárok - és ez nem először fordul elő, és komoly törvényeknél is, emlékszem például arra, hogy a választási eljárásról szóló törvénynél mi történt, vagy hogy a bíróságokról szóló törvények egyes vitájában mi történt - váltogatják egymást, hogy a formális jelenlét meglegyen, ez nem azonos azzal, hogy tartalmi jelenléte van a kormánynak, hiszen ahogy mondtam, államtitkár úr nyilván nem fog tudni azokra a kérdésekre vagy felvetésekre válaszolni, amelyek akkor hangzottak el, amikor ő még nem volt itt. Azt, hogy az utolsó tíz percre a vitában belül, én nem tartom szerencsésnek.

(13.30)

Ugyanúgy egyébként én is kérném azt a felszólalásom végén, hogy lehetőség szerint az előterjesztő, illetve az államtitkár úr, amik elhangzottak érvek - legalábbis, amióta itt van -, azokra reagáljanak a vita közben, és ne azt a rossz szokást kövessék, amit szintén öt éve tesznek, hogy a zárszóban mondják el az álláspontjukat a vitában elhangzottakra úgy, hogy akkor már egyébként ellenzéki képviselők nem tudnak reagálni. Ugyanis akkor mindez nem vita, hanem a kinyilatkoztatások sora, ami, azt gondolom, nem válik a parlamentarizmus nagyobb dicsőségére. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Teljesen helytálló volt, amit elnök úr mondott, hogy a kormány képviselői maguk döntenek el, hogy ki ül itt, de a praktikum azért azt diktálja, hogy egy-egy napirendi pontot, mondjuk, egy államtitkár végighallgasson, mert akkor könnyebben tud válaszolni a kérdésekre. Nem akarok ebbe az okfejtésbe belemenni, Bárándy képviselőtársam is megerősítette mindezt.

Szatmáry képviselőtársam, három konkrét kérdést már feltettem, látom, menet közben már nem fogok rá választ kapni, ezért a negyediket azzal a reménnyel teszem fel, hogy talán majd azért a zárszavában mind a négyet fogja érinteni.

A negyedik arról szól, hogy azzal, hogy Magyarországon a nemzeti akkreditációs tanácsot megszüntetik - gyakorlatilag egy fél éves időintervallumot követően megszűnik a jogosultsága -, kiírjuk magunkat úgymond az európai akkreditációs rendszerből, és mindegyikünk tudja, ön is tudja, államtitkár úr is

meg mindegyikünk, hogy ahhoz, hogy újra az akkreditációs jogosítványokkal bírjunk, évek fognak eltelni; reményeink szerint nem több, de egy-két esztendő minden bizonnyal. Arra szeretnék választ kapni, hogy abban az időszakban, ami előttünk áll ilyenképpen, a magyar érdekek - amelyek szerintem ebben a parlamentben minden képviselőnek fontosak, de úgy látom, most a Fidesz szemszögéből nézve ez elgyengült - hogyan fognak érvényesülni. Hogyan? Ha majd nem magyar akkreditációs testületek fognak gyakorlatilag intézkedéseket foganatosítani, és a külföldi akkreditációs testületek lesznek azok, amelyek majd segítő kezet nyújtanak - idézőjelbe tetten - annak érdekében, hogy... - hol vannak ilyen esetekben a magyar érdekek? Hogyan fognak akkor ezek érvényesülni? Hogyan kívánják önök ezeket erősíteni?

A másik három kérdésemet nem ismétlem meg, azt már ismeri képviselőtársam, remélem, válaszolni is fog rá. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben kért szót Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Bárándy Gergely felszólalásához szeretnék egy-két dolgot hozzáfűzni, hiszen ő is elmondta, és nekem is ez a véleményem, hogy elég faramuci helyzet az, hogy pont a Fidesz részéről érkezik egy olyan indoklás, amikor a centralizáció ellen emelik fel a szavukat egy olyan öt év után, amely öt évben tapasztalhattuk, hogy az életnek szinte nincs olyan területe, ahol ne egy fideszes centralizáció zajlott volna az elmúlt időszakban.

A másik pedig, amit elmondtam itt az előző felszólalásomban, de akkor államtitkár úr még nem volt itt, hogy fontosnak is tartom, hogy a kormány ne csak a Fideszt képviselje, hanem az összes magyar embert, és ebbe az összes magyar állampolgárba és választópolgárba beletartoznak az ellenzéki pártokra szavazó állampolgárok is, akiknek a jóvoltából mi itt lehetünk, tehát énszerintem a kormánynak párbeszédet kellene folytatni velünk. Hogy lássa azt, hogy a mi részünkről abszolút segítő szándékkal állunk hozzá ehhez a dologhoz, nekem mint magyar állampolgárnak igenis fontos, hogy a kormány ne szenvedjen akár a saját hibájából is presztízavesztést, ez pedig azt eredményezi, hogy ugyan az önök hibájából volt most egy államtitkári csere itt a vita közben, ami több mint egy órája, lassan egy óra húsz perce zajlott, amikor ez a csere megtörtént, igaz, hogy Tállai államtitkár úr fizikailag jelen volt, de olyan nagy változás nem lett volna, a kérdésekre, amiket fölöttünk, gondolom, nem nagyon válaszolt volna; Banai Péter Benő államtitkár úr viszont, gondolom, ugyanúgy tisztában van azzal, hogy mi a valós indoka ennek a törvénynek; nem az indokolásban szereplő, hanem hogy miért is kívánják megváltoztatni ezt a rendszert.

De ha elnök úr megengedi - és tényleg elnézést is kérek, hiszen ez csak elnök úr jóindulatán múlik -, én még egyszer föltenném azokat a kérdéseket, amiket a kormány felé intéztem, és a kormánytól vártam volna a válaszokat itt az elkövetkezendő időszakban, már csak azért is, mert látom, hogy államtitkár úr esetleg hajlik arra, hogy válaszol nekünk, és nem csak a zárszóban, hogy azok a kérdések meglegyenek, amik itt az előző egy, közel másfél órában elhangzottak.

Tehát az egyik az volt, hogy mivel Tállai államtitkár úr azt mondta, hogy hatékonyabbá kell tenni az akkreditálást, én fölvettem azt a kérdést, hogy vajon milyen tanulmányok állnak ehhez rendelkezésre, milyen strukturális formában kívánják másképp csinálni ezt az egészet, és hatékonyabbá tenni, vagy esetleg konkrét példákat is, ha felhoztak volna arra vonatkozóan, hogy mi volt a gond eddig ezzel a szervezettel. Megkérdeztem még azt is, hogy ha rosszul működött ez a szervezet az elmúlt öt évben is - hiszen önök azért öt éve kormányoznak, és valószínűleg nem tegnapelőtt adódtak ezek a problémák, amikről önök beszélnek, de nem tudjuk, hogy mik ezek a problémák -, vajon a törvényességi felügyeleti jogkörben - hiszen a minisztérium törvényességi felügyelettel rendelkezik e fölött a szervezet fölött - az elmúlt három évben történt-e bármilyen eljárás a szervezettel szemben.

Aztán megkérdeztem azt is, hogy a törvényességi felügyeleti jogkörben eljárva a tárca milyen intézkedéseket tett az elmúlt három évben a NAT-tal kapcsolatos ügyben, tehát konkrét ügyekre lennének kíváncsiak. Érkezett-e az elmúlt három évben bármilyen panasz, és ha igen, akkor hány ilyen panasz érkezett az önök tárcájához a NAT működésével kapcsolatban? Van-e kialakult álláspontja a tárcának arról, hogy mely szerv vagy szervezet fogja ellátni az akkreditálással kapcsolatos feladatokat 2016. január 1-jét követően? Mi az önök valós álláspontja a szóban forgó törvényjavaslatról? Tehát milyen szakmai indokok miatt szükséges a jelenlegi rendszer megszüntetése? És végül megkérdeztem azt, hogy történt-e bármilyen felmérés az önök tárcájára részéről arra vonatkozóan, hogy ha elfogadják ezt a törvényt, akkor mennyi időt fog igénybe venni az új szervezet felállítása, és ami a legfontosabb, ennek a szervezetnek az uniós elismertetése, hiszen ez fogja meghatározni azt, hogy hogyan fog működni a továbbiakban ez a rendszer.

Ezek lettek volna a kérdéseim, és államtitkár úrnak is csak azért mondom el még egyszer - másnak már nem -, mert ön esetleg még nem hallotta, hogy arra kérték az ellenzéki képviselők a kormányt és az előterjesztőt, hogy lehetőleg ne a zárszóban válaszoljanak, hogy tudjunk reagálni és tudjunk vitatkozni. Amennyiben tud ezekre a kérdésekre bármilyen választ adni, akkor legyen olyan kedves és most adjon választ nekünk.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra kért szót Velez Árpád. Parancsoljon!

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Még egy utolsó kérdésem lenne Szatmáry Kristóf képviselőtársamhoz: megvizsgálták-e a Fidesz-frakcióban a munka és az összeállítás közben, hogy ellehetetlenül a rendőrség nyomozati munkája, miután a jogszabályok szerint bűnügyi célú DNS-vizsgálatokat csak akkreditált labor végezhet? Ezt bekalkulálták-e a következő két évre, és ennek tudatában hozták-e meg ezt a döntést, és hozta be ön mint képviselő ezt a javaslatot? Ez is egy kérdés lett volna. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Banai Péter Benő államtitkár úrnak adok szót, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Csak tájékoztatásul jelzem képviselőtársaim felé, hogy az előterjesztő Szatmáry Kristóf képviselő úr, a kormány pedig nyilván kifejtéi álláspontját soron kívül minden esetben. Öné a szó, államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Engedjék meg, hogy nagyon röviden három dologra reagáljak. Az egyik a vita során lezajlott kormányzati képviselet módosítása. Tállai miniszterhelyettes úrnak halaszthatatlan közfeladatai miatt kellett távoznia, de ahogy elnök úr is említette - és köszönöm is ezúttal -, a kormány képviselete természetesen biztosított.

A másik dolog: a szakmai kérdéseket illetően a vitában már elhangzott, hogy a kormány megvitatta a javaslatot, és támogatja. Világos, hogy számtalan kérdés merül föl a törvényjavaslat vitája során, ezért is van az általános vitának az az időszaka, amikor ezeket, illetőleg a részletes vita folyamán a módosító javaslatok benyújtása során, amikor a szakmai kérdéseket meg lehet válaszolni. Az előterjesztő is kifejtette a véleményét, a kormányzat is összességében ezt a javaslatot támogatásra jogosultnak találta.

A harmadik dolog, amire nagyon röviden reagálni szeretnék, az, hogy a 2010-ben hivatalba lépett kormány miért most, 2015-ben kezdeményezi ezt a módosítást.

(13.40)

Azt gondolom, hogy számtalan feladat állt a kormány előtt, amit el kellett végezni, és még most is számtalan feladat áll előttünk. Kétségtelen, hogy minden problémát egy tollvonással, egy intézkedéssel és rövid időn belül nem lehetett megoldani. Azt gondolom, hogy a feladatok végzésének normál menetében vannak olyan témák, amelyek most tudtak az Országgyűlés elé kerülni, és ezt a javaslatot pedig egy országgyűlési képviselő fogalmazta meg, amelyre értelemszerűen a szabályok, az eljárásrend szerint a

kormány kialakította az álláspontját. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kettő percen kért szót Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkárnak úrnak köszönöm, hogy hozzászólt. Ezzel már többet tett, mint Tállai államtitkár úr 1 óra 20 perc alatt, és megtisztelt minket legalább egy válasszal. De, államtitkár úr, az a probléma, hogy ön azt mondja, adjunk be módosító javaslatokat. Ehhez a törvényjavaslatához milyen módosító javaslatot lehet beadni, amikor önök ezzel a törvényjavaslattal meg akarnak szüntetni egy szervezetet?

Egy módosító javaslat van: ne szüntessék meg ezt a szervezetet! Innentől kezdve nincs más módosító javaslat. Akkor lennének módosító javaslatok, ha önök nem a szervezetet szeretnék megszüntetni, hanem őszintén elmondanák az Országgyűlés előtt, hogy mik a problémák, mik azok a valós problémák, amiket mi is megértenénk és esetleg javítani szeretnénk az egész strukturális helyzeten vagy mondjuk, esetleg a túlzottan koncentrált erőtérren, és akkor változtassunk rajta, változtassuk meg úgy a törvényt, hogy maradjon ugyan ez a szervezet, de ennél a szervezetnél különböző törvényi előírásokkal vagy amint mondtam is, miniszteri rendeletekkel is ráhatással lehetünk a működésre, a strukturális működésre és minden egyéb másra.

Akkor tudnánk benyújtani módosító javaslatokat, így sajnos nem tudunk. Tehát amikor nem ismerjük a probléma valós lényegét sem igazából, nincsenek példák arra, hogy milyen működési problémák voltak az elmúlt időszakban, és egy olyan törvényjavaslat szerepel előttünk, aminek egyetlenegy célja van csak, hogy ezt a szervezetet szüntessük meg és majd létrehozunk egy valamilyen szervezetet, amiről aztán abszolút nem tudunk semmit, ahhoz nem tudunk más módosító javaslatot benyújtani, mint amit itt elmondtunk: az a módosító javaslatunk, hogy az előterjesztő vonja vissza ezt a törvényjavaslatot. Ez lehet az egyetlen módosító javaslat. Ezt megtettük egyébként szóban.

Ha önök figyelembe veszik természetesen az érveinket, akkor végre is tudják hajtani, hiszen nem áll másból, mint hogy megbeszéljük önök az előterjesztővel, hogy legyen oly kedves, vonja vissza ezt a törvényjavaslatot, és ezzel fogadja el az ellenzék módosító javaslatát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kettőperces felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Öntsünk tiszta vizet a pohárba! Ha már egy-

egy kétpercest bevállalt az előterjesztő is meg az államtitkár is, akkor ezt követően nézzük meg azt a részét a dolognak, hogy mi az, ami indította, gerjesztette ennek a törvénytervezetnek a benyújtását.

Ki szűri vagy kik szűrik az önök szemét? Vagy ha nem ki és kik, akkor mi az a tartalom, ami miatt erre a döntésre jutottak belterjes körökben, mert társadalmi kiterjesztettsége nincs a történetnek, hogy meg kívánják szüntetni a nemzeti akkreditációs tanácsot.

Mi az a tartalom vagy épp a tartalmatlanság? Milyen hibák sokasága húzódik meg az elmúlt esztendő tevékenysége mögött, ami alátámasztja, hogy ezt a lépést kell megtenni? Tehát azt szeretném látni világosan, tisztán és egyértelműen, hogy mi az indítéka ennek a történetnek. Nem tudok másra hivatkozni, csak arra, amit Szatmáry képviselőtársam a bevezető gondolataiban mondott: úgy tűnik, mintha. Az „úgy tűnik, mintha” kategóriája a törvénytervezet benyújtásához az én értékítéletem szerint messze kevés.

Tehát mintha működésbeli gondok, problémák... (Közbeszólásra:) Mi az, hogy úgy tűnik, mintha? Vannak vagy nincsenek? Ha vannak, akkor mik azok? Orvosolhatók vagy nem orvosolhatók? Javíthatók vagy nem javíthatók? Új megoldási formák találhatóak vagy nem találhatóak? Ha nem a tartalommal van problémájuk, hanem adott esetben a szerepvállalókkal, akkor a szerepvállalók tekintetében szükségzerű szakmai háttérrel megáldott emberekkel korrigálható a történet vagy nem korrigálható?

Egyenes, világos kérdésekre egyenes, világos válaszok adhatók. De az, amit önök itt csinálnak, anélkül, hogy belátható károkozásokat kerülnének ki, enélkül ez elfogadhatatlan. Tényleg csak egy útja van: vissza kell vonni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az MSZP padsoraiban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. (Egy hang a Jobbik padsoraiból: Szégyen!)

Megkérdem Szatmáry Kristóf képviselő urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. A képviselő úr jelzi, hogy igen. Megadom a szót mint előterjesztőnek. Parancsoljon, képviselő úr!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Először az a kérdés jutott eszembe itt a vita kapcsán, hogy képviselőtársaim valójában a benyújtott anyagon kívül és a NAT elnökének levelén kívül ismerik-e azt a rendszert, ami ma Magyarországon az akkreditációban működik. Az az érzésem volt a vita egyes részeinél, hogy nem ismerik azt a részt, amely arról szól, hogy nagyon-nagyon sok, az akkreditációban részt vevő cég panaszok; és merem úgy mondani, mint korábban az e területet felügyelő államtitkár az NGM-ben, hogy jó néhány panasz érkezett egyébként cégekre - ez talán válasz is kérdésre - azzal kapcsolat-

ban, hogy átláthatatlan, lassú, az európai viszonylatban drága a magyar akkreditációs rendszer.

Tehát azt kérem képviselőtársaimtól, hogy mielőtt teljes mértékben úgy gondolnák, hogy ez a törvényjavaslat nem kell hogy itt, a parlament előtt szerepeljen, akkor azt kérném, hogy ne kizárólag a NAT elnökének leveléből tájékozódjanak, hiszen értelemszerűen elég ellenérdekelt a tekintetben, hogy az ő szervezetét egy jelentős átalakítás, megszüntetés érné; hanem olyan szervezetekkel is vegyék föl a kapcsolatot, akik részt vettek és akik egyikének a leveléből, bár valószínűleg igaz az, hogy lehetne találni más véleményt is... - akik elégedetlenek voltak és kérték is a kormányzattól.

Szilágyi György képviselőtársamnak mondanám, hogy a törvényességi felügyelet nem összekeverendő azzal, hogy egy kormányzatnak van-e arra lehetősége, hogy egy rosszul működő rendszert egyébként megpróbáljon jobbra tenni. A törvényességi felügyelet nem erről szól, képviselő úr.

A törvényességi felügyelet az esetben ad jogosítványokat egy szervezettel szemben, ha ott a törvényesség szempontjából vannak problémák. A tekintetben, ha egy szervezet egyébként nem jól működik, ha egyébként azokat a kvázi szakmai kéréseket, amelyek az ügyek gyorsaságára, hatékonyságára, költségeire vonatkoznak, azokat nem tartja be, nem tesz intézkedéseket, annak a kiküszöbölésére az a gyenge, vékony törvényességi felügyelet, ami a jelenlegi rendszerben benne van, sajnos nem volt alkalmas az elmúlt években, ezért is kellett egy drasztikusan más útra menni.

Ami talán szakmai kérdés volt, hogy miért ez a javaslat, talán a bevezetőmben nem szántam ennek kellő súlyt. De a legnagyobb gond a jelenlegi rendszerrel, hogy lényegében az akkreditáló szervezetek által működtetett köztestület akkreditálja saját magát, illetve dönt arról, hogy az ottani ügyvezetés által kinevezett, egyébként különböző bizottságok a saját tagjaikat hogyan és miképpen akkreditálják.

Amikor kvázi egy kör bezárul, az nem összekeverendő azzal a központosítással, ami esetlegesen az állam által elvárt feladatokat jelenti, hanem pont azt a problémát hozza elő, hogy lényegében ugyanazok a döntéshozók, akik a végrehajtók egy szervezeten belül, ami hosszú távon nagyon komoly strukturális problémákat okozott.

Kepli képviselőtársam fölvetette azt a kérdést, hogy miért ez a megoldás. Pont a probléma onnan származik, hogy gondolkodtunk azon, hogy hogyan lehetne a köztestületi formát megtartva, de a tagokat kicserélni igazából, hogy ezt az ellentétet földoldjuk, hogy lényegében a köztestület tagjai szűkített módon ugyanazok, mint akik az ügyvezetést és a bizottságot adják, akik saját magukat ellenőrzik lényegében. Itt fölmerült például a német modell, amit említettem, ahol egy olyan struktúrában működik az akkreditálás testületi rendszere, hogy egyharmadot a gazdasági szervezetek - akik egyébként nem vesznek részt akkreditálásban, hanem kamarák, más szervezetek

vesznek részt -, egyharmadot egyébként a tartományok delegálnak ebbe, egyharmadot pedig a minisztériumok delegálnak; ami kikerülné azt a problémát, hogy nem saját magukat akkreditálják, hanem egy másik, szélesebb bázis van.

(13.50)

Sajnos a magyar közigazgatási rendszer egy picit más, mint a német, nincsenek tartományok, és lényegében - talán ha itt lett volna az Igazságügyi Minisztérium, akkor el tudta volna mondani, hogy - az a fajta alternatíva, ami a köztestületi jelleget megtartotta volna, de egy más, közgyűlési struktúrával kiküszöbölte volna ezt a saját maga farkába harapó kígyót, képletesen, ezt elvetette, többek között törvényességi és alkotmányossági okokra való hivatkozással. És itt jött az a megoldás, ami talán a gordiuszi csomó átvágásaként elég drasztikusnak tűnik, amely arról szól, hogy lényegében egy költségvetési szerv legyen az, amely a jövőben - egyébként európai példák alapján - ezt a feladatot elvégzi.

Nem akarnék Bárándy képviselőtársammal hosszas vitába bonyolódni a tekintetben, hogy az állam lehet-e jó gazda vagy nem. Én azt gondolom, hogy... *(Dr. Bárándy Gergely: Én azt mondtam, hogy centralizál!)* Vagy hogy központosítani lehet-e vagy nem. Én azt gondolom, nem akarnék túl populáris lenni, de azért dolgozik a magyar közigazgatásban, azt gondolom, jó néhány olyan, ön által is elismert szakember, aki zokon venné, hogyha azt mondanánk neki, hogy csak azért, mert ő a közigazgatás keretén belül végez szakmai munkát, ezért ő egyfajta központosítás miatt rosszabbul dolgozik, mint egy kiszervezett tevékenységben. Én tehát azt gondolom, hogy abban a vitában, hogy lehet-e az államon belül központosított módon jól feladatot ellátni, én egy másik állásponton vagyok.

Én, megmondom őszintén, itt inkább, elnézést, a jobbikos képviselőtársak álláspontján csodálkozom, és most tényleg engedtessek meg, hogy nem személyeskedően nyilatkozzam, bár Szilágyi képviselőtársam az irányú megjegyzéseit, hogy itt mi kizárólag valami fideszeseknek akarnánk kedvezni a benyújtott javaslat kapcsán, azért visszautasítom, tehát nem erről van szó; mi egy rossz rendszert szeretnénk jobbá tenni. De visszatérve a jobbikos álláspontja: ha én jól értettem, önök azt mondták, amit én nem éreztem ki ilyen különbségben az elmúlt években közöttünk, hogy az állam lehet-e jó gazda, tehát lehet-e jó gazda az állam olyan tekintetben, hogy egy rosszul működő rendszert költségvetési kereteken belül működő valamifajta szervezet lásson el. Én azt gondolom, hogy pont az elmúlt 10-15 év bizonyította be, hogy igenis lehet az államnak, sőt kell is az államnak bizonyos területeken sokkal nagyobb hangsúlyt kapni, és főleg egy ellenőrzés, akkreditáció területén, ahol nagyon komoly felelősségek vannak, ott igenis szükséges lehet az államnak egy fokozottabb szerepvállalása. Én remélem, hogy ebben

egyébként a konkrét ügyön kívül ilyenfajta eltérés nincs az álláspontunkban.

Talán az egész vitának a summázatát vagy a legfontosabb kérdését hagytam a végére, ez alapvetően arról szól, hogy mi van a jogutódlás kérdésével, mert a jogutódlás kérdése veti fel azt, hogy egyébként az esetlegesen kimaradó akkreditációs időszakban mi történik. Egyébként azt jelezném, hogy maga a törvénymódosítás a tekintetben nem rendelkezik, hogy a meglévő akkreditációval lévő szervezeteknek nem szűnik meg az akkreditált státusa attól, hogy a NAT megszűnik, itt értelemszerűen az a kérdés, hogy az ő lejáró akkreditációjukat hol tudják a későbbiekben megújítani. Ez elég sokrétű, különböző szervezetek különböző hosszúságú akkreditációval rendelkeznek. Itt valószínűleg - és ebben talán lehet igaza a képviselő uraknak - kell majd módosító indítványt benyújtani, ezt én nem fogom tudni megtenni, lévén én előterjesztő vagyok, és alapvetően a NAT-nak a jogutódlása kérdését kell pontosítani a javaslatban. Itt pontosan azért van egy jó fél éves átmeneti időszak, hiszen a kormányzatnak fel kell állítania, ki kell jelölnie azt a szervezetet, amely ennek az akkreditációját el fogja végezni. Most én azt gondolom, hogy pont kvázi az előrelátás az, ami azt mondta, hogy inkább most hozzuk be ezt a törvényt, még ha van fél évünk is arra, hogy kialakítsa a kormányzat ezt az intézményt, hogy a szereplők fel tudjanak készülni.

Egyébként itt elhangzott a két év. Itt egyetlen gyakorlatilag gyenge pontja van ennek az egész rendszernek, és ez okozott elég hosszú fejtörést, az, hogy magát a nemzeti akkreditálás intézményét az Európai Akkreditációs Központ határozza meg vagy nem. Itt ez a két éves időszak egy fenyegetettség, de ez nem kötelezettség. Én azt gondolom, a magyar állam egyébként felkészült arra, hogy egy olyan szervezetet nevezzen meg, amely akár egy hónap alatt is teljesíti azokat a feladatokat meg azokat a képességeket, amelyek kellenek ahhoz, hogy az európai akkreditációt megszerezze, de jelzem, hogy az Európai Akkreditációs Központnak, ha csak három betűt módosítottunk volna a jelenlegi NAT-törvényen, akkor is joga lenne felfüggeszteni a magyar Nemzeti Akkreditáló Testületnek a jogosítványait. Tehát ha teljesen új törvényt írunk, ha három sort írunk át az akkreditációs törvényben, akkor is megvan az a joga az európai központnak, hogy a NAT engedélyezési eljárását felfüggeszse. Amire nekünk fel kell készülnünk, illetve mivel költségvetési szervként fog működni, itt a legfőbb tárgyalás az európai központtal kell hogy történjen, hogy akár a jogutódlás kérdésében, akár az új akkreditáció megszerzésében, mármint a költségvetési szerv tekintetében milyen gyorsan tudunk lépni.

Én azt gondolom, hogy ha csak egy nagyon picit nyúltunk volna hozzá, akkor is meg lett volna ugyanez a veszély, ismerve esetlegesen a magyar és az európai központok között meglévő jó viszonyt, és akkor is megvan ugyanez a veszély, hogyha egy teljesen új rendszert építünk ki. Pontosán jelezve azokat a prob-

lémákat vagy észlelve azokat a problémákat, amelyek a jelenlegi struktúrába belekódoltan benne lettek volna, azt a lépést választottuk, hogy ha már így is, úgy is felfüggeszthetik egyébként - felfüggeszthetik, még egyszer - a magyar nemzeti akkreditációs szervezetnek a jogosítványait Brüsszelben, ha teljesen új rendszert hozunk létre, és ha csak három mondatot módosítunk a törvényben, akkor inkább azt mondtuk, hogy építsünk fel egy új rendszert, egy olyan rendszert, amely az európai példák alapján jóval nagyobb központi rálátással, jóval nagyobb, egyébként pontosan a vállalkozók érdekeiben jobb hatékonysággal tudna működni, és induljunk el ezen az úton, mert - még egyszer jelzem - ha képviselőtársaim nemcsak ezt a levelet olvassák, hanem máshol is beszélnek ilyen szervezetekkel, nagyon-nagyon sok panasz az eljárások időtartamára, a belső rendszerek átláthatatlanságára, a díjakban és egyebekben valószínűleg nemcsak hozzám, hanem önökhöz is eljut.

Még egyszer: annak tükrében, hogy valószínűleg a javaslatához a jogutódlás kérdésében - vagy bizottság útján, vagy egyéb módon - mindenképpen be fog érkezni módosító, én abban bízom, hogy nem az az egyetlen ellenzéki reakció erre, hogy akkor ne csináljunk semmit, hanem az, hogy induljunk el ezen az úton, és valóban egy jobb rendszer felépítve egyébként azokat a veszélyeket próbáljuk csökkenteni, amelyek az európai központi státusunkat érintik, azért - még egyszer: azért, nem a Fidesz-frakció, nem a Fidesz miatt, hanem azért -, hogy az országban működő összes vállalkozás, amely akkreditációval, egyebekkel foglalkozik, európai viszonylatban lehetőleg olcsón, gyorsan és hatékonyan tudja ezeket az akkreditációkat elvégezni. Ezért kérném képviselőtársaim közreműködését a törvény elfogadásában. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr, bocsánat, képviselő úr - de az államtitkári titulus kijár egyébként.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/4888. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4888/2. számon, jelentését pedig T/4888/3. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4888/5. számon, összegző jelentése pedig T/4888/6. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, ezekre összesen 15 perc áll rendelkezés-

re. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

(14.00)

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta az egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló T/4888. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 21 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az összegző módosító javaslat egyrészt tartalmazza a Gazdasági bizottság módosító javaslatának egyik pontját, valamint a Törvényalkotási bizottság saját indítványát is. A törvényjavaslat 2016. január 1-jére javasolja átütemezni a közutak használatáért fizetendő díjakat és a jogosulatlan úthasználat-hoz kapcsolódó szankciók átalakítását annak érdekében, hogy egy év tapasztalata alapján elemezni, értékelni lehessen a bevezetni tervezett változtatások hatását és hatékonyságát.

(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt Gelencsér Attila váltja fel.)

A Gazdasági bizottság által beterjesztett módosító javaslat azt célozza, hogy az útdíjfizetési rendszer átalakítása teljeskörűen és egyidejűleg 2016. január 1-jével történhessen meg. A módosító javaslat útján elérhető, hogy a Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt. és a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala egy ütemben és így hatékonyabban valósíthassa meg az útdíj alól mentesülők nyilvántartását támogató informatikai fejlesztéseit.

A Törvényalkotási bizottság saját indítványában a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvényben a közvilágítási, villany- és telefonoszlopokon történő reklámeszköz-elhelyezési tilalom feloldásra kerül. A jelen jogszabály-módosítás szabályozott keretek között engedélyezi a reklámtáblák, reklámhordozók és egyéb reklámcélú berendezések közvilágítási, villany- és telefonoszlopokon történő kihelyezését. Ez utóbbi rendelkezéssel kapcsolatban felhívom tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy az érintett szakasz további előírásai értelmében a közúti forgalom szervezésének elvei továbbra is változatlanok, így a közlekedésbiztonsági szempontok továbbra sem sérülnek.

Mindezek alapján, a bizottsággal összhangban, kérem a tisztelt országgyűlési képviselőtársaim támogatását a törvényjavaslatához.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én mindig érdeklődve hallgatom újabban a többségi véleményt előadó képviselőtársamat, mert mindig ismerteti a törvény erényeit, csak éppen én úgy tudom, hogy a többségi véleménynél azt kéne ismertetni, hogy mi az, ami elhangzott a bizottság ülésén. Ebből semmi nem hangzott el a bizottság ülésén, amit képviselőtársam most elmondott és felolvasott. Egyedül Vas Imre képviselő úr szolt hozzá, de az ő hozzászólásának köze nem volt ahhoz, mint amit Vécsey képviselőtársam elmondott.

Ami viszont elhangzott, és ezt azért szeretném kiemelni, mert a kritikái észrevételekre sajnos válaszokat nem kaptunk a Törvényalkotási bizottság ülésén. Talán most, ebben a vitában fogunk tudni kapni, akár képviselőtársaimtól, akár a kormány képviselőjétől. Ugyanis minden érintett frakció azt kifogásolta, és tulajdonképpen most minden frakció és minden független felszólaló képviselő nevében tudok beszélni, hogy egy személyre szabott, konkrét gazdasági érdekeket szolgáló módosító javaslatot fogadott el a Törvényalkotási bizottság. Minden képviselő, aki felszólalt a vitában, kiemelte, hogy ez nem szól másról, mint hogy korábban volt egy ESMA nevű cég, amely cég vezetője, a tulajdonosi köre nem volt szorosan a Fideszhez köthető, és ezért egy korábbi törvénymódosítással, közlekedésbiztonsági érdekre hivatkozva megszüntették azt a lehetőséget, hogy hirdetések villanyoszlopokon, villanypóznákon lehessen elhelyezni. Ez a cég pedig erre specializálódott. Ilyenformán ez a cég természetesen tönkrement, önök sikeresen tönkretették; majd ezt a céget később megvette Orbán Viktor kebelbarátja, Garancsi István. Ezzel a törvénymódosítással, ami most előttünk fekszik, nem csinálnak mást, mint hogy a póznákon történő reklámozást ismét törvény szerint lehetővé teszik, legálissá teszik. Azaz, ha egy nem Fidesz közeli cég kívánja ezt a tevékenységet üzni, az veszélyes a közlekedésre, ha fideszes plakát-ról van szó, az már nem veszélyes a közlekedésre.

Ott az államtitkár urat megkérdeztük arról - Szabó Zsolt államtitkár úr képviselte a kormányt -, hogy van-e bármilyen kimutatás arról, hogy a közlekedés biztonsága, illetve a közlekedési balesetek hogyan alakultak az elmúlt törvénymódosítás óta, azaz valójában volt-e bármilyen hatása a tiltásnak a közlekedés biztonságára. Államtitkár úr azt mondta ott, hogy semmiféle ilyen felmérésről nem tud. Akkor viszont megkérdeztem most ismét, amit megtettünk akkor, minden frakció, hogy miért is - és ez volt a kisebbség álláspontja -, miért is kell visszaállítani a korábbi rendszert. Ha akkor úgy gondolták önök, hogy veszélyes a közbiztonságra és a közleke-

dés biztonságára, akkor Garancsi István cége nem veszélyes már rá? Ezt én értem, ez egy gazdasági indok. Ez egy olyan indok, ami egy diktatúrában, egy autokráciában természetes, hogy a nagyvezér barátja azt csinál, amit akar. De ez eléggé nehezen akceptálható egy demokratikus berendezkedésű államban jogalkotási indokként. Másféle indokot viszont nem hallottunk.

Ami viszont rendkívül érdekes volt, hogy a Törvényalkotási bizottság ülésén a kormány képviselője azt mondta, hogy a módosító javaslatokról a kormánynak van álláspontja, azt támogatja, kivéve, amiről most én beszélek, mert erről nem alakított ki álláspontot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azért ez erősen érdekes. Nyilvánvalóan üzenetértéke van. Nyilvánvalóan a kormány nem kívánja vállalni azt az erkölcsi felelősséget, hogy önök megint személyre szabott jogalkotást javasolnak. Ugyanakkor persze nehezen tudom elképzelni - és ez elhangzott a Törvényalkotási bizottság ülésén is -, hogy hogy zajlik egy olyan kormányülés - talán államtitkár úr segít nekem ebben -, ahol a kormány maga elé veszi ezt a javaslatot, az illetékes miniszter vagy államtitkár előterjeszti, hogy ebben kéne a kormánynak döntést hozni, majd a kormány azt mondja, hogy szemezgetek belőle, erről hozok döntést, hogy támogatom-e vagy sem, egy másik részéről meg nem hozok döntést, hogy támogatom-e vagy sem.

Azt én értem, hogy egy teljes javaslat vonatkozásában a kormánynak, mondjuk, nincs lehetősége időben véleményt nyilvánítani. De ha már odakerül a kormány elé, akkor hogy lehetséges az, hogy bizonyos részéről nyilvánít véleményt ugyanannak a törvénynek, ugyanannak a módosító javaslatsornak, egy másik részéről meg nem nyilvánít véleményt. Szerintem, ha valami, ez önmagáért beszél, tisztelt államtitkár úr. Értem én, hogy nem tudják magyarázni a magyarázhatatlant, csak azt kérdezem, hogy akkor miért kell előterjeszteni. Tényleg, öt év után, amikor mindenkinek a hócipője tele van azzal, hogy önök - sajnálom, hogy ezt kell mondanom - kirabolják ezt az országot, hogy a miniszterelnök baráti köre, hogy Mészáros Lőrinc, hogy Garancsi István, hogy az újdonsült veje, és még sorolhatnám, hogy kik kapnak olyan állami megbízásokat, amelyek sok milliárdos tételekről szólnak, akkor miért kell ezt a vérlázító pimasz módosító javaslatot ideterjeszteni?! Nem értem, nem tudom belátni, hogy öt év után erre miért van szükség!

Értem én, hogy nagy üzlet, de ahhoz képest, amit eddig már elsíboltak, szerintem ez apróság, morzsa és aprópénz, viszont az embereket rendkívüli módon felháborítja. Ez az, ami a Törvényalkotási bizottság ülésén is egyértelműen kirajzolódott. Minden egyes ellenzéki képviselő, pártállástól függetlenül, ez az, amit kifogásolt.

Végül, ami azt gondolom, hogy a leginkább önmagáért beszél, ahogy képviselőtársam is elmondta, általában a szavazati arány úgy nézett ki, hogy

21:6:3, azaz 21 igen, 6 nem, 3 tartózkodás, ez végigkövette a sort. Ennél az egy javaslatnál, tisztelt képviselőtársaim, 16:6:7 volt az arány, azaz 16:13 arányban sikerült csak megszavazni. Ebből az is látszik, hogy úgy tűnik, hogy már az önök képviselői közül is sokaknak van elege ebből. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem Fónagy János államtitkár urat, kíván-e előterjesztőként felszólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

(14.10)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt lévő törvényjavaslat a mai nappal lezárult. Célul tűzte ki az egyes útdíjfizetési kötelezettségekre vonatkozó jogi szabályozás érdemi változásokkal nem járó pontosítását, másrészt a gyors, hatékony végrehajtás elősegítése érdekében rendelkezik az európai uniós és hazai költségvetési forrásokból támogatott hajózási projektek megvalósításának kijelöléséről. Harmadrészt pedig a rendelkezés tartalmaz európai uniós kötelezettségeket, az elmúlt években megszokott teljesítés érdekében.

Tulajdonképpen négy törvény módosítását javasoltuk a módosításban. A közúti közlekedésről szóló törvény módosításával hazánk területén a gépjárműflotta üzemeltetőitől bérleti vagy lízingszerződés alapján és az előírt regisztrációs adó megfizetése mellett üzemeltett külföldi rendszámú járműveket a belföldi magánszemélyek időtartam-korlátozás nélkül lesznek jogosultak vezetni. E módosító rendelkezés révén az Európai Unió jogával konform jogi szabályozás került elfogadásra; az ettől eltérő, eddigi, macerás eljárást képviselőtársaim ismerik.

(Hegedűs Lorántné elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

A közúti közlekedés nyilvántartásáról szóló törvény módosítására jogtechnikai pontosítások megtétele miatt került sor. A vízi közlekedésről szóló törvény módosítása a hajózási projektek megvalósítása érdekében a NIF, Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zártkörű Részvénytársaságot jelöli ki fejlesztési közreműködőként. A módosítást követően a NIF Zrt. feladata lesz többek között a dunai vízi út, az országos közforgalmú kikötők, a hajóút-kitűzési rendszer fejlesztésével kapcsolatos előkészítői és építetési munkák végrehajtása, továbbá a fejlesztésekkel összefüggésben üszólétesítmények és egyéb eszközök beszerzése is. Ezzel, hogy a NIF-et bevonjuk a hajózási projektek körébe, garantálható a hajózási projektek gyors, s reményeim szerint hatékony végrehajtása.

A Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvény 2014-ben az

e-matricás, illetve az e-útdíjrendszer egységesített szankciórendszerének általános szabályait fektette le. Ez alapján az e-matricás útdíjfizetési rendszerben a jelenlegi pótdíjat az e-útdíjnál már alkalmazott bírságolás fogja felváltani. A bírságolási rendszer bevezetésével olyan szabályozás kialakítása a cél, amely méltányosan kezeli a kisebb súlyú, illetve jóhiszemű tévesztéseket, ugyanakkor a szándékos mulasztások súlyához mérten arányos, szigorú szankcionálást alkalmaz. Fontosnak tartom kiemelni, hogy a bírságbeszedés hatékonyságát mind a hazai, mind pedig a külföldi használókkal szemben az új szabályok alkalmazása során is azonos módon kell biztosítani. A szankciórendszer egységesítésének dátumát az úthasználóknak kedvező részletszabályok kidolgozása érdekében a jelen törvényjavaslat 2016. január 1-jére tűzi ki.

Bizottsági módosító javaslat alapján a törvényjavaslat rendszerével konzisztens módon a mentességre jogosult úthasználókról kialakításra kerülő egységes nyilvántartás létrehozásának dátuma 2015. július 1-jéről 2016. január 1-jére módosul; inkább hagyjunk rá időt, de csináljuk meg lehetőleg hibamentesen. Az útdíjrendszert két tárgykörben érintő jogszabályi módosítások egységes, jövő év eleji hatályba léptetésével a jogalkalmazók számára kellő felkészülési idő biztosítása mellett konzisztens, hosszú távon alkalmazható és ügyfélbarát részletszabályokat alakítottunk ki.

A további bizottsági módosító javaslat alapján a törvényjavaslat a közlekedésbiztonsági szempontok szem előtt tartása mellett feloldja a reklámtáblák, reklámhordozók és egyéb reklámcélu berendezések közvilágítási, villany- és telefonoszlopokon történő kihelyezésének tilalmát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bárándy képviselőtársam hozzászólásából úgy véltem kihallani, hogy ez foglalkoztatta a bizottságot és hozzászóló képviselőtársamat is. Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt négy év alatt a Központi Statisztikai Hivatalnak az egyébként évről évre megjelenő azonos sor és oszlop megnevezésű sorai nem tanúsították azt, hogy ez a rendelkezés bármilyen kihatással lett volna a közúti baleseti statisztikákra. Nem javította és nem rontotta azokat, tehát az a várt hatása, amit mi annak idején attól reméltünk, hogy ennek a rendelkezésnek a bevezetésével csökkenni fog a balesetek száma, ez nem következett be, pregnáns változás, erre visszavezethető pregnáns változás nem történt, úgyhogy úgy gondoljuk, hogy ezt a tiltó rendelkezést illetően feloldottuk. *(Dr. Bárándy Gergely: Most már megvette a Garancsi. - Dr. Józsa István: Már nincs választás! Hatalmi terror.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Én azt megértem, hogy egy ellenzéki képviselő erősen fogalmaz, pláne erősen fogalmaz, amikor ebben olyan háttereket, olyan háttér-információkat vél kiolvasni, amelyek a politikai szereplésre alkalmat adnak. S tekintettel arra, hogy nem különböztet, és általában kormányról beszél, én önnek is és az ön mögött ülőknek is tisztelet-

tel felajánlom, hogy ha be tudja azt nekem bizonyítani, hogy az elmúlt 16 évben, mondjuk, nekem valaki egyetlenegy feketekávét kifizetett, hogy nekem egyetlenegy valaki valamit juttatott, akkor én önnek igazat fogok adni. De ön általánosít, és azt mondja, hogy az oldálnak ezek a résztvevői en bloc, úgy, ahogy vannak, gazemberek, csak azért, mert egy négy évvel ezelőtti rendelkezés feleslegességét belátuk és megváltoztattuk. *(Dr. Harangozó Tamás: Mert meg fogod nyomni a gombot, azért.)*

Tisztelt csodálkozó Képviselőtársam! Én 73 éve élek ebben az országban, közte jelentős részben akkor, amikor az önök szellemi elődei, példaképei vezényelték ezt az országot. Én azoknak az embereknek a beosztottja voltam, és tanúja voltam nagyon közlő, mi több, alanya is, hogy ezt az országot az önök elődei, az önök hivatkozott elvi ideológiai alapjai hogyan tették tönkre. Úgyhogy nem vitatva azt, hogy egy-egy konkrét törvénytervezet lévén erős szavakat lehet megengedni, azt nagyon kérem, hogy ezeket olyan módon tegyék meg, hogy ne kelljen nekem ilyen módon válaszolni és azt kérni, hogy akkor majd mindenki álljon ki a saját szavaiért, a saját cselekedeteiért és a saját múltjáért. *(Dr. Harangozó Tamás: Csak várjál! Mindjárt!)*

Azt már nem is mondom, hogy képviselőtársam családi kapcsolatokra hivatkozik, amit egyébként, meggyőződésem, hogy pont ön - hogy mondjam? - kellő óvatossággal kellene hogy emlegessen. *(Dr. Harangozó Tamás: Úgy legyen! - Korózs Lajos: Hát, gyalázatos is, amit az Orbán veje csinál ebben az országban!)* Úgyhogy ön is azért, mert hogyha azt feltételezzük, hogy eleve valaki csak azért, mert olyan nevet visel, amelyet visel, az családi kapcsolatok révén juthat egy adott szituációba, ez ellen ön tiltakozna a leginkább, s önnek ebben igaza lenne. *(Dr. Harangozó Tamás: A Tiborcz név mit jelent?)* Azért kérem, hogy másnál se családi kapcsolatokra hivatkozzon, mindenkinek megvannak a maga, esetenként kiforgatható családi kapcsolata. *(Dr. Harangozó Tamás: Úgy legyen!)*

Mindezeknek az elmondása után bízom abban, hogy meggyőztem önöket arról, hogy ez a törvénymódosítás korrekt, s mindezek alapján kérem, hogy mind az eredeti javaslatunkat, mind az összegző módosító javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

(14.20)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított, így most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben, kétperces hozzászólásra itt nincs lehetőség. Először az írásban jelentkezett képviselőknél adom meg a szót, így Józsa István képviselő urat illeti a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engem nagyon megdöbbentett Fónagy képviselő úr, doktor úr ilyen, hogy mondjam, őszinte, gyermeki naivitása.

Képviselő Úr! Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Láttam már maga is karón varjút. Szóval, ez a varjú most leesett. Szóval, bevezetni választás előtt egy hirdetési eszköz tilalmát, hogy ne hogy már az ellenzék is hirdetni tudjon a villanyoszlopokon, mert ott még olyan tulajdonos van, aki elfogadná a megrendelést, mert minden mást lefedtek tulajdonosi szinten a kormányoldal háttéremberei, akkor ne legyen már ennyire gyermeken naiv, kedves államtitkár úr, hogy a közlekedés biztonságára hivatkozzon! Hogy ezt azért vezették be a választások előtt, mert úgy gondolták, hogy esetleg közlekedésbiztonsági szempontból ez problémás.

Most, hogy eltelt egy év, láss csodát! *(Közbeszólásra:)* Jó, négy év telt el, láss csodát! *(Közbeszólásra:)* Akkor már hamarabb leblokkolták. *(Derűtség az MSZP soraiban.)* Láss csodát, gazdaságilag is tönkretették az ESMA-t, nem csak a politikai cél vezérelte önöket, hogy az ellenzék ne tudjon hirdetni. Láss csodát, tönkretették az ESMA-t, töredékáron Garancsi úr meg tudta szerezni a többségi tulajdont, és most kiderül, hogy ez közlekedésbiztonsági szempontból egyáltalán nem aggályos.

Ebben az egyben egyetérték önnel, államtitkár úr, közlekedésbiztonsági szempontból ez egyáltalán nem aggályos. De, ahogy tetszett mutatni, négy évvel ezelőtt sem volt az. *(Dr. Fónagy János: Tévedtünk.)* Akkor is egy politikai cél vezérelte az akkori előterjesztőket, és politikai okból hoztak erről törvényt, hogy villanyoszlopokon ne lehessen hirdetési felületet alkalmazni. Egyébként számomra, aki 2002 óta vagyok tagja a magyar parlamentnek, ez nem olyan nagy idő, de azért láttam már néhány karót varjún! *(Jelzésre:)* Hogy? Varjút a karón. Valahogy összejön. De fordítva is, bár lehet, hogy ütni kellett volna azokat a varjakat, hogy hamarabb elrepüljenek.

Szóval, a Gazdasági bizottság 2014-es megalakulásakor a legesleges előterjesztés egy képviselői önálló indítvánnyal arról szól, hogy a Simicska érdektségébe tartozó meg egyébként piacorientált közlekedési táblák veszélyt jelentenek a forgalomra, kivéve, ha ilyen meg ilyen engedéllyel rendelkeznek, na látja, ez az, amire Magyar Bálint azt mondja, hogy a Fidesz maffiaállama. Mert még föl sem állt szinte a parlament, a Simicska érdektségét szolgáló és az ESMA-t letaposó előterjesztés már ott volt a Gazdasági bizottságban. Abban igaza van, hogy én nem tudtam teljesen azonossá tenni ezt a kettőt, akkor csak a Simicska-érdektséget véltem felfedezni benne, azóta ezt az élet igazolta, hogy tényleg úgy volt, akkor nem láttam, hogy az ESMA ellen van. Lehet, hogy ez egy másik előterjesztésben volt. De hogy politikai éle volt ennek a jogalkotásnak, az teljesen egyértelmű.

Úgyhogy nagyon szépen kérem, a parlament komolyságára és saját önbecsülésére való tekintettel,

ne akarjon eltekinteni ennek a politikai indíttatásától, mert egyszerűen nem lehet elhinni. Mert ennek van, volt politikai indíttatása. A hallgatás beleegyezés, majd elmondja államtitkár úr, ha másképp van. (Dr. Fónagy János: Csak fegyelmezett vagyok.)

Még egy dologra szeretnék kitérni, mert említette államtitkár úr, hogy a gépkocsiflotta-üzemeltetőikkel kapcsolatban is milyen jó ez a módosítás meg uniós jogharmonizáció. Mi úgy látjuk, hogy ez egy kiskapu. Tehát eddig Magyarországon a külföldi rendszámú járművet belföldi honosságú személyek általában nem használhatták, vagy csak korlátozva, 30 napig. Ez most korlátozás nélküli időtartamra lehetővé teszi a használatát. Úgy gondoljuk, ez egyrészt egy büntetéselkerülési lehetőség, mert mondjuk, egy német rendszámú gépkocsi után a közúti közlekedés szabályaiban ejtett vétség utáni bírság elég lassan jut vissza az elkövetőhöz. Másrészt olyan problémákat is felvet, hogy hogyan fognak adózni utána, például az önkormányzatokat megillető súlyadó. Erre nem kaptunk választ, ezt a kérdést az általános vitában is feltettük, hogy... (Dr. Harangozó Tamás közbeszól.) Mennyi hagyjak? Jó. Tehát ez egy tisztázandó, problémás kérdés.

Azt mondanám, hogy az ESMA részéért szégyelljék nagyon magukat. Ez, ha az önök bűnlajstromában valamit bizonyítani kell, konkrét bizonyíték lesz. Köszönöm, elnök úr. (Dr. Szakács László: Úgy van. - Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Most megadom a szót Ikotity Istvánnak. Öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy jobboldali napilap címével szeretnék indítani. Idézem: „Kedves Fidesz, ez komcsi tempó!” Ez a törvényjavaslat, illetve az itt tárgyalt módosítás a cinizmus magasiskolája. Feloldja azt a tilalmat, amit 2012-ben vezettek be a közúti oszlopokon lévő reklámok vonatkozásában, miszerint nem helyezhető el reklám közvilágítási villany- és telefonoszlopon. Akkor a közlekedés biztonságára hivatkoztak, arra, hogy a reklámok elterelik a vezetők figyelmét a valóban fontos információkról. A célja valóban már akkor is pusztán üzleti alapú volt, ezt el is mondtuk akkor a parlamentben. Az volt az oka és a célja, hogy Simicska Lajos egyik vetélytársát, az ESMA spanyol reklámcéget lehetetlen helyzetbe hozzák.

Most a biztonság már nem számít, persze, soha nem számított, csak a pénz és a baráti vállalkozó, Garancsi István. Garancsi ugyanis megvette az ESMA többségi tulajdonát, csodálatos módon ettől az oszlopokon elhelyezett reklámok hirtelen már nem veszélyesek. Ezzel a lépéssel, tisztelt államtitkár úr, a képviselők beismerik, hogy hazudtak. A javaslat benyújtója a Gazdasági bizottság. Úgy tűnik, a nagy korrupciós hálózat mozgatásában ennek a bizottságnak fontos szerepe jut, gondoljunk csak a letelepedési kötvényekre, tízmilliárdok offshore-ba pumpálására.

Ennél sokkal több szót nem is érdemes erre vesztegetni, mi is tudjuk, önök is tudják, hogy ez megint csak egy ajándék üzlet a havernak, miközben a közlekedésbiztonság, az emberek élete, minden más háttérbe szorul. Úgy látszik, a Fidesz már ott tart, mint az MSZP a kormányzása végén, hogy már tényleg semmi más nem érdekli, mint a harácsolás, a zsebeik tömése.

Higgyék el, az erkölcsi zuhlás lejtőjén nem könnyű megállni, és önök úgy néznek ki, mint akik egyáltalán meg sem próbálják ezt. Ez az igazság. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a normál szót kérők következnek. Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tényleg nem terveztem, azért kértem képviselőtársamat, hogy ne beszélje ki az időt, mert nem terveztem ehhez a javaslatához hozzászólni, de szóval, az a döbbenetes hozzászólás, az a döbbenetes szónoklat, amit Fónagy államtitkár úr itt elmondott, arra késztet, hogy akkor egy-két dolgot én is megjegyezsek és tisztázzunk.

Államtitkár úr azzal az egyetlen védhetetlen érveléssel próbált meg itt érvelni, hogy nem is volt semmi indoka annak, hogy ezt a törvényt annak idején elfogadták, mert az élet bebizonyította, hogy nem volt igazuk. Államtitkár úr, akkor azért ki felel? Azért ki felel, hogy azt a törvényt elfogadták? Azért ki felel, hogy ennek következtében egy céget tönkretettek? Államtitkár úr, tudomása van-e arról, hogy a magyar államot egyébként ebben az ügyben perelik? (Dr. Fónagy János bólogat.) Tudomása van róla. Akkor ön vagy nem mond igazat, vagy olyanhoz adja a nevét, ami védhetetlen. Nekem egyébként tök mindegy, bármelyik variáció is fordult ma itt elő.

Arról van szó ugyanis, hogy ez a cég perli a magyar államot, hogy jogalkotással beavatkoztak a piaci folyamatokba, és nagyon komoly milliárdos kártérítést fog követelni. Azzal, ha maguk elfogadják ezt a törvényt, ennek a pernek a sorsát eldöntik. Sőt, már eldöntötték, mert amikor az államtitkár itt kimondja, hogy semmilyen valódi indoka nem volt annak a törvényjavaslatnak, abban a perben eldöntötte a kérdést, hogy a magyar állam el fogja bukni. Csak hogy nincs olyan, hogy magyar állam, hölgyeim és uraim, hanem önök vannak, személy szerint, név szerint, akik megnyomták az igen gombot. Államtitkár úr, valószínűleg ön is, személy szerint!

És amikor azt mondja, hogy nekünk ne legyen bátorságunk itt ellenzékként megszólalni és számon kérni magukat, igenis személyesen felelősségre vonni azt a karéjt, igen, igen, egyetlen személyesen felelősségre vonható társaság ebben az országban, ebben az ügyben azok önök, akik az igen gombot megnyomták. És készülnek éppen ennek a disznóságnak is az igen gombját megnyomni és a nevükre venni ezt az egészet.

Államtitkár Úr! Ez útonállás, amit önök csinálnak. Útonállás! Visszaélnék azzal a néptől kapott felhatalmazásukkal, hogy önök itt az ország dolgait befolyásolják, és szabályozókkal jobbra tegyék az emberek életét.

(14.30)

Maguk ezzel aljas módon visszaélnék, és egyszerű rabló, útonálló módjára tönkretesznek piaci szereplőket, hogy utána a miniszterelnök haverjának a zsebet kitömjkék. Ezt nem lehet megvédeni, államtitkár úr! És ha ön becsületesen, tisztességesen élte le eddig az életét, amit én el tudok önnek hinni és el tudok fogadni, akkor egy: nem kezd el személyeskedni Bárándy képviselőtársammal anélkül, hogy valamit tudna hozzátenni. Ugyanis lehet, hogy Bárándynak hívták az ő apját, de amikor miniszter volt, egy büdös fillér megbízást nem kapott soha. Szemben az önök igazságügyi miniszterével, aki ma úgy igazságügyi miniszter, hogy 1,7 milliárd forintot kap a saját ügyvédi irodája (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Szégyen!*) a saját kormányától. Hogy az a Papcsák itt ül még mindig, aki évente százmilliókat vesz fel az ügyvédi irodájából osztalékként, amíg országgyűlési képviselő. És maga oktat ki itt minket, államtitkár úr!

Itt nekem, nekünk ne kommunistázzon, mert amit maguk ma itt csinálnak, az pontosan az, amit ön most szóvá tett! És lehet, hogy ma Fidesz-kormányának hívják, de az aljas módszereik egy centivel nem különbek annál a rendszernél, amit mi is eltörölni akartunk, és azt akarjuk, hogy soha többet ne jöjjön vissza, mielőtt ebben még egyszer félreértés lenne közöttünk, államtitkár úr. Ha ön ezzel nem tud egyetérteni, akkor álljon föl, és mondja azt, vagy ha ön ezt megszavazza, akkor, és nem akarja ezt a dolgot a nevére venni, akkor mondjon le az államtitkári pozícióról! Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a fennmaradt időkeretben. Nem látok jelentkezőt. (*Dr. Szakács László: Jól megvédték a képviselőtársai államtitkár urat!*) Államtitkár úrnak van 30 másodpercnnyi ideje mint előterjesztőnek, hogy válaszoljon az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Csak az ingerült szavak helyzetébe érdekében mondom, hogy az érvelés nem arról szólt, hogy akkor semmi oka nem volt; akkor alaposan feltételeztük azt, hogy egyébként a közút mellett elhelyezett táblák befolyásolják a közlekedésbiztonságot. És azt mondtam, kérem, ellenőrizze, hogy ezt az elmúlt éveknek a baleseti statisztikái nem támasztották alá. Én ezt és ennyit mondtam.

A többi pedig, hogy kinek milyen a felelőssége, ezzel, higgye el, én pontosan ugyanúgy tisztában vagyok, mint ön. Önökével is, meg a magaméval is. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. A határozathozatalokra későbbi ülésünkön kerül sor.

Most soron következik **az e-kártya megvalósításához szükséges egyes törvények, valamint az állami és önkormányzat szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/4857. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4857/6. számon, jelentését pedig T/4857/7. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4857/9. számon, összegző jelentése pedig T/4857/10. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Salacz Lászlónak, a bizottság előadójának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta az e-kártya megvalósításához szükséges egyes törvények, valamint az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény módosításáról szóló T/4857. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 27 igen és 7 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az, hogy az összegző módosító javaslat benyújtásához nem érkezett nem szavazat, talán annak is köszönhető, hogy a Belügyminisztériumban két alkalommal is ötpárti egyeztetések zajlottak, méghozzá konstruktív módon. Az egyeztetések eredményeképpen az összegző módosító javaslat a Törvényalkotási bizottság saját indítványát tartalmazza.

A legfontosabb változás az eredetileg benyújtott törvényjavaslatához képest, hogy a módosító javaslat 6. és 7. pontja átalakítja az új személyazonosító igazolványban tárolt ujjlenyomat szabályait, méghozzá úgy, hogy az ujjnyomat tárolása nem lesz kötelező elem, a polgár a rögzítést visszautasíthatja. A törvényjavaslat is utalt azonban arra, hogy az ujjnyomattárolás felhasználásának lehetőségeit későbbi törvények is szabályozhatják. Azaz törvény meghatározhat előnyöket arra vonatkozóan, ha az ujjnyomat tárolásra kerül.

Az elhangzott javaslatot kormánypárti képviselőtársaimmal együtt tudjuk támogatni; kérem, önök is ugyanezt tegyék. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Megkérdezem Pogácsás Tibor államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. Jelezi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat általános vitája során már nyilvánvalóvá váltak bizonyos kételyek az ellenzék oldaláról, és ezt követően két alkalommal tartottunk ötpárti egyeztetést, ami ötpárti egyeztetésen igyekeztünk az álláspontokat egymáshoz közelíteni. Alapvetően a legnagyobb vitát, a legnagyobb kétséget az újjelnyomat tárolására alkalmas része váltotta ki az új igazolványnak. És azért, hogy eloszlassuk az ezzel kapcsolatos kétséget, illetve elfogadhatóvá tegyük a javaslatot, végül is megszületett az a javaslat, hogy az újjelnyomatadás megtagadása lehetőség legyen, így tehát az új elektronikus személyi igazolvány kétféle változatban készül majd. Egyik változatában, amikor a személyi igazolványt kérő hozzájárul az újjelnyomat tárolásához, akkor újjelnyomat-tárolással, amennyiben nem, abban az esetben pedig újjelnyomat-tárolás nélkül. Ezzel természetesen szükségtelessé válik az is, hogy a rendőrségi törvény módosításra kerüljön.

Az igazolvány bevezetésével kapcsolatban sok félelem fogalmazódott meg, hogy az adatok összekapcsolhatók. Én úgy gondolom, hogy mind a törvényjavaslat vitájában, mind pedig az ötpárti egyeztetésen világossá vált mindenki számára, hogy maga az igazolvány nem tartalmaz adatokat, az adatbázisok összekapcsolása sem törvényi alapon, sem pedig műszaki alapon nem lehetséges. Ezeknek a megfelelő biztonsága a törvény által garantált, illetve az, hogy az adatbázisok nem kerülnek összekapcsolásra egy külső hálózaton sem. Ezért ez megfelelően biztosítja azt, hogy minden adatot ne lehessen egy személlyel összekötni, és az a profilírozási vád vagy az a felvétel, hogy profilírozni lehet ezáltal az embereket, ez az eshetőség teljes egészében kizárható.

Tehát az új kártya adatai egyértelműen oly módon kerülnek kezelésre, hogy az adatokat csak az ismerheti meg, az adatokhoz csak az férhet hozzá, aki az adatok olvasására és annak a felhasználására jogosult. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna hozzátenni. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Az Igazságügyi bizottság előadót nem állított, így most a képviselői felszólalások következnek. Egyedül Harangozó Tamás képviselő úr jelezte felszólalási szándékát. Meg is adom önnek a szót, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! A törvényjavaslat benyújtását követően hívott össze a Belügyminisztérium ötpárti egyeztetést. Akkor egy közel tízoldalas levélben az MSZP-frakció mind a jogi, mind a politikai aggályait eljuttatta a Belügyminisztérium számára. Ebben voltak közjogi kifogások,

voltak az informatikai rendszert érintő kifogások, és hát természetesen politikai kifogás is, tudniillik, hogy egy törvény benyújtása után már nem nagyon szoktak ötpárti megbeszéléseket folytatni, legalábbis olyanokat nem, amiről az ember azt feltételezné, hogy érdemi megbeszélések lesznek.

(14.40)

Ehhez képest a második ötpárti vitát a törvényalkotási bizottsági ülés előtt egypár órával hívták össze, mi akkor jeleztük, hogy ezen ilyen szempontból nem kívánunk részt venni, a jogi véleményünket eljuttattuk.

Ehhez képest a Belügyminisztérium a javaslatot levette a TAB napirendjéről is, és egy héttel csúsztatva a szavazást, és ebben az egy hétben valóban érdemi előrelépések születtek, amiket mi magunk is a Törvényalkotási bizottság ülésén kifejezetten üdvözlünk és kifejezetten jónak tartottunk. Itt a teljesség igénye nélkül azt gondoljuk, hogy ami az állampolgárokat leginkább érinti, valóban az, hogy az újjelnyomat nem lesz kötelezően eleme ennek a kártyának, így a rendőrség egy egyszeri igazoltatáson az újjelnyomathoz nem fog hozzáférni, ami egyébként azt jelenti, hogy egy komoly kétharmados rész a törvényből ki is került. Hogy az elektronikus aláírás nem lesz kötelező abban a formában, ahogy előzetesen megjelent; és hogy egyrészt a polgárok hozzá fognak férni az adataikhoz, tehát ellenőrizni tudják, bár ez az eredeti javaslatban is benne volt, de garanciális szempontból szerintem nagyon fontos. Illetve az, hogy a kártya létrehozásakor nyilvánvalóan egyszer csak több adatbázisból össze kell szedni ezeket az adatokat, de a kártyára való eljuttatása után azt az adatbázist, amelyik az összes adatot egyszerre tartalmazza, azonnal meg kell majd semmisíteni. Ezek nagyon fontos garanciális szempontok. Azzal pedig egymagában, hogy az állampolgároknak négy vagy öt különböző kártyával kelljen bíbelődniük, sőt az államigazgatásnak különböző minőségben, különböző áráért és összegekért előállított kártyákkal, amiből például mindenki tudja, hogy ma a tb-kártya olyan minőségű, hogy az csoda, ha egyáltalán az állampolgárok arra tudnak úgy vigyázni, hogy ne menjen tönkre, ez egy kifejezetten előremutató, a polgárok szempontjából jó javaslat.

Ami miatt nem tudunk igennel szavazni, hanem tartózkodtunk és tartózkodni is fogunk, azokat a kifogásainkat a törvényalkotási bizottsági ülésen elmondtuk. Ennek egyrészt van egy olyan garanciális oka, hogy a nemzetbiztonsági szakszolgálatnak úgy ad feladatot ez a törvényjavaslat - az informatikai biztonságról szóló törvényen keresztül, ami egy feles törvény -, ami megítélésünk szerint, ugyan a konkrét ügy, amit feladatként kap ez a titkosszolgálat, nem aggályos, de az, hogy egy feles törvényen keresztül bármilyen feladatot adjunk titkosszolgálatnak, az kifejezetten aggályos. Mert ma egyébként egy elfogadható és indokolt feladatot kap, de ha ebből rend-

szert csinálunk, akkor holnap egy feles törvénybe beleírhatjuk azt is, hogy akkor tessék, nem tudom én, az összes szőkét, barnát vagy a kékszeműt figyelni az országban, és akkor ezt egy feles törvénnyel bele lehet tenni. Nem tartjuk jó megoldásnak. A mi részünkéről még az is elfogadhatóbb lett volna, hogyha ezt rendesen kétharmados tárgykörben szabályozzuk, a nemzetbiztonsági törvényben, akár még támogattuk volna is. Így ez nem támogatható a részünkéről.

A másik, hogy számtalan olyan kérdés van ebben az ügyben, aminek a végrehajtásakor fog eldőlni, hogy valójában jó lesz-e ez a rendszer vagy nem. Ezek közül ma a törvényjavaslat nem ad kormányrendeleti szabályozásra felhatalmazást egy csomó ügyben, amiben a mi megítélésünk szerint kormányrendeleti felhatalmazás kellett volna. Na, nem azért, hogy mi a kormányának további jogköröket szeretnénk adni, hanem pontosan azért, mert a kormányrendelet egy átlátható, mindenki számára nyilvánosan hozzáférhető jogszabály, és a különböző informatikai biztonsági, az emberek személyes adataihoz való hozzáférést szabályzó és egyéb más részletkérdéseket a mi megítélésünk szerint úgy lett volna megnyugtató, hogyha külön kormányrendeletek szabályozzák, és ehhez az emberek hozzáférnek, és pontosan tudják, hogy mi történik az ő ügyükkel, az ő adatukkal.

Ezzel együtt maga a törvényjavaslat a benyújtáshoz képest minden lényeges, alkotmányosan aggályos kérdésben, mondhatom úgy, hogy megjavult, tehát támogatható, ezen kifogásaink és ezen problémáink miatt azonban tartózkodni fogunk. Ha esetleg az e-kártya bevezetésével kapcsolatos végrehajtás során önök is úgy fogják látni, hogy érdemes azokat a módosításokat mégiscsak megszívlelni, amik még fennmaradtak az utóbbi napok egyeztetései után is, akkor nagy örömmel várjuk ősszel itt, a parlament előtt a BM-et, és fogunk támogatni minden olyan javaslatot, amelyek ezeket a szakmai kifogásainkat vagy szakmai kéréseinket is elfogadják. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mindösszesen két megjegyzést szeretnék tenni, tehát nem használom ki az időkeretet. Az egyik megjegyzésem az, hogy az jó, hogy az általános vitában elhangzott sok érv közül több meghallgatásra került, és ez a TAB ülésén keresztül is visszaigazolódik. Ilyen értelemben az mondható, hogy azért nem vezett el végleg a hit vagy a remény a tekintetben, hogy van értelme a parlament falai között törvénymódosítási javaslatokat benyújtani vagy éppen észrevételeket megfogalmazni.

A másik rövid vélekedésem pedig magához az előkészületi munkához kapcsolódik, az már nem ennyire jó. Tehát úgy gondolom, hogy ha komolyan

gondolja a kormány, bármelyik tárca azt, hogy egy törvénymódosítás kapcsán fontos a parlamenti pártok vélekedése, akkor nem a benyújtást követően kell e tekintetben ötpárti életre hívását kezdeményezni, vagy ahogy vezérszónokként Harangozó Tamás elmondta, nem a TAB-ülést megelőzően egy-két órával.

Ezekben a nem formai, mert igen fontos, a tartalmiságot befolyásoló kérdéseken is érdemes elgondolkodni, ugyanúgy, mint ahogy az elején mondtam pozitívumként, hogy az jó, hogy az ellenzék oldaláról több észrevétel befogadásra került.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdezem Pogácsás államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Pogácsás Tibor jelzésére:)* Igen. Öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat általános vitáján elhangzott kérdések, illetve a módosító indítványok egyértelműen arra hívták fel a figyelmet, hogy bár valóban a törvényjavaslat benyújtásra került, mindenképpen vannak olyan elemei, részei a törvényjavaslatnak, és miután ez a törvényjavaslat nagyon erősen technikai feltételekhez, technikai háttérhez és technikai megoldásokhoz kapcsolódik, mindenképpen vannak olyan nyitott kérdések, amelyekért érdemes az ötpárti egyeztetést összehívni, hiszen ezen az ötpárti egyeztetésen tisztázhatóvá válhattak - és váltak is - technikai kérdések, jogi kérdések, és valóban érdemi módosulás is történhetett a törvényen.

Az összegző módosító javaslat alapján tehát tartalmában módosult az előterjesztés. A legfontosabb, ami ebből ma már kiemelésre került, hogy az új személyazonosító igazolványnak nem lesz kötelező eleme az ujjlenyomat tárolása, az ujjlenyomat adása, tehát a polgár, ha nem kívánja, akkor nem kell, hogy az ujjlenyomatát rögzíttesse, amikor a személyi igazolványt elkészítetteti.

Nyilván az idő fogja eldönteni, hogy milyen kényelmi funkciókhoz és milyen további előnyökhöz juthat akkor, hogyha ujjlenyomattal ellátott a személyi igazolványa, de ez teljes egészében az ő saját döntése lehet.

Komoly aggodalmak voltak az adatvédelem kapcsán. A javaslat rögzíti tehát azt is, hogy a személyazonosító igazolvány tárolóelemét úgy kell kialakítani, hogy a tárolóelemben megjelölt adatokat csak a törvényben arra felhatalmazott szerv vagy az arra felhatalmazott személy ismerhesse meg. Tehát az igazolványt is és az olvasókat is technikailag is úgy kell kialakítani, hogy ennek az elvnek megfeleljenek.

A javaslat nem módosítja az adatkezelési jogszabályokat, tehát minden adatra így is, továbbra is,

mindenhol csak az jogosult, csak az kezelheti, akinek ahhoz eddig is jogosultsága volt.

A személyazonosító igazolvány oldaláról vizsgálva az aggodalomra az a válasz, hogy a technológiai feltételek összessége garantálja azt, hogy a létrehozandó új igazolvány önmagában biztonságosnak legyen mondható. Ez nem jogi szabályozási kérdés, a jogi szabályozási háttér eddig is megvolt, illetve ez továbbra is megmarad, hanem technológiai kérdés, és ezeknél a fejlesztéseknél ezt úgy lehet elérni, hogy meghatározásra kerülnek azok a technikai minimumfeltételek, amelyeket a fejlesztés során következetesen figyelembe kell venni. Az új kártyára az adatok tehát oly módon kerülnek, hogy a KEK KH nem fogja az adatokat megismerni, csak azokat, amelyeknek a kezelésére egyébként jogosult. Az automatizált, biztonságos rendszerek garantálni fogják az adatok védelmét a továbbiakban is.

Az összerendelési nyilvántartás vonatkozásában továbbra is kiemelendő, hogy nem jön létre univerzális azonosító kód. Tehát az új személyi igazolván nem helyettesít egyfajta kódot, ami akár informatikai oldalról összekapcsolhatóvá tenné az adatokat, tehát ez a személyi igazolvány nem egy új azonosító kódot jelent.

(14.50)

Az összerendelési nyilvántartást vezető szerv az összerendelési nyilvántartásban az érintett természetes személy összerendelési bejegyzéséhez rendelt, kizárólag az úgynevezett titkosított összerendelési kapcsolatkódokat jogosult tárolni, azok típusainak megjelölésével. Az összerendelési nyilvántartás a természetes személyről egyéb azonosítót vagy a személyi azonosítására szolgáló adatot nem kezelhet, az összerendelési nyilvántartást vezető szerv a részére átadott természetes személyazonosító adatokat a kapcsolati kódok létrehozását követően pedig haldéktalanul törli.

Az állami és az önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény hatálybalépése óta eltelt időszak tapasztalatai szükségessé tették a törvény hatályosulásának vizsgálatát és a szabályozás felülvizsgálatát. Az érintett szervezetek a törvény végrehajtása során jelezték, hogy indokolatlanul magas költséggel jár a szervezeti biztonsági szint hatályos szabályok szerinti elérése. A törvényjavaslatban ezért a korábbi elektronikus információrendszer-oldali szemléletet felváltja a szervezeti egység által használt adat-szolgáltatás-központú szemlélet, így a szervezeti biztonsági szint elérése racionális költségekkel jár, indokolatlan ráfordítás nem keletkezik. Attól, hogy egy szervezeten belül információbiztonsági szempontból magasabb védelmi szinten lévő szervezeti egység működik, nem kell a teljes szervezetre magasabb elvárásokat megvalósítani, így jelentős költség takarítható meg.

Átalakul az elektronikus információs rendszerek sérülékenységvizsgálatának a rendszere is. A kormány által kijelölt állami szerv mellett feladatot vállalhatnak nemzetbiztonságilag ellenőrzött piaci szereplők. A nemzetbiztonsági védelem alá eső szervek sérülékenységvizsgálatát kötelezően a kormányrendeletben kijelölt állami szerv végzi majd el. A nemzetbiztonsági védelem alá nem tartozó szervek esetében a sérülékenységvizsgálatot végezheti olyan gazdasági társaság is, amely megfelel az előírt magas szintű biztonsági követelményeknek. Új rendelkezés lesz az is, hogy amennyiben egy szervezet hatékonysága veszélyt okoz és elhárítására a hatóság kénytelen a biztonság érdekében a szervezet helyett cselekedni, ennek a költsége nem a hatóságot, hanem az adott szervezetet terheli.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésünk, hogy a törvényjavaslat nagy lépést tesz annak érdekében, hogy az elektronikus közszolgáltatások mind közelebb kerüljenek a polgárokhoz. Az új kártya, az összerendelési nyilvántartás és az ezek felett is örökdő információbiztonsági szabályok biztosítják, hogy elektronikus, de aki továbbra is kitar mellett, akár személyesen is az ügyintézés könnyebb, gördülékenyebb és ezzel egyidejűleg biztonságosabb legyen.

Mindezek biztosítása érdekében kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra későbbi ülésünkön kerül sor.

Soron következik a **Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/4742. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/4742/10. számon megkapták. A vitához kapcsolódó Vállalkozásfejlesztési bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/4742/9. számon, a Honvédelmi bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/4742/11. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4742/13. számon, összegző jelentése pedig T/4742/14. számon a honlapon elérhető.

A Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére összesen 15 perc áll rendelkezésre. Ennek keretében először megadom a szót Galambos Dénesnek, a bizottság előadójának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Törvényalkotási bizottság 2015. június 11-i ülésén megtárgyalta a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló T/4742. számú törvényjavaslatot.

A bizottság ülése során a tagok megtárgyalták a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatait. A bizottság a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatának 5. és 16. pontját, amely a pénzügyőrökre vonatkozó hatályos vezénylési szabályok fenntartását célozza, illetve szövegpontosító és nyelvhelyességi változtatásokat tartalmaz, 29 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül, egyhangúlag támogatta.

A bizottsági ülésen - hogy elhangozzék az is, ellenzéki oldalról milyen hozzászólások voltak - Harangozó Tamás MSZP-s képviselő úr elmondta, hogy minden kötelező rendelkezést kivesznek a Hszt.-ből. Én azt gondolom, hogy ezzel a sommás megjegyzéssel nem érthetünk egyet. Amikor a régi és az új Hszt. a szolgálati jogviszonyokra vonatkozó szabályozás közötti összhangot kívánja megteremteni, akkor egyúttal rendet kíván teremteni abban a helyzetben is, hogy a rendvédelmi szervek életpályamodell-bevezetése kapcsán azok a rendelkezések harmonizáljanak, amelyeket a régi és az új Hszt. között éppen ez a törvénymódosítás tesz helyre.

Azt gondolom, alapmeghatározásként utalhatok arra, hogy az érintett állomány szolgálati jogviszonya - ideértve a rendvédelmi dolgozókat, és ebben a körben, amiről most beszélünk, a pénzügyőröket is - az állam és a hivatásos állomány tagjai között létrejött különleges közszolgálati jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő kötelezettségek terhelik és jogosultságok illetik meg. Ezt azért szerettem volna kihangsúlyozni, mert nem értek egyet azzal, hogy a kedvező rendelkezések helyébe lépnek olyan rendelkezések, amelyekkel tulajdonképpen nehézségeket okozunk ezen állomány tagjainak, hiszen egy életpályamodell során egy komoly követelményrendszert is meg kell fogalmazni, a szándék pedig az, hogy azoknak a kollégáknak a számára, akik ezen a területen dolgoznak - jellemzően pénzügyőrök -, a vezénylés nélküli helyzetet egyértelművé tegye a törvénymódosítás.

A cél az, hogy a majd' 23 ezer fővel dolgozó, az államkassza bevételeinek jelentős részéért felelős adóhivatalban javuljon az adóbeszedés hatékonysága, és folytatódjon az olyan eljárások kialakítása, amelyek a vállalkozások és a magánszemélyek számára egyszerűbbek, ugyanakkor az elvárt bevételek maximális beszedését biztosítják. Egy felmérés szerint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal revizorai 2013-ban 38 ezer adóellenőrzést végeztek, és ez a szám 2014-ben vélhetően tovább növekedett. Megfelelő informatikai szakmai bázis nélkül ez lehetetlen lett volna.

Mindazokat a véleményeket összegezve, amelyek a bizottságban elhangzottak, azt kérem a plenáris ülésen, hogy a bizottság összegző módosító javaslatát és az összegző jelentést - amelyet a bizottság 23 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett elfogadott - fogadja el a parlament is, és hagyja jóvá a törvénymódosítást. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, maximum 7 perces időkeretben. Ennek keretében megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Annak örülök, hogy jegyzetel, amikor a bizottsági ülésen hozzászólunk, de nekem úgy tűnik, nem pontosan értette meg, hogy miről volt szó. Másrészt pedig a többségi véleményből szerintem alapvető kérdések kimaradtak, de majd megpróbálok a kisebbségi vélemény keretei között erre a kis apróságra kitérni. Például mintha a NAV elnökének a jogköreivel kapcsolatos javaslat kimaradt volna.

Ami a törvényjavaslat lényegét illeti: közel fél tucat javaslatot nyújtottunk be képviselőtársaimmal - vagy egyedül? már nem is emlékszem - ehhez a törvényjavaslathoz, amelyek pontosan azokat az ügyeket vették volna ki a törvényből, ahol egyértelműen tetten érhető, hogy önök a NAV állományának az új Hszt.-ből, a hivatásos szolgálati jogviszonyról szóló törvényből kizárólag az állomány számára negatívan értelmezhető és negatív hatással bíró rendelkezéseket lesznek most szívesek átültetni, míg az illetményrendszerrel, az előmeneteli rendszerrel, és minden egyébvel, ami elvileg jó az állománynak, az azzal kapcsolatos passzusokat véletlenül kifejejtették. Erre még a jelen lévő államtitkár meg is jegyezte, hogy - bizony isten, ezt nem tudom, hányadszor halljuk már - majd hoznak egy törvényt, amiben majd ezt elrendezik. Ezt január óta hallgatjuk. Először akkor hallgattuk, amikor kimaradtak a Hszt.-ből, hogy majd jön egy másik törvény, amelyik ezt majd rendbe teszi. Most pedig hoznak egy törvényt, amelybe minden rosszat beletesznek, és semmit, ami kedvező az állománynak, és most, a nyár közepén még mindig azt hallgatjuk, hogy majd bizony isten, hoznak egy törvényt a NAV állományának az esetleg 30 százalékos béremeléséről, az előmeneteli rendszerről vagy arról a reformról, amely a Hszt. alapján a többi rendvédelmi szervnek jár, nekik is járhatna.

(15.00)

Beszédes, hogy a módosító javaslataimat a Honvédelmi bizottság kérdés nélkül, vita nélkül, körülbelül öt perc alatt leszavazta, az összes pontot, majd TAB-módosítóként szinte szövegszerűen visszahozta maga a kormány az egyik javaslatomat, amely arról szól, hogy a pénzügyőri állomány szempontjából, a pénzügyőrök vezénylési szabályainál még az új Hszt.-hez képest is sokkal brutálisabb feltételekkel lehetett volna vezényelni a NAV-osokat. Még egyszer mondom, ezt szóvá tettük, a szaktbizottságban kérdés nélkül leszavazták, majd az utolsó pillanatban visz-

szahozták. Amit a képviselőtársam kiemelt, hogy melyik módosító javaslat kapott egyhangú támogatást a bizottságban, az egyik pontosan ez volt.

De ami kimaradt a többségi véleményből - és akkor szerintem ezzel illetet volna kezdeni, mert így is kezdődött maga a napirendi pont tárgyalása -, az az, hogy a kormány, gondolom, Varga miniszter úr valamikor szerda éjszaka vagy délután megküldte a módosító csomagját a Törvényalkotási bizottságnak, és ennek az egyik legmeglepőbb pontja az volt, amit másnap reggel, szinte a képviselőket megelőzve, a Népszabadság már meg is írt címlaptörténetben, hogy tudniillik a miniszterelnöktől a parlament elvenné a jogot arra, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal elnökét kinevezze vagy felmentse, és ezt a jogosítványt átadná a miniszternek, Varga miniszter úrnak.

Ez a javaslat - magunk is úgy ítéltük meg, és szóvá is kívántuk tenni - úgy, ahogy van, házszabályellenes, hiszen azok a paragrafusok a törvényjavaslatban nem voltak megnyitva, ahol ezt el lehetett volna rendezni. Nagyon meglepő módon, minket is meglepő módon Gulyás Gergely, a Törvényalkotási bizottság fideszes elnöke, még mielőtt bárki ügyrendben is szót kaphatott volna, saját maga tette fel szavazásra azt a kérdést, hogy házszabályszerű-e ez a javaslat, és ő maga is megjegyezte, hogy szerinte nem. Itt nagy csoda már nem volt, a fideszes képviselőkkel együtt a bizottság leszavazta ezt a javaslatot, mármint hogy egyáltalán szóba kerülhessen.

Kifejezetten szórakoztató ez az egész, vagy az lenne, ha nem emberek életéről beszélnénk, nem egy ország presztízséről, jogbiztonságáról meg tisztességéről. Azt előadni itt, hogy a Törvényalkotási bizottságnak volt ez a javaslata, és nem a Nemzetgazdasági Minisztérium küldte át ezt a szövegszerű javaslatot, és nem Varga Mihály maga akarta áttolni ezt a javaslatot - hogy most Orbán Viktor kérésére vagy nem, vagy hogy Orbán Viktor volt-e az, aki azt mondta, hogy ő nem hajlandó és nem mer Simicska Lajossal ilyen egyértelmű és nyílt konfliktust vállalni, hogy az egyik legjobb káderét, aki nyilván az egyik legjobb helyen ül ma az államigazgatásban, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal elnöki pozíciójában, leváltsa onnan, hanem ezt a megtisztelő feladatot Varga úrnak kívánta átadni, gyávaságból vagy számításból -, ezt már soha nem fogjuk megtudni, mert visszatérve a cinikus részéhez, a Törvényalkotási bizottság elnöke a saját javaslatát megszavaztatta, hogy házszabályellenes.

Ebből is látszik, hogy a Törvényalkotási bizottságnak ezek nem a saját javaslatai, hanem egyszerűen a kormány a Törvényalkotási bizottság fideszes többségével adta ezeket a javaslatokat. Teszem hozzá, szemmel láthatóan - ezeken az üléseken órákon keresztül rendszeresen részt véve, személyesen is részt véve -, világosan látszik, hogy a Törvényalkotási bizottság fideszes tagjai 99 százalékának, megengedő vagyok, 90 százalékának fogalma nincsen, hogy mi van ezekben a javaslatokban. Talán Gulyás elnök úrnak meg még egy-két embernek, meg az

apparátusnak, akik éjszaka elolvassák ezeket a javaslatokat, van halvány fogalma arról, hogy a magyar kormány a magyar Országgyűlésen keresztül hogyan kívánja egyébként a törvényeket az utolsó pillanatban a saját szája íze szerint átfaragni, és egyébként hogyan asszisztál ehhez majdnem mindig a fideszes többség.

Teszem hozzá, itt most leszavazták a javaslatot, és az előbb elmondott törvényjavaslatnál is kezdett kirajzolódni az - itt utalok az előző vitára, ahol a Garancsi-biznisszt kellett a fideszes képviselőknek megágyazni -, hogy azért ott is elég szépen látszott, hogy a Törvényalkotási bizottság fideszes többségének talán fele nem volt hajlandó a nevéet adni ahhoz a javaslatához. Nagyon reméljük, hogy egyre többször lesz ilyen, és nagyon reméljük, hogy nemcsak bizottsági ülésen, hanem plenáris ülésen is megmutatkozik végre, hogy vannak még tisztességes emberek a kormányoldalon is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból. - Boldog István: Nálatok nincsenek!)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Elsőként megkérdem az előterjesztőt, Banai Péter Benő államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Banai Péter Benő jelzésére:)* Jelenleg nem.

Akkor most a képviselői felszólalások következnek. Elsőként Manning János képviselő úrnak adom meg a szót.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló T/4742. számú törvényjavaslat fekszik előttünk. A bizottsági jelentés alapján a javaslat megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésének, tehát megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik a jogrendszer egységébe, megfelel a nemzetközi és európai uniós jognak, és megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek.

Öt darab ellenzéki módosító indítvány érkezett a javaslatához, ezeket az illetékes Gazdasági bizottság nem támogatta, az összegző módosítóban azonban a Törvényalkotási bizottság kisebb módosításokat javasolt.

Az 5. pont az, ami érdemi módosítást tartalmaz. A javaslat a pénzügyőrökre vonatkozó hatályos vezénylési szabályok fenntartását célozza, mert indokolatlan a törvényjavaslat szerinti ellentételezés nélküli szigorítás beleegyezés nélkül és az időtartam - egy éven belül négy hónap a három éven belüli hat hónap helyett - tekintetében.

Emellett azonban engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket arra, hogy a törvényjavaslat célja az volt, hogy a majd' 23 ezer fővel dolgozó, az államkassza bevételeinek jelentős részéért felelős adóhivatalban javuljon az adóbeszedés hatékonysága, és folytatódjon az olyan eljárások kialakítása, amelyek a vállalkozások és magánszemélyek számára egyre egyszerűbbek, ugyanakkor az elvárt bevételek maxi-

mális beszédését biztosítják. Az Országgyűlés és a kormányzat ilyen és ehhez hasonló szabályozókkal támogathatja az adóhivatal kétségtelenül összetett és nehéz munkáját.

Reményeink szerint, ha a vállalkozók és az állampolgárok érzik, tapasztalják az ellenőrzések hatékonyságát, eredményességét, az erősíti a jogkövető magatartást is. Áttételesen ezt, az ellenőrzések eredményességét, hatékonyságát szolgálja ez a javaslat, illetve az előttünk fekvő módosító indítványok, így kérem, hogy támogassák az összegző módosító indítványt és a bizottsági jelentést. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. A TAB kisebbségi véleményének keretében minden fontos megjegyzésünket elmondtam, és minden fontos kérdésünket feltettem. Nagy tisztelettel arra kérném az államtitkárt, az itt ülő fideszes képviselőket, valakit, hogy az előre megírt szövegen túl esetleg az emberi interakció részeként válaszoljanak azokra a kérdésekre, amiket itt az előbb feltettünk. Én ezen túl már többet nem kívánok hozzászólni. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy kíván-e valaki még hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt. A vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Banai Péter Benő jelzésére:)* Igen, öné a szó, államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A törvényjavaslat egyetlen érdemi módosítás és néhány nyelvtani pontosítás kivételével megegyezik az általános vitában már önök által is megismert változattal. A vitában elhangzottak szerint a törvényjavaslat a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvénynek, rövidebb nevén a NAV-törvénynek a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvényhez, azaz az új Hszt.-hez történő igazítását szolgálja, amely módosítások hatálybalépésének időpontja 2015. július 1-je.

Mint az önök előtt is ismert, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal megalakulása óta rendvédelmi feladatokat is ellátó kormányhivatal, amelyben közel 5500 fős hivatásos állomány dolgozik, ezen hivatásos állományú tagok szolgálati jogviszonyára pedig a Hszt.-ben foglaltakat a NAV-törvényben szabályozott eltérésekkel kell alkalmazni. Az új Hszt.-re tekintettel ezért szükségessé vált minden korábbi, a régi Hszt.-re utaló szabály aktualizálása a NAV-törvényben.

Ahogy elhangzott, és ahogy arra Harangozó képviselő úr is utalt, a törvényjavaslathoz öt darab egyéni képviselői indítvány érkezett. Ezek egyike elhagyná azon rendelkezést a törvényjavaslatból, amely az egészségügyi, fizikai, pszichikai okokból alkalmatlannak minősített pénzügyőrök esetében nem tenné lehetővé új vizsgálat lefolytatását. A kormány azért nem támogatta ezt a javaslatot, mivel az ismételt vizsgálat lehetőségét a vonatkozó miniszteri rendelet a fizikai alkalmatlanság esetén egyébként is biztosítja.

A kormány szintén nem támogatta azt a javaslatot, miszerint a pénzügyőrökre vonatkozóan foglalkoztatási szabályzat helyett jogszabályban kellene rendezni minden olyan tárgykört, amelyekre vonatkozóan az új Hszt. miniszteri rendelet megalkotását írja elő.

(15.10)

Azon tárgykörök tekintetében, amelyeket a kormánytisztviselőkre vonatkozóan nem kell rendeleti szinten szabályozni a NAV személyi állományára vonatkozó egységes szabályozás érdekében, a pénzügyőrök tekintetében sem indokolt. Törölné az egyik módosító javaslat a törvényjavaslatból azon rendelkezést, hogy csak akkor lehessen felmenteni a NAV hivatalos állományának egy tagját, amennyiben nincs felajánlható beosztás, vagy azt az állomány tagja méltányolható okból nem fogadja el. A méltányolható okot túl szubjektívnek tartják a javaslattevők. A törvényjavaslat szerinti szabályozás azonban megfelel az új Hszt.-nek, az attól való eltérést nem tartjuk indokoltnak.

Nem támogatható azon módosító indítvány sem, amely olyan rendelkezéseket javasol elhagyni a törvényjavaslatból, így például magatartási, titoktartási, illetve rendeltetésszerű joggyakorlásra vonatkozó szabály, amelyek egységes szabályozásának biztosítása a NAV teljes állományára vonatkozóan szükséges.

A pénzügyőrökre vonatkozó hatályos vezénylési szabályok fenntartását kezdeményező ellenzéki javaslat csak azért nem támogatható, mert az indítvány csupán a vonatkozó rendelkezések egy részének módosítására tesz javaslatot, így alkalmatlan a kitűzött cél elérésére.

Itt térnék vissza arra a javaslatra, amelyre Harangozó képviselő úr is utalt. Nevezetesen, hogy a vezénylési szabályok szigorítását oldó teljes körű módosító indítvány az egyetlen tartalmi módosítás, amely bekerült a törvényjavaslatba. Eszerint az új Hszt.-vel szemben a NAV pénzügyőreinél marad a hatályos vezénylési szabályozás, amely a Hszt. szerinti évente négy hónapos vezénylési időtartam helyett háromévente hat hónapos időtartamban maximuma beleegyezés nélkül a NAV bármely szervéhez és bármely helységébe meghatározott feladat teljesítésére történő vezénylés időtartamát.

Ami pedig a dolgozók megbecsülését illeti, hiszen a vitában erről is szó volt, arra mindenkit emlékeztetnék, hogy a hatályos költségvetési törvény, hasonlóan a korábbi törvényekhez, biztosítja azt, hogy a NAV-dolgozók pluszjuttatásban részesüljenek a normál fizetésükön túl. Ez a rendelkezés szerepel a 2016-os költségvetési törvényjavaslatban is, ennek értelmében 6 milliárd 250 millió forint pluszjuttatás kerülhet kifizetésre az esetben, ha negyedévente meghatározott bevételi tételek teljesülnek. Tehát működik az az ösztönző és elismerő rendszer, amelynek értelmében a normál fizetésükön túl 2016-ban is a NAV-dolgozók pluszjuttatásban részesülhetnek. Természetesen ezen túl a kormány a közszféra egészének bériügyeit folyamatosan felülvizsgálja. Mindnyájan tudjuk azt, hogy a közszféra több területén megvalósultak bruttó béremelések. Látunk ilyet a 2016-os költségvetési javaslatban is, és azon dolgozunk, hogy a gazdaság teljesítményével összhangban, az államháztartás fenntartható gazdálkodásának eredményeit megőrizve folytatódjon ez a folyamat, és legyen esély, lehetőség arra, hogy a bruttó bérek minél több területen növekedjenek.

Visszatérve a jelen javaslatához azt kell elmondanom, hogy a törvényjavaslat a NAV hivatásos pénzügyőri személyi állományára vonatkozó rendelkezéseknek a rendvédelmi szervekre vonatkozó új jogállási törvénnyel való harmonizációját szolgálja. Mindezek alapján kérem a tisztelt képviselőket, hogy az önök előtt lévő törvényjavaslatot szavazatukkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra későbbi ülésünkön kerül sor.

Most soron következik **az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló 2014. május 26-ai 2014/335/EU Euratom tanácsi határozat kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/5138. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót szintén Banai Péter Benő úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat célja, hogy biztosítsa Magyarország uniós jogharmonizációs kötelezettségének teljesítését. A csatlakozási szerződés 2003. április 16-ai aláírásával Magyarország elkötelezte magát, hogy az Európai Unió tagjaként részt vesz az EU költségvetésének finanszírozásában. Az uniós költségvetéshez való tagállami hozzájárulások fajtáit, illetve számításukra, rendelkezésre bocsátásukra vonatkozó szabályokat tanácsi határozat tartalmazza, amit hétévente, minden hét éves költ-

ségvetés megalkotásával párhuzamosan, jelen esetben a 2014-20-as időszakra vonatkozóan újra el kell fogadni.

E tanácsi határozat jogállása az uniós jogrendben is sajátos, hiszen a Tanácsban történő elfogadást követően minden tagállamnak ratifikálnia is kell azt a hatálybalépéshez. Magyarország esetében az alkotmányos követelményeknek megfelelő elfogadás törvényalkotással, a tanácsi határozat törvényben való kihirdetésével teljesül. A határozat ratifikációja az összes tagállam tekintetében várhatóan 2015 végéig megtörténik, és így a határozat 2016-ban hatályba léphet, alkalmazni azonban 2014. január 1-jéig visszamenő hatállyal kell majd.

Tisztelt Képviselők! Engedjék meg, hogy néhány szót szóljak az Európai Unió költségvetésének bevételeiről, az úgynevezett saját forrásokról. Az EU költségvetésének bevételeit, azaz saját forrásait képezik a tradicionális, hagyományos saját források és a közös költségvetéshez történő nemzeti hozzájárulások. A hagyományos saját források a nem uniós termékekre kivetett vámokból, illetve a cukorágazati kvóták alapján fizetett cukorilletékekből származnak. Ezeket a tagállamok szedik be, de az EU költségvetésébe átutalják a beszédett összeg nagyobb részét. A beszédett összeg kisebb részét a tagállamok a beszédés költségeinek fedezeteként megtartják saját nemzeti költségvetésükben. A nemzeti hozzájárulások egyrészt egy áfaalapú befizetésből, másrészt a bruttó nemzeti jövedelem, vagyis GNI-alapú befizetésből állnak. Előbbi azt jelenti, hogy az áfabevételek egy részét, körülbelül 0,3 százalékát kell átutalni az Európai Uniónak, amit egy részletesen kidolgozott módszertan alapján kalkulált áfaalapra vetítenek. A másik, az uniós költségvetést legnagyobb arányban finanszírozó tétel a bruttó nemzeti jövedelem, vagyis a GNI-alapú befizetés. Minden tagállam befizeti bruttó nemzeti jövedelmének körülbelül 0,7 százalékát. A tagállami hozzájárulások a szolidaritás és a fizetőképesség elvén alapulnak, lehetőség van azonban az összeg kiigazítására, amennyiben az túl nagy terhet jelent valamely tagállam számára.

A 2014-20 közötti időszakra elfogadott szabályok a korábban működő saját forrásrendszerben nem hoztak érdemi újdonságot. Az egyetlen említésre méltó változás, hogy az egységes vámunió keretében a tagállamok az általuk beszédett és az Európai Unió részére rendelkezésre bocsátott vámoknak, illetve cukorilleték-hozzájárulásnak a 20 százalékát tarthatják vissza beszédési költség címén a korábbi 25 százalék helyett. A most törvénybe foglalt tanácsi határozat nem különbözik lényegesen a korábbitól, ennek megfelelően jelentős változás Magyarország befizetési kötelezettségeiben nem várható.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy Magyarország jelentős összegeket hív le az Európai Unió költségvetéséből, és az uniós költségvetésből érkező források jóval meghaladják az uniós költségvetéshez történő hozzájárulásunk összegét. Az uniós költségvetésből Magyaror-

szágra érkező összegek 2014-ben több mint 1600 milliárd forinttal haladták meg a befizetéseinket. Az uniós források továbbra is jelentős mértékben járulnak hozzá a gazdaságfejlesztési és a foglalkoztatáspolitikai célok eléréséhez, de az egészségügy és az oktatáspolitikai területén, a strukturális reformok megvalósításában, valamint a terület- és vidékfejlesztési célok megvalósításában is kiemelkedő szerepet kapnak.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország a 2014-20-as időszakra szóló uniós költségvetés tárgyalása során érvényesítette az érdekeit. A most kihirdetésre kerülő határozat tartalmára, hiteles szövegére vonatkozóan ebben a fázisban módosítási lehetőség már nincs, csakúgy, mint a többi tagállami ratifikáció esetén a többi tagállam esetében sem. Az uniós költségvetés fenntartható finanszírozása és ezáltal a Magyarország által lehívható támogatások biztosítása érdekében fontos, hogy a törvényjavaslat elfogadásával és kihirdetésével jogharmonizációs kötelezettségünknek eleget tegyünk.

Kérem önöket, hogy szíveskedjenek a betérjesztett törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megkérdezem a Fidesz képviselőcsoportját, hogy valaki esetleg vezérszónoki felszólalással kíván-e élni. *(Firtl Máttyás jelentkezik.)* Megadom a szót Firtl Máttyásnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(15.20)

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/5138. számú előterjesztés, törvényjavaslat, mint ahogy azt már az előbb az államtitkár úr is elmondta, az Európai Unióhoz való csatlakozással Magyarország elkötelezte magát, hogy részt vesz az Európai Unió költségvetésének finanszírozásában. Az uniós költségvetéshez való tagállami befizetések fajtáit, illetve számításukra, teljesítésükre vonatkozó szabályokat a tanácsi határozat rögzíti, amely minden hétéves uniós költségvetési időszakra vonatkozóan újra elfogadásra kerül. Ezeket én nem részletezném, hiszen az előbb az államtitkár úr nagyjából elmondta, hogy miként is történnek és milyen alapon történnek ezek a befizetések, és honnan származnak ezek a befizetések.

Mindenesetre a 2014-2020-as időszakra elfogadott pénzügyi kerethez kapcsolódó tanácsi határozat 2014. július 7-én jelent meg az EU hivatalos lapjában, s minden tagállamnak kötelező azt saját alkotmányos követelményeinek megfelelően is elfogadnia. Sajátos jogállása miatt a tanácsi határozatszöveget törvényben kell kihirdetni, ily módon teszünk eleget az uniós jogharmonizációs kötelezettségünknek, a

jogalkotási kötelezettség teljesítése minden alternatívájának, tehát ezért szerepel a parlament előtt ennek a törvényjavaslatnak a megvitatása és elfogadása. A törvényjavaslat elfogadásával lehetővé válik, hogy miután a többi tagállam is alkotmányos követelményeinek megfelelően elfogadja, vagyis ratifikálja a tanácsi határozatot, és életbe léphessen, megkezdődjön a tényleges alkalmazás visszamenőleg 2014. január 1-jétől.

Tekintettel arra, hogy a saját források rendszerének működését érintő tartalmú kérdéseket Magyarország az Európai Tanácsban elfogadta a 2014-2020 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keretről szóló megállapodás részeként, ezért a tanácsi határozat szövegében módosítást végezni - mint az már szintén elhangzott - ebben a fázisban már nem lehet.

A 2014-2020-as időszakban a tagállamok közül - nem kis büszkeségünkre, de mégiscsak el kell mondani itt a parlamentben - a második legtöbb pénzt visszük haza lakosonként, minden magyar emberre majdnem 712 ezer forint jut EU-forrásból hét éven keresztül. Az egy főre jutó uniós forrás Magyarországon most 50 ezer forinttal magasabb, mint az előző időszakban volt. Ami a teljes lehívható összeget illeti, a 2007-2013-as időszakban a tagállamok között a hetedikiek voltunk, éppen ezért nagyon fontos hangsúlyozni, hogy most egy nagy előrelépés ez, mert a harmadik legtöbb uniós forrást sikerült elérnie Magyarországnak a tárgyalások során a nettó pozícióban, nagyságrendileg 7301 milliárd forintot a 2014-2020-as időszakra vonatkozóan, tehát egyértelműen nettó kedvezményezettjei vagyunk az uniós költségvetésnek.

A törvénytervezet el nem fogadásának veszélye, hogy a törvényben való kihirdetés nélkül Magyarország nem teljesíti az Európai Tanács keretében vállalt kötelezettségeit, ami végső soron az Európai Unió költségvetésének finanszírozását, így a Magyarország által a 2014-2020 között igénybe vehető források elérhetőségét is akadályozhatja. Lehívni csak azokat a pénzeket tudjuk, amelyeket a tagállamok befizetnek, a befizetéshez pedig a tanácsi határozat ratifikációja szükséges.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszakban és az elkövetkező ciklusban is Magyarországnak a legfőbb fejlesztési forrásai mégiscsak az Európai Unióból származnak, éppen ezért én arra kérem képviselőtársaimat, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Ezt most a KDNP frakciója nevében itt megteszem, a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója támogatja a törvényjavaslat elfogadását, és még egyszer arra kérem képviselőtársaimat, hogy ezt is tegyék meg, hiszen ez a jövő fejlesztési forrásaink záloga. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP részéről.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat tényleg egy ratifikáció, hiszen erre azért van szükség, hogy mi is hozzá tudjunk járulni ahhoz a törvényalkotási folyamathoz, amelynek a során a következő költségvetési ciklust el tudjuk kezdeni végrehajtani. Én sem sorolom fel a saját bevételeket, a saját forrásokat, tehát az EU-nak a saját forrásait, ahogyan azt az államtitkár úr elmondta, nyilvánvalóan látszik az, hogy miből tevődik ez össze. Itt természetesen azért látjuk ebben a tervezetben azt, hogy sok a kivétel, egyre több a kivétel ebben a tekintetben, hiszen Dánia, Hollandia, Svédország, Ausztria esetében a nemzeti nettó jövedelem tekintetében eltérés van a jogszabálytól, illetve az Egyesült Királyság tekintetében is látunk itt egy eléggé komoly korrekciós tételt, hiszen a befizetés és a visszaigényelt támogatás közötti összegnek a 66 százalékát vissza kell téríteni, egyébként a többi tagállamnak a rovására.

Én mégis azt gondolom, hogy nyilván nem lehetünk teljesen elszigetelve a bennünket körülvevő európai környezettől, de mégis azt mondom, hogy ebben a tekintetben nekünk Magyarország ügyében, illetve a Magyarországra érkező támogatások ügyében, a lehívható támogatások ügyében kell tisztán látnunk, és én bízom benne, hogy ebben az időszakban ezt a rendelkezésre álló fejlesztési forrást megfelelőképpen fogjuk tudni a magyarok előmenetelére, fejlesztésére, Magyarország fejlesztésére fordítani a következő időszakban.

Abban a tekintetben viszont, amit elmondtam, az Európai Unió saját forrásai tekintetében azért még egy tényről be kell számolni: 2016-tól ide meghívják majd a nemzeti parlamenteket is egy eléggé magas szintű munkacsoportba, ahol a rengeteg kivétel, amely ugyan áttekinthetővé, de nehezen követhetővé teszi az EU saját forrásainak az alakulását, ebbe meghívják a nemzeti parlamentek tagjait, delegációit is azért, hogy fokozódjon a demokratikus működés, illetve az elszámoltathatóság, illetőleg méltányosabb és átláthatóbb legyen a saját bevételeknek az alakulása. A munkacsoport legalább félévente ülésezni fog, 2016-tól a nemzeti parlamentek is meghívást kapnak - ahogyan azt már említettem - egy intézményközi konferenciára, ahol értékelhetik a munkacsoport munkáját és az eredményét. Mi azért bízunk benne, hogy erről a fajta munkáról és az ott elért eredményekről, valamint a további lépésekről, ami a 2020-tól érvénybe lépő új szabályozás lesz, arról majd a parlamentben mi is kapunk tájékoztatást.

Természetesen mi is támogatjuk az előterjesztést. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Bana Tibornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik nem tudja támogatni az előttünk

fekvő törvényjavaslatot, ugyanis mi nem csupán jogharmonizációs célú indítványként tekintünk erre, másrészt pedig szeretnénk kezdeményezni csatlakozási szerződünk nemzeti érdekeink mentén történő módosítását, így ebből az alapállásunkból egyértelműen következik, hogy a saját források rendszerére vonatkozó, előttünk fekvő indítványhoz sem tudjuk az igen szavazatunkat adni.

Több szempont is van, amely alátámasztja azt, hogy miért nem tudjuk támogatni ezt a javaslatot. Az egyik legfontosabb, hogy a brit korrekció továbbra is szerepel a saját források rendszerében, és ez a magyar költségvetést, a jövő évi, 2016-os költségvetésünket 21 milliárd forinttal terheli meg. Érdemes kicsit utánanézni annak, hogy honnan is ered ez a visszatérítés, mi ennek a háttere. Ezt még Margaret Thatcher harcolta ki 1984-ben, rabatt néven létezett ez, és az egyes tagországoknak biztosítaniuk kell évről évre a megfelelő hozzájárulásokat. Annak idején ezt a britek a mezőgazdaságuk helyzetével indokolták, de azóta azért nagyon jelentős változások következtek be, egyrészt abból a szempontból, hogy az Egyesült Királyságban az egy főre jutó jövedelem jelentősen emelkedett az eltelt évtizedek során, másrészt pedig a mezőgazdasági támogatások mértéke is jelentős mértékben visszaesett, az akkori magas szintről 50 százalék alá, sőt most már csak 40 százalék körül vannak a KAP-források az uniós költségvetésben. Nem volt az véletlen, hogy a 2000. márciusi berlini csúcson Ausztria, Németország, Hollandia és Svédország elérte azt, hogy mentesült a visszatérítés fizetésének 75 százaléka alól, ennek persze az lett a következménye, hogy a további terheket a többi tagállamnak, köztük hazánknak kell állnia.

Először az előző költségvetési ciklusban, tehát a 2007-2013-as időszakban következett be a visszatérítés összegének érdemi módosulása, aminek hátterében az áll, amire már utaltam, hogy a közös agrárpolitika súlya a '80-as évektől kezdve folyamatosan csökkent, így a jelenlegi 40 százalékos szintet érte el, másrészt pedig a '90-es évek KAP-reformjai azon termékcsoportok - marha, juh, gabona - közvetlen támogatottságát növelték, amelyekben az Egyesült Királyságnak viszonylag jó pozíciói voltak, és utaltam arra is, hogy Nagy-Britannia gazdasági helyzete is teljesen más már, mint a '80-as évek közepén.

(15.30)

Nem véletlen az, hogy a korábbi egyeztetések alkalmával, amikor a hétéves költségvetések összeállítása előtt ilyen hosszú tárgyalásokra került sor, rendre felmerült a csökkentés, sőt a megszüntetés lehetősége is a tagállamok jelentős része oldaláról.

Persze, egy fontos adalék az is, hogy ha a britek szemszögéből nézzük ezt, akkor az ő hozzáállásuk mindig is az volt, hogy a keleti bővítést támogatták, hiszen az ő hozzáállásuk az Európai Unióhoz mindig is az integrációs bővítést helyezte előtérbe, sokkal inkább támogatták ezt, mint az integráció mélyítését,

nem véletlen az, hogy a népszavazás lehetősége - mellyel a Jobbik a maga részéről teljes mértékben egyet tud érteni, és mi is ezt kezdeményezzük Magyarországon - felmerült. Végeredményben az történt, hogy miután az új tagállamok beléptek 2004-ben, majd 2007-ben, a visszatérítés összege is növekedett, és a Nagy-Britannia szintjétől jócskán elmaradó tagországoknak, így Magyarországnak is fizetniük kellett és kell évről évre a rebate-et.

Belátta aztán Nagy-Britannia, hogy engednie kell ebben a kérdésben, és a brit elnökségi fél év alatt - ami 2005 második felében volt - a decemberi Európa-csúcson született egy olyan irányú döntés, hogy ennek végül is egyötödét feláldozták. Erre utaltam, amikor jeleztem, hogy az előző, a 2007-13-as időszak vonatkozásában már kisebb összegű volt ez a bizonyos rabatt. A többéves pénzügyi keret tárgyalásai során ez valóban állandó kérdésként előjött, így a mostani 2014-2020-as tervezési időszak tekintetében is ez volt a helyzet. Erről a hét évről azt azért mindenképpen érdemes megjegyezni, hogy a közép-távú pénzügyi tervezés bevezetése óta először fordult elő, hogy csökkent a rendelkezésre álló összeg, a tényleges kifizetések előirányzata pedig első alkalommal lett alacsonyabb az EU-s szintű GNI 1 százalékánál.

A tárgyalások során a brit delegációnak végül is sikerült mindkét célját elérnie, amelyek a legfontosabbak voltak számukra. Az egyik a költségvetési kiadások csökkentése volt, nettó befizetőként ők ezt rendkívül fontosnak tartották. A másik pedig a visszatérítés megvédése, és ez szintén így történt, hiszen azt fontos megjegyezni, hogy az ő hozzájárulásuk nélkül valóban nem történhet meg ennek a megszüntetése. De azt gondolom, ha megfelelő módon kiállunk uniós szintéren nemzeti érdekeinkért ebben az ügyben is, akkor igenis tudnánk eredményeket elérni.

De nemcsak ez az egy oka van annak, hogy nem tudjuk támogatni ezt az indítványt, hanem összességében az uniós költségvetéssel kapcsolatban is másként látjuk a helyzetet, mint például Firtl Mátyás, a KDNP vezérszónoka, aki euforikus hangulatban üdvözölte ezt. Itt azért látni kell azt, hogy a kohéziós források jelentős mértékben csökkentek. Maga a költségvetés nagyjából 4,5 százalékkal lett alacsonyabb a főösszeg vonatkozásában, a kohéziós források 8,4 százalékkal estek vissza, ez pedig tovább növeli a centrum- és a perifériaországok közötti különbséget, fenntartva a status quót és megőrizve a régebbi tagállamok erőfölényét.

Hazánk tekintetében pedig még rosszabb a helyzet, ugyanis Magyarország vonatkozásában a kohéziós források 20 százalékkal csökkentek 2014-20-ban a 2007-2013-as időszakhoz képest. Itt a korrektség jegyében azt meg kell jegyezni, hogy a tárgyalások során valóban a végeredmény jobb lett, mint az előzetesen előjött adatok, hiszen még ennél rosszabb helyzetnek a lehetősége is felmerült, de azért azt gondolom, látva azt, hogy egy ilyen jelentős mértékű visszaesésre került sor a kohéziós források vonatko-

zásában, az a sikerpropaganda, ami a kormányoldaláról hallatszott, mindenképpen álságosnak tekinthető.

A saját források rendszerével kapcsolatban egyébként is felmerülnek uniós szintéren is rendre a kritikák, hiszen egy bonyolult, átláthatatlan rendszerről van szó, amire ráerősítenek a kivételek, és a visszatérítések tovább növelik ennek az átláthatatlanságát. Nem véletlen az, hogy a tavalyi esztendőben felállt egy bizottság, aminek a reform kidolgozása az elsődleges feladata, és ők maguk is kimondták azt, hogy nem igazságos és nem hatékony a saját források rendszere, változtatásra van tehát szükség.

Összességében pedig, amit még egyszer alá szeretnék húzni: a mi alapállásunk egyértelmű az Európai Unióhoz való viszonyunkkal kapcsolatban. Azt mondjuk, hogy az alapszerződéseket és a jogilag ezek részét képező csatlakozási szerződésünket érdemben módosítani kellene. Ennek céljából kezdeményeztünk is egy vitanapot. Sajnálatos módon az látszik, hogy ehhez csak a XXI. század pártjai adják jelen állás szerint a támogatásukat, hiszen az LMP aláírta ezt a kezdeményezésünket, a szocialisták egyértelműen elzárkóztak ettől, holott én azt gondolom, hogy uniós tagságunk nemzeti érdekeink mentén történő módosítása kapcsán lehetne nekik is mondanivalójuk. A kormány oldaláról és a Fidesz-KDNP részéről még várjuk a visszajelzést. Én bízom benne, hogy végül támogatólag fognak állni ehhez a kezdeményezéshez, hiszen azért számtalan olyan pontot megjelöltünk a benyújtott vitanapi kezdeményezésben, amiben a kormány oldalról is hallhattunk nyilatkozatokat, de sajnos ezek minden esetben megmaradtak a szavak szintjén.

Arra is szeretnék utalni, hogy természetesen vannak olyan ügyek, amelyekben adott esetben éppen Nagy-Britanniáéval hasonló, Nagy-Britanniáéval azonos az álláspontunk, de vannak olyan kérdések, mint az említett visszatérítés ügye, ahol pedig velük kellene konfrontálódniuk. Mi az, amiben ugyanúgy látjuk a helyzetet? Például a piroslapos eljárás kérdése, ami a nemzetállami, tagállami parlamentek számára további lehetőségeket biztosítana, és vétőjogot jelentene azokban az ügyekben, amelyek sértik a szuverenitásunkat. Mi azon dolgozunk uniós szintéren is, hogy ez bevezetésre kerülhessen. A nemrégiben Rigában lezajlott COSAC-ülésem is feleltem a szavamat ennek érdekében, támogatva a brit álláspontot. De természetesen vannak olyan ügyek, amelyekben pedig más partnereket kell találnunk, akár közép-európai szinten közösen fellépve a horvátokkal, a lengyelekkel. Így tehát ügynként kellene megvizsgálni azt, hogy milyen módon tudnánk érvényesíteni az érdekeinket, hiszen azt is el kell mondani, hogy a két oldalnak, a Fidesznek és az MSZP-nek, a XX. század pártjainak közös felelősségük van abban, hogy előnytelen feltételekkel csatlakoztunk 2004. május 1-jén a Közösséghez.

A visszatérítés összege 21 milliárd forint, mint jeleztem. Ez az összeg természetesen, ha úgy szem-

léljük, hogy az egész költségvetés összegéhez viszonyítjuk, akkor mondhatjuk, hogy nem egy hatalmas összeg. Viszont utalnék itt a tegnapi egészségügyi vitanapra, bizony akár az egészségügyben, akár az oktatásban meg tudnánk találni ennek a pénznek is a megfelelő helyét.

Azért azt is túlzásnak tartom, ami az államtitkár úr részéről elhangzott, hogy egyértelműen pozitívan jöttünk ki abból az évtizedből, amit magunk mögött hagytunk a csatlakozásunk óta, hiszen azért érdemes a közvetett hatásokat is figyelembe venni, és ilyen módon elkészíteni egy átfogó mérleget. És én nem is csak 2004. május 1-jéig mennék vissza, hanem a korábbi éveket is szemlélném ebből a szempontból, hiszen azért volt egy előzménye is az uniós csatlakozásunknak. Azt azért tőlünk teljesen független szakértők kimondják akár uniós szinten is, hogy a nettó befizetők jelentős mértékben profitáltak az új tagállamok belépéséből, olyan módon, hogy a hozzájuk kötődő cégek, vállalatok jelentős hasznot vittek ki az egyes új tagállamokból, Magyarország esetében kiemelten ez volt a helyzet.

Az uniós források felhasználásával kapcsolatban is fontos aláhúzni azt, hogy itt sem pozitív tapasztalatokról beszélhetünk, hiszen nagyon sok esetben presztízsberuházásokra mentek el ezek a pénzek ahelyett, hogy munkahelyteremtő, foglalkoztatásnövelő, gazdaságélénkítő célokra költöttük volna el ezeket.

A mostani, a 2014-2020-as időszak vonatkozásában számtalanszor hallhattuk kormányzati oldalról azt az ígéretet, hogy a rendelkezésre álló források 60 százalékát gazdaságfejlesztésre fogjuk fordítani. Nagyon bízunk benne, hogy ez valóban így lesz, követni fogjuk ezt a folyamatot, hiszen elsődleges szempont lenne, hogy élve a lehetőségekkel, itt a magyar kis- és középvállalkozásokat helyzetbe tudjuk hozni, hiszen komoly lemaradásban vagyunk az európai uniós átlagtól ebben a tekintetben. Elég utalnom arra, hogy például a kutatás-fejlesztés tekintetében is, elismerve azt, hogy az elmúlt évek során némi elmozdulás történt, de még mindig bőven le vagyunk maradva az európai uniós átlagtól, és ez kiemelten igaz a kis- és középvállalkozások tekintetében, holott azt szakmai tanulmányok alátámasztják, hogy a kutatás-fejlesztéssel foglalkozó, innovatív módon működő vállalatok nagyobb mértékben tudják bővíteni alkalmazotti létszámukat. Ez kiemelten igaz a kis- és közepes méretű gazdaságokra. Tehát ebbe az irányba kellene elmozdulni. Csak remélni tudjuk azt, hogy az előttünk álló időszakban az európai uniós források felhasználása során valóban ezt fogjuk majd szemünk előtt tartani.

(15.40)

A kormánytól tehát érdemi fellépést várnánk azokban az ügyekben, amelyekről említést tettem. A szavak szintjén számtalanszor hallhattuk önöktől azt, hogy kiálltak a magyar érdekek mellett, de ami-

kor arra került a sor, akkor pedig mégis egy más hozzáállás jellemezte önöket. Itt szeretnék azért arra utalni, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr a költségvetési paktum kapcsán annak idején itt az Országgyűlésben, a pulpituson fejtette ki azt, hogy megfontolandó lenne a brit álláspont támogatása, aztán, amikor egy hónappal később az Európai Tanács ülésén állást kellett foglalnia, akkor már másként gondolta ezt miniszterelnök úr, és Magyarország is a támogatását adta ehhez a nemzeti önrendelkezésünket tovább csorbító rendelkezéshez.

Tehát azt kérjük, és arra ösztönözzük a kormányt, hogy valóban a megfelelő szintereken a nemzeti érdekeinket szem előtt tartva lépjenek fel, és azt pedig a jelen lévő, gyér számban jelen lévő kormánypárti képviselőtársaimtól szeretném kérni, hogy az alapszerződések és a csatlakozási szerződésünk módosításáról szóló és az „Európai uniós tagságunk nemzeti érdekeink mentén történő módosítása” címet viselő vitanapi kezdeményezésünket támogassák, hiszen lehetőség nyílna arra, hogy kifejtsek ezen alkalommal álláspontjukat. Mi azt gondoljuk, hogy fontos lenne erről nemcsak itt a parlamentben, hanem a társadalomban is egy komoly vitát folytatni, és ezt követően természetesen egy népszavazás során lehetne érdemi változásokat megtenni.

Kérem tehát önöket, hogy bírálják felül eddigi álláspontjukat, és várom önöktől a határozott és konkrét lépéseket. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A vezérszónoki felszólalások végére értünk, most további felszólalásokra van lehetőség. Jelenkezett Csenger-Zalán Zsolt képviselő úr. Öné a szó.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A Fidesz vezérszónokaként nem tudtam hozzászólni, hiszen korábban le kellett volna adni a jelentkezést, illetve valószínűleg én követtem el azzal a figyelmetlenséggel, elnök úr erre rákérdezett, hogy akár még most is jelentkezhettem volna, de nem is ez a dolognak a lényege. Örülök most már, hogy szót kértem, és így, itt a vezérszónoki kör végén szólalhatok meg, hiszen a vezérszónoki hozzászólásban gyakorlatilag nagyon hasonlókat mondtam volna, mint amit a képviselőtársaim is elmondtak, hogy itt tulajdonképpen csak egy technikai jellegű törvényről van szó, be kell cikkelyeznünk a magyar törvények közé ezt a 2014. május 26-ai határozatot, és elmondtam volna, hogy ezt sajátos módon, a jogalkotásból fakadóan minden egyes tagállamnak meg kell tenni.

Nos, azért hangsúlyoztam most ezt itt ismételtén, hiszen Bana Tibor képviselőtársam itt egy nagyon összefogott és hosszú felszólalásban gyakorlatilag az Európai Unió múltját, jelenét és jövőjét vázolta föl, illetve egész pontosan: a Jobbiknak az ebben a pillanatban az Európai Unióhoz való viszonyát. Hiszen hogyha itt mindazok a képviselőtársaim, akik itt voltak a korábbi években... - ők azért pontosan em-

lékeznek arra, hogy a Jobbik hol abszolút az Európai Unió ellen lépett fel, a minap éppen Vona Gábor elnök úr teljes mértékig az Unió mellett, teljes mellszélességgel.

Az a vélemény, amit most hallhattunk a Jobbiktól, az eléggé egybecseng azokkal az elképzelésekkel, amit mind miniszterelnök úr, mind a Fidesz és mind a KDNP frakciója régóta napirenden tart, hogy bizony lehet, hogy ha itt az ideje, akkor az európai uniós rendszert úgy egészében érdemes lenne górcső alá venni, az Európai Unió megújítása, lassan-lassan eljutunk talán oda, hogy napirendre fog kerülni.

Viszont azt azért látni kell, hogy az a fajta hozzáállás, hogy a Jobbik azt mondja, hogy ő ezt a törvényt nem támogatja és nemmel szavaz, ha jól értekelem, akkor egyfajta jelzésként inkább csak, de hogyha komolyan vesszük a szavazataink mögötti tartalmat, a szavazataink súlyát, ez azért elvileg azt jelentené, hogy Magyarország az elkövetkezendő 2014-20 közötti időszakban a támogatásokhoz sem jutna hozzá, mert hogyha ezt a törvényt most nem cikkelyezzük be, akkor a támogatások is elmaradnak. Én kétlem, hogy egyébként a Jobbiknak ez lenne a célja, de végül is, ha nemmel szavaznak, vagy nem szavazzák meg ezt a becikkelyezést, ami, még egyszer mondom, egy technikai jellegű dolog, akkor gyakorlatilag ezt az üzenetet közvetítik a választók és ha úgy tetszik, Európa felé is.

Egy kicsit a vitanapra is vonatkozik, hogy a vitanap-kezdeménnyel, őszintén szólva, én nem tudom, hogy mi lesz ebben a kérdésben a Fidesz álláspontja, én a saját álláspontomat tudom ezzel kapcsolatban elmondani. Azt gondolom, hogy akkor érdemes vitanapot tartani, hogyha az Európai Unióban egy olyan helyzet alakul ki, hogy az itt elhangzott érvek, ellenérvek, az itt kikristályosodó álláspont egyáltalán előhozható és értelmesen tárgyalható az Európai Unióban. Az én személyes véleményem az, hogy most még nem tartunk itt. Kétségtelen, hogy az Egyesült Királyság indított egy ilyen akciót, jelenleg olyan nagyon nagy támogatottsága még nincs. Magyarország valóban sok mindenhez csatlakozhat adott esetben, de olyan szempontból semmiképpen sem célszerű túlértékelni magunkat, hogy a mi kezdeményezésünkre majd itt hirtelen az Európai Unió egészét és az Európai Unió egész elosztási rendszerét alapvetően meg lehet változtatni.

Bana képviselőtársam azt is mondta, hogy a szavak szintjén a kormány kiállt a magyar érdekek mellett. Én azt hiszem, ami itt számokban is többször elhangzott, és ön is, képviselőtársam, végül is elismerte, hogy a magyar kormányzat, a magyar tárgyalódelegáció tárgyalásai eredményeképpen lényegesen jobb helyzet alakult ki, mint amilyen az eredeti kiinduló helyzet volt. És egyetértünk abban is akár, hogy sajnos a kohéziós alapok csökkentek, de nemcsak Magyarországon csökkent, vagy nem Magyarországon csökkent, alapvetően az egész Unióban csökkent. Hogy ez helyes-e vagy nem, arról egy külön vitát lehet nyitni. Nyilván nem helyes, és valóban

emiatt az egész rendszert célszerű lenne újratárgyalni, de akkor érdemes erről akármilyen komolyabb, mélyebb vitát - nyilván nem szakmai vitákat és nem műhelyvitákat, mert azt most is lehet -, itt akár parlamenti vitát tartani, hogyha ennek egyáltalán valamiféle realitása van, hogy ezzel valóban foglalkozni lehet - mármint nem itt, hanem az Európai Unióban -, és valamit el lehet érni. Magyarország kimondottan jó tárgyalási taktikával, kimondottan jó eredményt ért el az általánosan csökkenő juttatások terén.

Nos, végül is én azt szeretném képviselőtársaimtól kérni, hogy támogassák ezt a becikkelyezést. Én azt kérném a jobbikos képviselőtársaktól, hogy éppen azért, hogy ne az a rossz üzenet menjen el esetleg, hogy önök nem támogatják, vagy lemondanának, ha tehetnék - idézőjelben - a támogatásokról, hogy ne a nem gombot nyomják meg, hanem ennél a technikai jellegű törvényjavaslatnál az igent. Ez nem fogja azt jelenteni, hogy az egészet úgy, ahogy van, az Európai Unió mai rendszerét tokkal-vonóval elfogadják, és nem fogja azt jelenteni, hogy ne éreznék úgy, hogy bizony az Európai Unió intézményrendszere megreformálásra szorul, mert ezt mi sem gondoljuk így.

A Fidesz frakciója támogatni fogja a törvényt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Reagálnom kell egy-két mondatra, amit Csenger-Zalán Zsolt elmondott. Először is az, hogy ön kategorikusan azt mondja, hogy a Jobbik folyamatosan az Unió ellen volt, az nem igaz.

(15-50)

Az, hogy ön azt mondja, hogy Vona Gábor pár nappal ezelőtt teljes mértékben és teljes mellszélességgel kiállt az Unió mellett, ez sem igaz. Már elmondtuk többször, de úgy néz ki, nem elégszer, ezért elmondjuk még egyszer, ha kell, vagy még akár százszor is. Tudom azt, hogy nem nem értik meg önök, hanem ez szintén egyszerűen egy olyan kommunikációs trükk, amit önök sokszor alkalmaznak, amit az önök kommunikációs boszorkánykonyhájában kifőznek, hogy hiába mondja el a Jobbik értelmesen az Európai Unióhoz való viszonyát, úgy tesznek, mintha nem értenék meg. Nagyon egyszerű ez a képlet.

Mi azzal szeretnénk szakítani, ami azért az elmúlt 25 évben a magyar politikai elitet jellemezte. A magyar politikai elite jellemezőek voltak az olyan mondatok, amelyek közül most ön is mondott itt egyet. Azt mondta, hogy „túlértékelni magunkat”. Olyan nincs, hogy túlértékelni magunkat. Ennek a parlamentnek, amelynek Magyarország érdekében

kell dolgoznia, nem túlértékelni kell magát, hanem minden lehetőséget megragadni ahhoz, hogy a nemzeti érdekeket képviselje. Az elmúlt 20-25 évben ez nem mindig volt így. Egy szolgálai meghunyászkodás jellemezte az elmúlt 25 évben a parlamentet és a politikai elitet a Nyugat irányába. Éppen ezért tudtak olyan szabályozásokba és olyan európai uniós direktívákba belemenni, amelyek nem használtak az országnak.

Mi azt mondjuk, hogy most már tíz év után, tíz év tapasztalat után el kellene gondolkozni azon, hogy vizsgáljuk meg, Magyarország számára az Európai Unióban való létezés mennyi pozitívumot és mennyi negatívumot hozott. Próbáljunk meg azokról a negatívumokról, amik nekünk nem tetszenek, amik nem Magyarország érdekeit szolgálják, tárgyalásokat folytatni, hogy a csatlakozási szerződésünket, amiben tudjuk, módosítsuk. Ugyanezt mondják most egyébként az angolok is. Amikor mi ezt először elmondtuk 2010-ben, önök azt mondták, ezt nem lehet, elképzelhetetlen dolgokról beszélünk. Most, amikor már az angolok is azt mondják, hogy ezt kell csinálni, akkor önök azt mondják, hogy akkor hát lehet, de azért ne értékeljük túl magunkat.

Ugyanez történt egyébként az államadósság kérdésében is. Amikor az államadósságnál fölhoztuk azt legelőször, hogy kellett volna tárgyalni, újra kellene tárgyalni, meg kellene nézni, hogy hogyan tudunk azon a szorításon kicsit lazítani, hogy ne legyünk ennyire beszorítva bizonyos pénzügyi keretek közé, akkor is azt a választ kaptuk mindig, hogy erről nem lehet tárgyalni, hogy lehetne újratárgyalni az államadósságot. Aztán történtek azóta, 2010 óta, mert ugye, a lengyelek is tudtak erről tárgyalni az úgynevezett rendszerváltás idején, amikor nálunk volt annak idején, csak mi nem mertünk erről tárgyalni, mert ne értékeljük túl magunkat, és kapott is Lengyelország annak idején egy elég nagy adósságszolgálat-elengedést.

Ugyanezt történt most is, amikor 2010-ben ezt mondtuk, erről nem lehet tárgyalni, majd érdekes módon a görögökkel folyamatosan erről tárgyalnak, folyamatosan erről szólnak a hírek, hogy a görögöknek milyen lehetőségeket tudnak adni, mert Görögország abban a helyzetben van, amiben van. Tehát még egyszer mondom, nagyon normálisan és reálisan próbáljuk meg értékelni az Európai Unióhoz való kapcsolatunkat, és soha nem mondtuk azt, és nem is fogjuk azt mondani egyébként, hogy az Európai Unióval szakítani kell. Mert már voltak olyan mondatok is, hogy mi ki akarunk lépni Európából. Hát könyörgöm, Európa szívében élünk!

Az Európai Unió egyébként nem jelenti Európát. Ennek az országnak most is, képviselőtársam rázza a fejét, úgy néz ki, hogy neki az Európai Unió jelenti Európát, nekem meg nem. Nekem Európát nem az Európai Unió jelenti, hanem az a kontinens, amely kontinenst Magyarország nagyon sokszor megvédte történelme során. Mi Európa szívében élünk, európaiak vagyunk, és Európához is fogunk tartozni, ha

lesz Európai Unió, ha nem lesz Európai Unió; ha ilyen Európai Unió lesz, mint most van, vagy ha más Európai Unió lesz.

Mi azt szeretnénk, hogy egy más Európai Unió legyen. Az úgynevezett nemzetek Európáját szeretnénk, hogy megvalósuljon, ebben gondolkoznak egyébként most már az angolok is, ahol azok az államok, amelyek részesei ennek a szövetségnek, azok a nemzetállamok megőrizve saját függetlenségüket, megőrizve nemzeti identitásukat, ami nagyon fontos, remélem, önöknek is fontos a magyar identitás, és kölcsönösen előnyös szerződések alapján működnek közösen együtt. Ez lenne a jó. Mi az Amerikai Egyesült Államok mintájára felépítendő egyesült európai uniót nem szeretnénk, hogy fennmaradjon, és nem szeretnénk, hogy ebben a rendszerben működjön, ahol mi úgy érezzük, hogy Magyarország teljes mértékben egy másodrangú tagja az Európai Uniónak, sokkal kevesebb lehetőséggel, sokkal kevesebb odafigyeléssel viseltetik irántunk az Európai Unió, mint azt teszi más államokkal szemben.

Mi úgy gondoljuk, nekünk egy a fontos, hogy Magyarország minél jobb pozíciókat tudjon kiharcolni, és a csatlakozási szerződés vagy akár a lisszaboni szerződés, amit ugye, önök voltak oly kedvesek és aláírtak olvasatlanul szinte, úgy érzem, nekünk nem megfelelő. Ezt kellene megvizsgálni. Én elmondtam a múltkor is, hogy amikor itt arról beszélünk, hogy mennyit fizetünk be az Európai Uniónak, és mennyit kapunk az Európai Uniótól, és hogy ez nekünk jó vagy nem jó, nem csak ezt kellene megvizsgálni. Nem csak azt kell megvizsgálni, hogy amit kapunk, abból mennyi fejlesztést tudunk végrehajtani. Nem csak azt kell megvizsgálni, hogy vajon ezek nélkül az európai uniós pénzek nélkül Magyarország tudna-e fejlesztéseket végrehajtani.

Azt is meg kellene vizsgálni, ha egy teljesen más gazdaságpolitikára építve újra egy erős mezőgazdasággal rendelkezniénk, ha felépítenénk újra a feldolgozóiparunkat, amit ugye, itt szétverték az elmúlt 25 évben, köszönhetően egyébként az Európai Uniónak is, és ami mellé odatesszük azt a befizetést, amit az Európai Unió felé nekünk teljesíteni kell, akkor mennyi pénzünk maradna fejlesztésekre. Soha nem foglalkoztunk ilyesmivel. Mi azt mondjuk, hogy reálisan értékelve meg kell vizsgálni a gazdaságunkat, minden alkalommal szem előtt tartva Magyarország érdekeit kell az Európai Unió irányában megnyilvánulnunk. És nem a kilépésről beszélünk.

Azt is még egyszer elmondom önöknek, mert ezt is mindig próbálják másképp értelmezni, mint ahogy mondjuk, amennyiben 2018-ban a Jobbik Magyarországért Mozgalom kormányozhatja ezt az országot (*Hadházy Sándor közbeszól.*), nem mi kívánjuk eldönteni... Majd meglátjuk, Hadházy képviselő úr, meglátjuk 2018-ban, megmérettetünk és meglátjuk, hogy ki fogja kormányozni ezt az országot. De ha mi fogjuk kormányozni ezt az országot, a Jobbik Magyarországért Mozgalom akkor sem kívánja eldönteni, hogy bent maradjunk az Európai Unióban, vagy

pedig kilépünk onnan. Elkezdünk majd tárgyalásokat a csatlakozási szerződéssel kapcsolatban, ahol megpróbálunk kiharcolni jobb pozíciókat. Ha ez nem működik, és nem tudunk változtatni rajta, akkor őszintén és nyíltan az emberek elé kell tárni azt a helyzetet, ami ott van, és döntsék el az emberek.

Gondoljunk már úgy a magyar választópolgárokra, tekintsük már annyira felnőtteknek őket, hogy az elmúlt tíz év tapasztalataiból, abból az információból, amit eléjük tudunk tárni, el fogják tudni dönteni egy népszavazás útján, hogy szeretnének-e az Európai Unió tagjai maradni vagy pedig nem. De ez a végső eset. Ez a legeslegutolsó állapot a Jobbik forgatókönyve szerint. Tehát még egyszer mondom, nem mi szeretnénk eldönteni, hogy Magyarország az Európai Unió tagja legyen, vagy ne legyen az Európai Unió tagja, mi azt szeretnénk, hogy változtassunk a csatlakozási szerződésen, és ha esetleg ez nem sikerül, akkor döntsék el a magyar állampolgárok.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

És egy utolsó mondat még arra, hogy képviselőtársam, Bana Tibor azt mondta, hogy a szavak szintjén valóban nagyon harcos a Fidesz, de tettekben már nem annyira. Ez valóban így van. Egy műszabadságharccal, amivel folyamatosan, hangzatosan egy-két hétig elmondjuk, hogy Magyarországnak mi az érdeke, és ebből aztán egy fikarcnyit sem engedünk, majd elérkezik az az állapot, jön a következő stádium, hogy hát nem is teljesen úgy gondoltuk, majd kimegy Orbán Viktor Brüsszelbe, visszajön, és teljesen másról beszél. Úgyhogy ez a szavak szintje.

Ne a szavak szintjén, hanem tettekben próbáljunk meg végre változtatni ezen az egész helyzeten, és próbáljunk meg egy olyan helyzetet teremteni mind gazdaságilag, mind politikailag, mind minden téren, ami egyetlenegy dolgot tart elsődlegesen szem előtt: Magyarország és a Magyarországon élő emberek érdekeit. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk kétpercesekkel az ülést. Elsőnek Bana Tibor képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hallgatva Csenger-Zalán Zsolt fideszes képviselőtársam felszólalásának elejét, azt gondoltam, hogy egyértelműen támogatja a vitanapi kezdeményezésünket, hiszen ilyen irányban fogalmazta meg gondolatait, aztán a végén jelezte, hogy nem tartja ezt valamilyen okból aktuálisnak, ezért még átgondolják ezt a lehetőséget. Hát itt mutatkozik meg az, hogy aktuálpolitikai célokból, amikor az önök érdekeit szolgálja, akkor felvetik az önrendelkezésünk csorbítása kapcsán tapasztalható visszásságok ügyében a véleményüket, de aztán,

amikor arra kerül a sor, utaltam erre a költségvetési paktummal összefüggésben, mégsem merik megtenni a szükséges lépéseket.

(16.00)

Holott Orbán Viktor miniszterelnök úr egy, a vi-segrádi négyek kormányfői részvételével zajlott konferencián kijelentette, hogy kezdetben érthető volt, hogy nem akartunk a nemzeti érdekeink mentén elől járni, de most, hogy már egy évtizede tagjai vagyunk a Közösségnek, igenis a megfelelő partnereket meg lehet találni ahhoz, hogy kiálljunk Magyarország érdekeiért adott ügyekben, és természetesen ezekben az ügyekben mindig látni kell azt, hogy éppen mely partnerekkel tudunk hatékonyan fellépni.

Azt is látni kell, hogy nem erre az Európai Unió-ra mondtak igent a magyar választópolgárok 2003-ban, hiszen a lisszaboni szerződéssel egy sokkal központosítottabb irányt vett az Európai Unió. Mi ezért gondoljuk azt, hogy igenis fontos lenne az, hogy érdemi vitát folytathassunk - természetesen erre már csak ősszel kerülhet sor - az Európai Unióhoz fűződő viszonyunk nemzeti érdekeink mentén történő módosításának lehetőségeiről. A britek által felvetett kérdések új helyzetet teremtettek Európában, és akár a nemzeti parlamentek szerepének bővítése, akár a bevándorlás kérdése, az őshonos kisebbségek, elszakított testvéreink ügyében vagy éppen a termőföld védelmének vonatkozásában változtatásokat lehetne elérni.

Itt van a lehetőség, élni kellene ezzel. Ehhez az kell, hogy valóban egy átfogó és szakmai vitát tudjunk folytatni ezekről a kérdésekről. Én bízom benne, hogy képviselő úr is átgondolja álláspontját. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Csenger-Zalán Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon!

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Bana Tibor képviselőtársam itt említette, először az elején azt mondta, hogy ez a Fidesznek az álláspontja. Én hangsúlyoztam, hogy a vitanappal kapcsolatban a saját álláspontomat mondtam, a felszólalás végére már valóban az lett. És miért mondom én mindezt? Azért gondolom így, mert erről bizony beszélni kell. Beszélni kellene az Európai Unióban, és lehet, hogy nem elég világosan fogalmaztam ezt meg, de ahhoz, hogy beszélni lehessen erről, szövetségekre van szükség. Azokat a szövetségeket kell előbb megkötni, meg kell találni azt, hogy mikor van az a pillanat, amikor erről valóban érdemben és nemcsak a szavak szintjén, hanem úgy, hogy valóban valamit el is érjünk az Unióban, valamit tenni tudunk.

Szilágyi György képviselőtársamnak jelzem, mert többször előkerült, hogy mióta az angolok ezt mondják meg azt mondják, azóta már a Fidesz is fölcsatlakozott például a nemzetek Európája vonalra

vagy pedig az EU megreformálására. Én azért emlékeztetném képviselőtársaimat arra, hogy Orbán Viktor miniszterelnökként is, korábban még pártelnökként is és a Fidesz és a KDNP is végig a nemzetek Európájáról beszélt. Akkor is a nemzetek Európájáról beszéltünk, amikor önök, képviselőtársaim, Jobbik, még Európa ellen volt. Itt is Szilágyi képviselőtársam azt mondta vagy számba adta azt, hogy folyamatosan azzal vádoljuk önöket, vagy azt mondtam volna, hogy folyamatosan az Európai Unió ellen vannak. Nem, éppen azt mondtam, hogy önök hol ellene vannak, hol mellette, hol egy kicsit reformáljuk meg.

Helyes egyébként, hogy változik az álláspont, mert érlelődik, de azt gondolom, hogy valamilyen módon most már egy irányba kellene elhatározniuk magukat. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana Tibor képviselő úrnak csak akkor tudok szót adni, ha rendes felszólalásban nyomja meg a gombot, mert akkor van lehetőségem, de kétpercesre nincs, mert egy kétperces körben egy frakcióból csak egy lehet. Rendes felszólalásra Bana Tibor képviselő úr következik.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Csenger-Zalán Zsolt képviselőtársamnak jelezném, hogy azért jó lenne, ha tisztába tennék bizonyos fogalmakat. Mi soha nem voltunk Európa ellen, s Európát semmiképpen ne keverjük az Európai Unióval. *(Csenger-Zalán Zsolt: Zászlóégetés!)* Tehát ne használjuk szinonimaként ezeket a kifejezéseket. Sajnálatosnak tartom azt, hogy kormányzati oldalról is sokszor Európa és az Európai Unió mintha ugyanazt fedné le.

Nekünk pont az a problémánk, hogy ez a közösség az alapvető értékek vonatkozásában már régen nem azt képviselte, mint amit a kontinens korábban jelentett, és nem azt az értékösséget jelenti, mint ami számunkra, jobbikosok számára is rendkívül fontos. A fő problémánk az, hogy a lisszaboni szerződéssel és a korábbi alapszerződés-módosulásokkal is már ez a folyamat látszott, de ez erősített rá igazán, elment az Egyesült Államok irányába az EU. Mi ezzel szemben azt mondjuk, hogy a tagállamok szuverenitásának megőrzésén alapuló nemzetek Európája az a koncepció, amit képviselünk. Jelzi képviselő úr, hogy önöknek is ez az álláspontjuk. *(Pócs János: Csak mi nem égetünk zászlót.)* Ezzel szemben azért nem ezt tapasztaljuk akkor, amikor európai uniós szinten fellépnek.

Igen, itt utalnak arra, hogy adott esetben a Jobbik markánsan megfogalmazta véleményét. Igen, mert amikor felmerült az, hogy mondjuk, kohéziós pénzekről esik el Magyarország, akkor mi azt gondoltuk, hogy abban a helyzetben, amikor egyébként önök is a békemenetet szervezték, fontos az, hogy hangot adjunk annak a véleményünknek,

hogy nem tudunk egyetérteni azzal, hogy nyomás alá kíván helyezni bennünket Brüsszel. De az álláspontunk mindig is egyértelmű volt: mi azt mondjuk, hogy az alapszerződéseket és a jogilag ezek részét képező csatlakozási szerződésünket kellene módosítani, mert elképesztő módon a termőföld kérdése a tőke szabad áramlása fejezetébe került bele a csatlakozási szerződésben, és bizony ebben a XX. század pártjainak, a Fidesznek és az MSZP-nek közös a felelőssége.

De most, hogy Nagy-Britannia fellépése megtörtént, azt gondolom, hogy adódott egy olyan helyzet, hogy igenis érdemben felléphetnénk a módosítás céljából, és ezt kellene megtenni uniós szinten. Számítalan példát tudnék mondani, hogy ez nem így történik az önök részéről. Jelezném például, hogy az EU-USA szabadkereskedelmi megállapodással kapcsolatban is az európai parlamenti képviselők egyértelműen támogatóan állnak ehhez az ügghöz, és egyébként amikor itt vitanap zajlott a parlamentben erről a kérdéstről, akkor többségében kormánypárti oldalról azt hallhattuk, hogy nemcsak a tárgyalásokat fogadják el, hogy ennek zajlania kell, egyébként zárt ajtók mögött, hanem a végén is mindenképpen támogatni kell ezt az egyébként gazdaságilag rendkívül előnytelen megállapodást is. Tehát itt azért a szavak és a tettek között egy rendkívül nagy különbséget tapasztalhatunk.

Azt pedig, hogy önök bármikor is egyértelműen hitet tettek volna a nemzetek Európája koncepciója mellett, azt - az előbb említett ügyek kapcsán egyértelműen látszik - nem lehet komolyan venni, tehát nem így van ez. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra Szilágyi György képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ugyanazt a gondolatmenetet szeretném továbbvinni. Nagy örömmel hallom és képviselőtársaim is itt bólogatnak, hogy önök egyfolytában a nemzetek Európája mellett tették le a voksukat, csak azt nem tudom, hogy hogyan illik bele a nemzetek Európája koncepcióba a lisszaboni szerződés aláírása akkor az önök részéről. Akkor hogy illik bele a képviselőtársam által említett EU-USA szabadkereskedelmi szerződés támogatása? Ha önök a nemzetek Európája mellett tették le a voksukat már nagyon régen, és erről beszéltek, akkor nem tudom, mi hogy nem vettük ezt észre. Lehet, hogy esetleg azért, mert a tetteikkel viszont nem emellett tették le a voksukat, és a tetteikkel nem emellett érveltek.

De szokták mondani, ezért jó az, tudja, képviselő úr, ha egy-egy ilyen kampány során, amikor választások vannak Magyarországon - amiről már volt itt vita, hogy majd mi lesz 2018-ban -, akkor egy párt veszi a fáradságot magának és esetleg lerak egy

programot az asztalra, amit önök nem nagyon tettek meg az elmúlt időszakokban a választások során, viszont ha a Jobbik Magyarországért Mozgalom programja... *(Boldog István közbeszól. - Az elnök csenget.)* Nyomjon egy kétpercest, képviselő úr, Boldog István, olyan szívesen hallgatom mindig, nyugodtan nyomjon egy kétpercest! Tehát a Jobbik Magyarországért Mozgalomnak ha előveszik a 2009-es európai uniós választási programját, a 2010-es országgyűlési és a 2014-es országgyűlési választási programunkat, mind a három programban ugyanazt találják: nemzetek Európája koncepciót és ugyanazt találják, amit most is mondunk, amit önök próbálnak folyamatosan más színben feltüntetni, ami az Európai Unióhoz való viszonyukat jelenti.

Önöknel pedig nem találunk semmi ilyet, mert nem raktak le egy programot sem, félmondatokra hivatkozva a nemzetek Európájáról beszélnek, miközben, mint mondtam, a lisszaboni szerződést nyugodt szívvel alá tudták írni. Csak akkor hogy fért bele ez abba a koncepcióba, amiről itt most önök azt állítják, hogy önök mindig is azt képviselték? Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Jelzésre:)* Kettőperces felszólalásra Kósa Lajos képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársak! Hallgatva a képviselőtársak vitáját, csak egyet szeretnék megjegyezni. Akár nemzetek Európája koncepcióban gondolkozik valaki, akár valamilyen más Európában, egy biztos: semmilyen Európában nem gondolkodik az, aki az Európai Unió jelképét, az Európai Unió zászlóját nyilvánosan égeti. *(Közbeszólások a kormánypárti padosorokból: Így van!)*

(16.10)

Na most, a Jobbik, kedves képviselőtársaim, ezt megtette, méghozzá nem is akárcsak, a Jobbik egyik arca, vezető politikusa. Ezek után azok, akik nyilvánosan égetnek egy európai uniós zászlót, nyilvánvaló, hogy semmilyen Európában nem gondolkodnak. Ez szimbolikusan is ezt jelenti, üzenetében is ezt jelenti, és nem is lehet félreérteni. Senki nem is értette félre.

Ezért hogyha komolyan vesszük azt, amit például itt az előbbi képviselőtársaim elmondtak, hogy a tetteket nézzük, ne az írott malasztot, a papír az tényleg mindent elbír. Ha a tetteket nézzük, akkor a Jobbik az konzekvensen európai uniós zászlót éget, és ez önmagáért beszél, hogy ki mit gondol Európáról. Lehet egymással vitatkozni, lehet egymással egyet nem érteni, sok mindent; de zászlót égetni, az egy olyan brutális véleménynyilvánítás, ami napnál világosabban elmondja, hogy kinek mi a véleménye.

Ezért mondjuk azt, hogy a Jobbik brutálisan, félreérthetetlenül Európa-ellenes, Unió-ellenes, és egészen addig, amíg Novák Előd a széles nyilvánosság előtt nem kér bocsánatot azért az egyébként nagyon brutális és egyébként nem különösebben emelkedett, mondhatnám: primitív cselekedetért, amit ő nyilvánosan megtett, addig bármit mondanak önök, képviselőtársaim, tényleg igazuk van, a tettek beszélnek. Önök zászlót égettek ebben az ügyben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra Bana Tibor képviselő úr következik, utána tudok két percre szót adni.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tehát akkor még egyszer szeretném egyértelművé tenni Kósa Lajos képviselőtársam számára is, aki nemrég érkezett ide, tehát a korábbi felszólalást valószínűleg nem is hallotta, hogy Európa és az Európai Unió az egyáltalán nem azonos. Tehát ez a mostani unió, ami az európai egyesült államok irányába halad, az messze nem azonosítható azokkal az európai értékekkel, amelyek a Jobbik számára is, megalkulásunktól fogva rendkívül fontosak voltak. Hogyan is lehetne azonos vele akkor, amikor például teljesen érzéketlen az EU az őshonos kisebbségek ügye iránt, elszakított testvéreinket ez kiemelten érinti. Mégis, amikor mondjuk, egy adott ország csatlakozási folyamatáról megkapjuk a tájékoztatást, akkor azt láthatjuk, hogy a különböző szexuális kisebbségeket érintő kérdések hosszasan szerepelnek ott, másfél-két oldalon, Szerbia esetében például ez volt a helyzet, az LMBTQ közösség jogairól ilyen hosszán írtak, és a nemzeti kisebbségek, így az ottani magyarság, a délvidéki magyarság ügye pedig el volt intézve néhány mondattal, minthogyha minden rendben lenne.

És arra pedig, hogy annak idején megtörtént a Jobbik részéről ez a bizonyos zászlóégetés, igen, egy adott helyzetben, az előző felszólalásomban már utaltam rá, hogy akkor egy olyan állapot volt, amikor a kormány oldaláról is békemenetet szerveztek azért, mert brutálisan beavatkozott az Európai Unió belügyeinkbe, és mi azt gondoltuk, hogy hangot kell adni annak az álláspontunknak, hogy mi nem akarunk engedni ennek a nyomásnak.

De azt azért szögezzük le, hogy nem egy ország zászlajának az elégetéséről volt szó ebben az esetben; ezt messzemenőig elítéljük a magunk részéről, bármilyen ország zászlajának elégetése is történik valaki oldaláról, keresztény, nemzeti radikális pártként nem is lehet kérdés számunkra. Ez egy közönségnek a jelképe volt, és ilyen módon próbáltuk annak idején kifejezni az erőteljes ellenérzéseinket az Európai Egyesült Államok irányába történő lépésekkel kapcsolatban.

Én továbbra is azt kérem a kormánypárti képviselőtársainktól, Kósa Lajostól is, hogy igenis, támogassák a vitanapi kezdeményezésünket, ami az

Európai Unióhoz fűződő viszonyunk nemzeti érdekeink mentén történő módosításának lehetőségeiről szólna, hiszen számtalan olyan ügy van, melyekkel kapcsolatban az önök részéről is hallhattunk ígéreteket, de aztán az lett a vége, hogy mégsem történtek érdemi lépések.

És mi erről beszélünk, igenis, növelni kellene a tagállami parlamentek szerepét, a súlyát például a piroslapos eljárással, a bevándorlás kérdését feszegetik, de mégis amikor a határőrség visszaállításának ügyét felveti a Jobbik, akkor nincsen erre válaszuk. Az őshonos kisebbségek kérdését már említettem; és az egyik legsúlyosabb ügy a termőföld védelmének kérdése, hiszen a tavaly elfogadott földtörvény nem nyújt érdemi védelmet nemzeti kincsünk számára.

De csak néhány példát említettem, lehetne bővíteni, és egyébként a vitanap lehetőséget biztosítana önöknek is arra, hogy további adalékokat adjanak ehhez, hiszen nem gondoljuk, hogy nálunk lenne a bölcsék köve. Nyilván lehetnek olyan ügyek, amelyekben szintén fel lehet lépni nemzeti érdekeinkért, és valóban meg kell találni a partnereket. Tehát azt nem állítjuk, hogy ne kellene adott ügyek mentén - és erre utaltam is a korábbi felszólalásaimban - megtalálni azokat a szövetségeket, akikkel közösen ezt megtehetnénk, és természetesen minden egyes esetben más lehetne ezekben a kérdésekben a szövetséges. De én biztos vagyok benne, hogyha egy ilyen hozzáállás jellemezne bennünket az európai uniós szintén, akkor komoly, érdemi eredményeket tudnánk elérni, hiszen számtalan példát láthatunk, nemcsak a régebbi tagállamok részéről, de említhetném, mondjuk, Csehországot, Szlovákiát, ahol sajnálatos módon a Beneš-dekrétumok még ma is érvényben lehetnek, amelyek kimondják a felvidéki magyarok és emellett egyébként a németek kollektív bűnösségét is.

Tehát ők ezt el tudták érni a saját érdekeik mentén a mi kárunkra, igenis, nekünk is lenne lehetőségünk erre, de hogyha meghunyászkodóan állunk, és csak a hazai közönségnek beszélünk ezekről a fontos kérdésekről, akkor persze hogy nem fogunk érdemi eredményeket felmutatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalások következnek. Elsőnek Szilágyi György képviselő úr következik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én azért örülök Kósa Lajos felszólalásának, bár nem volt itt egész végig a vitán, és már lehet, hogy olyan is van, amit megismétlünk, mert ő is a Fidesz alelnökévé nyilvánult most meg, és nagyon jól mintázza az ő felszólalása azt, hogy mi is a legnagyobb különbség a Fidesz és a Jobbik elképzelése között, ami Európát érinti.

Az, hogy Kósa Lajos itt kijelentette, hogy ősszinte Európa egyenlő Európai Unió. Ősszinte Európa jövője nem lehet más, csak az Európai Unió. Mi

pedig azt mondjuk, hogy nem. Nincs egyenlőségjel az Európai Unió és Európa között. Már csak azért sem lehet, tisztelt képviselőtársam, egyenlőségjelet tenni az Európai Unió és Európa között, mert elmondtam már itt előtte, hogy Európa az Európai Unió előtt is létezett, sőt Magyarország nagyon sokszor védte ezt az Európát, nagyon sokszor a történelmünk során mi védjük meg Európát. Én azt mondom, hogy a jövőben is az Európai Unió nélkül is létezhet Európa, egy olyan Európa, ahol kölcsönös előnyökön működő együttműködés alapján a nemzetállamok kölcsönösen segítik egymást és együttműködnek. És már csak azért sem lehet egyenlőségjelet tenni az Európai Unió és Európa közé, mert gondoljon bele abba, képviselőtársam, hogy amikor mi védjük Európát, voltak olyan európai tagállamok, amelyek akkor még nem is léteztek. Vannak olyan nemzetek, akik akkor még nem is voltak Európa térképén - és most európai uniós tagállamok -, amikor mi már Európát védjük.

Tehát az Európai Unió és Európa nem egy és ugyanaz. Mi azt mondjuk, és ezért valóban nem is kell tagadni ezt a zászlóégetést, mi ezt ennek az európai uniós rendszernek a szimbólumának tekintjük ezt az európai uniós zászlót, de megkérdem alelnök urat, hogy ha ennyire nem probléma, hogy ez szimbólum, és nem azt szimbolizálja, hogy Magyarország például egy gyarmat, akkor miért is nincs bent a magyar Parlamentben? Nagyon helyes, hogy nincs bent egyébként, de miért is nincs bent? Azért, mert önök is érzik ezt. Önök is érzik azt, hogy Magyarországnak a helye jelen pillanatban az Európai Unióban nem a legmegfelelőbb és nem a legjobb *(Az elnök a csengő megkocogtatásával figyelmeztet az időkeret leteltére.)*, gyarmati sorban kívánja az Európai Unió tartani ezzel a csatlakozási szerződéssel és a lisszaboni szerződéssel Magyarországot. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő kétperces felszólaló Firtl Mátyás.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Önöket hallgatva itt, tulajdonképpen a vitanapot akarják már most lefolytatni, akkor, amikor jelen pillanatban a T/5138-as törvényről beszélünk. Erről a törvényről beszélünk, ezzel szemben egy vitanapot generáltak itt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor Bana Tibor azt mondja nekem, hogy eufórikus hangulatban tettem meg a vezérszónoki hozzászólásomat, akkor azt mégiscsak el kell ismerni - mert elismerte a következő mondataival tisztelt képviselőtársam -, hogy a lehető legjobb pozíciókat tudtuk a tárgyaló delegációknak révén kibrusztolni az Európai Unión belül a támogatási pénzek elnyerésében.

Ha már ezt elértük, akkor mégiscsak azt tudom mondani, amit az előbb tetszett mondani, tisztelt képviselőtársam, hogy az európai szintén való fellépés. Ez az európai szintén való fellépés jellemezte, hogy hogyan tudtuk a nemzeti érdekeinket meg-

találni azokon a tárgyalásokon, ahol ezt a pozíciót el tudtuk érni.

Aztán a következő, amikor azt mondjuk, hogy az Európai Unióban a nemzeti szuverenitásunkat miként védjük vagy miként nem védjük.

Tisztelt Képviselőtársaim! Lehet vitatni, lehet sok mindenben vitatkozni, de azon, hogy eddig az Európai Parlamentben, az Európai Tanácsban Magyarországnak a nemzeti érdekei melletti felszólalásban senki más, csak egyedül Orbán Viktor védte a magyar érdekeket, nemcsak most, nem először, akkor én nem tudom, hogy milyen jogon mondják azokat önök, hogy a nemzeti érdekeinket nem próbáljuk védeni, a nemzeti szuverenitásunkat nem próbáljuk védeni, természetesen azok között a keretek között, azok között a játékszabályok között, ahová tartozunk. Hát az Európai Unióba beléptünk!

(16.20)

A mai előterjesztés is úgy kezdődik, tisztelt képviselőtársaim, hogy a vállalt kötelezettségeinknek megfelelően szükséges ennek a ratifikációs eljárásnak, illetve törvényjavaslat elfogadásának a folyamatát lefolytatni. Ezért azt kérem tisztelettel, hogy majd a vitánapon folytassák le ezt a vitát, most pedig ehhez a törvényjavaslathoz tegyék meg - ha még van - a javaslatukat. Én pedig változatlanul azt mondom, hogy támogassuk ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Boldog István képviselő úr. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az az igazság, tisztelt jobbkios képviselő urak, hogy a tényekkel nehéz vitatkozni. Én értem, hogy sok minden a feledés homályába vész önöknél, mint például a politikus-álláshalmaz, amit elfelejtettek. Csak Jász-Nagykun-Szolnok megyében két politikus álláshalmazójuk van, elég zsiros fizetéssel, sokkal többet keresnek, mint a kistérségi polgármesterek. De nem ez a probléma.

Egyébként sok minden mást is elfelejtenek. Tegnap például a tényeket tagadta az önök képviselője, aki azt mondta, hogy tanusodát csak és kizárólag kormányparti településen építenek. Érdekes módon megfélelkeztek Törökszentmiklósról. A polgármester úrral majd közöljék, nem ismerik el, hogy jobbkios városvezetés van Törökszentmiklóson. *(Szilágyi György: Ez is egy másik téma!)* Igen, ez egy másik téma, csak szerettem volna felhívni a figyelmet arra, hogy önök egy-két nap alatt hogy felejtene el dolgokat.

De hogy a tényeknél maradjunk: a Jobbik elnöke hangsúlyozta, pártja szerint Magyarországnak ki kellene lépnie az Európai Unióból, és ennek a megvitatására rendkívüli parlamenti ülés összehívását kezdeményezi. Uraim, ezt a Jobbik elnöke mondta.

Márpedig ebben az van, hogy ki kell lépni az Európai Unióból, ez az önök véleménye. Igaz, ez egy kicsit korábban volt, nem 2015-ben a cukikampánykor, hanem 2012-ben, mert 2015-ben már cukikampány volt, de akkor még ez volt az önök álláspontja.

Én értem, hogy változott az álláspontjuk, csak legalább ne tagadják le azt, amit előtte mondtak, és néha álljanak ki amellet is! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mind Bana, mind Szilágyi képviselő uraknak két percre csak a következő etapban van lehetőségem szót adni.

Most rendes felszólalásra Kósa Lajos képviselő úr következik. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Természetesen nem igaz az a beállítás, hogy én összekeverném vagy azonosítanám Európát az Európai Unióval. Annál is inkább nem teszem ezt, mert az Európa szó használata egy sokjelentésű fogalom, és ha valaki Európáról beszél, akkor leginkább mindig az a benyomásom, az illető nem akarja pontosan definiálni, hogy miről akar beszélni, mert Európába annyi minden beleértődik. A fogalomnak sem a politikai, sem a földrajzi, sem az egyéb vonatkozásai nem világosak, és ez a beszélő számára egyfajta menekülő pályát jelent. Én természetesen az Európai Unióról beszélek.

Továbbra is szeretném hangsúlyozni, hogy bármilyen politikai, de nyugodtan mondhatnám, hogy köznapi vitában is ha az egyik fél úgy köszön be, hogy a másik fél szimbólumát égeti, sőt ezt büszkén vállalja, akkor az tulajdonképpen azt üzeni, hogy nem vagyok vitaképes. Mert egyébként az emberi érintkezésnek vannak olyan szabályai, írott és íratlan szabályai, amelyektől ha eltekintek, akkor lehet tudni, hogy mi a helyzet. Gondolom, a jobbkiosok is úgy vannak vele, hogy ha egy beszélgetés úgy kezdődik, hogy az egyik partner köszönés helyett jól arcon vágja a másikat, akkor azt nem a békés vitára való felszólításnak gondolják. Márpedig az, hogy a jobbkios képviselőtársak bátran vállalják az Európai Uniót jelképező zászló égetését, az azt jelenti, hogy úgy gondolják, hogy ez a beköszöntő. Innentől tényleg nincs miről beszélni.

Az persze látszik, hogy a dolog természetesen sokkal bonyolultabb. A zászló nagyon sok mindent jelképez, mint ahogy az Európai Unió maga is egy rendkívül összetett jelenség. Természetesen nem volt mindig Európai Unió, és miután volt eleje, esetleg azt is vélelmezhetjük, hogy lehet neki vége is. De az Európai Unió rengeteg mindent jelent számunkra is. Egy ilyen kérdésnél vajon mire gondolt Novák Előd? Arra, hogy elutasítja azt a lehetőséget, hogy az Európai Unióban való közös tagság a saját nemzettestvéreinkkel való akadálytalan kapcsolattartást teszi lehetővé? Hiszen az Európai Unió ezt is jelenti. Azt, hogy Felvidékre, Horvátországba, Romániába lényegében akadálytalanul tudok menni. Sőt, az Európai

Unió által lehetővé tett tőke szabad mozgása, a munkaerő szabad mozgása, a tőkebefektetések védelme azt is lehetővé teszi, hogy olyan gazdasági kapcsolatokat építsünk ki a bennünket körülvevő országokkal, ami például segíti az ottani kisebbséget is. Ez is az Európai Unió, és még nagyon sok minden más.

Persze igaz, számunkra is fáj, hogy az Európai Unió azt is jelenti, hogy van olyan európai uniós tagország, amelyik ma is a hatályos joganyagában tartja a magyarokat kollektív bűnösnek megbélyegző jogszabályt. Ez ellen fel kell lépni! De ha összességében megnézzük, akkor azt gondoljuk, az Európai Unióban lévő tagságunk mindenképpen azt jelenti, hogy összességében az európai uniós előnyök Magyarország és a magyar nemzet számára nagyobbak, számosabbak, mint a hátrányok. Ez nem jelenti azt, hogy azt gondolná valaki, hogy az Európai Unióval eljött a szép új világ. Lehet, hogy az Európai Unió Parlamentjében politizál néhány politikustársunk, akiket magunk is zavaros, inkább utcai hőbörgőkre emlékeztető politikusként tartunk - mert ott is kezdtek a karrierjüket -, mint komolyan veendő tényezőnek, de azért nagyon sokféle az európai politika, az Európai Unió, nagyon bonyolult viszonyok vannak; nem kell vele egyetérteni. Sőt, ami a mi érdekeinket sérti, azok ellen rendszeresen fel kell lépni.

Ilyenkor van az, hogy az Európai Bizottság, a Parlament és mások elítélik az országot, kötelezettségsegési eljárást indítanak vele szemben, meg egy csomó minden mást. Ezek normális viták, le kell őket folytatni. Ez nem jelenti azt, hogy az első adandó alkalommal el kell tagadni azt az indíttatásunkat, hogy a mi Európa-konceptiónk - úgy értem, a Fidesz és a KDNP-é - merőben és radikálisan különbözik például az európai baloldali Európa-konceptiójától. Mi például azt gondoljuk, hogy a nemzeti szuverenitásnak egy sor részét nem szabad átengedni sem a Bizottságnak, sem a Parlamentnek. Erre irányuló javaslatokat teszünk az asztalra.

Persze az Unió ellen lehet hőbörögni, zászlót égetni, kiabálni, behozni laptopot, hogy „mi nem leszünk gyarmat”. Mintha azt úgy egyébként ki lehetne bontani, hogy ennek mi az értelme, mert ha felidézzük a valóban gyarmati státusban lévő országok anyaországgal való kapcsolatrendszerét, az egyáltalán nem emlékeztet az Európai Unióban meglévő viszonyrendszerre. De szlogennek jó, csak aztán nem jelent semmit, mert nem lehet érteni, hogy pontosan miről van szó, hiszen biztos, hogy nem vagyunk gyarmat. De nem vagyunk olyan ország sem, amelyik befogja a száját, és a Fidesz-KDNP-kormányt végképp nem az jellemzi, mint az előző szocialista kormányzatot, amelyik akkor, amikor még meg sem volt a lisszaboni szerződés magyar fordítása, már hozta a parlament elé megszavazni.

Feltettük a kérdést, hogy a baloldali kormánypárti képviselők vajon miből tájékozódtak (*Dr. Lukács László György: Aztán ti miből tájékozódtok?*), és nem is szavaztuk meg, azt mondtuk, hogy ezt nem így kell csinálni.

Tehát az Európai Unió egészét tekintve továbbra is azt gondoljuk, hogy a mi koncepciónk egy nemzetek Európája; mi azt gondoljuk, hogy a nemzetek Európájában az egymás nemzeti érdekeit tiszteletben tartó, védő és megbecsülő országok lépnek egymással szövetségre, és nem gondoljuk azt, hogy valamilyen Brüsszelsből irányított szuperhatalom van készülőben. Egyébként legyen szabad megjegyezni, hogy az Európai Unió költségvetési oldalról nyomokban sem emlékeztet azokra az országokra, amelyek valamilyen szövetségi rendszerben valóban szövetségi országgént épülnek fel - nézzék majd meg! -, például azért, mert a szövetségi formában működő országokra az jellemző, hogy az össznemzeti jövedelem-központosításnak durván a 25 százalékát legalább beteszik szövetségi költségvetésbe, szemben az Európai Unió 1-2 százalékával.

Furcsa a helyzet, mert ha valaki valóban megnézi a számokat és a tényeket, akkor könnyen arra a következtetésre juthat, hogy ha az Európai Unió valóban úgy működne, mint például a Német Szövetségi Köztársaság, illetve Németország vagy az Egyesült Államok - és vannak még a világnak ilyen szövetségi alapon működő országai, ahol az egyes tagországok nagy önállósággal bírnak, széles önállósági körrel -, meg kell nézni, hogy ott a jövedelem-központosításnak a nagyobbik része marad helyben, de az össz-szövetségiből pont a fejletlen területek támogatását valósítják meg, azért, hogy a jövedelmkülönbségek ne nőjenek akkorára, hogy a szövetségi rendszert szétfeszítsék.

(16.30)

Ennek egyébként Magyarország priméren a nyertese lenne a jelenlegi fejlettségi viszonyok mellett. Nézzék meg az Egyesült Államok vagy Németország együttműködési modelljét! Tehát az a vicc, hogy amikor a jobbkios képviselők ez ellen ágálnak, akkor nincsenek tudatában annak, hogy egyébként a valós számok és a való világ más összefüggést mutat. Ezzel együtt egyébként nem gondolom azt, hogy szövetségi rendszerben kéne működnie az Európai Uniónak, mert az a nemzeti szuverenitásnak egy olyan fokú átalakítását jelenti a központi szuverenitáshoz képest, ami megítélésünk szerint Magyarország számára nem előnyös.

De az kétségtelen, hogy egy sor kérdésben, és igaz van Firtl képviselőtársamnak, az együttműködés egy sor gyakorlati kérdés megvalósítását is jelenti. Ekkor egyébként akár minden egyes kérdésben, tehát mondjuk, a zöld színű zöldségtermelés produktumainak a keretjellemezőit meghatározó szabályozásban, ez az uborka hajlásszöge bonyolultan, ezeknek az akceptálásakor is lehet mindig visszamenni a gyökerekig, és előlről kezdeni a római szerződést, hogy az Unió miért jött létre. Mégiscsak az Európai Uniónak az is az előnye, hogy például szemmel láthatóan megszüntette a francia-német folyamatos európai szembenállás miatti állandó háborús fenyegetést, ezért Európa egy soha nem látott jóléti kor-

szakot, ezek mellett is egy soha nem látott jóléti korszakot tud maga mögött, de nem kell mindig visszamenni ehhez szerintem; vagy vissza lehet, csak sose végzünk. Az biztos, hogy amit a jobbikos képviselőtársaim most elmondtak - egyébként az irodámban be van kapcsolva a tévé, tehát nyomon tudom követni a parlamenti vitát, mert a mai kor fejlettsége mellett olyan fantasztikus készülékek vannak feltalálva, hogy nem kell fizikailag jelen lenni ahhoz, hogy valaki nyomon tudja követni, hogy mi történik a világban -, de egyébként való igaz, az érvelésük tényleg abba az irányba mutat, hogy folytassuk le a pártos politikai vitát most. Amit minden egyes alkalommal meg lehet tenni, mert ezt nem tiltja a házszabály, csak sose fogunk ezekkel végezni.

Én csak egyvalamit szeretnék mondani, visszatérve mégis arra az alapgondolatra, ami nagyon tetszett, amit Szilágyi úr volt szíves elmondani, hogy a tettek számítanak. Szövegelni mindig lehet bármit, a tettek számítanak. De azért, ha a Jobbiknak egy-két szimbolikus tettet megnézzük, akkor legalábbis csodálkozásra ad okot.

Például, hogy a manóba' van az, hogy a Jobbik nem győzi hangsúlyozni a magyar nemzeti összetartozást, az elszakított nemzetrészekkel való kapcsolat-tartás fontosságát, s a többi, s a többi, és mégis, amikor a magyar parlamentben a kettős állampolgárság intézményének a megszavazása történt, akkor szimbolikusan a Jobbik elnöke nem vett részt a szavazásban. Ne mondják azt nekem, hogy a büfében volt, vagy fontosabb dolga volt annál, mint ami a trianoni békediktátum után egyik legfontosabb közjogi és törvényi lépés volt a nemzet újraegyesítése szempontjából! És Vona Gábor nem vette a fáradságot magának. Biztos dolga volt. Így alakult. Csak értik, hogy mit jelentenek a tettek egy ilyen ügyben! Hogy Gyurcsány Ferenc nem volt jelen, azt még értem, de hogy Vona Gábor nem volt jelen, az mégiscsak azt jelenti, hogy gyerekek, lárifári, a tett, az beszél! Lábbal szavazott Vona Gábor, nem vette magának a fáradságot, hogy eljöjjön ide, és megnyomja az igen gombot. Fontos dolga volt. Nem akarta, hogy kihűljön a kávé a büfében, biztos egy nagyon fontos interjú adott a kuruc.infónak. A bánat sem tudja, hogy miért. De a tény az tény.

Erre mondom, hogy amikor ezeket a tényeket a maguk szimbolikájában is összevetjük a Jobbik szövegével, akkor én azt mondom, igaza van Szilágyi úrnak, nekem ez tetszett: a tények beszélnek. Vona Gábor a Jobbik számára legfontosabb ügy szavazásánál, a nemzet számára az egyik legfontosabb ügy szavazásánál nem volt jelen. Gyurcsány Ferenc társaságában. Nyilván nem együtt voltak, de konkrétan Gyurcsány Ferenc sem volt itt. A Gyurcsányt politikailag értem, az majd egyszer, az annalesekből kiderül, hogy Vona Gábor mit mond, hogy mi volt a dolga akkor, ami fontosabbnak tűnt, mint a kettős állampolgárság megszavazása.

De igaza van Szilágyi úrnak, a tettek beszélnek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rendes felszólalásra Szilágyi György képviselő úr következik. Ismételt felszólalás. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hát örülök neki, hogy Kósa Lajos tud tévét nézni, mert akkor gondolom, már megnézhetette volna többször a tévében, mikor el lett az mondva például, hogy Vona Gábor miért nem volt itt. De igaza van, lábbal kell szavazni. Azt szeretném kérdezni öntől, hogy ebben a nagy nemzeti összetartozásban, amit ön most hirdet, ebben a nagy „odafigyelünk a határon túl élő honfitársainkra”, „nagyon fontosak nekünk”, akkor ön árulja már el nekünk, hogy a lábával hogy szavazott akkor, amikor kivonult a Fidésszel együtt a Trianon-emléknapról! Kósa úr, ön hogy szavazott akkor a lábával, amikor kivonult a Trianon-emléknapról?! Hát akkor beszéljünk erről! Amikor önök itt felálltak, ahelyett, hogy felálltak volna, megemlékeztek volna Trianonról, önök kivonultak ebből a tereméből.

Hát lehet így beszélni! Azt mondja, tettek meg szavak! Persze, tudja, mi a tettek meg a szavak? Megint ön bizonyította be, hogy mi a tettek és a szavak között a különbség. Mit mondott el a felszólalásában? Hogy amikor behozta ide az MSZP a lisszaboni szerződést, akkor önök felálltak, nagyon keményen megkérdezték tőlük: hogy képzelitek ezt, hogy idehozzátok a Ház elé még fordítás nélkül a lisszaboni szerződést?! És gondolom, nagyon keményen megmondták nekik - majd mit csináltak tettekben? Megszavazták! Hát, ezek a tettek meg a szavak! Ön bizonyítja be pontosan azt, amit mondunk. Mi a különbség a tettek és a szavak között? A lábbal szavazás nagyon jó példa volt, hiszen ön is lábbal szavazott, mikor kivonult, és a tettek-szavak is nagyon jó példa volt, mert ön is megszavazta a lisszaboni szerződést.

Boldog István képviselő úrnak is lehet idézni itt mondatokat. Képzelve el, Boldog képviselő úr, ha most a mai felszólalásom után ugyanezt idézhetné. Hiszen én is elmondtam. Mit mondtam? Ki kellene lépni az Európai Unióból, ha! Ha a csatlakozási szerződés újratárgyalásánál például nem megfelelő az, amit csinálunk. Lehet kiragadni szavakat, meg csúsztatni, meg lehet önnek most megpróbálni bebizonyítani, hogy lesz itt helye majd 2018-ban is. Én ehhez egyébként segítek, abszolút, és nem is próbálom szétszedni azokat a dolgokat, amiket ön itt mondott. De tényleg! Ez van.

Aztán az, hogy előnyök meg hátrányok. Igen, erről beszélünk. Mert Boldog István a felszólalásában is mondta, hogy mit mondott akkor Vona Gábor: szervezzünk vitanapot! Mi lenne a vitanapnak a lényege? Hogy beszéljünk az előnyökről és a hátrányokról. Hiszen Kósa képviselő úr azt mondja, ezt most kijelentette a felszólalásában, hogy szerinte sokkal több előnye van az Európai Uniónak jelen pillanatban, mint hátránya. Én elfogadom az ő véleményét. Ő így gondolja. Én nem így gondolom. Tehát én azt mondom, hogy szerintem sokkal több hátrá-

nya van, mint előnye. Nem azt mondom, hogy nincs előnye, csak azt mondom, hogy sokkal több hátránya van. Ez lenne a vitanapnak elvileg a témája, ez lehetne, hogy felállunk, hogy ütköztessük az érveinket, hogy miért gondolom én azt, hogy több hátránya van az Uniónak, mint előnye. És ön pedig elmondaná, hogy miért gondolja azt, hogy több előnye van ennek az egésznek, mint hátránya.

És tudom, és kimondhatom - mert nincs itt L. Simon László, nem érte félre -, tehát tudom azt, hogy itt bécsi cukrászda volt meg minden egyéb más, amikről beszéltek, ön most fel is sorolta azokat a szlogeneket úgymond, amiket kampányszerűen szoktak használni, hogy akadálymentes kapcsolattartás a határon túli magyarokkal, eltűnnek a határok, meg országegyesítés, meg hasonlók, csak utána ön is említette, hogy érdekes módon ezek megint az előnyök meg a hátrányok. Valóban, van előnye annak egyébként, hogy könnyebben lehet utazni, az Európai Uniónak ez az egyik legnagyobb előnye talán, hogy könnyebben lehet utazni, mondjuk, Európán belül. De aztán az, hogy a Beneš-dekrétumok, amit ön is említett, még mindig érvényben vannak; az, hogy a nyelvhasználatot adott esetben külföldi honfitársaink hogy tudják érvényesíteni, mennyire tiltják bizonyos európai uniós tagállamoknál; az, hogy mondjuk, autonómiakérdésben mik történtek - most nem hiszem, hogy ki kellene fejtenem folyamatosan ezeket a dolgokat, de ezt kellene nekünk megvitatni: előnyök és hátrányok kérdését. És valóban, ezt is elmondtuk, hogy én a hátrányok közé sorolom - bár biztos nézte a tévén, ezért nem akarom megismételni magam, de elmondom -, hátránynak tartom a mezőgazdaságunk szétverését, hátránynak tartom a feldolgozóiparunk szétverését, hátránynak tartom azt, hogy elvesztettük a piacainkat. És ha ezeket újra fel tudnánk építeni, és emellé még hozzáraknánk azt a pénzt, amit befizetünk az Európai Uniónak, akkor jöhetne ki egy olyan szaldó, hogy vajon nekünk mennyi pénzünk marad fejlesztésekre és minden egyéb másra.

Mert a jelenlegi rendszerben szinte úgy élünk, és önök is úgy gondolták, hogy ez nem egy jó állapot, mint ahogy éltek bizonyos társadalmi rétegek Magyarországon az elmúlt időszakban is, hogy szinte ülünk, és mintha az Európai Unió egy segély lenne, várjuk, hogy majd az európai uniós pénzekből milyen támogatásokat vagy fejlesztéseket tudunk végrehajtani és hasonlókat.

Csak azt nem vesszük észre, hogy lehet, hogy nagyon szép egy főtér. Önnek nem kell mondanom volt polgármesterként, hogy milyen szép az, amikor megépül egy főtér, vagy megépül egy tér vagy egy szökőkút.

(16.40)

Nem akarom támadni önöket, most direkt ezért mondom játszótereket, mert tudjuk, hogy az európai uniós, fideszes játszóterek környékén voltak problé-

mák meg gondok folyamatosan. Az is szép, csak nem biztos, hogy ennek az országnak most fejlesztési pénzekből erre lenne szüksége. Lehet, hogy olyan gazdaságélénkítő programokra lenne inkább szüksége, amelyekkel Magyarország gazdasága fel tudna zárkózni.

Azt is elmondta, hogy soha nem látott - hogy is mondta? - jóléti rendszer épült ki Európában. Csak ezt ne mondja már el itt Magyarországon az embereknek, mert ők ezt nem érzik! Tudja, lehet, hogy Németországban meg Franciaországban ezt érzik, de ha Magyarországon, amikor tíz éve vagyunk tagjai az Európai Uniónak, kimegy, és azt mondja az embereknek, hogy örüljetez neki, mert itt egy soha nem látott jóléti rendszer alakult ki, akkor lehet, hogy ki fogják nevetni, vagy nem ki fogják nevetni, hanem elsírják magukat, mert ők pontosan tudják, hogyan élnek, pontosan tudják, hogy Magyarországon jelen pillanatban ezek az európai uniós állampolgárok - mert ők állítólag ugyanolyan jogú állampolgárok, mint a németek, a franciák vagy az angolok - mennyit keresnek ugyanynyi munkával, mondjuk, mint a németek; mi a különbség a német és a magyar életszínvonal között; mit tud megvásárolni ugyanolyan árak mellett Magyarországon, amikor bemegy a boltba, és mit tud megvásárolni Németországban, mondjuk, adott esetben a fizetéséből. Hát, ezek azok a nagy különbségek, amelyekről azt mondom, hogy óriási hátrányok.

Tehát tényleg, valóban - elnézést kérek - ez nem egy vitanap, igaza van, de mi nagyon szeretnénk, hogy legyen egy európai uniós vitanap, ülünk le, lehetőleg minél nagyobb létszámban vegyen részt rajta a Fidesz-KDNP is és mindenki, aki fontosnak érzi ezt a kérdést, és vitassuk meg. Mi azt szeretnénk egyébként, ha ebben a kérdésben is, az Európai Unióval való kapcsolatunk kérdésében olyan közös álláspontra tudnánk jutni, ahol nem lennének különbségek, és ahol teljesen mindegy lenne adott esetben, hogy éppen ki kormányozza az országot. A parlament ezekben a kérdésekben - a magyar érdekek védelmében, a termőföld védelmében, a különböző ilyen „építsük fel a mezőgazdaságot”, „építsük fel a feldolgozóipart” és minden olyan rendelkezésben és minden olyan intézkedésben, ami az ország hasznára válik és a magyar emberek hasznára válik - egyöntetűen egyetértene, és közös erővel próbálnánk meg ebbe az irányba elmenni; ez lehetne a cél.

Sajnos, én egy kicsit szkeptikus vagyok ezzel kapcsolatosan pont a szavak és a tettek miatt, de reméljük, egyszer eljön ez a világ is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 42 perce vezetem a vitát, veszek részt itt egy politikai vitában, és egy szót sem hallok az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről, az Euratom tanácsi határozatának kihirdetéséről.

Tájékoztatom önöket, hogy az országgyűlési törvény 46. § (1) bekezdése felhatalmazást ad az elnök-

nek, hogy abban az esetben, ha nem a témáról folyik a vita, megvonhatja a szót. Jelzem, élni fogok vele.

Így adok szót Bana Tibor képviselő úrnak kétperces felszólalásra. Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Természetesen értettem a jelzést, de azért röviden reagálnom kell az itt elhangzottakra, hiszen nyilatkozatokat lehet idézgetni, Boldog képviselőtársam; Orbán Viktor 1999-ben úgy fogalmazott, hogy az Európai Unió kívül is van élet. *(Novák Előd tapsolva: Úgy van!)* Azt gondolom, mindent a megfelelő módon és a környezetében kell értelmezni, és a Jobbik programja mindig is következetes volt. Meg kell nézni az európai parlamenti választásokra és az országgyűlési választásokra készült programjainkat, ezekben mindig is a csatlakozási szerződés megfelelő módon, nemzeti érdekeink mentén történő módosítása jelent meg.

És ha arról beszél Kósa képviselőtársam, hogy milyen különbség van a szavak és a tettek között, akkor arra is szeretnék utalni, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr azt mondta korábban, hogy a székegy autonómia megvalósulása nélkül nem fogják támogatni Románia EU-csatlakozását, és amikor arra került a sor, akkor mégis hozzájárulását adta ehhez a Fidesz és a KDNP is *(Novák Előd: Szégyen!)*, ugyanúgy, ahogy egyébként a lisszaboni szerződést is megszavazták 2007. december...

ELNÖK: Képviselő úr! Eltelt a két perc első fele, és nem a témáról beszélt.

BANA TIBOR (Jobbik): ...és aztán három-négy nappal később az Országgyűlés ezt támogatta, a Fidesz és a KDNP is.

De Firtl képviselőtársamra is szeretnék reagálni, aki a saját források rendszere kapcsán elmondta azt, hogy nem érti itt az alapállásunkat, holott egyértelműen kifejtettem, melyek azok a fő indokok, amelyek miatt nem tudjuk támogatni ezt az indítványt. Én is elismerem, hogy a tárgyalódelegáció eredményeket tudott elérni, hiszen korábban felmerült az, hogy még nagyobb mértékben csökkennek a rendelkezésünkre álló kohéziós források, mindig is konstruktív hozzáállás jellemzett bennünket, ezt elmondtam a vezérszónoki felszólalásban is. Ettől függetlenül azért egy 20 százalékos visszaesést nagy eredményként előadni, azt gondolom, meglehetősen álságos.

A másik fontos pont pedig, ami miatt nem tudjuk ehhez hozzájárulásunkat adni, a brit korrekció ügye, ami 21 milliárd forinttal terheli meg a jövő évi költségvetést. Jó néhány ország felvetette ennek megszüntetésének lehetőségét, nekünk is meg kellene tenni ezt az európai uniós szinten, hogy valóban összhangban legyenek a szavak és a tettek. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ugyancsak kettőperces felszólalásra következik Lukács Zoltán képviselő úr.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Nagyon élvezetes hallgatni azokat a hozzászólásokat, hogy ki tud úgy euroszkeptikus lenni, hogy közben azért olyan nagyon nem az. Az a probléma, hogy ez a napirend semmi másról nem szól, mint az EU saját forrásainak rendszeréről szóló 2014/335/EU Euratom tanácsi határozat kihirdetéséről, egy határozat kihirdetéséről; még csak nem is a határozatról van szó vagy a határozat tartalmáról, hanem arról van szó, hogy kihirdetheti-e ez a parlament a már elfogadott európai uniós tanácsi határozatot.

És akkor én nem megyek bele abba, hogy le volt-e fordítva a lisszaboni szerződés, mert aki tudja, hogyan működik az Európai Unió, nem mond ilyet, hogy nincs lefordítva egy szerződés, mert minden egyes dokumentum az Európai Unió minden nyelvén megjelenik az első pillanatban, tehát nem is kell lefordítani, mert le van fordítva; ezt hagyjuk is.

Abba se megyek bele, hogy vajon tényleg az Európai Unióval kapcsolatos problémák megoldása-e egy olyan, Európai Unióról szóló vitanap, amikor 25 meg 28 meg 32 percbe beszorogtatnak minket. Egy ilyen mértékű problémába mi tényleg azért nem megyünk bele, mert nevetségesnek tartjuk, hogy 25 percet kapnánk arra, hogy egyébként mondjuk el, hogy egy ilyen iszonyatosan terjedelmes problémáról mi a vélemény meg mi a megoldási lehetőség. Beszélgessünk erről, nyilván kell róla beszélgetni, de egy vitanap erre abszolút nem megoldás: ugyanúgy megint mindenki elbeszélne egymás mellett, letelne a 25 perc a táblán, és semmivel nem lennénk beljebb.

A Magyar Szocialista Párt támogatja, hogy ezt a határozatot hirdessük ki, és ez pont annyit jelent, hogy támogatja, hogy ezt a határozatot hirdessük ki. Se nem jelenti azt, hogy mindent elfogad, amit az Európai Unió csinál, se nem jelenti azt, hogy mindent elutasít, hanem összesen annyit jelent, hogy ezt a határozatot hirdesse ki a Ház. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem még egyszer a képviselőtársaimat, hogy a T/5138. számú előterjesztéssel kapcsolatban kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Banai Péter Benő államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Banai Péter Benő jelzésére:)* Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azzal kell kezdenem, hogy megismétlem az elnök úr hozzászólását, Firtl Mátyás képviselő úr és Lukács Zoltán képviselő úr felszólalását, amiben emlékeztettek arra mindnyájunkat, hogy egy jogharmonizációs törvényjavaslat kihirdetéséről van szó. Mégis olyan

állítások hangzottak el, amelyekre, azt gondolom, a kormányzat jelen lévő képviselőjének, nekem is reagálnom kell.

Nevezetesen: a kormány a nemzeti érdekeket csak szavakban képviseli, tettekben nem, érdemi fellépés kellene. Kérem szépen, én azt gondolom, a magyar kormányt az Európai Bizottságnál, Brüsszelben és szerte Európában nem úgy ismerik, mint amelyik kormány nem áll ki a nemzeti érdekekért.

Itt a jelen témán túl két ügyet említettek a jobbikos képviselők: a termőföldügy, illetőleg a határon túli magyarok képviselete. A termőföld tekintetében olyan új szabályozás született, amelyet sokan még úgy is gondolnak, hogy az európai uniós szabályokon is túlmegy, kötelezettségsegzési eljárást is indítottak a hazai szabály ellen, az ellen a szabály ellen, ami, azt gondolom, igenis azt célozza, hogy azok éljenek a termőföldből, akik helyben laknak, és akik a családjuk megélhetését is biztosítják.

Egy másik dolog a határon túli magyarok képviselete. Egy dolgot hadd emeljek ki: a kormánypártok jóvoltából ma az Európai Unióban olyan területek magyar képviselői is hallathatják hangjukat, akik az Európai Uniót kívül vannak. Kérem szépen, Kárpátalja, Vajdaság magyar képviselője ott van az Európai Parlamentben. Mi igazolná jobban azt, hogy a kormány és a kormánypártok kiállnak a határon túli magyarok mellett, mint az, hogy a képviselőjük az Európai Parlamentben jelen van és minden problémát el tud mondani?

(16.50)

Engedjék meg, hogy ezután visszakanyarodjak arra a témára, amiről a mostani vita szól! Itt azt kell elmondjam, hogy a közösségi költségvetés vitájában igenis a tettek, a tényszerű számok igazolják azt, hogy a kormány kiállt a nemzeti érdekekért, és ezt sikeresen tette. Firtl Mátyás képviselő úr konkrét számokat is említett, engedjék meg, hogy én három aspektusból világítsam meg azt, hogy a kormány ez ügyben, a közösségi költségvetés ügyében is sikeresen kiállt a nemzeti érdekekért.

Az első összehasonlítás az Európai Bizottság eredeti javaslatához képest tehető meg, ezt Bana Tibor képviselő úr is említette. Nézzük meg az Európai Bizottság eredeti javaslatát, majd ezt követően azt, hogy milyen eredményt értünk el! Ég és föld a kettő közötti különbség. Igen, sikeresen képviselte a magyar kormányzat azt, hogy több forrásra van szükségünk. Nézzük a második aspektusból ezt az összehasonlítást, a közösségi költségvetés egészének az aspektusából! Az is elhangzott, hogy zsongorodik a közösségi költségvetés. Hogy létezik az, hogy egy zsongorodó költségvetésben el tudunk érnéni egy olyan magyar pozíciót, amelynek az értelmében a korábbi időszakhoz képest - ahogy azt megint a képviselő úr említette - 50 ezer forinttal nő az egy főre jutó támogatás? Azt gondolom, hogy ezek a számok azért mégiscsak azt mutatják, hogy a kormány sikeresen állt ki

a magyar érdekekért. És egy harmadik számszerű összehasonlítást is engedjenek meg: hasonlítsuk össze a magyar pozíciót más európai uniós országokéval! (Szilágyi György: Az átváltás?!) Dobogós helyen vagyunk, képviselő urak.

Azt gondolom tehát, hogy igenis az a javaslat, amely most a tisztelt Országgyűlés előtt fekszik, az egy olyan javaslat, amely a magyar érdekek mellett kiállítás utáni európai uniós megállapodást tükröz. Végül - ezt is el kell mondjam - a jelenlegi dokumentum egy olyan dokumentum, amelyet az Európai Unió 28 tagállama elfogadott, és - az elhangzottak szerint - itt már nincs lehetőség módosításra.

Természetesen nem csak a végeredményt mutatja be a kormányzat az Országgyűlés részére; arra emlékeztetné mindenkit, hogy a hosszú tárgyalások alatt a kormány az álláspontját az Országgyűlés európai uniós ügyekkel foglalkozó bizottságában részletesen ismertette, sőt egyeztetette. A bizottsággal tételes, részletes egyeztetés volt, országgyűlési álláspontot is képviseltünk. Itt megint felhívnám a figyelmet arra, hogy a brit korrekciót illetően és a korrekciós mechanizmusokat illetően a magyar induló álláspont az volt, hogy egyszerűsíteni kell a jelenlegi rendszert - ebben én nem vitatkozom Bana Tibor képviselő úrral, én is azt gondolom, hogy egyszerűsíteni kell -, de lássuk azt, hogy egy olyan megállapodást kellett elérni, amit 28 ország ír alá. Pontosan ismerem a britek álláspontját, én magam személyesen is egyeztettem több képviselővel.

Ezért is mondom azt, hogy amikor magyar érdekekről beszélünk, azt is tudni kell, hogy mind a 28 tagállamnak az egyetértése kellett ahhoz, hogy ez a megállapodás előttünk legyen. Ha azt el lehetett volna érni, hogy ne legyen brit korrekció, akkor nem beszélhetnénk több GDP-százalékpontnyi uniós támogatásról, a britek egy fillért sem fizetnének be a közös költségvetésbe - mindnyájan tudjuk, hogy a britek nettó befizetők, a britek finanszírozzák részben azokat a támogatásokat, amelyeket a magyar gazdaság fel tud használni, akár az elmúlt időszakot tekintjük, akár az előttünk lévő éveket.

Itt engedjék meg, hogy elmondjam azt, megint tényszerűen, hogy egy kompromisszumos javaslatról van szó, amely, azt gondolom a tények alapján, a magyar érdekek sikeres képviseletét igazolja; egy olyan javaslatról, amelyet ha az Országgyűlés elfogad, lehetőség nyílik arra, hogy például a jövő évi költségvetésben számolt közel 1400 milliárd forintnyi támogatás a magyar gazdaságba áramoljon; egy olyan javaslatról, amelyet hogyha az Országgyűlés elfogad, lehetőség nyílik arra, hogy a nettó pozíciót illetően 3,7 százalékos éves átlagos nettó pozíció jellemezze GDP-arányosan a magyar pénzáramokat 2014 és '20 között, és amely uniós támogatás felhasználása, illetőleg nagyon jelentős nettó pozíció, igen, társul egy, az Európai Unió költségvetése felé történő befizetési kötelezettséggel is.

Mindezeket mérlegelve a magyar érdekek mellett tisztelettel azt javaslom az Országgyűlésnek,

hogy támogassa szavazatával a benyújtott törvényjavaslatot, támogassa azt a törekvést, hogy ezáltal ezermilliárdos uniós források nyíljanak meg Magyarország számára, és támogassa azt a kormányzati törekvést, melynek értelmében ezen forrásokat a magyar gazdaság fejlesztése céljából értelmes, a hazai vállalkozásokat pozícióba juttató politikát lehessen megvalósítani. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Csak tájékoztatni szeretném mindazokat, akik az államtitkár úr beszéde közben tanácsal próbáltak ellátni, hogy a Házsabály 38. § (3) bekezdése egyértelműen rendelkezik, kimondja, hogy az előterjesztő közvetlenül a vita lezárása után zárszót mondhat, tehát a zárszó nem része a vitának. Az, hogy az országgyűlési törvény felhatalmazást ad az ügyvezető elnöknek, az a vitára vonatkozik. A zárszóban - szó szerint ez van benne: - zárszót mondhat, melynek során válaszolhat a vitában elhangzottakra, tehát a zárszóban akár más szempontokat is elmondhat az előterjesztő, esetleg azokat, amelyeket fontosnak tart más megvilágításba is helyezni.

Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Kósa Lajos fideszes képviselőtársunk önálló indítványa T/5126. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak a napirendi pont előterjesztésére, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mostani törvényjavaslat egyszerűnek látszik, de egy meglehetősen összetett folyamat egyik állomása. Arról van szó, hogy Magyarországon van egy nagyon speciális foglalkoztatási forma, ami furcsa módon csak Magyarországon létezik az európai uniós tagországok között, ez pedig a diákszövetkezetek és iskolaszövetkezetek intézménye. Ez még a '90-es évek elején alakult ki, a sajátos magyarországi szövetkezeti viszonyok ezt lehetővé tették, és az egész arról szól, hogy a diákok szervezett formában 16 éves kortól 18 éves korig iskolaszövetkezetben, vagy a felsőfokú, egyetemi jogviszonnyal rendelkezők diákszövetkezetben tudnak dolgozni, és ez a foglalkoztatási forma a legkülönbözőbb területekre terjed ki, tényleg az egyszerű betanított munkától a szellemi segédmunkán át egészen a komoly felkészülést igénylő, mondjuk, internetes, informatikai szolgáltatások köréig bezárólag.

Korábban is meglehetősen népszerű volt ez, egyébként ennek a gyökerei még a '80-as évekre nyúlnak vissza, de mára az a helyzet, hogy durván

130 ezer diák dolgozik ebben rendszeresen. Ha belegondolunk, ez azt jelenti, hogy a felsőoktatásban részt vevőknek több mint az egyharmada egyébként rendszeresen dolgozik az egyetemi éve alatt a diákszövetkezetekben. A diákszövetkezetek az egész foglalkoztatási rendszerben persze csak szűk szeletet képviselnek, hiszen a 4,3 millió foglalkoztatottból a 130 ezer nem tűnik olyan nagyon soknak, de tekintettel arra, hogy itt egy olyan foglalkoztatási formáról van szó, amely komolyan lehetővé teszi, és segítséget nyújt Magyarországnak abban, hogy nálunk a 18-25 év közötti korosztályok munkanélküliségi rátája jóval alacsonyabb, mint a hasonló vagy egy kicsit fejlettebb európai országok átlaga, akkor azt kell mondanom, hogy ez egy olyan forma, nyugodtan mondhatom: hungarikum, amit érdemes támogatni, fejleszteni.

A diákszövetkezetekben való munka munkaszocializációt jelent, ismeretet jelent, egy kicsit kinyitja a világot az egyetemisták számára, hiszen aki mondjuk, a középiskolai padból azonnal egyetemre megy, az tényleg nem ismerte még a munka világát, nem ismerte úgymond a „nagybetűs” életet, és egy csomó tapasztalatot jelent olyan korban, amikor egyébként ő még védett, mert most dolgozik, visszamegy az egyetemre, rájön arra, hogy vannak főnökök, rájön arra, hogy egyébként a főnökök nagyon sokféleek lehetnek, fegyelmezetten kell dolgozni, megtanul önszerveződni, a diákszövetkezeteknek a vezetősége is diákokból kerül ki, megtanul a piacon munkát szerezni, azért felelősséget vállalni.

(17.00)

Tehát nagyon-nagyon sok hasznos tudást szerez a fiatal, aki utána nemegyszer annál a cégnél helyezkedik el, ahol korábban egyébként diákszövetkezeti tagként dolgozott és főleg akkor - ez is terjed -, amikor már nem pusztán arról van szó, hogy a diákszövetkezetek idénymunkában, mondjuk, egy karácsonyfavásár bonyolításában a Tesco parkolójában, ilyen típusú munkától egészen a különböző fontos dokumentumok digitalizációjáig vesznek részt a munkában. Nagyon pozitív tapasztalatok vannak ezzel a foglalkoztatási formával kapcsolatban. A társadalmi értelme is rendkívül hasznos. Rendkívül hasznos!

A helyzet az, hogy azt láttuk, a diákszövetkezetek számos olyan szabályozási problémát vetnek fel a saját maguk oldaláról, amin érdemes elgondolkodni. Ezért a kormánnyal együttgondolkodva, közösen eljárva számtalan ponton már javítottuk az iskolaszövetkezetek versenyhelyzetét. Például rájuk is vonatkozik az, hogy akik az iskolaszövetkezetet megbízzák, egy bizonyos kvóta fölött a fogyatékosokat is el kell hogy fogadják alkalmazásba. Arra, hogy ezt ne lehessen megkerülni, korábban fogadtunk el jogszabályt.

Szó volt arról, hogy az egész munkaerő-kölcsönző piacon megfordítottuk az áfát, mert láttuk,

hogy pusztán ez az egy lépés, és erre a diákszövetkezetek mutattak rá, körülbelül 25-30 milliárd forintnyi bevételt hoz a költségvetésnek. Kiűzi, kitisztítja ugyanis a piacról azokat a munkaerő-kölcsönzőket, akik a diákszövetkezetekkel is versenyeztek, és egyébként nyilvánvalóan az áfát, hogy úgy mondjam, megkerülték, ami fölött a munkaerő-kölcsönzők nagyon sokszor szemet hunytak, hiszen egyébként őket a költségvetési bevétel alakulása nem különösebben érdekli.

A mostani javaslat is a diákszövetkezetekről szól és egy nagyon fontos kérdést tárgyal. Nevezetesen azt, hogy bizonyos minimális megbízási díj alatt ne lehessen szerződni iskolaszövetkezetekkel, egyébként senkivel sem. A szövetségi törvénynek egy másik passzusa ezt már korábban szintén a módosítások kapcsán kimondta, pontosan azért, hogy ha már van egyébként általánosan a foglalkoztatási világban minimálbér, akkor teremtjük meg úgymond a diákminimálbér intézményét is. Ennek a módosításnak két része van, mert ez így önmagában nem áll meg, ez csak lehetőséget ad a kormánynak arra, hogy egy kormányrendeletben valóban képlet alapján rendelkezzen arról, hogy a minimális megbízási díj hogyan alakul. Nyilvánvalóan ez egyébként a minimálbérral van összefüggésben, ezért nem akarunk törvényszövegben rögzíteni. Másrészt arról is rendelkeznie kell a kormányrendeletnek, ezt végigtárgyaltuk a kormánnyal, hogy a diákszövetkezetek által foglalkoztatottak kötelezően mennyit kell hogy megkapjanak ebből a minimális díjból. Az egész úgy van belőve, hogy ez azt jelentse, hogy a diákok a minimálbért valóban megkapják. Ez azt jelenti, hogy a mostani jövedelmi viszonyokat tekintve az iskolaszövetkezetben dolgozó diákok jövedelme átlagosan 10-15 százalékkal magasabb lesz.

Ez azt is segíti, úgysí ilyen szándéka van a magyar kormány gazdaságpolitikájának, amit a Fidesz frakció messzemenőig támogat, hogy jövedelmi oldalról is próbáljuk meg utolérni és felzárkózó pályára állítani a magyar gazdaságot és utolérni az európai uniós átlagot. Mert teljesen igaza van mindkinek, aki azt mondja, hogy a magyarországi bérek jóval alacsonyabbak, mint az európai átlag. De magától ez nem fog alakulni, hanem csak úgy lehet elérni, ha a gazdaságpolitika különböző eszközökkel folyamatos nyomást gyakorol alulról a bérszínvonal emelkedésére. Hozzáteszem, ez később keresleti oldalról jelentős mértékben húzhatja a magyar gazdaságot. Tehát igazából jobb lenne egy magasabb szintű egyensúlyra beállni. Apró lépéseken keresztül vezet ez az út, mert azt is könnyen ki lehet találni, hogy a túlságosan nagy lépésekben bekövetkező korrekciónak nagyon komoly gazdaságpolitikai kockázatai vannak. Ez egy kicsi lépés. Kérem a képviselőket, hogy támogassák ezt a javaslatot.

Jellemző egyébként, hogy a sajtótájékoztatón, amit tartottunk az iskolaszövetkezetekkel, nemcsak a szövetségi szövetségek elnökei, hanem a HÖÖK elnöke is eljött és azt mondta, hogy nagyon egyetért

vele, jogosan toljuk fel lényegében az iskolaszövetkezetekben kereshető pénzt. Elmondta, hogy ez a diákoknak, akiknek a családjai nem a legjobb kondíciók közt vannak, komoly segítséget jelent a felsőoktatási tanulmányok finanszírozásában. Egyébként ezt saját bőrömmön is tapasztaltam, én végigdolgoztam iskolaszövetkezeti tagként egyetemista koromban a legkülönbözőbb munkákat, és jó volt, mert nagyon jelentős szakmai tapasztalatot lehetett szerezni. Tényleg fontos, az összes felsőoktatási nappali tagozatos hallgató egyharmadát érinti, a többi intézkedéssel együtt, amelyeket korábban foganatosítottunk, és ami még most is a Ház előtt van. Csak egyre utalok: mi kezdeményeztük azt is, hogy a passzív jogviszonyú hallgatók is dolgozhassanak egy évig, tehát amíg a passzív időszakuk tart iskolaszövetkezetekben. Ez egyébként durván 30 ezer diák többletfoglalkoztatását jelenti, amit fel is szív... Nem ebben a javaslatban van (*Dr. Szakács László: Múlt héten volt!*), ez egy korábbi javaslat, az előző javaslat. Csak azt akarnám ezzel érzékeltetni, hogy ez nem egy szórvány javaslat, ami most véletlenül eszünkbe jutott, hanem ez egy koncepció része. Az a szándékunk és sok különálló jogszabályhely módosításából tevődik össze, hogy amikor véget ér ez a fajta módosítássorozat, ténylegesen megerősítsük ezt a speciális, hungarikumnak számító foglalkoztatási formát.

Sőt, ha ebben a képviselők támogatnak, az a meggyőződésünk, hogy ezt el kell vinni az Unióba. Azt mondhatjuk, hogy szemben azzal, amit jelenleg a 18 és 25 év alattiak foglalkoztatásával kapcsolatban tesz Brüsszel, az EURES-programokkal szemben, itt van ez a lehetőség. Szerintem egy tévedés az EURES-program - ez „az első európai uniós állásom”, angol rövidítésben -, tulajdonképpen nem más, mint egy olyan program, hogy az Unió szervezeten arra ad nagyon sok pénzt, hogy a fiatalokat azokból az országokból, ahol nincs kellő munkaerő-kínálat, oda vigye át, ahol van. Jellemző módon az EURES-programban a fő irány a mediterrán országokból a fiatalok átcsoportosítása a német és az északi országokba, és erre az Unió nagyon sok pénzt költ el. Programokat szervez, pályázatokat, támogatást ad a foglalkoztatóknak s a többi. Mi azt állítjuk, hogy az EURES-program olyan, amilyen. De, ha már van erre pénz, akkor teremtünk olyan foglalkoztatási formákat, amely pont ezeknek a fiataloknak ad nagyon komoly segítséget, és mondjuk azt az Uniónak, hogy ez a mi szellemi hozzájárulásunk. Ez egy speciális foglalkoztatási forma, ilyen nincs más országban. Nyugodtan kezdeményezhetjük azt, hogy igenis Magyarország nemcsak akadémikusodik, nemcsak állandóan - hogy is mondjam - a saját érdekeit hangoztatva próbál érvényesülni Európában, hanem szeretnénk a Közösség asztalára best practice vagy egyéb okok kapcsán valamit letenni - ez egy olyan dolog.

Nézzék meg, ma a mediterrán országokban a 18-25 év közötti korosztályokban 50 százalékos munkanélküliség van, ami brutális adat. És ez nem a nappali tagozatos hallgatókra vonatkozik, hanem azokra,

akik nem nappali tagozatos jogviszonyban vannak, tehát aki állást keres. És csak az az ötlet, hogy ezeket a fiatalokat vigyük el az északi országokba? Ez is működik valahogy, de ez nem az igazi. Miközben egyébként ennek az iskolaszövetkezeti és diákszövetkezeti foglalkoztatási formának számos előnyét tudjuk elmondani. Az igaz, hogy egyébként ez költségvetési támogatással is jár. Minimum azzal, tudjuk, hogy az iskolaszövetkezeti foglalkoztatási formának vannak közkölség oldalról kedvezményei, ami költségvetési bevételről való lemondással jár. Tehát ilyen értelemben költségvetési támogatás, mert egyébként az iskolaszövetkezeteknek a bérhez tartozó rezsiköltségei támogatottak. De ha megszámoljuk, ha kiterjesztenénk európai szintre, ez egyébként kevesebből finanszírozható lenne, mint éppen az EURES-programok. Tehát azt gondolom, ezt érdemes végiggondolni.

A kormány is kiszámolta, hogy mennyi ennek az előnye, és meg tudtuk győzni arról, hogy vállaljuk be. Adott esetben egyébként a passzív hallgatók beengedése az iskolaszövetkezeti foglalkoztatási rendszerbe szintén költségvetési lemondással jár, viszont az kétségtelen, hogy mintegy 20 és 30 ezer közötti diák legálisan tud dolgozni iskolaszövetkezetekben, ami tisztítja a gazdaságot, és a másik oldalról minimum áfabevételként jelentkezik a költségvetésben.

Összességében tehát azt gondolom, hogy ez egy olyan ügy, amit érdemes támogatni. Tudom, hogy más politikusok is foglalkoztak ezzel a gondolattal, sőt voltak is indítványok hasonló témakörben a parlament előtt. Akkor azt mondtuk, ha még emlékeznek rá, hogy rendben van, és fogjuk is támogatni őket, csak várjuk meg, míg látjuk összességében a jövő évi költségvetés számait, hogy azokkal össze tudjuk nézni, hogy ez belefér-e vagy sem.

(17.10)

Tudjuk, hogy adott esetben ez a javaslat is felvet költségvetési összefüggésben kérdéseket, ami, ha nem tudjuk a költségvetés tervezését jövőre, akkor minimum egy kicsit merészség - hogy ne mondjam, beleugrunk a medencébe, de nem tudjuk, van-e benne víz -, tehát ebben az értelemben merészség idejekorán tárgyalni. Mi úgy látjuk viszont, hogy a kormánynak az a döntése, hogy most a 2016-os költségvetés számairól már lényegében döntünk - a jövő héten szavazunk a módosítókról és utána az egészről -, lehetővé tette, hogy pont most ezt vigyük be.

Az államtitkár úr a megmondhatója, hogy meg lehetőséget sokat vitatkoztunk magunkkal a szövetkezeti képviselőkkel is, mert egyébként az elején, kora tavasszal rendkívül vehemensen képviselték azt az álláspontot, hogy jön a diákmunka, pont a nyár a diákmunkák nagy szezonja, és akkorra legyen kész. Mi azt mondtuk, hogy költségvetési összefüggések nélkül ezt nem lehet csinálni. De most az a szerencse, hogy a költségvetés elfogadása a küszöbön áll, abban már tudtuk kalkulálni ezeket a számokat, az

NGM rábólintott - külön köszönöm az NGM hozzáállását, mert sok vita után mégiscsak meggyőztük egymást -, és ilyen értelemben ezt lehet képviselni.

A fordított áfa kapcsán - talán államtitkár úr emlékszik rá - is vitatkoztunk, hogy a munkaerő-kölcsönzési piacon az mivel jár, sikerült elfogadtatni, az Unió is elfogadta, és nézzék meg az áfabefizetést ezen a piacon: tényleg tisztult a piac. A minimális szolgáltatás is azzal fog járni, hogy azok a munkaerő-kölcsönzők és szövetkezetek, akik vállalási árban nyilvánvalóan a minimálbér alatt vállalnak, az áfát el kell hogy csalják, különben tönkremennének, azok ki fognak esni a piacról. Sajnos tudjuk azt, hogy a piac úgy működik, hogy bizony a nagy multik, de még a kisebbek is olyan pályázatokat írnak ki, amikor akár még, hogy is mondjam, versenyleverő ajánlatokkal - amelyek egyébként komolytalanok - elérik azt, hogy akik komolyan akarnak dolgozni, kénytelenek olyan vállalási árba belemenni, ami nem lehet más, csak a szűrkezőna felé való menetelés. Ezt egyébként ez a javaslat szintén segít kiküszöbölni.

Úgyhogy, tisztelt Ház, tisztelt képviselők, köszönöm szépen a korábbi észrevételeket azon képviselők részéről, akik egyébként hasonló irányban gondolkodtak. Az LMP-nek és a Jobbiknak voltak hasonló indítványai vagy erre való törekvés, és most kérem, támogassák közösen ezt, hiszen most a költségvetéssel összenézve ez bátran bevállalható, és egy olyan ügy, ami a nyári munka dandárja előtt még megjelenően segíti a diákokat abban, hogy dolgozhassanak, és egy kicsit nagyobb bért kapjanak, és itt is érvényesüljön a diákminimálbér intézménye. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem államtitkár urakat, hogy most vagy a későbbiek során ismertetik a kormány álláspontját. *(Banai Péter Benő: Most.)* Most. Jól látom, hogy Banai államtitkár úr fogja? *(Banai Péter Benő bólint.)* Akkor megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak, aki a kormány álláspontját képviseli.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, mert az az elhangzottakon túl hozzájárul a nevelési-oktatási intézmények munkájához szükséges feltételek javításához, továbbá hozzájárulhat az iskolaszövetkezeti tagok tanulmányaihoz szükséges feltételek megteremtéséhez.

Magyarországon évente körülbelül 130 ezer fő dolgozik iskolaszövetkezeteken keresztül. Az iskolaszövetkezet és tagja között fennálló munkaviszony speciális, és erre a munkaviszonyra is vonatkozik az az általános szabály, hogy alapbérként a minimálbérnél, illetve a garantált bérminimumnál kevesebbet nem lehet fizetni a munkavállalók számára.

Az iskolaszövetkezeti foglalkoztatás a rugalmasság miatt képes a tagok igényeihez, képzettségéhez

igazodó munkalehetőséget biztosítani a tagjainak. Minden munkavállalónak elemi érdeke, hogy az elvégzett munka ellenértékéhez a bérfizetési napon maradéktalanul hozzájusson. Speciálisnak tekinthető azonban, hogy a diákszövetkezet költségei között a munkabér kiemelkedően magas hányadot képvisel, ezért ebben az esetben a bérek kifizetésének lehetősége egyenes arányban áll a munkavégzés ellenértékével szolgáló szolgáltatási díj mértékével. Amennyiben tehát a bér- és a minimális működési költség fedezetéhez szükséges összeget a szolgáltatási díj nem fedezi, akkor nagyon könnyen meghiúsulhat a bérek kifizetése is.

A bérkifizetések garanciáját kívánja a törvényjavaslat megteremteni, ezért a kormány támogatja a minimális szolgáltatási díj meghatározásáról szóló törvényjavaslatot. A minimális szolgáltatási díj megállapítása kiküszöböli a jövőben azt a kockázatot, hogy a szolgáltatás igénybe vevője piaci alku keretében a bérek fedezetét szolgáló mértéknél alacsonyabb díjra kényszerítse a szolgáltatást teljesítő iskolaszövetkezetet, biztosítva ezáltal a bérek biztonságos kifizetését.

Mindezekre tekintettel a kormány támogatja a javaslatot, és arra kéri a tisztelt Országgyűlést is, hogy szintén támogassa a benyújtott indítványt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások, azon belül a vezérszónoki kör következik. Elsőnek megadom a szót Gelencsér Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Az időkeret 15 perc. Gelencsér Attila képviselő úr következik, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

GELENCSÉR ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen törvényjavaslat az iskolaszövetkezetek működési fedezetének biztosítása és ezáltal az iskolaszövetkezeti tagok munkabérének biztonságos kifizetése érdekében került az Országgyűlés elé benyújtásra. A törvényjavaslat számos alkotmányos alapelvet is érint. A kormány fontosnak tartja azt az alaptörvényi követelményt, hogy Magyarország törekszik megteremteni annak a feltételeit, hogy minden munkaképes ember, aki dolgozni akar, az dolgozhasson. Különösen kiemelt, hogy a fiatal munkavállalók elhelyezkedési esélyeit javítsa. Az Alaptörvény ugyanis meghatározza, hogy alkalmazható pozitív diszkrimináció az esélyegyenlőség megteremtése érdekében. A nemzeti hitvallás is kimondja, hogy fokozottan kell támaszkodni a jövő generációjára, így helyzetük javítása mindenképpen indokolt.

A kormány az elmúlt években is számos intézkedést tett, hogy előmozdítsa a fiatalok munkavállalási kedvét és lehetőségeit. Ilyen volt az elmúlt években a nyári diákmunkaprogram, melynek keretében

a helyi önkormányzatoknál a 16 és 25 év közötti fiatalok kaphattak munkát. 2013-ban 1,5 milliárd forintot, 2014-ben pedig 1,7 milliárd forintot költött a kormány, mely révén közel 16 ezer, illetve több mint 23 ezer fiatal vehetett részt a programban. A programban részt vevők számára a munkabér szerzésén túl az is fontos volt, hogy kipróbálhassák magukat a munkaerőpiacon, és akár nagyobb tudatossággal tudják építeni a karrierjüket is. A munkapiac reakciói által lesűrhető, hogy gyakran érdemi szakmai munkára is kiválóan alkalmas diákokat tudtak alkalmazni, egyes munkakörökre pedig kifejezetten alkalmas ez a munkaforma, ahogy ezt Kósa Lajos is elmondta. A szakma véleménye szerint fontos, hogy már a tanulás során kibővítsék, teszteljék a diákok, a hallgatók ismereteiket, egyes esetekben pedig akár a jövőendő munkahelyüket is meg tudják szerezni.

Hazánkban évente átlagosan 180-200 ezer fiatal vállal munkát - ahogy ez itt az előbb már elhangzott -, melyek közül 130 ezer körüli azok száma, akik ezt egy iskolaszövetkezet keretein belül teszik. Azon túl, hogy nagyobb biztonságot jelent, azon túl, hogy rugalmasabb, a tanrenddel könnyebben összeegyeztethető munkalehetőséget is kínál. Az iskolaszövetkezetek 1983 óta működnek. A tapasztalatok alapján ezek fenntartásához a szövetkezet nettó árbevételének 15 százalékára van szükség. Ebből fakadóan a fennmaradó 85 százalékot tudják tagjaiknak kifizetni. Mivel jelentős verseny zajlik a munkaerőpiacon, célszerű lenne a fiatal munkavállalók fokozottabb védelme, ezért a javaslat az iskolaszövetkezetek számára is meghatározza a minimális szolgáltatási díjat, hogy a munkavállalók garantáltan megkaphassák a munkabérüket. A javaslat értelmében tehát a kormány felhatalmazást kap arra, hogy az iskolaszövetkezet által nyújtott szolgáltatásokért fizetendő minimális szolgáltatási díjat rendelettel állapítsa meg.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(17.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szakács László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amit Kósa Lajos képviselőtársunk elmondott, van ennek a jogszabálynak biztosan ilyen olvasata is, hozzáteve, hogy eléggé lólépésben haladtunk. A diákszövetkezetek bemutatásában nagyjában-egészében egyetértünk, de egy picit hamar jutottunk el a tescós karácsonyfa-árusítástól az Európai Unió bérszínvonalának elérésén keresztül az Európai Unió fiataljainak munkaerő-piaci problémái megoldásáig. Úgy gondolom, hogy ennek a jogszabálynak azért van egy olyan olvasata, ami azért ennél egy kicsit kevesebbet céloz meg. A múlt héten tényleg tárgyalta a Ház a passzív

és az aktív hallgatói jogviszonyt, és úgy gondolom, egyetértettünk abban, ami abban benne foglaltatott.

Nagyrészt azzal is egyet lehet érteni, amit Kósa Lajos is elmondott ebben a jelenlegi expozéjában. Annyit viszont muszáj elmondani, hogy itt, ugye, két javaslat van, csak az egyiket önök visszavonták. A két javaslat sokban nem különbözik egymástól, két apró különbség van. Az egyik az, hogy az egyiknél nemcsak Kósa képviselőtársunk az előterjesztő, hanem Szatmáry képviselőtársunk is. A másik pedig az, hogy önök még meghatároztak egy 15 százalékos minimális működési összeget. Ebben a második javaslatban, hiszen a korábbi visszavonták, már kivonják a törvényalkotás felügyelete alól, és egy majd valamikori képlet vagy egy létrejövő képlet alapján, most már tudjuk, hogy nagyjában-egészében a minimálbérhez kötve fogja majd a kormány az ő rendeletében megállapítani azt, hogy mi történik ezekkel a kifizetésekkel, illetve hogyan kell megállapítani a működési költséget az iskolaszövetkezeteknél.

Ez a jelenlegi, benyújtott javaslat valójában technikai jellegű módosításnak tűnik, de ahogyan ezt képviselőtársam is mondja, én is látok ebben egy mélyebb értelmet, csak én másfelé látom ezt a mélyebb értelmet, mert, hogy Kövér Lászlót idézzem, már sokkal több a tapasztalatunk, mint amennyi illúziónk maradt. Azt látjuk, hogy ugyan az indoklásból ki lehet következtetni a kormányzati szándékot, most már azt is tudjuk, hogy a minimálbérhez fogják kötni ennek a képletnek a legfőbb elemét, de ezt a képletet egyelőre nem ismerhetjük meg. Mégis azt gondoljuk, ahogyan Kósa képviselő úr is mondta, az a piaci szegmens, amelyik akármekkora is, ha 130 ezer fős is, és ezeknek az iskolaszövetkezeteknek így, főleg akkor, ha 15 százalékos környéki működési költséget állapítanak meg, amelynek betartására fogják kötelezni őket, akkor valószínűleg szűkülni fog ez a piaci szegmens, és nem megoldani fogja a problémákat, hanem problémákat fog keletkeztetni. Mert a munkaerő-kölcsönzésben 8-12 százalék között vannak ezek a költségek, és egész egyszerűen olcsóbb a munkaerő-kölcsönzés, mint az iskolaszövetkezeti, magyarul mondva: diákmunkával elérni bármilyen célt. Amiket egyébként elmondott képviselőtársam, mindegyikkel egyet lehet érteni, a munkaszocializációtól a szakmai tapasztalat megszerzésén keresztül bármelyikig. Na, ezeket fogják szűkíteni.

Ez alapján a képlet alapján, amit most már sejtünk, hogy mihez fogják kötni, melyik számhoz lesz majd közelebb, valójában fixásítják ezt a munkát. Lesz ebben egy olyan minimum, egy olyan fixásítás, hogy ha szebben gondolom, egy kvázi hatósági ára lesz ennek a munkának, ami nyilvánvalóan torzítja azt a piacot, amin ez a magyar unikum, ahogyan mondja, eddig betöltött egy bizonyos szerepet. Kérdés az, hogy ha ennyire sikeres, kérdés az, ha ilyen példamutató, akár az Európai Unió sok tízmilliárd eurós programjával szemben is úgy gondoljuk, hogy sokkal értelmesebb egy ilyen unikális, egyedülálló

szövetkezeti és munkaszervezési formát meghonosítani akár az egész Unióban, akkor miért szűkítjük ennek lehetőségét.

Miért szűkítjük ennek lehetőségét? Miért tesszük fixárássá, miért tesszük hatósági árássá? És most újra visszautalok arra, hogy lehet ennek egy olyan olvasata is, amit Kósa képviselőtársam elmondott, de lehet ennek olyan olvasata is, hogy a jelenlegi szereplőket ki kell szorítani a piacról. Ma már éppen tárgyaltunk egy ilyen javaslatot, amikor jogszabályt alkotott a törvényalkotás, kiszorította az egyik médiacéget a hirdetési piacról, majd, minekutána megvette a céget Garancsi úr, Orbán Viktor jó barátja, utána rájöttek, hogy a szabályozás mégis rossz, és visszacsinálták. Ettől tartunk.

Mert sokkal több már a tapasztalatunk, mint amennyi illúziónk maradt, hogy arról van-e szó, hogy a jelenlegi piaci szereplőket kivezetik a piacról, rájönnek a hibájukra, amikor már más kezében van, aztán utána visszavezetik a piacra, de majd a saját Fidesz közeli, párt közeli embereknek irányításával. Magyarán mondva: csak a kiválasztottak maradhatnak. Az előző változatot, amit még Szatmáry képviselőtársunkkal közösen jegyzett, képviselőtársam, lehet, hogy tudtuk volna támogatni, mert az a törvényhozás elé behozta volna ezt a javaslatot, a képletet is behozta volna, vagy urambocsá, azt az abszolút számot, amit beleírtak; és azzal lehet vitatkozni, legyen 15, legyen 12, legyen 8, legyen 20.

Ahhoz lehetett volna módosító javaslatot is benyújtani, de önök ezt visszavonták, és azt mondják, hogy legyen inkább a kormány hatáskörében. Hal-kan és zárójelben jegyzem meg, és egy mondatra térek el a tárgytól, minden átkerül most rendeleti irányításba, az MFB, az összes állami tulajdonban álló cég és azok összes cégvásárlása, portfólió-építése. Olyan hatalomkoncentráció van most már a minisztériumok egyes szereplőinél, hogy az már elképesztő. De ha visszatérek ide, önök mindenhol azt mondják, hogy vége van a válságnak, az építkezés időszaka van. Az építkezés időszakában az elemi demokrácia szabályait betartjuk, nem rendeleti kormányzásra van szükség. Úgy gondoljuk, eléggé rugalmasan működik ahhoz a parlament is, és eléggé rugalmatlan ahhoz ez a piac is, hogy nyugodtan törvényben lehetett volna ezt alkalmazni. De önök kivonják a parlament hatásköre alól, és beteszik a kormány alá, hogy a kormány annak kedvezzen, aki szerinte neki kedves.

Amikor készültünk erre a vitára, akkor még nem tudtuk, hogy mi alapján kerül meghatározásra majd a működési költség. Most a vitában érdemes részt venni, mert így megtudtuk, hogy a minimálbérhez lesz valamilyen köze. Azt látjuk egyébként, hogy itt az állam valójában nem fog ebben komoly részt vállalni. Az állam be fogja szedni ez után az adót. Tehát a vállalkozások terhe nőni fog. Egyébként örülünk neki, ha a diákok megkapják a munkájuk ellenértékét, örülünk annak, ha a vállalkozó be tudja fizetni az adót, de végső soron azért a vállalkozó fog mindent fizetni.

És még egy gondolat a végére: hosszasan hallottuk azt, hogy milyen megfeszített munka és milyen hihetetlen erőfeszítés vezetett oda, hogy ez a költségvetés tárgyalásával egy időben elénk kerülhessen ez a javaslat. Hát, képviselőtársam, gondoljon abba bele, ha normális menetben tárgyaltuk volna a költségvetést, októberben, normális tévyszámok alapján! Akkor, úgy gondolom, nem kellett volna ennyire megfeszülni, igaz, hogy akkor a nyári idénymunkák elé nem sikerült volna bebiggyeszteni ezt a jogszabályt. Illetve a költségvetési számokba nem fér bele? Abba bármi belefér, amit önök akarnak. Ha elolvassa az EMMI fejezetét, ahol 12 milliárdot költünk futballra, kíváncsi vagyok, hogy ehhez mekkora forrást fog kapni majd ez. Itt a befektetett összeget, energiát és az abból származó előnyöket egymás mellé téve nincsenek ár-érték arányban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bármi belefér, amit önök akarnak. Egy dologban legyenek biztosak, hogy ez az önök felelősége is. A Magyar Szocialista Párt nem fogja támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Farkas Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

FARKAS GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az vitán felül álló kérdés szerintem, hogy az iskolaszövetkezetek kérdésköre és a diákmunka nagyon fontos és nagyon hasznos a fiatalok számára. Nem véletlen, hogy mi már évek óta foglalkozunk ezzel. Számos javaslatot tettünk, ahogy előterjesztő úr is utalt erre.

(17.30)

Azt azért én kijavítanám, hogy itt minden esetben önök csak például a költségvetési vonzata miatt szavazták le a mi javaslatainkat. Konkrétan például a három évvel ezelőtt benyújtott, a passzív hallgatókra vonatkozó javaslatunk, miszerint ők is legyenek jogosultak diákmunkát végezni, önök konkrétan a bizottsági ülésen azt mondták el, nem a költségvetési kihatásokra hivatkoztak, hanem azt mondták el, hogy önök igenis azt tartják helyesnek, hogyha különbséget teszünk a nappali jogviszonyban tanuló, felsőoktatási intézménybe járók között és a passzív jogviszonnyal rendelkezők között. Én örülök, hogy ilyen tekintetben is fejlődött az álláspontjuk, és végre, három év után elfogadták ezt a javaslatot, mert ez igenis sok ezer fiatalnak jelent segítséget annak tekintetében, hogy tudjanak munkát vállalni akkor is, amikor éppen nem aktív hallgatói jogviszonyukat élik meg.

A probléma létező, amivel ez a kérdéskör, ez a mostani, előttünk fekvő határozati javaslat, törvényjavaslat foglalkozik, ugyanakkor nekem is a formai

követelményekkel kapcsolatban lenne kérdésem Kósa Lajos irányában. Ugye, az nem hangzott el az exozében, pedig szerintem egy érdekes dolog lehetett volna, hogy mégis mi történt múlt hét szerdán, amikor néhány órával annak a konkrét javaslatnak a megtárgyalása előtt visszavonták a törvényjavaslatot, majd pedig benyújtották új formában, új formában, amely már kormányrendeletbe helyezte át a konkrét képletet és annak a mértékének a megszabását, hogy mit is kell minimálisan fizetni egy diákmunkásnak.

Itt tehát nagy különbségről van szó, mert tudjuk nagyon jól, hogy egy kormányrendeletet nem tart önöknek semmibe módosítani, ugyanakkor, hogyha ez törvényben lett volna rögzítve, akkor minden egyes alkalommal ide kellett volna hozniuk a Ház elé ezt a javaslatot, ami véleményünk szerint helyes lett volna, ha ez a kérdéskör itt, a Ház előtt kerül átbeszélésre, és mondjuk, az ellenzéki pártok is kifejthetik a véleményüket, hogy konkrétan azzal az ominózus, mondjuk, 15 százalékkal mi egyetértünk vagy nem értünk egyet, meg egyébként, hogyha már itt a diákmunkáról beszélünk, akkor milyen más problémakör merül fel ezen téma kapcsán.

Mi helytelennek tartjuk azt, és nagyon rossz irányú lépésnek tartjuk azt, hogy ahelyett, hogy törvény rendelkezne erről, és az Országgyűlés tudná azt módosítani egy komolyabb vita után, ehelyett önök kormányrendeletben tudják ezt módosítani, ki tudja, hogy milyen lobbiknak, milyen érdekeknek megfelelően. Értem én, hogy önöknek ez könnyebb, viszont mi ezzel nagyon nem tudunk egyetérteni, és szeretném is, ha Kósa Lajos majd a zárszavában, vagy akár a felszólalásom után reagálna arra, hogy mi játszódott le itt a háttérben, ami miatt azt a törvényjavaslatot vissza kellett vonni, és ezt az új formáját, ezt az általunk kevésbé támogatható formáját nyújtották be helyette.

A probléma létező, ahogy mondtam, miszerint igenis a diákmunkások esetében előfordult az, hogy akár az iskolaszövetkezet trükközésének köszönhetően, akár a munkaadó trükközése miatt akár a minimálbérnél is kevesebb pénzt kaptak meg óradíjként ezek a fiatalok. Ugyanakkor én úgy érzem, hogy ez a javaslat, annak ellenére, hogy a szándékot értékeljük és jónak tartjuk, mégsem tudja egy az egyben megoldani ez a javaslat ezt a problémát, ugyanis a kormányzati kommunikációval ellentétben most nem arról van szó, hogy a diákok új minimálbért kapnának vagy emelnék a fizetésüket, ugyanis a munka törvénykönyve eddig is egyértelműen előírta, hogy bruttó 604 forint a legkisebb adható órabér. Az, hogy voltak olyan diákok, akik mégsem kaptak ennyit kézhez, az nem a törvényi szabályozás hiánya miatt volt, hanem azoknak a trükköknek a kapcsán, amiknek szemtanúi lehetünk itt a diákmunka kapcsán, amikkel továbbra sem foglalkoznak, és én ezt egy súlyos hiányosságnak érzem. Hiányosságnak érzem azt, hogy nincs lehetősége egy fiatalnak arra, hogy amikor vele szemben, mondjuk, úgy jár el az iskolaszövetkezet vagy a munkaadó, ami őt hátrá-

nyosan érinti vagy méltánytalan, akkor nincs lehetősége megtenni a szükséges lépéseket.

Én sokkal inkább azt tartanám fontosnak, vagy azt is fontosnak tartanám, hogy teremtsünk egy olyan lehetőséget ezen fiataloknak - itt most a fiatalok alatt fontos azért egy picit belegondolni magunkat az ő helyzetükbe, sok esetben 16, 17, 18 éves fiatalokról van szó, akik tényleg tudatlanok, nem tudják azt, hogy milyen rendszer alapján is működik a munkaerőpiac, milyen lehetőségeik, milyen jogaik vannak, egy ilyen fiattól ez nem is elvárható, igenis középiskolások is nagy számban végeznek diákmunkát és nem elvárható az, hogy ők tisztában legyenek a lehetőségekkel, jogilag felkészültek legyenek -, nagyon fontosnak tartanánk, hogy az ilyen javaslatok mellett teremtsünk lehetőséget arra is, hogy ezen fiatalok megtegyék, megtehessék a szükséges lépéseket a problémáik, a visszaélések bejelentése kapcsán.

Még egy lélektani helyzet, ami eszünkbe juthat itt a fiatalok kapcsán, hogy nagyon sok fiatal örül, ha nyáron egyáltalán néhány hónapra kap munkát, tud valamit dolgozni, tud egy kis zsebpénzt gyűjteni, amiből mondjuk, a nyár végén elmehet egy hétre nyaralni. Az ilyen fiatal sokszor nem meri azt megkockáztatni, hogy mondjuk, konfrontálódjon az ő iskolaszövetkezetével vagy a munkaadójával, sokkal inkább lenyeli ezeket a problémákat és elfeledkezik róla vagy szemet huny ezek felett, és bizony számos ilyen tapasztalat jutott el hozzánk is, hogy ezzel vissza is élnek egyes iskolaszövetkezetek vagy munkaadók. Én tehát azt szeretném itt ezen vita keretén belül is felvetni, hogy ezzel a problémakörrel is foglalkozunk és teremtsünk lehetőséget jogi segítségnyújtásra ezen fiataloknak, mert ezzel önök nem foglalkoznak, és én azt mondom, hogy ez majdnem fontosabb lenne, mint most egy kötelező minimálbér megszabása.

Beszéljünk kicsit a 15 százalékról, amely 15 százalék nem is biztos, hogy ennyi lesz. Az előző javaslatban ez még benne volt, hogy aztán a kormányrendelet végül mit fog meghatározni, azt önök tudják, mi nem tudjuk sajnos, pedig jó lett volna, ha erről is tudunk beszélni. Ugyanis a 15 százalék a szakmai szervezetek szerint a kisebb iskolaszövetkezetek számára szükséges árrés vagy olyan százalék, amely szükséges azok fenntartásához, ugyanakkor egy nagyobb iskolaszövetkezet sok esetben már 8-10 százalékos árréssel is el tud működni. Ilyen értelemben ez a rendelet, mondjuk, a nagyobb szervezeteket, a nagyobb iskolaszövetkezeteket fogja versenyelőnyhöz juttatni, hisz számukra ez a 15 százalékos árrés, amennyiben önök ennyit fognak meghatározni, egy nagyobb iskolaszövetkezet számára nagyobb profitot fog eredményezni, ezáltal még inkább tudják növelni a piaci befolyásukat. Erről is érdemes lenne beszélni, hogy ez egy helyes út-e. Nem biztos, hogy az a helyes út, hogyha a monopolizálás irányába indulnak el az iskolaszövetkezetek kapcsán, lehet, hogy sokkal jobb az a lehetőség, amikor a kisebb, sokszor specifikus vagy akár régiós szinten működő iskolaszövetkeze-

teknek is van lehetőségük, és ilyen szempontból ez a 15 százalék tényleg a nagyobb iskolaszövetkezeteknek tud kedvezni.

A rendelet jelen formájában egy biankó rendelet, tényleg annyit határoz meg, hogy majd a kormány eldönti, hogy akkor milyenfajta... - pontosan így szól ez a paragrafus: „Felhatalmazást kap a kormány arra, hogy az iskolaszövetkezet által nyújtott szolgáltatásokért fizetendő minimális szolgáltatási díjat rendelettel állapítsa meg.” Ez egy biankó rendelet. Ez egy biankó rendelet, nem tudjuk, hogy mit fog a gyakorlatban tartalmazni, ez egy nagy visszalépés az önök által elsőként benyújtott javaslatához képest, ezért mi sem tudjuk jelen formájában támogatni.

Számos kérdés merülhet még fel, amit nemcsak én teszek fel, hanem olyanok is, akik szintén szakértői, vagy belelátnak ebbe a rendszerbe, a munkapiacnak ebbe a szektorába. Nem derül ki ugyanis a törvényjavaslatból, hogy például milyen szankciókat alkalmazhat az adóhatóság, ha valaki nem tartja be a 15 százalékos vagy más százalékos szabályt, szintén nem kapunk arról felvilágosítást, hogy a hatályban lévő szerződésekre vonatkozhat-e ez az új jogszabály. Tehát vannak olyan kérdések, amik a szakmai szervezetek részéről is felmerültek, merthogy erről semmit nem lehet hallani, sem a leírásban, az indoklásban nem olvashatunk erről, sem most az expozéban nem hallhattunk erről. De még egyszer mondom, a legnagyobb problémánk, hogy egy biankó rendelkezésről van szó, amely olyan irányban hat, hogy erről a fontos kérdéstről ne tudjunk itt a jövőben beszélni az Országgyűlés előtt, amit mi rossz iránynak tartunk.

Hiányoljuk azt is, hogy azon rendszert, amelyik akár ezen minimális szolgáltatási díj ellenére is fennmaradhat, miszerint az iskolaszövetkezetek, illetve a munkaadók tudnak trükközni, tudnak visszaélni, tudják kihasználni a fiatalok helyzetét, ami az életkorukból adódó kisebb munkaerő-piaci tapasztalatból származik... - ezen visszaéléseknek a bejelentésére nincs lehetőség, és mi ezt tartanánk nagyon fontosnak. Illetve ezt megelőzendő például az oktatásban való diákmunkára való felkészítést egy olyan javaslatnak tartanánk, amit érdemes lenne megfontolni. Nem kerülne sokba, mondjuk, egy középiskola keretein belül, egy osztályfőnöki órán egy-két órát arra szánni, hogy igenis, hogyha a fiatalok elmennek ilyen iskolaszövetkezetekhez, akkor milyen lehetőségeik, milyen jogaik vannak, milyen garanciák védik meg őket a kizsákmányolástól.

(17.40)

Én kérem, hogy fontolják meg ezeket a javaslatokat, és arra is kérem Kósa Lajost, hogy válaszoljon arra, hogy miért ilyen kormányrendelet formájában szeretnék ezt a javaslatot keresztülvinni, miért nem adják meg arra a lehetőséget, hogy a későbbiekben is tudjunk erről a fontos kérdéskörrel itt a Ház nyilvánossága előtt beszélni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Ikotity István képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kósa Lajos és Szatmáry Kristóf kormánypárti képviselők nyújtották be ezt a javaslatot. A néhány nappal ezelőtti törvény kapcsán kiemeltük azt, hogy sajnáljuk, hogy gyakran a kormánypárti, tehát az általuk benyújtott indítványok - hogy mondjam - a teljes törvényalkotási munkát időnként egy kicsit nehéz helyzetbe hozzák váratlan javaslataikkal. Ezek közé tartozik ez is, amit most láthatunk, hogy váratlanul visszavonták ezt a javaslatot, ami a diákmunkások munkabérének védelmében minimális szolgáltatási díjat vezetett volna be a diákszövetkezetek megbízói számára. A javaslat a minimális szolgáltatási díjat a mindenkori minimálbér 117,8 százalékában határozta volna meg. Abból kiindulva, hogy az iskolaszövetkezetek jellemzően nettó árbevételük 15 százalékát költik működésre, munkabérre pedig 85 százalékot fizetnek ki, a minimális szolgáltatási díj elegendő fedezetet jelentett volna a diákoknak fizetendő minimálbére.

A javaslat arra a valós problémára reagált, hogy a diákmunkapiacon kialakult árversenyben a szövetkezetek egyre lejjebb szorítják a díjakat, aminek az az eredménye, hogy a diák munkavállalók sok esetben nem jutnak hozzá a törvényes minimálbérhez sem. Emiatt valóban indokolt a törvényileg garantált minimális szolgáltatási díjnak a meghatározása.

Csak hogy erősebbek lehettek a lobbierdekek, mint a diákmunkások törvényes minimálbérhez fűződő érdeke, hiszen az előterjesztők a múlt héten váratlanul visszavonták a javaslatot, amihez semmilyen indoklást nem fűztek. Nem tudjuk a mai napig, hogy miután a Gazdasági bizottság tárgysorozatba vette a javaslatot, mi történhetett. Csak találgatni tudunk - vajon az iskolaszövetkezeti lobbij nyomására gondolták meg magukat a képviselők?

Nyilván nagyon kínos volt nekik ez a helyzet, ezért Kósa Lajos gondolt egyet, és újabb törvényjavaslattal állt elő. Ez a javaslat, meghagyva szó szerint a korábbi javaslat indoklását, mindössze egy felhatalmazó rendelkezést tartalmaz a kormány számára, hogy rendeletben határozza meg az iskolaszövetkezet által nyújtott szolgáltatásokért fizetendő minimális szolgáltatási díjat. Ez visszalépés a korábbi javaslat-hoz képest, és továbbra is magyarázatra várunk a kormánypárti képviselőktől, hogy miért kellett visszavonni a korábbi javaslatukat.

Arra is szeretnénk garanciát kapni, hogy ha rendeleti szinten is, de hasonló képlet kerül bevezetésre, mint amit a korábbi javaslat tartalmazott. Biztosítanak arról, hogy a minimálbére fedezetet jelentő minimális szolgáltatási díjat fognak előírni! Ha ez megtörténik, az hozzájárulhat a diákmunkapiac kifehérítéséhez, amihez ugyanakkor szükséges volna

egy hatékony ellenőrző rendszer kiépítése is, rendszeres munkaügyi ellenőrzések bevezetésével.

Szükséges lenne továbbá az oktatási rendszer keretében munkaügyi tárgyú ismeretek tanítása, mivel a diákoknak, amikor kilépnek a munkaerőpiacra, nincs meg a szükséges munkajogi, munkaügyi tudásuk. Ennek következtében pedig a munka világában kiszolgáltatott helyzetbe kerülnek.

A diákmunkáért járó bérek rendezése mellett nagyon fontos lenne a felsőoktatási szakmai gyakorlatokat töltő hallgatók díjazásának rendezése is. A felsőoktatásról szóló törvény alapján a szakmai gyakorlatra kötelezett hallgató a szakmai gyakorlóléhhelyel kötött hallgatói munkaszerződés alapján végezhet munkát. A jelenlegi szabályok szerint a munkáltató 6 hétnél rövidebb időtartamú, egybefüggő szakmai gyakorlat időtartamára nem köteles díjat fizetni, de az ezt meghaladó gyakorlat esetén már kötelező a díjazás. Ennek mértéke legalább hetente a minimálbér 15 százaléka. Ez azt jelenti, hogy havi szinten a minimális díjazás nem éri el a minimálbér száz százalékát, csupán annak 60 százalékát. Ez olyan alacsony összeg, amit mindenképpen emelni kellene.

A javaslatot tehát az LMP támogatja, de magyarázatot várunk arra, hogy miért vonták vissza korábbi javaslatukat, ami törvényi szinten garantálta volna a minimális szolgáltatási díj mértékét.

Most úgy szavazzuk meg vakon ezt a javaslatot, hogy nem látjuk, hogyan is akarja a kormány ezt rendeleti szinten szabályozni, lesz-e garancia a törvényes minimálbér kifizetésére, vagy a lobbierdekek kerekednek felül. Szeretnénk tehát magyarázatot kapni és biztosítékot arra, hogy megfelelő bérgaranciát kapnak a diákok. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdésem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kósa Lajos előterjesztő képviselő urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Kósa Lajos rámutat Banai Péter Benőre.)* A kormány képviselője bármikor felszólalhat, ez teljesen természetes, képviselő úr; el kellene egyszer olvasni a házszabályt. *(Novák Előd: 25 évig megvolt nélküle!)*

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök úr! Tisztelt Ház! Engedelmelemmel, éppen azt egyeztettem le az államtitkár úrral, hogy amennyiben szólni kíván a kormány nevében, akkor előttem szóljon. Ha erre lehetőséget ad, akkor ezt az indítványt szeretném megtenni. *(Szilágyi György: Ajjaj! - Az elnök bólint.)* Köszönöm szépen. Gondoltam, hogy erre van lehetőség, reménykedtem benne.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Banai Péter Benő államtitkár úr a szó, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én az elhangzott vitából azt szűrtem le, hogy a hozzászólók többsége egyetért az indítvány céljával, egyetért azzal, hogy legyen egy olyan minimális szolgáltatási díj, amit meg kell határozni.

Egyetlenegy kérdés merült fel, hogy miért ebben a formában célszerű meghatározni ezt a minimális díjat. Ez volt az elhangzottak alapján meglátásom szerint a fő kérdés. (Dr. Szakács László: *Mert nem bízunk a kormánypártban.*) Azért, mert a jelenlegi jogrendben, csakúgy, mint ahogy a minimálbért és a garantált bérminimumot kormányrendelet határozza meg, ezért célszerű, hogy a szolgáltatási díj minimális összegét a jelen esetben is kormányrendelet állapítsa meg. Azt szeretném még megemlíteni, hogy a legtöbb piacgazdaságban a jogrend hasonló módon nem törvényi, hanem alsóbb szintű jogszabályokban határozza meg az említett minimális juttatások mértékét.

Ezért tehát jogi oldalról is úgy látom, hogy az a cél, amelyet az indítvány megfogalmazott, jogi oldalról is alátámasztott.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Kósa képviselő úr most mire jelentkezik? (Novák Előd: *Ülj le, egyes!*)

KÓSA LAJOS (Fidesz): (Hangosítás nélkül:) Elnök úr, mint előterjesztő, szeretném...

ELNÖK: Kérem szépen Kósa képviselő úrnak a mikrofonját élesíteni.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Arra gondoltam, hogy mint előterjesztő, most szeretnék reagálni, mert...

ELNÖK: Képviselő úr, erre már nincs lehetőség. A zárszóra megadtam önnek a szót, nem élt vele, kétszer nem tudok a zárszóra szót adni.

KÓSA LAJOS (Fidesz): De elnök úr, én egy ügyrendi indítványban kértem elnök urat, nem zárszót mondtam, hogy a kormány képviselőjét, aki jelezte, hogy hozzá akar szólni, a zárszó előtt hallgassuk meg.

ELNÖK: Képviselő úr, ne nyissunk vitát, nem ügyrendben kért szót. Ha ügyrendben kért volna, máshol jelenik meg a monitoromon. Ügyrendben, természetesen ügyrendi kérdésben tudok szót adni. Itt érdemi dologról van szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Hát, elnök úr, akkor köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Nagyon szívesen.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Akkor félreértettük egymást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Semmi probléma. Máskor majd... (Novák Előd a szakértői páholyban ülve tapsol.) A karzaton helyet foglaló látogatók nem nyilváníthatnak véleményt. Képviselő úr, ön akkor tud képviselői mivoltában a parlamentben tartózkodni, ha a helyén van, úgyhogy kérem, hogy tartózkodjon a tetszésnyilvánítástól. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **állami vezetői juttatások csökkentésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/5145. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kis Miklós Zsolt úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előadójának, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

(17.50)

KIS MIKLÓS ZSOLT, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az állami vezetői juttatások csökkentésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat az Államreform II. program keretében készült el, és mint azt önök is tudják, a kormány elkötelezte magát az állami rezsicsökkentés mellett is, melynek egyik legfontosabb célja a költséghatékonyan működő, takarékos államigazgatás kialakítása. Ezzel összhangban felülvizsgálatra kerültek az állami vezetőket és az ezekkel azonos besorolásra jutott jogosult személyeket megillető juttatások, amelyek körét és mértékét csökkenti az e tárgyban előkészített és a kormány által elfogadott, az állami vezetők juttatásáról szóló kormányrendelet is.

Az új kormányrendelet megalkotása során az elsődleges jogalkotói cél az volt, hogy a kormányzati irányítás, a kormányzathoz kapcsolódó felügyelet alatt álló szervek - például központi hivatalok, kormányhivatalok - vezetőinek a juttatásai ne kötődjenek teljes mértékben valamely állami vezető juttatásához, hanem a kormány saját hatáskörében legyen jogosult e juttatások rendeleti szintű szabályozására. Mindez lehetővé teszi a juttatások differenciálását az állami vezetők és más vezetők tekintetében.

A törvényjavaslat egyik célja, hogy megteremtse az új szabályozás kialakításához szükséges törvényi szintű szabályokat, valamint biztosítsa azokat a törvényi szintű felhatalmazásokat, amelyek szükségesek a már említett differenciálásra lehetőséget nyújtó rendeleti szintű szabályok megalkotására. Ennek megfelelően a törvényjavaslat módosítja a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvény jelenlegi felhatalmazó rendelkezését annak érdekében, hogy megteremtődjön az összhang az új állami

vezetői juttatásokról szóló kormányrendelettel. Pontos felsorolja azokat a tisztségviselőket, akiknek a juttatásait a kormány rendeletben szabályozza, úgymint a miniszterek, az államtitkárok, közigazgatási államtitkárok, helyettes államtitkárok, kormánybiztos, miniszterelnöki biztos, miniszterelnöki megbízott, miniszteri biztos, a kormányhivatal vezetője és a központi hivatal vezetője.

Azzal, hogy a törvényben meghatározott tisztségviselők juttatása a módosítás következtében nem valamely állami vezető juttatásaihoz fog majd igazodni a jövőben, a kormány számára lehetővé teszi azt is, hogy a juttatásokat ezáltal csökkentse és differenciálja az érintett vezetők körében.

A törvényjavaslat ugyanilyen megfontolásból módosítja a fővárosi és megyei kormányhivatalokról szóló törvényt is. A fővárosi és megyei kormányhivatalokat vezető kormány megbízottak esetében a törvénybe szintén bekerül a kormányrendelet megalkotására vonatkozó felhatalmazó rendelkezés, továbbá ebben az esetben is az az egyértelmű cél, hogy a jövőben ne a helyettes államtitkárokat megillető juttatások teljes körére legyenek jogosultak, hanem megteremtődjen azok csökkentésének a lehetősége.

A törvényjavaslatnak van egy másik célja is, természetesen a jelenlegi hatályos jogszabályok pontosítása, amelynek egyrészt van egy deregulációs célja, másrészt pedig egy technikai jellegű módosítás. Az utóbbi esetében a közszolgálati tisztségviselőkről szóló törvény módosítása nyilván elősegíti majd a jogalkalmazást, másrészt pedig már az említett deregulációs célt, ugyanis a törvényből hatályon kívül helyezésre kerülnek olyan rendelkezések, amelyek a kormány központi üdülőjének a használatára vonatkoznak, tekintettel arra, hogy a 2014-es évben már az addig központi üdülőként funkcionáló létesítmény más jellegű hasznosításáról döntött a kormány, és ott már kormányüdültetést nem végez.

Röviden a kormányrendeletéről, hiszen május 20-án megszületett a döntés, és az új állami vezetői juttatásokról szóló kormányrendelet legfontosabb változásai a következők. Ennek részben a személyi kört illető, részben pedig a juttatásokat illető változásai történtek meg. A személyi kört illetően a legfontosabbakat említeném. A juttatások fő szabályként a miniszter, államtitkár, közigazgatási államtitkár, valamint helyettes államtitkár számára kerülnek meghatározásra, figyelemmel a törvény alapján néhány juttatásra jogosult személyek körére is.

A rendelet külön szabályozza a törvényi felhatalmazások alapján juttatásra jogosult további tisztségviselők körét és a számukra biztosítható juttatásokat. A jogalkalmazást segíti a mellékletben szereplő táblázat, ennek segítségével könnyen áttekinthetővé válik a jogosultaknak járó juttatások köre és mértéke.

Ami pedig a juttatásokat illeti: a következő időszakban kinevezett miniszterek, államtitkárok és a kormány megbízott eddig biztosított lakásfenntartási térítésre való jogosultsága megszűnik. A kiemelt egészségügyi ellátásra az állami vezetők közül a jö-

vőben csak a miniszter, az államtitkár és a közigazgatási államtitkár válik jogosulttá. A helyettes államtitkár, valamint a rendeletben foglalt többi tisztségviselő e juttatásra fő szabályként már nem jogosult.

Az államtitkári juttatásokra jogosult nem állami vezetőket érintő változás, hogy alacsonyabb kategóriájú személygépkocsi-használatra lesznek majd jogosultak. Ilyen például a kormánybiztos, a miniszterelnöki biztos, a kormányhivatal vezetője. Ennek apropójából és ehhez kapcsolódóan újraszabályozásra kerül majd az üzemanyagkártya és az üzemanyagfogyasztás rendszerének a kidolgozása. Csökkennek az utazással kapcsolatos juttatások is, így a repülőjegy komfortfokozatában lesznek változások, valamint a repülőtéren kormányváró helyiségének használata és a vonat komfortfokozata tekintetében.

Változnak a külföldön tartózkodással kapcsolatos juttatások is. E tekintetben például a miniszter, az államtitkár és a közigazgatási államtitkár a számára külön kormányrendelet alapján járó rapiddíjáról lemondhat; valamint tekintettel arra - mint már említettem -, hogy nincs a kormánynak működő központi üdülője, e juttatás, azaz a kormányüdülő használatának a joga a kormányrendeletben már nem szerepel. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások, a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, Salacz László képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány június elején nyújtotta be a most tárgyalt javaslatot, amely az állami vezetői juttatások csökkentésével összefüggésben egyes törvények módosítását célozza. A kormány már a nemzeti együttműködés programjában nyilvánította azt a szándékát, hogy a 2010-es évet megelőző időszak sikertelen kormányzásának hagyatékát megszüntesse, és új alapokra helyezze az állam működését.

Az általános hatáskörű területi szervként működő hivatalok talán a legtöbbet átszervezett hivatalok közé tartoznak a magyar közigazgatás rendszerében. 2010. szeptember 1-jétől a fővárosi és a megyei közigazgatási hivatalok olyan erős, a területi államigazgatás tevékenységének összehangolását elősegítő jogosítványokat kaptak, amelyekkel a területi államigazgatás működési integrációja már megvalósult.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mindezek fényében a kormány alapvető szándéka a jó állam megteremtése, melynek eszközei a közigazgatás gyökeres átalakítása, korszerűsítése és a valódi szolgáltató állam létrehozása. Ezért indítottuk

el a közigazgatás átszervezését, szerkezetének ésszerűbbé tételét.

A jelen törvényjavaslat alapján a kormány kiemelt célkitűzése az Államreform II. program keretében a közigazgatás hatékonyságának növelése az eddigieknél összefogottabban, ellenőrzöttebben. Célja továbbá a költségtakarékosan működő területi államigazgatás megteremtése, ezáltal a kormány területi feladatellátása hatékonyságának és eredményességének megvalósítása. Az államigazgatás átalakításának elsődleges célja az ügyfélbarát közigazgatás megteremtése, a társadalom cselekvési szabadságának biztosítása a közérdek érvényesítése mellett.

2011. január 1-jével létrejöttek a fővárosi és a megyei kormányhivatalok. Mindez jelentősen csökkentette a korábbi időszakra jellemző területi széttagoltságot. Egy egységes és átlátható költségvetés került kialakításra, biztosítva a takarékos kormányhivatali gazdálkodás megvalósítását. Az állampolgárok számára a kormányhivatalok kialakításával számos hatósági eljárás intézése vált sokkal gyorsabbá és egyszerűbbé, különös tekintettel a kormányablakok először megyei, majd fokozatosan történő járási szintű kiépítésével.

A jelen törvényjavaslat alapján, tekintettel a költséghatékonyan működő, takarékos államigazgatás kialakítására irányuló kormányzati szándéokra, felülvizsgálatra kerültek az állami vezetőket megillető juttatások.

(18.00)

A kormány határozott célkitűzése, hogy az eddig igénybe vehető juttatások köre és mértéke csökkenjen. Ennek alapján sor került az állami vezetők és az államigazgatási szervek köztisztviselői számára biztosított juttatásokról és azok feltételeiről szóló kormányrendelet felülvizsgálatára és egy új rendelettervezet kidolgozására. Az új kormányrendelet előkészítése során az elsődleges jogalkotói cél az volt, hogy a kormányzati irányítás vagy felügyelet alatt álló szervek vezetőinek a juttatásai ne valamely állami vezető juttatásához igazodjanak, hanem a kormány saját hatáskörében legyen jogosult e juttatások rendeleti szintű szabályozására. Ez lehetővé teszi, hogy az állami vezetők és más vezetők esetében a juttatások differenciálására kerülhessen sor.

A törvényjavaslat célja, hogy az állami rezsicsökkentés érdekében ezen szabályozási modell kialakításához szükséges törvényi szabályokat megteremtse, ennek keretében biztosítsa a szükséges törvényi felhatalmazásokat a rendeleti szintű szabályok megalkotására. Mindezek fontosságával, úgy gondolom, mindannyian egyetértünk, hiszen ez az ország közös érdeke is.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk a munkánkat. Megadom a szót Lukács Zoltán képviselő úrnak, az MSZP vezérszónokának, tessék.

LUKÁCS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Fidesztől, amióta csak kormányra került vagy még előtte, azóta halljuk az olcsóbb államot, aztán utána állami rezsicsökkentésről beszél, közigazgatási rezsicsökkentésről beszél, és végig arról beszél, hogy ő olcsóbban szeretné működtetni az államigazgatást, mint az elődei, sőt még olcsóbban akarja működtetni az államigazgatást, mint ahogy eddig ő maga működtette. Ezt a törvényt is ezzel a jelszóval adták ide be, de azt gondoljuk, hogy ez nem a megoldás a problémára.

Az Orbán-kormány 2010 után, aztán 2014 után is egyre csak hizlalja saját magát és az államigazgatást. Hadd mondjak néhány beszédes számot arról, hogy hogyan néz ki állami vezetői szinten ez a kormány! A Bajnai-kormány leköszönésekor 15 miniszter, 20 államtitkár és 49 szakállamtitkár volt. Ez összességében 85 fő, ami az állami vezetőket illeti. Az utána következő Orbán-kormány 9 miniszterrel, ugyan a miniszterek számát csökkentette, de 47 államtitkárral és 80 helyettes államtitkárral dolgozott, ami a 85 főhöz képest már 136 fő, és a következő Orbán-kormány: 9 miniszter, 54 államtitkár és már 101 helyettes államtitkár, ami összességében 164 fő. Ez azt jelenti, hogy a 2010-es 85 fős állapothoz képest 164 főre emelkedett ez.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Államtitkár Úr! Nem a juttatásokat kellene csökkenteni, hanem az állami vezetők számát kellene csökkenteni, mert nem akarjuk elhinni azt, hogy 164 fő kell ahhoz, amit egyébként még önök is az előző ciklusban ennél kevesebb fővel el tudtak látni, az előző időszakokban pedig meg sem közelítette ezt a szintet a miniszterek, államtitkárok és helyettes államtitkárok száma.

Most önök hoztak ide egy törvényt, és ugyanúgy vannak vele, mint máskor, hogy ráírnak valamit a borítólapra, aztán szól valami másról a törvény. Erre például azt írták rá, hogy csökkenteni akarják a juttatásokat. Ez egy régi recept, de megint nem erről szól. Hadd mondjak egy példát! Itt van például a javaslat 4. §-ában foglalt rendelkezés, úgy szól: a miniszteri biztosok jelenleg legfeljebb a helyettes államtitkári illetményre jogosultak, vagyis kaphatnak kevesebb díjazást most is, mint a helyettes államtitkári díjazás. Aztán a mostani módosítás gyakorlatilag a legfeljebb szót veszi ki, és úgy néz ki, hogy így aztán nem legfeljebb ennyit kaphatnak, hanem ennyit kell kapniuk. Ez semmiképpen nem csökkentésnek tűnik a mi olvasatunkban.

És önök nem szüntetik meg a politikai álláshalmozás lehetőségét, amiről mindannyian sokat beszélünk, hanem azt mondják, hogy majd lesz egy kormányrendelet, és az majd szabályozni fogja az erre a politikai sleppre vonatkozó juttatásokat. Mivelhogy ez a szabályozás nem ismert, és megint

ugyanott tartunk, mint sok-sok törvény kapcsán, hogy csak arról szól a törvény, hogy majd a kormány hoz valamiféle rendeletet, amire már a parlamentnek semmilyen ráhatása nem lesz, és majd mi fogadjuk el ezt a törvényt, és higgyük el, hogy istenbizonnyal, önök olyan kormányrendeletet fognak hozni, ami majd mindannyiunk üdvét szolgálja, és majd akkor sokkal kevesebb lesz a vezető és sokkal kevesebbet is fognak kapni. Mi pedig azt mondjuk most is, mint máskor is, hogy ne rendeleteket hozzanak, hanem a törvényben szabályozzák ezeket a kérdéseket, hogy a parlamentben lehessen erről vitatkozni, és lássuk pontosan, hogy mit akarnak ezekben az ügyekben tenni.

Egyébként a kormány úgy csökkenthetné leginkább a költségeket, ha radikálisan csökkentené ezeket a vezetői álláshelyeket, ezt már elmondtuk. Egyébként e nélkül a törvény nélkül is megvan önöknek a lehetősége, hiszen a kormánytagok és államtitkárok jogállásáról szóló törvény 75. § (2) bekezdése úgy szól, hogy felhatalmazást kap a kormány arra, hogy rendeletben szabályozza a minisztériumokban működő államtitkárok, helyettes államtitkárok és állami vezetői megbízással nem rendelkező kormánybiztosok, miniszteri biztosok számát. Tehát ha önök valóban csökkenteni akarnák ezeket a költségeket, akkor ezen törvény alapján nyugodtan csökkenthetnék ezeket a költségeket, mégpedig úgy, hogy nem neveznek ki hetente 30 darab ilyen embert, és nem adnak nekik fizetést, autót, titkárságot és egyéb juttatást.

Azt kell mondjam önöknek, hogy ezekben az ígéretekből önök hiteltelenek. Hiteltelenek azért például, mert emlékeztetnék arra, hogy bő négy hónappal ezelőtt, pontosan február 10-én mi beadunk egy törvényjavaslatot, amely pontosan a kormányzati költségcsökkentésekre vonatkozott volna, de önök ezt lesöpörték az asztalról. Ez a törvényjavaslat arról szól, hogy akadályozzuk meg a kormányzati elit álláshalmazását - egyébként ez lehet a korrupció egyik megnyilvánulása is -, ezt a törvénytervezetet beadtuk, az Országgyűlés Igazságügyi bizottságának kormányzati többsége még csak tárgysorozatba sem volt hajlandó venni ezt az ügyet, tehát még arra sem méltatta, hogy beszéljünk róla.

A mi javaslatunk valódi megoldást kínált volna ezekre az ügyekre, a kormányzati költségek csökkentésére. Most az önök javaslata látszatintézkedések sorozata, és még egyszer mondom, olyan látszatintézkedéseké, amelyek gyakorlatilag arra szolgálnak, hogy mi higgyük el, hogy majd önök a rendeletekben úgy fognak közlekedni, hogy ez majd kevesebb pénzbe fog kerülni az embereknek.

Szerintünk arról is beszélni kell, hogy kik kerülhetnek ezekbe a pozíciókba, hogy hogyan lehetséges az, hogy egyébként állami vezetőket megbíznak olyan feladatokkal pluszfizetésért, amiért két fizetést vesznek föl, és sokszor olyan feladatot kapnak egyébként, ami az állami vezetői megbízásukból is ered, tehát annak a keretében el kellene hogy lássák. Ehhez képest megbízzák őket pluszfeladattal, illetve pluszfeladatot nem kapnak,

csak kapnak egy plusz megbízást, és sokszor akár képviselők, akár állami vezetők két fizetésért látják el azt az egy feladatot. Mi azt mondjuk, hogy ezt az álláshalmazást be kellene fejezni és ezt összeférhetetlenné kell tenni.

Mi azt gondoljuk, hogy az a kormánybiztos, aki állami vezetői tisztséget is betölt, a tevékenységéért ne kapjon két fizetést, ne kapjon két díjazást, elégedjen meg egy díjazással, vagy akár arról is lehetne gondolkodni, hogy ezeket a megbízásokat tegyük összeférhetetlenné. Persze, akkor nem jár két titkárság, nyugodtan az egyik titkárság, illetve az egyik megbízásából eredő lehetőségei kapcsán el tudná látni ezeket a feladatokat. Adtunk be javaslatot arról is, hogy a miniszterelnök ne adhasson államtitkári fizetésnek megfelelő megbízást a miniszterelnöki megbízottaknak. Ezt is javasoltuk, ezt sem látjuk, hogy támogatásra érdemesnek tartották volna.

Mi azt gondoljuk, hogy az önök törvényjavaslata csak címében tartalmazza a költségcsökkentést. Nem tartjuk igazán nagy dolognak, hogy önök azt mondják, hogy most majd meg fogják mondani azoknak a kormányzati szereplőknek, akik eddig első osztályon meg business classon utazgattak, hogy most már ne utazgassanak első osztályon meg business classon, miközben éppen az ön minisztere az, akiről nem tudjuk, hogy mennyiért utazott, hova utazott, kivel utazott, nem hajlandó elmondani ezeket a dolgokat.

(18.10)

Miközben látjuk a honvédelmi miniszter kis útjait, ami nem éppen mondható hivatalos útnak, sokkal inkább magánútnak minősül, de azért az közpénzből lett kifizetve. Hogy ön azt mondja itt, hogy attól lesz költségcsökkentés, hogy a vonaton majd meg fogják szabni, hogy valaki ne első osztályon, hanem másodosztályon utazzon, vagy azt mondják a kormány megbízottaknak a kormányhivatalokban, hogy mondjuk, cseréljék a nagyobb autót kisebbre. Mi azt gondoljuk, hogy ezek mind olyan álmegoldások, amik igazából nagy megtakarítást nem eredményeznek. Még egyszer elmondom, mert mi azt gondoljuk, hogy igazi megtakarítást az eredményezne, ha sokkal kevesebb emberrel oldanák meg ezt a feladatot, ha ezt az óriási vízfejet kisebbítenék, ha nem neveznének ki ennyi teljesen fölösleges embert igazából olyan feladatokra, amit az államigazgatás a meglévő rendszerén belül meg kéne hogy tudjon oldani.

És azt is látjuk, hogy a kis tételeknél mutatnak most önök óriási szigorúságot, a nagy tételeknél meg kevésbé látjuk, hogy olyan nagyon szigorodnának. Kis pénz, nagy szigor - nagy pénz, kis szigor; erről szól ez a törvényjavaslat. Mi benyújtottunk ehhez a törvényjavaslathoz megint módosító javaslatokat, amik gyakorlatilag megegyeznek azokkal a javaslatokkal, amit hónapokkal ezelőtt már ugyanilyen költségcsökkentésügyben benyújtottunk. Azt várjuk

önöktől, hogy ezeket a javaslatokat támogassák. Ugyanakkor azt mondjuk, hogy ez a kormányzati porhintés gyakorlatilag, amiről önök most beszélnek. Látják azt, hogy az embereknek elégük volt abból, hogy önök három kézzel szórják a pénzüket, és megpróbálnak csinálni egy olyan törvényt, amiről azt tudják mondani, azt tudják kommunikálni, hogy most már önöknek elégük volt ebből, és most már kevesebbet fognak költeni. Nyilván azért az a kérdés felmerül, hogy ha most önökben tudatosult, hogy egyébként sokkal többet költenek, mint kéne, és sokkal gálánsabban szórják a közpénzt, mint ahogy kéne, azért az a kérdés persze felmerül, hogy az elmúlt öt éves kormányzati idejük alatt ez miért most, a hatodik évben merül fel. Miközben azt sem mondhatják, hogy nem figyelmeztették önöket, mert nincs olyan ellenzéki párt, amelyik nagyon sokszor ne tette volna szóvá ezeket a költségeket és ezeket az ésszerűtlen kifizetéseket.

Mi azt kérjük, hogy egészüljön ki a mi javaslatainkkal ez a törvényjavaslat, legyenek befogadók ebben az ügyben, a mi javaslatunk valódi költségcsökkentést jelentenek, és akkor ez a törvény valóban arról tud szólni, amiről a címe szól. Mindaddig, amíg ezek nem kerülnek bele ebbe a törvénybe, azt gondoljuk, hogy ez porhintés, és istenigazából nem arról szól, hogy valódi költségcsökkentés legyen, hanem arról, hogy úgy nézzen ki, mintha költségcsökkentés lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vejkey Imre képviselő úr következik, a KDNP vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Államreform II. keretében újabb átalakításokat szeretnénk eszközölni a közigazgatásban, melyek közül honpolgáraink számára leginkább kézzelfogható eredmény az lesz, hogy valóban csökken majd az ügyintézésre fordított idő, továbbá a különböző közigazgatási eljárásokkal összefüggő díjak és illetékek is radikálisan csökkenni fognak, így rövidebb idő alatt kevesebb pénzt tudják majd az emberek az ügyeiket intézni. Ennek érdekében támogatjuk a kormányablakok kiterjesztésének a folytatását, a kormányablakok számának és országos területi lefedettségének az egyidejű növelésével. Az Államreform II. nevű program részeként a kormányhivatalok további integrációjának folytatását is támogatjuk. Az átalakítás célja a hatékonyság növelése, amely összekapcsolódik az állami humán tőke reformjával.

Tisztelt Hölgyem és Uraim! Az állami vezetői juttatások csökkentésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló T/5145. számú törvényjavaslat ezen Államreform II. program keretében készült el. Mindez olyan környezetben, melyben a Fidesz-KDNP elkötelezte magát az állami rezsiszökkentés mellett, melynek egyik legfőbb célja a költséghatékonyan működő, takarékos államigazgatás kialakítása. Ennek alapján sor került az állami veze-

tők, valamint az államigazgatási szervek köztisztviselői számára biztosított juttatásokról és azok feltételeiről szóló kormányrendelet felülvizsgálatára, egy új rendelettervezet kidolgozására, amely lehetővé tenné a juttatások differenciálását az állami vezetők és más vezetők tekintetében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat elsődleges célja, hogy a kormányzati irányítás vagy felügyelet alatt álló szervek vezetőinek a juttatásai ne valamely állami vezetői juttatáshoz igazodjanak, hanem a kormány saját hatáskörében legyen jogosult e juttatások rendeleti szintű szabályozására. A törvényjavaslat ennek érdekében ezen szabályozási modell kialakításához szükséges törvényi szabályokat teremt meg annak érdekében, hogy biztosítsa a szükséges törvényi szintű felhatalmazásokat a rendeleti szintű szabályozások megalkotásához. A törvényjavaslat ezért pontosan, taxatív felsorolja azon tisztviselőket, nevesítve a miniszter, az államtitkár, a közigazgatás államtitkár, a helyettes államtitkár, a kormánybiztos, a miniszterelnöki biztos, a miniszterelnöki megbízott, a miniszteri biztos, a kormányhivatal vezetője és a központi hivatal vezetője, akiknek a juttatásait a kormányrendeletben szabályozná.

A törvényjavaslat a juttatások differenciálása érdekében módosítja egyidejűleg a fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok kialakításával és a területi integrációjával összefüggő törvény módosításáról szóló 2010. évi CXXXVI. törvényt is. A kormány megbízottak esetében bekerül a törvénybe a kormányrendelet megalkotására vonatkozó felhatalmazó rendelkezés, továbbá esetükben is az a cél, hogy a jövőben ne a helyettes államtitkárokat megillető juttatások teljes körére legyenek jogosultak, hanem megteremtődjön azok csökkentésének lehetősége is.

A törvényjavaslat végül deregulációs céllal kiveti a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvényből a normatív tartalommal nem bíró rendelkezéseket, tekintettel arra, hogy a kormányynak már nincs központi üdülője.

Kérem, támogassák a T/5145. számú törvényjavaslatot, a KDNP támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Novák Előd képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka. Tessék!

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elképesztő az a kormányzati szemfényvesztés, amely jelen törvényjavaslat címében az állami vezetői juttatások csökkentéséről szól, valójában azonban csak a felső korlát eltörlését foglalja magában. De elképesztő az is, hogy az MSZP már az állásfoglalás megszüntetését követeli, amit ugye kormányon, amikor kormányon volt, hogy csak a jelenlegi kormány által oly sokat emlegetett elmúlt nyolc évet nézzük, de volt még azt megelőzően is Horn

Gyula alatt négy átkos éve Magyarországnak, szóval, nem jeleskedtek az álláshalmozás megszüntetésében. És engedjék meg, hogy ezzel kezdjem, hiszen a Jobbik megjelenése kellett ahhoz, hogy a politikusbűnözés szerintem törvényesített formáját visszaszorítsuk.

Mert legáltalánosabb formája az volt, hogy egy országgyűlési képviselő mellette még polgármester, megyei közgyűlési képviselő vagy helyi önkormányzati képviselő, esetleg a három egyszerre lehetett. És úgy néz ki, hogy eddig egyetlenegy párt sem vállalta azt az önkorlátozást, amivel a Jobbik már ideérkezett az Országgyűlésbe, és amivel, jó példával járva elől, el tudtuk érni azt, persze ehhez kellett egy komoly társadalmi felháborodás is a többi pártnak a gyakorlata miatt, de mégis el tudtuk érni azt, hogy visszaszorítottuk, és ez a fajta leggyakoribb formája az álláshalmozásnak megszűnt. Persze, amikor mi benyújtottuk ezt a javaslatot, még lesöpörték a kormánypártok is, de azért beérett a vetés, és a legutóbbi önkormányzati választások óta nem lehet országgyűlési képviselő például polgármester. Pedig minden más parlamenti pártnak volt még az előző ciklusban olyan országgyűlési képviselője, juttatott be minden párt olyan országgyűlési képviselőt, akiből mandátuma megőrzése mellett még polgármestert is csinált. Mi is, jobbikosok is sorra nyertük az időközi polgármester-választásokat, de mégis ezzel az önkorlátozással élve, azt gondolom, el tudtuk érni azt, hogy a legáltalánosabb módját visszaszorítottuk. Azonban itt sorra nyitják ki az újabb és újabb kiskapukat, emiatt sajnos valóban aktuális az álláshalmozás kérdésének feszegetése, csak talán nem pont annak az MSZP-nek kellene ezt feszegetni, amely mondjuk, akár Botka László személyében, de korábban tömegesen is, amikor mondjuk, még egy kicsit erősebbek voltak, bizony ezt a gyakorlatot folytatta.

(18.20)

Én örülök neki, hogyha a politikusi álláshalmozásról tudunk beszélni, és én nem nevezném politikusi álláshalmozásnak azt, hogyha egy önkormányzati képviselő mellette még megyei közgyűlési képviselő, hiszen ezek nem főállások (*Boldog István: Főleg, ha jobbikosok!*), hiszen ezek nem főállások... Képviselő úr, nyomjon nyugodtan egy gombot, nem kell folyamatosan kocsmapolitizálni; hozzá lehet szólni, el lehet mondani a kritikát. Én azt mondom, hogy nem tekintek főállásnak egy önkormányzati képviselői feladatot, ellenben mondjuk, egy országgyűlési képviselőit annak tekintek, és ezért örülök, hogy ezt a változást sikerült elérnünk, még akkor is, ha tudom, hogy ezzel önök között nagyon komoly érdeksérelmet okoztunk, és személy szerint én is. És tudom, hogy nagyon fáj önöknek, amikor a politikusbűnözés egy törvényesített formájának neveztem, mégis tartom, hogy ez a véleményem.

Sőt, tartom azt is, hogy a politikusi álláshalmozásnak a jelenleg még törvényesített formáit is meg kell szüntetni, mert ez továbbra is a politikusbűnözés

egy törvényesített formája. Jelenleg egy képviselő lehet kormánybiztos, miniszterelnöki biztos, miniszterelnöki megbízott vagy miniszteri biztos - talán ez a leggyakoribb -, és ezekért bizony pluszjuttatásokat is felvehet, miközben elvileg országgyűlési képviselőként más keresőtevékenységet nem végezhetne. Csak vannak kiskapuk, és ezeket sorra megteremtik, és láthattuk ezt az előző ciklusban is a járásihivatalvezetőkkel, megyei kormányhivatalok vezetői tisztségével, amivel megteremtették a lehetőséget, hogy az álláshalmozásnak egy ilyen módjával élhessenek.

Én ezért örülnék, hogyha az előbb felsorolt, még hatályos álláshalmozási lehetőségek előtt is bezárnánk a kaput, illetve az is indokolt volna, hogy tisztán láthassuk, hogy milyen felhatalmazást kér most e törvényben a miniszter, nem is akárki, Lázár János - mert azért ennek van egy pikantériája, ha az ő különböző elhíresült ügyeit nézzük -, hogy mit szeretne kormányrendeletben szabályozni. Hiszen jelenleg csak a felső plafont törli el e törvényjavaslat, eddig mondjuk, államtitkári juttatásnál többet nem lehetett adni, most majd kormányrendeletben... Azt sem tudjuk, hogy nem személyre fogják-e ezeket a kormányrendeleteket szabni, mint ahogy láttunk itt már személyre szabott nemhogy törvényt módosítást, alkotmánymódosítást is, ha mondjuk, Győr polgármesterének az esetére gondolunk, tehát láttunk itt már személyre hozott szabályozásokat, és ez, azt gondolom, elfogadhatatlan.

Elfogadhatatlan az, ha például a Kubatov-listák alapján, a Fideszhez való szimpátia alapján, vagy nyilvántartják ott, hogy kik azok a nyugger komcsik, ahogy Kubatov Gábor fogalmazott, akik adott esetben nem a Fideszt támogatják, tehát kik azok a komcsi nyuggererek - bocsánat, így fogalmazott Kubatov Gábor -, és én nem hiszem, hogy helyes volna, hogyha így osztanák a juttatásokat, hogy ki az, aki jól végzi, jó fideszes fiúként, állami vezetőként végzi a feladatát. Mondjuk, a KSH vezetője, hogyha nem megfelelő statisztikákat hoz, akkor jövőre eleshet a szolgálati gépkocsitól? Vagy milyen módon kívánják kézben tartani az elvileg sokszor független állami vezetőket? Én azt gondolom, hogy ez nem helyes.

Az pedig végképp szomorú, hogy ezt a javaslatot pont Lázár János nyújtotta be. Sőt, kormányrendeleti szintre telepítik a juttatások szabályozását, szerintük ez lesz a garanciája a kiadáscsökkentésnek, de azért azt látni kell, hogy ha e törvény előterjesztője a Miniszterelnökséget vezető miniszter, akkor majd nyilvánvalóan annak a rendeletnek is ő lesz a felelőse, bár ezzel kapcsolatban választ is várnék az előterjesztőtől, de vélhetően ott fogják előkészíteni a rendeletet. A kormány eszerint saját hatáskörben szabályozhat, nem lesz kötve az állami vezetői juttatások rendszeréhez, és érthetetlen, hogy ez miért volna garancia a kormány szerint a spórolásra is.

És itt bizony fel kell akkor idézni Lázár János néhány esetét. Nem kívánom én most, mondjuk, a fácánholokausz, az úgynevezett fácánholokausz elhíresült példáját hozni, de bizony Lázár Jánosnak voltak olyan kirívó, a társadalom széles körében

felháborodást kiváltó dőzsölési közpénzből, amelyek joggal vívták ki a társadalom felháborodását. Itt van például a legújabb eset, amikor úgy nyilatkozott, hogy akkor sem mondja el, hogy hol járt, melyik szállodában, kivel találkozott, mennyiért, ha erre még egy bíróság kötelezi is. Ilyen szinten ilyen pökhendi nyilatkozatot tehet azok után, hogy komoly botrány alakult ki, hogy négy éjszaka alatt sikerült összehozni az eredeti költségösszegek szerint - mert itt többféle számot láttunk - közel 2 millió forintos hotelszámlát, és nem tudjuk, hogy ebben valamiféle menedzsermasszázsra álcázott luxusprostituáltakat kell érteni, vagy miféle nemzetbiztonsági kockázatról beszél, amikor ezeket nem fedi fel, hogy hogyan lehet négy éjszaka alatt 2 millió forintos hotelszámlát felhalmozni.

Én azt gondolom, az is önmagában cinikus, hogy az az előterjesztő és arra akarjuk bízni az állami rezicsökkentést, a vezetői juttatások csökkentését, aki első parlamenti ciklusában, már meglehetősen fiatalon elképesztően gátlástalan módon a 2002-2006 közötti országgyűlési ciklus költségterítési rekordere volt, méghozzá az számla nélküli költségterítési rendszer volt, mert akkor egy egészen erkölestelen rendszert működtetett tulajdonképpen az MSZP és az SZDSZ, és ennyiből egyébként a Lázár János által korábban előterjesztett képviselői javadalmazási rendszer mindenképpen átláthatóbb, ennyit azért mondjunk el az ő oldalán állva is. Azonban objektív módon ki kell mondani azt, hogy ő 18 millió forintot kapott négy év alatt az utazási és szállásköltségeire, abban a négy évben, amikor nemhogy kormányon nem voltak, hanem meglehetősen ismeretlen politikus volt. Ő akkor azt mondta, hogy csak annyi pénzt vett fel az Országgyűléstől, amennyi járt neki, azaz a tiszteletdíja mellett négy év alatt 18 millió 200 ezer forintot. Összességében csak abban az első ciklusában 41,4 millió forinthez jutott országgyűlési képviselőként, pusztán ebből az egy posztjából adódóan, miközben pusztán hét alkalommal szólalt fel négy év alatt - jól hallották: hét alkalommal négy év alatt! Ki is számoltam, ez felszólalásonként 6 millió forintjába került a választópolgároknak, illetve még többbe, hiszen a járulékok is nyilvánvalóan az Országgyűlés Hivatalát terhelték. Lázár János tehát felszólalásonként 6 millió forintba került, de úgy is mondhatnám, ha a felszólalásainak a hosszát nézzük, hogy percenként több mint 2 millió forintos díjazásban részesült politikai pályafutásának kezdeteként itt az első országgyűlési ciklusában 2002-től. Ezek után hogy az óradíja mennyi, azt már nem is mertem kiszámolni, de egy ilyen személyre bízni az állami vezetői juttatások látszólag csökkentését, én azt gondolom, az egészen egyszerűen cinizmus.

Engedjék meg, hogy felidézzem még azért az elmúlt évtizedek talán legnagyobb politikusi álláshalmozóját, aki sajnos szintén Lázár Jánoshoz, tehát a jelenlegi javaslat előterjesztőjéhez köthető, ezért szorosán idekapcsolódik, és az is, ahogy erre a kérdésre ő reagált. „Hogyan tölthet be közpénzből egyszerre négy főállást a Bajnai-kormányból átmentett

Bódi Gábor, ha csak a Miniszterelnökség helyettes államtitkáráként elvileg napi 10 órás munkaideje van?” - ezzel a címmel nyújtottam be egy interpellációt Lázár Jánoshoz, amire ő válaszolt is, de azt gondolom, hogy nem egészen elfogadható módon.

Idézzük fel tehát az elmúlt évtizedek szintén Lázár Jánoshoz köthető legnagyobb álláshalmozóját, aki havonta 2 millió 600 ezer forintot keresett, míg ezt az ügyet el nem kezdtem sorozatosan feszegetni, és meghátrálásra nem kényszeríteni őt és ennek a javaslatnak is lényegében az előterjesztőjét, Lázár Jánost. Több mint kétszer annyit keresett, mint a miniszteri fizetés, mivel egyszerre négy főállást töltött be, s persze mindegyiket közpénzből fizették. A kisemberek persze eközben robotoljanak, dolgozzanak akár napi 10 órát is, a miniszter úr pedig nem is szégyelli kimondani, hogy: „A Miniszterelnökség sajnos valóban nem egy családbarát munkahely.”, hogy őt idézzük, és hogy, idézem: „A Miniszterelnökségen dolgozni senkinek sem kötelező.” Eközben legalább nemhogy példát mutatnának az állami vezetők, hanem például Bódi Gábor három további főállást is betöltött, és mindezt Lázár János következmények nélkül hagyta. És ezek után higgyük el, vagy adjunk felhatalmazást, és higgyük el, hogy ő valóban csökkenteni fogja miniszteri rendeletben ezeket a juttatásokat, aminek eddig legalább volt egy plafonja, ezután törvényi szinten nem lesz. Vagy Lázár János fog ennél szolidabb plafonokat meghatározni? Nehezen hihető. Hiszen például az elmúlt évtizedek legnagyobb álláshalmozója, már ami egyáltalán kitudódott, hiszen a helyettes államtitkárok vagyonyilatkozatát sajnos nem hozzák nyilvánosságra, hiába követeltük ezt többször, képviselőként sem tekinthetünk bele, de kiszivárgott, hogy Bódi Gábor havi 1 millióért ügyvezetője az állami tulajdonú Kopint-Datorg Kft.-nek, közben havi 175 ezerért a szintén állami tulajdonú Antenna Hungaria Zrt. igazgatósági tagja, ráadásul havi 648 ezerért az elvileg kormánytól független NMHH költségvetéséből fenntartott Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács elnöke volt, ami azért is pikáns, mert feladatuk a jogszabálytervezetek független véleményezése - így persze nyilván nincs komoly nézeteltérés, semmilyen vita, hogyha a tárgyalóasztal mindkét felén ő ül. Esetleg még önmaga főtanácsadója is lehetne, ha ennyit javasolhatok Lázár Jánosnak, egy ötödik főállást. Azt még azért talán illik hozzátenni, hogy Bódi Gábor ráadásul a Bajnai-kormány szakállamtitkára volt, az elmúlt nyolc évében közepette szépen átmentette hatalmát, nemhogy még elszámoltatás lett volna. Ennyit ezekről az állami vezetőkről. De ha már lúd, legyen kövér: elszámoltatási kormánybiztosnak esetleg nem akarják kinevezni ezt az állami vezetőt mintegy hatodik főállásként?

Én azt gondolom, hogy Kósa Lajostól lassan visszakérhetjük azt a Superman-díjat, amit itt most már az MSZP által is emlegetett álláshalmozásért odaítéltünk neki egy internetes szavazás után, amit ő képviselőként és egyszer egy távoli nagyváros polgármestereként kiérdemelt.

(18.30)

Örülök, hogy valamennyire sikerült visszazorítani a politikusi álláshalmazt, azonban ahogy beszédem elején is idéztem, van még néhány olyan pontja ennek, ami várat magára. Egy ilyen eset például megtörténhet, és nem volt elég egy interpelláció, hogy ezt rendezzük, hiszen erre az interpellációra hiába válaszolta, idézem, hogy „Bódi Gábor kész lemondani a tiszteletdíjáról a betöltött helyeken” - többes számban -, januári írásbeli kérdésében kellett utánanyomozzak, hogy mi történt. Akkor válaszában elárulta, hogy csak egyetlenegy helyen mondott le, ezt árulta el Lázár János, bár ott egyenesen a juttatásairól írt többes számban, ráadásul többféle is volt egyetlenegy helyen; erről eddig nem is tudtunk.

Ezek után kellett egy újabb kérdést feltennem, majd egy újabb írásbeli kérdést, mígnem végre sikerült ezekről a fizetéseiről, tiszteletdíjairól lemondani. Bár önmagában az is gyanús, hogy munkaköréről nem mondott le, tehát ez úgy mond fizetés, tiszteletdíj nélkül is megéri neki, ez azért önmagában a korrupció gyanúját szerintem felveti, és nem mondanám ezt elhivatottnak, hiszen ha a Miniszterelnökségen napi tízórás munkaidő van, akkor tisztességgel amúgy sem tudja ellátni ezeket a feladatait máshol. Tehát rendkívüli cinizmus az, hogy miközben a kismembereket dolgoztatják akár a Miniszterelnökségen is, addig a vezetők nemhogy jó példával járnának elől, hanem ilyen gátlástalanságokra is fajulnak.

Mindezek alapján is kérem önöket, gyakoroljanak önkontrollt, és árulják el, hogy mire készülnek ebben a kormányrendeletben, amire most tulajdonképpen felhatalmazást kérnek. Mi mindent megtettünk nemcsak a politikusi álláshalmaz visszazorítása érdekében, hanem egyébként - kezdjük magunkkal - a képviselői javadalmazás rendszerének korrektebbé tételében. Amikor a legutóbb benyújtották azt, hogy a képviselők ugyebár az autópályákat is ingyen használhassák, ingyen parkolhassanak, akkor ezt pont a Jobbik felszólalójaként tett kritikáim hatására is visszavonták - talán az egyetlen kritikus hozzászólás volt akkor, abban a vitában -, és a komoly, széles körű társadalmi felháborodás miatt, ez nem vitás, elsősorban ezért vonták vissza, de mégis kellett akkor is a Jobbik ehhez.

Örülök, hogy most ismét egy módosító javaslatomat a bizottságok már elfogadták, amelyben sikerült a képviselői álláshalmaz újabb lehetőségét megakadályozni, hiszen jelenleg előttünk fekszik az a javaslat, amelyben azt javasolták volna, hogy a térségi fejlesztési tanácsoknak is lehessenek ezek után képviselők a tagjai. Örülök, hogy ezt a módosító javaslatomat elfogadták, és bízom benne, hogy a politikusi álláshalmaz maradék megnyitott kiskapuit is sikerül idővel bezárnunk. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ikotity István képviselő úr következik, az LMP részéről. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A most tárgyalt törvényjavaslatra a kormányzati kommunikáció szerint az állami vezetőkre fordított kiadások csökkentése érdekében van szükség. Önmagában ez mindenképp üdvözlendő cél, és az olcsóbb állam felé vezető úton egyetlen megtett lépés sem felesleges, de a javaslat jelentőségének megítélésekor azért érdemes egy pillantást vetni a nagy képre, vagyis hogy honnan indult ez a kormány, milyen ígéreteket tett, és hová jutott az elburjánzott bürokrácia és a politikai klientúra leépítése ügyében.

2010 előtt a Fidesz többször felhívta rá a figyelmet, hogy az államapparátus, a minisztériumok tele vannak felesleges, a klientúra részére létrehozott, de az államapparátus működéséhez valójában szükségtelen posztokkal. A minisztériumok számának csökkentése látszólag abba az irányba ment, amit eredetileg ígért a Fidesz, vagyis karcsúbb és olcsóbb állam. A valóság azonban hamar szembesített bennünket azzal, hogy nem komoly a szándék a jobboldali kormányban a tényleges kiadáscsökkentés és a hatékonyabb igazgatás megvalósítására. Gondoljunk csak a túlburjánzó államtitkári karra, a párhuzamosan működő osztályokra, főosztályokra vagy a megyei kormányhivatalok élére ejtőernyőzött fideszes politikusokra, a kormány megbízottakra.

Érdemes itt feleleveníteni, hogy egy 2014. év végén készült összesítés szerint soha nem kerültek még ilyen sokba a költségvetésnek az állami vezetők, mint most. Az állami vezetők összesen 165-en vannak, a biztosokkal és a megbízottakkal együtt 213-an. Az állami vezetők teljes havi fizetése meghaladja a bruttó 190 millió forintot, egy év alatt közel 2,3 milliárdba kerülnek nekünk. Orbán Viktor kormányfő és 10 minisztere alá 55 államtitkár és 99 helyettes államtitkár tartozik. Az ő munkájukat segíti még 31 miniszteri biztos, 5 kormánybiztos, 2 miniszterelnöki biztos és 11 miniszterelnöki megbízott is. Az államtitkárok közel háromszor annyian vannak, mint a 2010-es kormányváltás előtt, helyetteseik száma duplája az akkorinak.

Az átlag bruttó 927 ezer forint az átlagos magyar kereset - ami havi bruttó 234 600 forint - közel négyszerese, és ehhez jönnek még a jelen törvényjavaslattal is érintett pluszjuttatások, mint például a szolgálati autó sofőrrel együtt.

A törvénymódosítási javaslat annak teremti meg a lehetőségét, hogy a kormányzati irányítás vagy felügyelet alatt álló szervek, mint a központi hivatalok, kormányhivatalok, vezetőinek juttatásai ne valamely állami vezető juttatásaihoz igazodjanak, hanem a kormány saját hatáskörében legyen jogosult e juttatások rendeleti szintű szabályozására. Vagyis ez a törvényjavaslat egyelőre csak a lehetőségét teremti meg az ígért kiadáscsökkentésnek, a végső szót a kormány fogja kimondani új rendeletében. Bízunk benne, hogy valóban jelentős mértékben csökkenni fognak a kiadások, és az egész hercehurca nem csak egy kommunikációs blöff marad.

Mindamellett persze meg kell jegyeznünk, hogy az ígért kiadáscsökkentések megvalósulásuk esetén is eltörpülnek az előzőleg ecsetelt apparátusnövelés miatt rögzült óriási kiadásnövekedéshez képest. Javasoljuk ezért a kormánynak, hogy legyenek valóban bátrak, és számoljanak le a kormányzásuk alatt bekövetkezett pazarlással, szüntessék meg a politikai klientúraállásokat, és próbáljanak eredeti ígéretükhöz híven a volt szocialista kormányokhoz képest is csökkenteni a bürokrácián és az elburjánzott államapparátuson.

Az LMP támogat minden olyan kezdeményezést, amely a fölösleges pénzkidobást megakadályozza, így ezt a javaslatot is, de jelezzük, hogy ez így önmagában még édeskevés. Számíthatnak arra is, hogy az ígéreteiket továbbra is számon fogjuk tartani és számon is fogjuk kérni, ezért kíváncsian várjuk a konkrét intézkedésekről szóló kormányrendeletet is. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces kör következik. Pócs János képviselő úr, két percben, parancsoljon!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Ma délután azért mégiscsak tanúi lehettünk annak, amikor azt látjuk, hogy a Jobbik képviselőinek szavai és tettei között az égvilágon semmilyen összhang nincs, hiszen Novák Előd egy mondatban legalább öt alkalommal mondja a politikai álláshalmazt, csak, tisztelt képviselő úr, nem kellene elfelejteni, hogy ebben a Házban egy olyan család van, akinek mindkét tagját az Országgyűlés tartja el úgy, hogy egyetlen választást egyikük sem nyert. Nem kellene elfelejteni, hogy milyen ellentmondás az, tisztelt képviselő úr, amikor valaki európai uniós zászlót éget és Brüsszselből vesz fel fizetést. Képviselő úr, nem kellene elfelejteni, hogy ez a kormány és a Fidesz volt az, aki az országgyűlési képviselők számát és az önkormányzati képviselők számát a felére csökkentette, addig, amíg önök csak beszélnek.

Ha valaki Novák Előd mondanivalójára odafigyelt, akkor minden mondatából sugárzott, hogy saját magáról beszél. Tudja, képviselő úr, aki saját magával foglalkozik, annak problémái vannak, aki másokkal foglalkozik, annak meg feladata. A kormány tette a feladatát, nem önök, ez a kormány felelte le a parlament és a képviselők számát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lukács Zoltán képviselő úr, MSZP.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Még egyszer hadd ismétljem meg, mert Novák Előd nyilván rosszul számolt vagy nem figyelt ide. Értem, hogy ez most ki van adva, és egymás mellé kell állítani vagy egyenlőségjelet kell tenni, de mégiscsak az van, hogy a legutolsó szocialista kormány 85 fővel oldotta meg a feladatát, a mostani kormány meg 164

fővel oldja meg a feladatát; eközé én azért nem tennék egyenlőségjelet, ez azért majdnem a duplája annak, ahogy mi ezt átadtuk.

A másik pedig az, hogy nyilván meggyőzni nem fogom, de azon lehetett vitatkozni, és voltak hosszú ideig viták, hogy jó-e az, ha egy polgármester egyébként a törvényhozás tagja is, és az jót tehet-e annak a településnek, vagy nem jó az, ha egy polgármester egyben a törvényhozás tagja is. Voltak olyan elképzelések, hogy legyen a tagja, de ne kapjon két fizetést, erről hosszas viták mentek egyébként, volt ebben gondolkodás.

(18.40)

Lehet, hogy jó így, hogy most a törvényhozásnak nem tagjai a polgármesterek. Mindazonáltal nem lehet bűnözőknek nevezni azokat a polgármestereket, akik egyébként országgyűlési képviselőként elindultak a polgármesteri választáson, és megválasztotta őket a közösségük. Tehát őket nem kinevezte vagy megbízta valaki, hanem a közösség tudta, hogy képviselők is, hiszen megelőzték az önkormányzati választásokat a parlamenti választások. Az a közösség annak tudatában választotta meg azt az embert, hogy tudta, hogy egyébként országgyűlési képviselő. Ennek tudatában mégis a közösség többsége megválasztotta polgármesternek. Lehet, hogy ez nem jó, lehet, hogy ezzel nem értünk egyet. Ma már ez nincs is így. De hogy ezért ezeket az embereket bűnözőnek nevezzük! Különben nyilván szinte kivétel nélkül mind tisztességes, normális ember, elvégezte a feladatát, vezette a városát vagy a települését, vagy jól, vagy rosszul. De nem nevezném bűnözőnek, mert ezek az emberek attól nem lettek bűnözők, hogy megválasztották őket két pozícióra. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Maximum ön azzal nem értett egyet...

ELNÖK: Kérem, fejezze be, képviselő úr!

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): ...de a bűnözés az más.

ELNÖK: Novák Előd képviselő úr két percben, Jobbik!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Pócs János, azt gondolom, eléggé méltatlan választ adott arra az érdeksérelemre, ami bizonyára számára is fájó volt, hogy polgármester nem lehet a jövőben országgyűlési képviselő, illetve már az előző önkormányzati választástól kezdve sem lehetett. *(Pócs János: Az én feleségem nincs itt!)* Rendkívül méltatlannak tartom annak felhánytorgatását, hogy én a politikában ismertem meg a feleségemet. Ahogy a rendszerváltás óta mindig volt férj-feleség tagja az Országgyűlésnek, úgy ebben a ciklusban is van. Hozzáteszem, volt olyan ciklus, hogy egyszerre öt férj-feleség tagja volt az Országgyűlésnek. *(Lukács Zoltán: Volt bizony!)* Sőt, hozzáteszem azt is, hogy Orbán Viktor felesége is volt a Fidesz jelöltje. Nem rajta

múlt, hogy nem lett országgyűlési képviselő, hanem a választókon. Tehát lehetett volna akár maga Orbán Viktor felesége is képviselője az Országgyűlésnek.

Azt gondolom, hogy rossz irányba mennénk, ha elkezdhenénk szabályozni, hogy testvérek lehetnek-e az Országgyűlés tagjai, mint ahogy láthatunk, mondjuk, az MSZP köreiből erre is példát. Apa-fiú, esetleg szeretők lehetnek-e? Vagy hogy fogjuk ezeket megállapítani? Vagy esetleg élettársak lehetnek? Ha elválnánk, az nem lenne probléma? Tehát azt gondolom, hogy nagyon messzire vezet, de a legfontosabb az, hogy mi ellátjuk a feladatunkat.

Az objektív statisztikák szerint is a legaktívabb képviselők közé tartozunk, és megdolgozunk azért a munkáért.

Egészen más ketten kétféle feladatot ellátva ugyanolyan tiszteletdíjhoz jutni, mint bármilyen más országgyűlési képviselő, mint hogy valaki, és ez egyben a válaszem Lukács Zoltán számára is, hogy miért nevezem a politikusbűnözés egy törvényesített formájának a politikusi álláshalmazást, hogy egyvalaki több helyről vesz fel főállású fizetést. Azt gondolom, hogy ez elfogadhatatlan. És nemcsak erkölcselen és égbekiáltó társadalmi igazságtalanság, hanem nem is képes tisztességgel ellátni a feladatát.

Azért Bódi Gábor példáját hoztam ide, mert az volt a legkirívóbb. De igenis el kell mondani, hogy az MSZP idején, illetve nemcsak kormányzásuk idején, azóta is volt példa hasonló álláshalmazásra (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letel-tét.*) az MSZP köreiben belül is, még ha olyan rekord-számú államtitkár valóban az MSZP-kormányzat...

ELNÖK: Kérem szépen, fejezze be!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ...idején nem is volt, mint a Fideszben. Köszönöm. (*Taps a Jobbik padso-raiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most visszatérünk a normál szót kérő felszólalókhöz. Szilágyi György képviselő úr, Jobbik!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is engedje meg, Pócs képviselő úr, hogy én utasítsam vissza Dúró Dóra nevében, aki nincs itt, amit ön itt mondott. Higgye el nekem, hogy Dúró Dóra egy nagyon tehetséges fiatal hölgy, aki most is a Kulturális bizottság elnöki pozícióját szakmailag abszolút alátámasztva és normálisan látja el. Az pedig, hogy ön itt behozza azt, hogy Dúró Dóra, akiről beszélek, éppen Novák Előd felesége, ez szerintem méltatlan. Ha lehetősége lesz rá, nem kívánom, hogy nyilvánosan megalázza saját magát, de majd személyesen esetleg Dúró Dórától bocsánatot kérhetne egyébként. Mert csak hogy tisztázzuk, Dúró Dóra nem azért tagja ennek a parlamentnek, mert Novák Előd felesége, hanem azért (*Pócs János: Megválasztották?*), mert szakmailag abszolút megalapozottan itt a helye. Ez az én saját véleményem.

Beszéljünk arról, hogy miről is szól ez a törvényjavaslat. Elhangzott nagyon sokszor, hogy költséghatékonyság, olcsóbb állam, közpénzek ésszerűbb elköltése. Ezek olyan hívószavak, hogy természetesen, ki az a bolond, aki ne támogatná. Hát persze, ezt támogatni kellene! Önök elmondták, ez az indoklás, költséghatékonyság, előre, ezt támogatni kell. Csak az a baj, hogy önök ezt mondják most már öt éve. Ha megengedik, kicsit menjünk vissza a múltba! 2010. június 8-a, első gazdasági csomag ismertetése, Orbán Viktor a parlamentben a következőt mondja: „23. intézkedés, tisztelt hölgyeim és uraim, teljes telefon-, bútor-, gépkocsivásárlás-, -cserestop, leállítás a közszférában.” Tudtommal ez még nagyjából érvényben lenne, és hogy ne menjünk végig azon, hogy milyen gépkocsivásárlások, bútorvásárlások és hasonlóak voltak, ezért önök erre ráerősítettek 2014-ben. Január 1-jétől hatályban van a kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szerveknél az informatikai eszközök, bútorok, műszaki berendezések, gépek, személygépjárművek beszerzésére vonatkozó tilalom. Tehát még megerősítették egy határozatban is.

Mi történt ezután? Nézzük meg, mi történik ezután! 2014-ben még egy hónap sem telt el attól, hogy önök ezt a tényleges takarékosági törekvést bejelentették, sőt, mint mondom, kormányhatározatban kihírdették. A Közbeszerzési Ellátási Főigazgatóság közel 200 millió forint értékben döntött 26 személygépjármű beszerzéséről, melyből egyébként 24 felső középkategóriás autó volt. Még mindig érvényben vannak ezek a stopok, de 2015 sem kezdődik másként, teljesen hasonlóan indul, mint 2014. Ami a gépjárműbeszerzéseket illeti, újabb 40 gépjármű került megrendelésre, melyből 32 darab ezúttal is felső középkategóriás járművet jelentett, összesen 430 millió forint értékben, tehát darabonként közel 11 millió forintos autóról van szó. Azt gondolom, hogy a takarékosági intézkedések betartása éppoly időszerű lenne jelenleg is, és nemcsak szavakban kellene azt mondani, hogy hú, mi mennyire takarékosak vagyunk, mennyire komolyan gondoljuk ezeket a dolgokat, hanem, ahogy a példa mutatja, tettekben is.

Ez nem áll olyan messze ám ettől a törvényjavaslattól, hiszen ha belegondolnak, hogy amikor önök átszervezték a minisztériumokat, és ilyen szuperminisztériumokat hoztak létre, akkor is mi volt a kulcsszó? Hogy azért kell koncentrálni ezeket a feladatköröket, azért kell koncentrálni ezeket a jogköröket, mert innentől kezdve olcsóbban, költséghatékonyabban és kisebb apparátussal is el lehet végezni ugyanazt a feladatot, mint amit az MSZP-kormány alatt elvégeztek. Utána mi lett ennek az eredménye? Az, hogy háromszor több államtitkár van jelen pillanatban, pedig az átszervezéseket megcsinálták.

Az előttünk fekvő törvénymódosítások általános indoklása szerint, mondják most önök, a módosítás bevezetése azért szükséges, hogy megteremtse a törvényi hátterét annak, hogy a kormány egyébként egy új rendeletet dolgozhasson ki, amelyben majd

szabályozza az állami vezetők juttatásait. Tehát új rendeletről van szó. Az előbb mondtam egy kormányrendeletet, kormányhatározatot, azt is mennyire betartották, de itt arról szól, hogy a juttatásokat önök tudják majd normálisan szabályozni. Az indoklás véleményem szerint nem okszerű, mivel jelenleg is egy kormányrendelet szabályozza ezen juttatások körét.

A kormányrendelet korlátait a módosítani tervezett törvény határozza meg, ami jelenleg úgy fogalmaz - idézem -, hogy „legfeljebb az államtitkári illetménynek megfelelő összegű díjazás, valamint az államtitkári juttatások köthetők ki”. A jelenlegi szabályozás tehát felülről korlátozza az adható fizetést és a kapcsolódó juttatások körét. Tehát a jelenlegi szabályozás is lehetőséget biztosít a differenciálásra. Akkor nem értem, hogy például az államtitkár úr az expozéjában miért arról beszél, hogy ez most megteremti a differenciálási lehetőséget. Eddig is meg volt teremtve a differenciálási lehetősége, hiszen a plafon volt meghatározva, onnan lefelé pedig önök úgy differenciáltak eddig is, ahogy akartak. Tehát nem kell a differenciáláshoz egy ilyen törvényt alkotni!

A módosítási javaslat a valóságban arról szól, hogy a jelenlegi szabályozásban meghatározott felső plafon kerül eltörlésre. Jelenleg a kormány csak olyan rendeletet alkothat a díjazásokra, amiben a legmagasabb juttatások nem haladhatják meg a törvényben meghatározott maximális mértéket. A módosítás tehát ennek a lehetőségét teremti meg valójában, hogy olyan kormányrendelet születhessen, ami alapján úgymond jogszerűen az államtitkári juttatásoknál is magasabb juttatások kerülhessenek megállapításra. Olyan személyek számára ráadásul, akikre nem vonatkoznak például a köztisztviselőkre és kormánytisztviselőkre általában kötelező jogi és etikai normák. Az írott indoklás véleményem szerint tehát nincs összefüggésben a módosítás szövegével. Az indoklásban megfogalmazott célok a jelenlegi szabályozási környezetben is tökéletesen megvalósíthatók lennének.

(18.50)

Amiről az indoklásban önök beszélnek, most jelen pillanatban, akár a mai napon is önök megvalósíthatták volna; de nem valósították meg. Akkor minek kell egy ilyen törvény?

A konkrét módosítás értelmetlenségétől eltekintve érdemes elgondolkodni azon az érvrendszeren, ami a vezetői juttatásokkal kapcsolatosan kiolvasható az előterjesztésből. Az előterjesztő csökkenteni szeretné az állami vezetők, kormánybiztosok, miniszterelnöki biztosok, miniszterelnöki megbízottak, miniszteri biztosok, valamint a kormányhivatalok vezetőinek fizetését és juttatásait. A juttatások csökkentését nemes egyszerűséggel pusztán annyival támasztja alá az előterjesztő, hogy az a kormány meghatározott célkitűzése. Innentől kezdve önök majd

ezt valószínűleg meg is fogják valósítani, mi pedig ezt higgyük is el önöknek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök szerint lehetséges minőségi munkát elvárni aránytalanul alacsony javadalmazásért? Önök szerint azok, akik jelenleg úgy végezték a munkájukat, ahogyan azt magunk körül a mindennapi életben láthatjuk, a jövedelmük csökkentése esetén majd észbe kapnak? Elszégyellik magukat, és majd jobban fogják végezni a munkájukat? Vagy nézzük meg a másik oldalt! Önök szerint a munkáját jelenleg kiemelkedően magas színvonalon végző állami vezető miként fog reagálni arra, hogy a jól végzett munkája jutalmaként csökkentik a jövedelmét? Ha tényleg a kiadások csökkentése a kormány határozott célja, akkor vajon miért nem látjuk ennek nyomát a minap előterjesztett, Magyarország 2016. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslatban?

Lássuk be, itt egy valódi cél nélküli, pillanatnyi politikai haszonszerzés által vezérelt látszatintézkedésről van szó. Véleményem szerint, aki a munkáját jól végzi, azt tisztességgel meg kell fizetni. Aki viszont a munkáját rosszul végzi, akkor annak nem kevesebbet kell fizetni, hanem a lehető leggyorsabban és legegyszerűbben ki kell rúgni. Hát ez lenne a normálisan működő állam, ahol minden egyes cselekedetnek, amikor a dolgozók vagy a megbízottak éppen nem úgy végzik a munkájukat, akkor annak következményei is vannak. Éppen egyébként az előző Fidesz-kormány teremtette meg annak törvényes lehetőségét, hogy az állami vezetőket könnyedén, költséghatékonyan lehessen cserélni. Hát miért nem él ezzel az eszközzel a kormány, mint hogy ilyen, úgymond erre szolgáló törvényjavaslatokat hoz be?

A fentiek alapján kénytelen vagyok azt feltételezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a betervezett módosítási javaslat tényleges indoka, valódi célja valami egészen más. A módosítás nem a költségek csökkentését célozza, hanem éppen ellenkezőleg, azt teszi lehetővé, hogy a haveroknak osztogatott mindenféle tartalom és valós feladat nélküli pozíciókat busásan meg lehessen fizetni. Itt nem a kormányhivatalok vezetőire vagy a központi hivatal vezetőjére gondolok elsősorban, hanem a különféle furcsa, miniszterelnöki és miniszteri kegyencek átláthatatlan, sok esetben káros tevékenységére, amelyek jelenleg is ellenőrizhetetlenek és követhetetlenek.

Az egyes szereplők tényleges feladatainak ismerete hiányában az általuk nyújtott teljesítmény értékelhetetlen, a nyújtott teljesítmény pontos ismeretének hiányában a számukra fizetett juttatások arányossága megállapíthatatlan. A juttatások rendszerének törvényi szabályozása olyan biztos fogódzó valamennyi ott dolgozó számára, ami a közszolgálati életpályát kiszámíthatóvá és tervezhetővé teszi. Ha ez a jogi biztosíték eltűnik, a szubjektív differenciálás további teret nyer, úgy remény sem marad arra, hogy elhivatott, hozzáértő szakembereket találunk majd az ellátandó feladatokhoz.

Az előterjesztés éppen ezért véleményem szerint, az előbb felsorolt érvek alapján, nem támogatható. Én nem tartom megfelelőnek azt, hogy önök

sorozatban úgy nyújtanak be ide különböző törvényjavaslatokat, és volt már erről ma szó, amikor az indoklás teljes mértékben, homlokegyenest másról szól, mint ami benne van a törvényben. Ezzel, úgy érzem, nemcsak az ellenzéki képviselőket, hanem azokat a választópolgárokat is megpróbálják becsapni, akik az ellenzéki képviselőket ideültették, az ő bizalmukból ülhetnek itt a parlamentben. Hiszen önök teljes mértékben butának nézik ezáltal az ellenzéki képviselőket is és azokat a választópolgárokat is, akik nyomon követik ezeket a törvényjavaslatokat, azok vitáját.

Tehát végre ideje lenne egyenesen, nyíltan és őszintén beszélni, nem hangzatos szövegek mögé bújtatni azokat a törvénymódosító javaslatokat, amelyek teljesen másról szólnak, teljesen más a céljuk, mint amit önök az indoklásban meghatároznak. Úgyhogy szerintem ez így, ahogy van, nem támogatható. Ha önök valóban differenciálni szeretnének, vagy valóban egy költséghatékonyabb államot szeretnének megteremteni, akkor még nagyon-nagyon sok tennivalójuk van, mert az elmúlt öt évben ez ügyben nem nagyon sikerült tenniük semmit, nem hogy olcsóbb lett volna az államigazgatás, nem hogy olcsóbb lett volna ez az állam, amit önök működtetnek, hanem véleményem szerint egyre drágább és egyre rosszabban működik.

Vannak olyan pozitív átszervezések, amelyek hatásai majd évek múlva lesznek lemérhetőek, de kérdés, hogy ezek az átszervezések valóban beváltják-e azokat a reményeket és azokat az ígéreteket, amiket önök megfogalmaztak. Az is elképzelhető, hogy nem, az is elképzelhető, hogy teljesen rossz és téves úton járnak. Hiszen önök mindent egyetlen dologhoz mérnek. Még mindig úgy hiszik, még mindig úgy gondolják, hogy önök kétharmados többségben vannak ebben az országban; pedig közölnöm kell önökkel, hogy már nincsenek. Éppen ezért a kétharmados törvények szavazásánál ez meg is látszik. Tehát nem tudnak már most sem mindent megtenni, nem tudnak már most sem azzal az arrogáns, nagyképű és magas lórról beszélő stílusban kormányozni, mint ahogy azt teheték az előző négy évben.

Rossz hírem van: van még három év, és három év után pedig ezt egyáltalán nem fogják tudni megtenni. Tehát jó lenne, ha elkezdenének olyan törvényeket hozni, ha elkezdenének olyan megoldásokon gondolkodni, ami nem az önök kétharmados gögijének az eredménye, hanem valóban olyan törvények lennének, amelyek Magyarország és a magyar emberek érdekét és azt szolgálják, hogy ez az ország valóban egy élhető, sokkal olcsóbb állammal rendelkező, sokkal költséghatékonyabb és a közpénzeket sokkal jobban felhasználó állam legyen.

Ehhez kívánok önöknek az elkövetkezendő három évre jó munkát, csak ne ilyen törvényekkel. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces szót kérők következnek. Novák Előd képviselő úr, Jobbik!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha az állami rezsicsökkentésről beszélő kormányparti felszólalók valóban komolyan hisznek is ebben, és nem csak valamilyen újabb szemfényvesztés ez, akkor hadd ajánljam figyelmükbe az ingyenes internetet, mint önmagában is rezsicsökkentő javaslatot. De főleg annyiból ennek állami vonatkozását, hogy az ingyenes internetre vonatkozó jobbikos javaslatot, ha megszívlenék és megvalósítanák, akkor az fellendíthetné a távmunkát, a távügyintéztést, az elektronikus közgazgatást. Ezzel pedig csökkentenénk a gépkocsiforgalmat, a felesleges sorban állást, akár bizonyos területeken felesleges alkalmazottak számát is, és át lehetne csoportosítani érdemibb, termelőbb munkákra.

Illetve ezek nem csak közérdekek. Megvan az a konkrét magánérdek is, amiből az állami rezsicsökkentés alapján közvetlenül haszna származhat az embernek. Hiszen ha utazási költségekre nem kell annyit fordítania, mondjuk, a távmunka vagy távügyintézés alapján, akkor az bizony már önmagában az állami rezsicsökkentés része lehetne. Én azért kérem, hogy fontolják meg, hogy az egyébként szintén általunk javasolt reklámadó bevételéből valószínűleg az ingyenes internetet, mert ha már a főként multicégeket sújtó reklámadóból befolyik néhány milliárd forint, akkor ennyiből igenis meg lehet valósítani ezt az ingyenes alapszintű internetszolgáltatást, egyfajta alanyi jogként minden magyar ember számára. Ez a rezsicsökkentés folytatása lehetne önmagában és azáltal is, hogy a komolyabb internetcsomagok árát lejjebb szorítaná. Márpedig van hová leszorítani, hiszen nemzetközi összehasonlításban elképesztő, hogy milyen magasak a magyarországi internethasználati díjak.

Ezért kérem önöket, hogy ne csak lózungok szintjén, hanem tényleges program szintjén is az ingyenes interneten legyenek szívesek elgondolkodni. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Boldog István képviselő úr, Fidesz, két percben!

(19.00)

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Novák Úr! Ne haragudjon meg, de gondolom, frusztrált attól, hogy soha életében nem választották meg meg se polgármesternek, se képviselőnek egyéni körzetben a választók. Mindig fölirták egy listára, kapott ott a listán szavazatot, és bejutott. Ezért lehet az, hogy ön tisztességes polgármestereket, képviselőket bűnözőnek nevez, felháborító módon. Mindegyik volt polgármestertársam és képviselőtársam nevében kikérem ezt. Azok az emberek, akiket 5-10-15-20 év alatt megválasztottak akár polgármesternek, akár képviselőnek, az azért történt, mert becsülettel ellátták a munkájukat.

Azért nem voltak bűnözők, mert ön úgy gondolja. Mert ha azok lettek volna, akkor nyilván eljárt volna a hatóság velük szemben, a másik pedig, hogy nem választották volna meg őket.

Arra pedig, hogy ön magának titulálja itt a nagy politikusi álláshalmaz megszüntetését: ne haragudjon meg, de ha jól tudom, akkor igen kevés képviselővel rendelkeztek az előző Országgyűlésben is ahhoz, hogy ezt megtegyék. Nyilván a kormánypártok voltak olyan többségben, hogy ezt meg tudták tenni.

Ha már ennyire odavan a politikusi álláshalmazért, ajánlanám, hogy nézze már vissza az előző négy évben tett beszédeit, és olvassa el azokat, mert ott soha nem beszélt arról, hogy főállás; arról beszélt, hogy több politikai posztot töltenek be. Na, kérem szépen, Szolnok megyében Soós Antal és Budai Lóránt megyei és helyi önkormányzati képviselők is, és szomorú módon sokkal több tiszteletdíjat vesznek fel jelenleg, mint egy kistélepi polgármester. Erről kellene gondoskodjon. És ha az ingyenes internetről beszél, akkor pedig arról is beszéljen már, hogy Törökszentmiklós városában mikor lesz ingyenes az internet a főtéren, mert ezt megígérte a jobbikos városvezetés, csak elfelejtették megvalósítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Látom a jelentkezést, de mivel kétperces körben már a frakciójából, Lukács képviselő úr, jelentkezett valaki, ezért simán felszólalóként tudnék önnek szót adni, amennyiben ezt jelzi. Ezt meg is tette.

Tisztelettel kérem önöket és egyben tájékoztatom, ha esetleg elfelejtették volna, hogy jelen pillanatban az állami vezetői juttatások csökkentésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája zajlik, és nem bármelyik, jelen pillanatban a magyar Országgyűlés tagjaként fungáló képviselő tevékenységének részletezése. Ennek mentén Lukács képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A figyelmeztetést megértettem és olvastam a sorok között. Természetesen egyébként is volt mondandóm magával a törvényjavaslattal kapcsolatosan, és ez kapcsolódik is például ahhoz, amit Boldog képviselő úr az előbb elmondott. Ő Jász-Nagykun-Szolnok megyei példát hozott fel. Akkor nézzünk egy olyan Jász-Nagykun-Szolnok megyei példát, ami még egybe is vág a miniszteri biztosi pozícióval és egy kistélepi polgármester polgármesteri tisztségével, de megyei közgyűlési képviselőségével is, mert elegendő csak azt a Fazekas Szabolcsot említeni, aki nem is olyan régen mint halbiztos híresült el a Földművelésügyi Minisztérium mellett, és áldozatos munkát végzett halbiztosi tevékenységének köszönhetően, aki egyébként Tomajmonostora kistélepi polgármestere is, egyben egyébként megyei közgyűlési tag is. Tehát úgy látszik, hogy

mégiscsak vannak csodák. De ugyanennek a megyei közgyűlésnek az elnöke az a Kovács Sándor, aki korábban, amíg nem volt összeférhetetlen, a karcagi önkormányzatnál képviselő volt, tanácsnok volt, a Magyar Olimpiai Bizottság tagja, az Európai Régiók Bizottságának a delegált tagja, és még egyébként volt, azt hiszem, vagy két ilyen tevékenysége. Ja, igen, és ő volt miniszteri biztos, csakúgy, mint egyébként ön is volt miniszteri biztos korábban. Tehát nyugodtan láthatjuk azt, hogy bizony ezekkel a politikusi álláshalmazokkal fel kell számolni.

Ön azt mondta, hogy azért volt lehetőségük a fideszes képviselőknek erre, mert ők többen voltak számukat tekintve. Hát, azért ez mégiscsak úgy hangzik, mint az alkalom szüli a tolvajt kategória. Tehát ha volt rá alkalom, mert nekik több alkalmuk volt, ők könnyebben állást halmaztak; akkor mégiscsak van abban valami ráció, amit Novák Előd is mond, hogy bizony egy ilyen kecsesítő lehetőség mégiscsak az álláshalmazással a politikusbűnözés irányába mutat.

Tehát mindenképpen azért azt ki kell hangsúlyozni, hogy tarthatatlan volt az az állapot, és továbbra is tarthatatlan az az állapot, hogy minden mondvacsinált és kreált okból miniszteri biztosokat bíznak meg mindenre, egyébként olyan tevékenységekre, amelyeket állami hivatalok ellátnak, amelyet egyébként ellátnak más szervek és ellátnak más személyek is. Például a legmegdöbbentőbb ez a halbiztosi szerep volt, és egyébként nem tudom, hogy a saját kutakodással és kérdéséssel nekem sikerült-e elérni, vagy a tevékenységével nem voltak elégedettek, de a miniszteri biztos úr tevékenységével leszámoltak nagyon rövid időn belül, és úgy látszik, hogy okafogyottá vált az ő kinevezése.

Tehát mindenképpen az államnak és - ebben egyetérthetünk - a minisztériumoknak egy diétára van szükségük, saját magukon kell egy diétát végrehajtaniuk, és egyébként ezeket a kezdeményezéseket összességében támogatni lehet. Itt magában a kivitelezési módban van most hiba. Egyébként az a cél, hogy az állam karcsúbb legyen, és egyébként a mega, monstrum és tényleg csúcstartó államtitkári hadat csökkenteni lehessen, ez elsődlegesen fontos. Az pedig, hogy a miniszteri biztosok lehetőségeit be lehessen csukni, szintén különösen fontos, mert nagyon sokszor úgy tűnt, hogy káderpolitika szerint, mondhatjuk akár nyugodtan azt, hogy visszaélészerűen osztogatták ezeket a pozíciókat, amelyek egyébként utána nagy fanfár közepette meg is jelentek a helyi médiában, hiszen aztán mindenhol sikeresen beharangozták, hogy ilyen-olyan biztósoként van jelen az egyébként sok-sok állást betöltő képviselő is. Tehát ezt mindenképpen szerettem volna, hogy hozzátartozzon a mondandóhoz.

Azt azért még itt a margóra megjegyzem, ha már név szerint említette Budai Lórántot, hogy Budai Lórántnak az egyetlen és tényleges főállása, hogy az egyik megyei egészségügyi intézményben volt korábban alkalmazott, és ezért az én álláspontom - ismerve azt a jogi helyzetet, amiben van, és ezt

jogászként bátran mondhatom -, hogy szerintem jogszabályellenesen megszüntette a munkaviszonyát egyébként egy önök pártjához tartozó kórházigazgató. Tehát sokszor ezek mögött én politikai támadást vélek felfedezni. Ezt mindig elhessegetem magamtól, az ő esetében, úgy tűnik, hogy ez valamilyen megrendelésre működhetett. Természetesen ezt majd a magyar bíróságokon, a munkaügyi és közigazgatási bíróságon lesz lehetősége az ön által ideemlített és felhozott Budai Lórántnak tisztázni.

Én úgy gondolom, elmagyaráztuk legalább négyszer, most már Novák Előd képviselőtársammal ötször, hogy mit tekintünk politikai álláshalmozásnak. Most már ön előtt is tiszta, kérem ezek szerint figyelembe venni álláspontunkat.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra következik Boldog István képviselő úr, Fidesz.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én már egyszer megkértem Lukács képviselő urat, hogy legyen szíves, ha rám hivatkozik, arról beszéljen, amit mondtam, én ugyanis nem azt mondtam, amit ön mondott. Ön állandó jelleggel, úgy látom, nem teljesen jól érti a szavakat itt az Országgyűlésben, mert én azt mondtam, hogy mi csökkentettük a létszámát a parlamentnek, hogy mi voltunk azok, akik megszüntettük a polgármesterek és az országgyűlési képviselők összeférhetetlenségét, mi hoztuk be ezt az összeférhetetlenségi szabályt, ugyanis mi alkottuk a parlament többségét az előző ciklusban. Tehát nagyon megkérem még egyszer, hogy ha tőlem idéz, akkor arról beszéljen, amiről beszéltem.

Ami pedig önöket illeti, az a helyzet, hogy nem egyedi eset, amit ön mond. Tegnap is elmondtam, ma is elmondtam, tegnap a vezérszónokuk az egyik vitában simán képes volt azt állítani, hogy csak azok a települések kaptak tanuszodát, ahol kormányparti vezetési önkormányzat van, pedig ez nem igaz, mert Törökszentmiklós is kapott, és annak jobbikos vezetője van, majd egyszer kérdezzék már meg tőle, hát-ha rájönnek.

Azt még szeretném elmondani, hogy ha csak a főállásra vonatkozik, akkor elég furcsa dolog, amit önök mondtak, mert az előző ciklusban itt nagyon sok olyan képviselőtársam ült, aki egyébként főállású képviselő volt, másodállásban egyébként fizetés nélkül töltötte be a polgármesteri tisztségét.

Ami pedig a miniszteri biztosságot illeti: tisztelt képviselő úr, a miniszteri biztosok nagy része egyébként társadalmi megbízatásban látta el a feladatát, így én is, ezért semmiféle juttatást nem kaptunk. Én azt gondolom, ha önnek fáj, hogy vannak olyan emberek, akik a kormány mellett és a képviselőség mellett kapnak társadalmi megbízatásban egy feladatot, amit becsülettel végrehajtanak, akkor próbálkozzon meg ön is esetleg ilyen pozíciót elérni. Talán ha egyéni körzetben megválasztják egyszer, akkor ön-

nek is lesz erre lehetősége. De amíg csak listáról van, addig elég nehéz idáig eljutni, főleg úgy, hogy önök csak ellenzéki párt a parlamentben jelenleg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Szilágyi György képviselő úr következik két percben, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ígérem, tényleg nem is kívánok annyira reagálni Boldog Istvánra, mert én megértem őt; ők szavazták meg - mondja ő -, más itt nem volt, hogy az álláshalmozás megszűnjön. Ön megszavazta, és azóta úgy meg van sértődve, hogy nem lehet polgármester is amellet, hogy országgyűlési képviselő, hogy folyamatosan látszik önön a sértődöttség.

Képviselő úr, én megértem önt, biztosan ez egy nagyon rossz érzés, az is nagyon rossz érzés, hogy ön ezt választotta, aztán lehet, hogy 2018-ra meg nem lesz országgyűlési képviselő sem. De egy dolog biztos: mondhatja még nagyon sokszor, hogy ki honnan jutott meg milyen listáról meg milyen egyébről, de most már ne mondja azt, hogy egy képviselőnk sincs, mert emlékezzen Tapolcára, már van egyéni képviselőnk nekünk is, és higgye el, még lesz is. *(Boldog István közbeszól.)* Higgye el, még lesz is!

Ami viszont szeretnék, hogy visszatérjünk inkább ehhez a törvényjavaslathoz, mint hogy az ön sérelmeit és sirámain hallgassuk itt azért, mert nem lett polgármester.

(19.10)

Azt szeretném kérni államtitkár úrtól, hogy ne csak a végén szólaljon fel, amikor mi már nem tudunk esetleg megszólalni, tehát nyugodtan ön bármikor kérhet szót, és adnak is önnek, tehát én örülnék neki, ha válaszolna arra a feltett kérdésre - mert ez a legfontosabb kérdés -, miért jó az, hogy meg kívánják szüntetni a plafont ezzel a törvénnyel. Tehát mi célt szolgál az, hogy innentől kezdve már nemcsak az államtitkári illetménynek megfelelő díjazást kaphatnak ezek az emberek? Mi ennek a szakmai oka?

Tehát ha erre válaszolna, én ezt nagyon szépen megköszönném, hogyha elmondaná, hogy az önök gondolkodásmódjával, a kormány céljaival összhangban miért jó az, hogy ezt a plafont megszüntetjük. Hiszen itt most nem a differenciálásról van szó, hanem arról, hogy mennyi lehet az a legmagasabb bér, amit kereshetnek, hogy ennek mi a szakmai megoldása, és hátha tanulunk valamit, hogy ez hogyan hat majd a költséghatékonyabb és olcsóbb állam célja felé vezető úton, milyen fontos lépést teszünk ezzel, jó? Én várnám esetleg válaszát, hogy tudjunk rá válaszolni is. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, és azt is, hogy felszólalásával segíti a munkám értelmezését. Most azonban ismételt felszólalásra Novák Előd képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Boldog István Törökszentmiklóson szeretne ingyen internetezni. E választási ígéretünket kérte számon, és örömmel tájékoztathatom, hogy ha ellátogat a Kossuth térre, talán nem ért erre rá főállású országgyűlési képviselői teendői mellett - abszolút megértem -, de van ingyenes wifi. Sőt, olyannyira van, hogy még jobb internethálózat van, mint itt, az Országgyűlésben, ugyanis nem blokkolják például a legolvasottabb jobboldali hírportált, mint teszi itt Kövér László a kuruc.info-val. Tehát bátran ajánlom figyelmébe, hogy ezt az ígéretet nem kell hogy számon kérje tőlünk.

Azt megint méltatlannak tartom, hogy korábban feleségemet, most épp engem magamat kérnek számon, most az a probléma, hogy miért nem egyéni körzetet nyertem. Nézze, Budapest valóban nem a terepünk, de mindent megteszünk azért, hogy ott is nyerjünk, és ezt az igényét is kielégítem. Hozzáteszem: nemcsak hogy Orbán Viktor felesége volt egyéni és listás jelölt és nem választották meg a Fidesz színeiben, de magát Orbán Viktort sem választották meg egyéni színekben soha. Úgyhogy mielőtt azért ezzel kapcsolatban ilyen megjegyzéseket tesz, gondolja végig, hogy kit sérteget.

Azt már nem is tudom kommentálni, hogy ön szerint nyilvánvalóan eljárt volna a hatóság azokkal szemben, azokkal az általam politikusbűnözőknek nevezett álláshalmozó politikusokkal szemben, akik illetet elkövettek. Hát hogy járt volna el? Épp azt mondtam, hogy a politikusbűnözés törvényesített formája. Tudja azt, hogy mit jelent? Azt, hogy a hatóság nem üldözi, mert törvényesen lehet lopni. Ez azt jelenti, hogy két helyről lehet főállású fizetést felvenni úgy, hogy közben nem látja el a feladatát, mert nem tart fogadóórát, nem vesz részt akár az üléseken, a vitákon, sorolhatnám, hogy miből állt az, hogy gyakorlatilag nem látta el valaki akár a polgármesteri teendőit, akár a képviselőit. Lehet, hogy gombnyomogatni bejött ide Kubatov Gábor is ugyebár, de egyetlenegyszer sem szólt fel az elmúlt két ciklusban. Én ezért mondom azt, hogy ez elfogadhatatlan.

Én megértem, ha ön azt gondolja, hogy ez ön szerint nem politikusbűnözés. Szerintem pedig az, és legyen szíves, ezt a véleményünket tiszteletben tartani, mert nekünk a törvényeknél magasabb erkölcsi mércéink vannak adott esetben, és igen, ha mi jutunk oda, akkor megtiltjuk még azt is, hogy mondjuk, miniszteri biztos lehessen egy országgyűlési képviselő, még akkor is, hogyha van olyan, aki esetleg ezért nem vesz fel pluszdíjazást, hiszen tudjuk, hogy van olyan, aki viszont igen, akár valamilyen juttatást, pluszgépkocsit, plusztitkárságot, de akár pluszjavadalmazást is.

Végül azt is vissza kell utasítanom, hogy én az előző ciklusban mást mondtam volna, mint most. Szó sincs erről! Sőt, a Jobbik alapszabályába már az előző ciklust megelőzően is bekerült egyértelműen, hogy mi mit tartunk szükségesnek tiltani, hiszen ahogy mondtam, úgy jutottunk el ide, hogy jó példával az élen járva, az összes többi párttal szemben mi

már magunkra nézve kötelezően megtiltottuk, önkorlátozással éltünk, és ott már egyértelműen kimondtuk, hogy országgyűlési képviselő nem tölthet be más, akár már mellékállást sem, hiszen ez egy főállás.

Azt soha nem kifogásoltam, hogyha ön egyszerre volt, mondjuk, polgármester meg megyei közgyűlési képviselő; ezzel nem volt problémám, mert azt gondolom, hogy a kettő együtt elfért. Azt már kifogásoltam, és ha magára vette, jó, hogy magára vette, hogy ha országgyűlési képviselő volt az előző ciklusban, akkor amellet nem fért bele egy polgármesteri tisztség. Én is megértem azt a fájdalomt és általában azt az érdeksérelmet, amit ezáltal okoztam, okozunk, még akkor is, hogyha ezt úgymond önök kellett hogy végül megszavazzák az önmaguk kormányon való megtartása érdekében, mert olyan szintű társadalmi felháborodás volt már a gátlástalan álláshalmozások miatt, még akkor is, ha ez törvényes volt, hogy ezt meg kellett változtatni.

Én ezt azért hoztam fel, bár először az MSZP említette a politikusi álláshalmozás kérdését, mert igenis, idetartozik, az állami vezetőknél láthatjuk, hogy még mindig az elmúlt évtizedek legnagyobb álláshalmozója lehet például Bódi Gábor, bizonyos értelemben még mindig, bár több interpellációm, írásbeli kérdésem, szóbeli kérdésem hatására végül úgy néz ki, hogy lemondott a különböző juttatásairól, és csak a legnagyobbat tartotta meg. De én azt gondolom, hogy az is elfogadhatatlan, hogyha valaki pénzt nem vesz fel, de valamiért megéri neki ezekben a döntéshozatali helyekben, posztokon maradni, mert igenis, ez felveti a korrupció gyanúját, igenis, tisztességesen elláthatná valaki ezt a feladatát úgy, hogy nem egy olyan személy ül ott, akinek, mondjuk, 10 órás munkaideje van elvileg a Miniszterelnökségen. Nyilvánvalóan gyakorlatilag nem látja el ezt a feladatát, és ez is rossz üzenet az ott dolgozók felé, hogy a kisembereknek robotolniuk kell, dolgozniuk kell, rá viszont nem vonatkoznak ezek a szabályok, amit Lázár János kötelezővé tesz.

És ezeket a példákat azért hoztuk ide, mert önök most arra kérnek felhatalmazást, hogy Lázár János gyakorlatilag egy kormányrendeletben szabályozhassa ezt a kérdést. Nem tudunk neki bizalmat szavazni, mert eddig azt bizonyította a különböző botrányai-val, kezdve politikai pályafutását számla nélküli költségterítési rekorderként; közel 20 millió forintot vett fel utazási és egyéb költségterítésekre úgy, hogy még tíz felszólalása sem volt abban a ciklusban.

Azt gondolom, hogy ezek a példák azok, ami alapján nem tudunk bizalmat szavazni, és Szilágyi György képviselőtársamhoz csatlakozva, kérjük államtitkár urat, hogy kapcsolódjon be a vitába, és ne csak zárszóként mondjon el olyan, akár valótlan dolgokat, amikor már csak bekiabálni tudunk, hogyha égbekiáltó igazságtalanság vagy valótlanosság hangzik el, de mégis kifejtteni akkor már nem tudjuk az ellenérveinket. Ezért azt kérem, hogy nyomjon gombot, és vitassuk meg ezt a kérdést: mire készülnek önök? Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Látom, hogy Boldog képviselő úr újból kétperces felszólalási lehetőségre kér módot, természetesen meg is adom. Tisztelettel felhívom a figyelmüket, nem korlátozva a képviselői jogukat, hogy ne egymást, és főleg ne egymás feleségét meg más jelen nem lévő feleségét elemezzék, mert ez itt egyáltalán nem feladat ezen törvény vitájánál.

Ennek megfelelően most akkor Boldog képviselő úr két percben, parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mi pedig támogatjuk Lázár Jánosnak az előterjesztését, pontosan azért, mert Lázár János volt az egyébként, aki mindent megtett azért, hogy kisebb létszámú legyen az Országgyűlés, és hogy az összeférhetetlenség egyébként kialakuljon, tehát meghozzuk azt a törvényt, hogy összeférhetetlen legyen egy országgyűlési képviselő a polgármesteri tisztséggel.

Szeretném felhívni a kedves jobbikos képviselő urak figyelmét arra, hogy én 20 évig voltam polgármester, és az a helyzet, hogy 20 év után már szerettem volna valami mást csinálni. Ez nem jelenti azt, hogy valaha egyszer majd, ha a településem szeretné, nem térek oda vissza, de ez nem ötlük fog függni, és nem is attól, hogy összeférhetetlenség van, vagy mi van.

A településem 20 év után is szeretnék volna, hogyha ott maradok, attól függetlenül, hogy országgyűlési képviselő voltam, mert akkor is, amikor először megválasztottak, akkor is tudták - ahogy Lukács képviselő úr is mondta -, hogy tavasszal megválasztottak országgyűlési képviselőnek, ősszel pedig polgármesternek. Tehát ez nem ezzel függ össze.

Én azt gondolom, hogy az a törvény, amiről itt szó van, az egy jó törvény, fontos, és a Fidesz-frakció mindenképpen támogatni fogja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megálapítom, hogy nem. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e most reagálni az elhangzottakra. *(Kis Miklós Zsolt: Nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván reagálni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalás következik.

(19.20)

Tájékoztatom önöket, hogy **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Novák Előd képviselő úr, Jobbik. Megadom a szót, 5 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásom címe, hogy kezdeményezésünkre a Szabadság téri szovjet emlékmű eltávolításának ügyében Tarlós István főpolgármester úr a kormányhoz fordult. Itt tart most ez az ügy, de idézzük fel, hogy hol kezdődött, hiszen 2004 tavaszától több mint tíz éven át kordonokkal kellett védeni ezt az elvileg tiltott önkényuralmi jelképekkel is csúfított szovjet kommunista emlékművet a népharagtól. Ennyi azért a magyar nép javára és becsületére szóljon. De hogyan is jutottunk el ideig?

Engedjék meg, hogy ismertessem először is a Szabadság téri szovjet emlékmű eltávolítását követelők kiáltványát 2004-ből.

A budapesti Szabadság tér és környéke helyén állt száz évig az a II. József által épített tüzerlaktnya, amelyet Pest Bastille-ának is neveztek. Ennek a területén végezték ki Batthyány Lajost, Magyarország első szabadon választott miniszterelnökét, jelképesen felakasztották Kossuth Lajost, Táncsics Mihályt, Irányi Dánielt, és még sok magyar forradalmárt, szabadságharcost börtönöztek be vagy végeztek ki itt. Ez a tér az ő emlékükre kapta a Szabadság nevet, még a környező utcák is a magyar vértanúk nevét viselik.

1897-ben bontották le a rosszhírű épületkomplexumot és alakították ki a jelenlegi környezetet. 1920-ban a nemzet legnagyobb tragédiájának, a kétharmados országvesztésnek az emlékére Trianon-emlékműcsoportot állítottak fel a kialakított téren. 1928-ban egészítették ki az emlékműcsoportot az ereklyés országzászlóval, amelynek talapzatába Nagy-Magyarország vármegyéiből, Petőfi, Kossuth szülőházának földjéből, valamint nagy történelmi csatáink helyszíneiről - muhi pusztá, Csele-patak, 1848-as szabadságharc csatateréi - és az első világháborúban elesett magyar hősi halottak temetési helyeiről - Galícia, Doberdó - hoztak földet. Eleink nemzeti emlékhelyet alakítottak ki a Szabadság téren.

1945-ben a benyomuló szovjet csapatok ezt az emlékműcsoportot, vagyis nemzeti emlékhelyünket rombolták le és építették fel a helyén saját obeliszkjüket. A rendszerváltás után tizenhárom évvel a tér átépítése kapcsán joggal hitte minden jóérezésű ember, hogy végre minden a helyére kerül; a szovjet katonák a temetőbe, a magyar történelmi emlékművek pedig vissza a Szabadság térre. De nem ez történt!

Magyarország politikai vezetői, a nemzet megkérdezése nélkül, a Szabadság tér eredeti állapotának helyreállítása helyett a szovjet hősi emlékmű teljes pompájában való visszaépítése mellett döntöttek. Ezen iszonyatos megaláztatás ellen persze több civil szervezet is felemelte a hangját; kétszer is szerveztek tüntetést a visszaépítés ellen, a fontos közéleti szereplőkhöz pedig tiltakozó beadványokat juttattak el - de mindezek süket fülekre találtak. Sőt, az emlékművön lévő, a Btk. 269/B. §-ába ütköző sarlók-alapácsos ábrázolás miatt feljelentés is történt - persze a rendőrség és az ügyészség is elutasította azt. Mindennek tetejébe az emlékművön a „Di-

csőség a felszabadító szovjet hősöknek” felirat díszel minden magyar nevében. Annak a szovjet birodalmi hadseregnek a dicsőségére, amely elfoglalta és fél évszázadig megszállva tartotta hazánkat, katonái tízezer számra megerőszakolták asszonyainkat, leányainkat, több százezer honfitársunkat elhurcolták málenkij robotra, akiknek nagy része a Szovjetunió lágereiben pusztult el embertelen körülmények között, és amikor 1956-ban az általuk diktált, elviselhetetlen rendszer ellen népünk fellázadt, szabadságharcunkat is kegyetlen módon tiporták el.

Úgy érezzük, a parlamenti pártok ezzel megadták a végső kegyelemdőfést az egész rendszerváltásnak, amelynek alapja éppen az volt, hogy kimondtuk, a '45 óta szovjet felszabadítás néven emlegetett esemény valójában megszállás volt.

Tisztelt Országgyűlés! Ezt 2004. április 4-én fogalmazzuk meg Budaházy Györggyel és sok-sok aláíróval, köztük Wittner Mária '56-os szabadságharcossal, azonban itt az Országgyűlésben is 2011-ben leszavazták azt a módosító javaslatunkat, amelyet a Kossuth tér rekonstrukciójáról szóló határozati javaslatához nyújtottunk be a Szabadság téri szovjet emlékmű eltávolítása érdekében. Ezért Budaházy György szervezésében civil szervezetek és a Jobbik is

a főpolgármesterhez fordult, hiszen az orosz-magyar hadisíregyezmény lehetőséget biztosít az emlékmű áthelyezéséhez, csak élni kell ezzel. Főpolgármester úr kabinetfőnöke fogadott minket, és ott is ismertettük, hogy az áthelyezés, megegyezés esetén akár azonnal, egyébként a szándék bejelentésétől számított két év elteltével egyoldalúan is végrehajtható a hadisíregyezmény szerint.

Közeledik 2016. október 23-a, a szabadságharc és forradalom 60. évfordulója, addig ezt a kérdést szerintünk rendezni kell. Amióta megépült a német megszállás emlékműve, ez így még abszurdabban mutatja a kettős mércét. Az egyik megszállás az megszállás volt, a másik pedig felszabadítás? Tarthatatlan ez, változtassunk ezen! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások, pontosabban felszólalás végére értünk. Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés holnap reggel 8 órakor folytatja ülését.

Az ülésnapot bezárom, mindenkinek jó estét, jó éjszakát kívánok. Viszontlátásra!

(Az ülésnap 19 óra 24 perckor ért véget.)

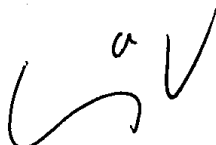
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)